336.28 (497.1)
(094.5)

ПРАВИЛНИК

ЗА ИЗВРШЕЊЕ ЗАКОНА О ТАКСАМА

Уведено у нови инвентар бр. 3826-IV
1 јануара 1942 год.
Београд.

ПРАВИЛНИК

ЗА ИЗВРШЕЊЕ ЗАКОНА О ТАКСАМА

I ПРАВИЛНИК ОД 19 ЈУЛА 1913 ГОДИНЕ
II ПРАВИЛНИК ОД 6 НОВЕМБРА 1923 ГОД.
III ПРАВИЛНИК О НАПЛАТИ ШКОЛАРИНЕ

МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ
КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

ИЗДАЊЕ И ШТАМПА
ДРЖАВНЕ ШТАМПАРИЈЕ КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ
БЕОГРАД — 1932

Шиб. ј.
36153

САДРЖАЈ

Страна

ТАКСЕНИ ПРАВИЛНИК ОД 1913 ГОДИНЕ И ТАКСЕНИ И ПРИСТОЈБИНСКИ 1
ПРАВИЛНИК ОД 1923 ГОДИНЕ 73

Опште одредбе

Уз законски члан	Правилник 1913. 1923. члан			Страна
1.	1.	—	— Шта подлежи такси државној и кад	1
2.	2.	—	— Шта подлежи општ. такси	3
3.	3.	—	— Кад се таксе не смеју наплатити	3
4.	4.	—	— Како се такса плаћа кад је више лица	3
5.	—	—	1. а) Лична ослобођења . .	73
			б) Уверење о сиромаштву	76
6.	—	—	2. Ослобођавање писмена . .	81
7.	—	—	3. Означење зашто су писмена без таксе	83
8.	8.	—	— Однос између ослобођеног и неослобођеног лица . .	5
9.	—	—	4. Кад се држави не може досудити такса	83

О наплати таксе

10.	10.	—	— а) Како се и кад полаже такса	5
			б) Неисправне таксене вредности	7
11.	—	—	5. Размена таксених вредности	83
12.	12.	—	— Кад се такса плаћа . . .	8

Уз законски члан	Правилник 1913. члан	Правилник 1923. члан		Страна
13.	13.	—	Лепљење и поништавање таксених вредности . .	10
14.	14.	—	Употреба таксених вредности	18
15.	—	212.	Поступак са никако или недовољно таксираним писменом	305
16.	16.	—	Накнадно полагање општинске таксе	19
17.	—	213.	Досуђивање таксе од криве стране	309
18.	—	6.	Поček za plaćanje takse .	84
19.	19.	—	Продуживање уговора . .	20
20.	—	7.	Proračun za naplatu takse	86
21.	21.	—	Заснивање више послова једном исправом	21
22.	—	8.	Naplata takse kod kupovina i prodaja	86
23.	23.	—	Процена вредности . . .	21
24.	24.	—	Одређивање вредности за наплату наследне таксе	22
25.	25.	—	Прорачун таксе за уживање	24
26.	26.	—	Претходни послови око наплате наследне таксе . .	25
27.	27.	—	Кажњавање неспорн. судија	29
28.	28.	—	Ексекутивна наплата наследне таксе	29
29.	—	9.	Procena vrednosti zbog netačno označene vrednosti	88
30.	30.	—	Ко врши наплату таксе . .	31
31.	31.	—	Регистровање наплаћене таксе	33
32.	—	206.	a) Првенственост наплате таксе	301
33.	—	10.	Zastarelost naplate takse, sem kaznene	88
34.	34.	—	Употреба таксених марака и хартија одговарајуће вредности	40
			О таксеној марки и таксеној хартији	
35.	—	11.	Izrada i prodaja taksenih vrednosti	89
36.	—	12.	Uređenje državne markarnice	89

Уз законски члан	Правилник 1913. члан	Правилник 1923. члан		Страна
37.	—	13.	Povlačenje i puštanje u saobraćaj pojedinih vrsta taksenih vrednosti	90
38.	—	14.	Vrste taksenih vrednosti .	91
39.	—	15.	Zloupotrebe i štampanje novih taksenih hartija . . .	92
40.	40.	—	Употреба таксених хартија	43
41.	—	16.	Rasprodaja taksenih vrednosti	92
42.	—	17.	Davanje provizije pri kupovini taksenih vrednosti .	94
			О државној контроли за извршење закона о таксама	
43.	—	18.	Povremeni pregledi . . .	95
44.	—	19.	Nadzor o pravilnoj primeni zakona i pravilnika . . .	95
45.	—	20.	Pregled zbog taksene krivice	96
			О казнама	
46.	—	21.	Lažne taksene vrednosti . .	97
47.	—	22.	Činovnik može biti tužen zbog izdate tajne . . .	98
48.	—	23.	Disciplinske kazne	98
49.	—	24.	Ko optužuje činovnika . .	98
50.	—	214.	Опомена за доплату таксе	309
51.	—	25.	Neispravnost isprava . . .	98
52.	—	26.	Пријава и дозвола за рад	100
53.	—	27.	Кажњавање друштва по Т. Бр. 37	100
54.	54.	—	Казне због нежигосања домина и карата	45
55.	55.	—	Kažnjavanje državnih i samoupravnih organa . .	45
56.	56.	—	Kažnjavanje državnih i samouprav. organa novčano	46
57.	—	28.	Kako se vrši izviđaj . . .	101
58.	—	29.	Потказивачи и хватачи . .	102
59.	—	30.	Kako se lepi i ništi kaznena taksa	103
60.	—	31.	Zastarelost taksenih krivica	103

Уз законски члан	Правилник 1913. 1923. члан		Страна
61.	61. — —	Извиђај таксених кривица	47
62.	— — 32.	Hitnost taksenih predmeta .	104
		О правним средствима	
63.	63. — 208.	Повраћај neumesno naplaćene takse	48, 302
64.	64. — 208.	Повраћај више положене таксе	49, 302
65.	65. — —	Повраћај општинске таксе	49
66.	66. — —	Тражење повраћаја више наплаћене таксе код Управе Држав. монопола	49
67.	67. — 209.	Predaja žalbe	50, 303
		Закључне одредбе	
68.	68. — 233.	Skraćeni naziv pravilnika	50, 322
69.	69. — —	Спискови за контролу о наплати таксе	50
70.	70. — —	Наплата таксе по изменама закона о таксама, а пре решења Нар. скупштине	50
71.	71. 216, 234.	Обавезност закона о таксама и правилника . .	51, 71, 322
		Таксена тарифа	
Уз Т.Бр.			
1.	— — 33.	. . . . .	104
2.	— — 34.	. . . . .	106
3 и 4.	— — 35.	. . . . .	108
5.	76. — 36.	. . . . .	52, 108
6.	— — 37.	. . . . .	109
7.	— — 215.	. . . . .	311
8.	— — 38.	. . . . .	110
9.	— — 39.	. . . . .	119
10.	— — 40.	. . . . .	119
11.	— — 41.	. . . . .	125
12.	— — 42.	. . . . .	127
13.	— — 43.	. . . . .	147
14.	— — 44.	. . . . .	147
15.	85. — —	. . . . .	53
16.	— — 45.	. . . . .	148

Уз Т.Бр.	Правилник 1913. 1923. члан		Страна
17.	— — 46.	. . . . .	148
18.	— — 47.	. . . . .	150
19.	— — 48.	. . . . .	150
20.	— — 216.	. . . . .	312
22.	— — 49.	. . . . .	150
23.	— — 217.	. . . . .	312
24.	— — 50.	. . . . .	151
24a.	— — 51.	. . . . .	154
25.	— — 52.	. . . . .	154
26.	— — 218.	. . . . .	313
27.	— — 219.	. . . . .	314
28.	97. — —	. . . . .	55
29.	— — 220.	. . . . .	314
30.	— — 53.	. . . . .	154
31.	— — 54.	. . . . .	155
32.	— — 221.	. . . . .	314
33.	— — 55.	. . . . .	157
34.	— — 56.	. . . . .	159
35.	104. — —	. . . . .	56
36.	— — 57.	. . . . .	162
37.	— — 58.	. . . . .	163
38.	106. — —	. . . . .	57
39.	— — 59.	. . . . .	165
41.	— — 60.	. . . . .	166
42.	— — 61.	. . . . .	166
43.	— — 62.	. . . . .	167
44.	— — 63.	. . . . .	169
45.	— — 64.	. . . . .	169
46.	— — 222.	. . . . .	315
47.	117. — —	. . . . .	58
48.	— — 65.	. . . . .	170
49.	— — 66.	. . . . .	170
50.	— — 67.	. . . . .	171
51.	— — 68.	. . . . .	171
52.	— — 69.	. . . . .	171
53.	— — 70.	. . . . .	172
54.	— — 71.	. . . . .	172
55.	— — 72.	. . . . .	172
56.	— — 73.	. . . . .	174
57.	— — 74.	. . . . .	174
58.	— — 75.	. . . . .	175
59.	— — 76.	. . . . .	175
60.	— — 77.	. . . . .	175
61.	— — 78.	. . . . .	175

Уз Т.Бр.	Правилник 1913. 1923. члан	Страна
62.	—— 79.	176
63.	—— 80.	176
64, 65, 66.	—— 81.	176
68.	—— 82.	176
69.	—— 83.	176
70.	—— 84.	176
71.	—— 85.	176
72.	—— 86.	177
73.	—— 223.	315
75.	—— 87.	177
79.	—— 88.	177
80.	—— 89.	178
81.	—— 90.	178
82.	—— 91.	180
83.	—— 92.	181
84, 85.	—— 93.	181
86.	—— 94.	181
87.	—— 95.	181
88.	—— 96.	182
89.	—— 97.	182
90.	—— 98.	183
90а.	—— 98а.	183
91.	—— 99.	183
93.	—— 99а.	185
94, 95, 96.	—— 99б.	186
97.	—— 100.	186
98.	—— 101.	187
99.	—— 102.	188
99а.	—— 103.	190
99б.	—— 103а.	201
99в.	—— 104.	205
99г.	—— 105	207
100.	—— 106.	209
101.	—— 107.	217
101а.	—— 108.	239
102.	—— 109.	240
108.	—— 110.	240
109.	—— 111.	240
110.	—— 112.	241
111.	—— 113.	241
112.	—— 114.	242

Уз Т.Бр.	Правилник 1913. 1923. члан	Страна
113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120.	—— 115.	242
120.	—— 116.	242
121, 122, 123.	—— 117.	242
124.	—— 118.	243
125, 126, 127, 128, 129, 130.	—— 119.	243
131, 132.	—— 120.	243
133.	—— 225.	315
134.	—— 226.	316
135, 136.	—— 121.	243
137.	—— 122.	243
138.	—— 123.	244
139.	—— 124.	245
143.	—— 125.	245
144.	—— 126.	245
145.	—— 127.	246
146.	—— 128.	246
147.	—— 129.	246
148.	—— 130.	246
149.	—— 131.	246
151, 152.	—— 132.	247
153.	—— 133.	247
154.	—— 134.	247
155.	—— 135.	247
156.	—— 136.	247
157.	—— 137.	247
158.	—— 138.	248
159.	—— 139.	248
160.	—— 140.	248
161.	—— 141.	248
162.	—— 142.	248
163.	—— 143.	248
164.	—— 144.	248
167.	—— 145.	248
170.	—— 146.	250
171.	169. — —	65
172.	170. — —	65
173, 174.	—— 147.	251

Уз Т.Бр.	Правилник 1913. 1923. члан	Страна
175.	—— 148.	255
176.	—— 149.	256
177.	—— 150.	257
178.	—— 151.	257
179.	—— 227.	316
182.	—— 152.	257
185, 186.	—— 227.	316
187.	—— 153.	257
188.	—— 154.	258
189, 190,		
191.	—— 227.	316
192.	—— 155.	259
193.	—— 156.	259
194.	—— 157.	259
195.	—— 158.	259
196.	—— 159.	259
197.	—— 160.	259
198.	—— 161.	259
199.	—— 162.	260
200.	—— 163.	260
201.	—— 164.	260
203.	—— 165.	260
204.	—— 166.	261
205, 206.	—— 167.	261
207.	—— 168.	261
208.	—— 169.	261
209.	—— 170.	261
210.	—— 171.	262
212.	—— 172.	262
214.	—— 173.	262
219.	—— 174.	263
221.	—— 175,	263
225.	—— 176.	263
226.	—— 177.	264
227.	—— 178.	264
229.	—— 179.	264
230.	—— 180.	264
231, 232.	—— 181.	265
233.	—— 182.	265
235.	—— 183.	265
236.	—— 184.	266
237.	—— 185.	270
237, 252а	—— 186.	271

Уз Т.Бр.	Правилник 1913. 1923. члан	Страна
257.	—— 187.	272
259.	—— 188.	274
260, 261	—— 189.	274
262.	—— 190.	274
263.	—— 191.	274
264.	—— 192.	275
266.	—— 193.	275
268.	—— 194.	275
269.	—— 194а	276
274.	—— 195.	276
279.	—— 196.	277
280.	—— 197.	278
302.	205. — —	70
303.	—— 198.	279
304, 305.	—— 199.	299
306.	—— 200.	299
311.	—— 201.	299
316.	—— 202.	299
307 до 318а	—— 203.	299
319.	—— 204.	300
324, 326.	—— 205.	300
331.	205а — —	300
332.	—— 206.	300

ПРАВИЛНИК О НАПЛАТИ ШКОЛАРИНЕ . . 323

I

ПРАВИЛНИК*

ЗА ИЗВРШЕЊЕ ЗАКОНА О ТАКСАМА ОД 30 МАРТА 1911 ГОДИНЕ

КОЈИ ЈЕ ИЗРАДИО МИНИСТАР ФИНАНСИЈА, ПО САСЛУШАЊУ УПРАВЕ ДРЖАВНИХ МОНОПОЛА И ДРЖАВНОГ САВЕТА, НА ОСНОВУ ЧЛАНА 43 У ВЕЗИ СА ЧЛАНОМ 13 ЗАКОНА О ТАКСАМА

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Шта подлежи такси државној и кад

1. По члану 1 Закона о таксама наплаћује се у корист државну такса на све правне послове, исправе, представке, објаве и писмена, изложена у таксеној тарифи од броја 1 до 332 закључно, без обзира да ли су издани у земљи или на страни.

2. Као петиције, које по тач. 3 члана 1 Закона о таксама не подлеже плаћању таксе, сматрају се све представке потписане од више лица упућене Краљу, Народној скупштини или централним државним управним властивма, у којима се подносе молбе или представке ради уређења појединих или више факата или односа, који се непосредно тичу општине, среза, округа и државе као правних лица.

---

* Добио обавезну силу 23 августа 1913 године. Важи само за Србију и Црну Гору.

Све остале представке, које се непосредно тичу ма кога физичког лица, или ма кога другога правнога лица, не сматрају се као петиције из тач. 3 члана 1 Закона о таксама и подлеже плаћању прописане таксе.

3. Таксе предвиђене Законом о таксама плаћа лице, које потписује властима поднету представку, тужбу, жалбу и друго, сем где то законом није другојачије наређено, као код такса по кривичним делима и другим. Тако исто таксу плаћају код власти и лица, која желе и траже да задобију какво право, као месно или лично механско право, право на истраживање руда итд.

4. Код стварања, преиначавања или укидања права у противном саобраћају ван посредовања власти, ако друкчије уговором није наређено, таксу плаћа лице које о томе издаје писмено, без обзира да ли га лично издаје или преко пуномоћника, али у сваком случају за неплаћену таксу према држави солидарно одговарају издавалац (и властодавалац ако се посао врши преко пуномоћника) и сопственик таквога писмена (члан 51 Закона о таксама).

5. Кад се молбе, представке и тражења упућују телеграмом, пошиљалац телеграма полаже чиновнику, који телеграм прима на отправљање, таксеном тарифом предвиђену таксу, а чиновник, приликом отправљања телеграма, испод потписа молиоца ставиће у сваком случају свој извештај надлештву коме је телеграм упућен: „Такса у Н. (словима) динара по Закону о таксама наплаћена је“, па ово и потписати.

6. Наплаћена такса преко 5 динара прилепиће се на нарочитоме реферату и поништити по тач. 5 члана 13 овога Правилника, и истога дана поштом послати надлештву коме је телеграм упућен, а то надлештво оцењује је ли довољна такса положена.

7. Када се оваквом телеграфском молбом тражи уверење или решење мора се платити и такса по ТБр. 3 или 5 таксене тарифе.

Члан 2.

Шта подлежи општинској такси

По члану 2 Закона о таксама општине наплаћују у своју корист таксе на правне послове, исправе, представке и остало што је изложено у таксеној тарифи од броја 333 до 407 закључно.

Таксе, које би неко био дужан по Закону о таксама плаћати општинама, општине имају права наплаћивати егзекутивним путем.

Члан 3.

Кад се таксе не смеју наплатити

Ниједна такса која у таксеној тарифи Закона о таксама није предвиђена, не може се наплаћивати, осим таксе из члана 18 Закона о накнади штете учињене злонамерном паљевином и намерним противзаконим поништајем ствари, и таксе која је другим специјалним законима прописана за наплату у таксеним маркама и ако није предвиђена таксеном тарифом.

Члан 4.

Како се такса плаћа кад је више лица

1. Ако се више лица било правна било физичка или и једна и друга, која се по природи својих односа појављују на извесном писмену као једна засебна заинтересована страна, као што су

ортаци у једној радњи, смесничари, браћа у задрузи и томе слично, а тако и лица која не представљају једну засебну заинтересовану страну, али се њихова молба односи на један исти предмет, као на пр.: молба грађана за подизање нове фабрике дувана, за подизање кланице, за одвајање села и томе подобно, — та лица у томе случају плаћају само једну таксу. То важи и за жалбе по ставу четвртом члана 172 Закона о општинама.

2. Ово се не односи на случајеве где се више лица осуђују на казну по каквој кривици, и где не постоји услов да се та лица морају заједнички појављивати, но се могу али не морају сваки засебно жалити, те тада сваки и засебну таксу плаћа. У овим случајевима, као и у случајевима где њих више потписују какво писмено у коме се сваки потписник јавља као засебно заинтересована личност, мора бити онолико пута таксе за молбу или жалбу колико има и потписника, у колико није чланом 15 Закона о таксама друкчије предвиђено. Мање таксирано писмено оставиће се по члану 15 Закона о таксама у акте.

Члан 5.

(Укинут и замењен чланом 1 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 6.

(Укинут и замењен чланом 2 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 7.

(Укинут и замењен чланом 3 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 8.

Однос између ослобођеног и неослобођеног лица

1. У случајевима где држава врши приватноправне трговачке послове са појединим лицима, као што је: продаја државног угља, дрва, дувана и друго, неће се, у случајевима из тачке 1 члана 6 овога Правилника наплаћивати такса од неослобођеног лица, сем случаја тако предвиђеног.

2. Самоуправна тела кад не врше правне послове у име државе и за државу, да би према тачки 4 члана 5 Закона о таксама, могли бити ослобођена плаћања таксе, подлеже плаћању таксе у случају члана 8 Закона о таксама. Али преписка самоуправних тела са својим предузимачима или лиферантима не подлежи такси.

Члан 9.

(Укинут и замењен чланом 4 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

О НАПЛАТИ ТАКСЕ

Члан 10.

Како се и кад полаже такса

1. Такса за државу плаћа се у маркама или употребом таксене хартије или вредности или у готовом новцу.

2. (Укинута).

3. Приход од такса за стављање жигова морају надлежне власти слати сваког 15. дана у месецу за прошли месец такође Управи државних монопола.

4. Такса за државу плаћа се унапред, изузев у случајевима у којима је то другојаче наређено.

5. Такса за државу полаже се и на све писмене представке, као што су: молбе, жалбе ит.д., које се подносе и самоуправним окружним и сресним телима.

6. У свима случајевима где се такса за државу по закону процентуално плаћа, суме испод 0.10 динара сматраће се као 0.10 динара.

7. Таксе за општинску касу полажу се само у готовом новцу такође унапред, сем такса по Т.Бр. 370 за осуде по званичној дужности, Т.Бр. 376, 377 и 381 које се накнадно полажу. Начин контроле за наплату општинске таксе прописаће општински судови, а одобравати Министар финансија.

8. У оним случајевима где се по закону такса за државу наплаћује доцније, по пресуди, решењу или иначе по нарочитоме захтеву, положене таксене марке прилепиће се и поништити по тач. 13 члана 13 овог Правилника на нарочитоме реферату, ако се пресуда или решење предаје.

9. Ако се пак не врши предаја никаквог писмена, онда ће се наплаћена такса на исти начин прилепити и поништити на послатоме решењу или пресуди.

10. Кад се пак наплата таксе мора извршити егзекутивним путем, онда ће се од добивеноra новца набавити, и то искључиво од надлештва које таксене вредности продаје, потребне таксене марке и даље поступити како је овде већ поменуто.

11. За ову набавку марака мора извршилац егзукуције увек узети из дотичнога надлештва обрачун, који је дужан приложити уз дотична акта или решење. Не учини ли то, дотични чиновник — извршилац — казниће се по тач. 8 члана 56 Закона о таксама новчано од 30.— до 500.— динара.

12. Реверс или акт са рефератом или решење са прилепљеним и поништеним таксеним маркама шаље се потом власти која је наплату тражила.

Неисправне таксене вредности

13. Пошто таксене марке, које се по закону употребљавају на појединим писменима морају бити целе и неповређене, то ће се сматрати да марка није цела, ако је окрњена или ако је поцепана на двоје или на више делова па поново састављена, а као повређена марка или таксена хартија сматраће се онда кад је марка јако забрљана.

14. Тако исто не могу се употребити за плаћање таксе марке које су једном лепљене и биле употребљене на писменима по којима је власт већ нешто радила, па по прописима овог правилника случајно остале непоништене.

15. Таксене марке и хартије које нису целе или су повређене а употребе се, сматрају се као и да не постоје.

16. Ако се овакве марке или хартије употребе за молбу, жалбу или незадовољство, сматраће се да није положена довољна такса и акт ће се оставити у архиву у смислу члана 15 Закона о таксама.

17. Ако се овакве таксене марке и хартије употребе на другим писменима која се подносе власти, поступиће се по првом ставу члана 50 Закона о таксама и наплатити уз нову прописну редовну таксу још и повишена такса.

18. Кад се пак овакве неисправне таксене вредности употребе на исправама које су у приватноме саобраћају издане и које нису намењене или упућене власти (облигације, уговор ма какве садржине или друго) поступиће се по члану 51 Закона о таксама и наплатити поред редовне и казнена такса.

19. Примени ове казне за писмена издана у приватноме саобраћају нема места онда кад је законом или овим правилником прописано да се та писмена морају написати на таксеној хартији (менице, признанице, рачуни и др.), јер у томе случају по пропису члана 40 Закона о таксама таква писмена у опште немају никакве правне вредности. Али за писмена, која нису менице, рачуни и признанице, важиће пропис ове тачке тек онда кад по члану 71 Закона о таксама буде ступио у потпуну важност члан 40 Закона о таксама.

20. Ако се посумња у исправност марке послаће се дотични акт са том марком Управи државних монопола, која ће комисијски константовати: је ли марка исправна или не. Мишљење Управе о исправности марке меродавно је.

21. На писмена у приватноме саобраћају издана сматра се да никаква такса није плаћена и онда кад се марке не пониште на начин прописан у члану 13 овога Правилника (члана 14 Закона о таксама).

Члан 11.

(Укинут и замењен чланом 5 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 год).

Члан 12.

Кад се такса плаћа

1. У колико постоји одступање од прописа тач. 1 и 2 члана 12 Закона о таксама поменуто је у члану 1, 5, 6, 8, 11, 24, 25, 37 Закона о таксама и код појединих таксених бројева у тарифи.

2. Исправе издане у приватноме саобраћају на страни, које имају да произведу дејства у Србији, сем меница, плаћају означену таксу у таксеној тарифи према природи правнога посла у исправи, у року од тридесет дана од дана уношења у земљу, без обзира на то што ове исправе нису потврђене пред надлежном влашћу или што се ове исправе после означеног рока потврђују код наших власти.

3. Али кад се пре истека овога рока обвеза испуни или такво писмено пусти у саобраћај т.ј. ако га сопственик његов пренесе на другог или се поднесе власти, плаћа се такса при испуњењу обвезе односно припуштање у саобраћај или при подношају власти.

4. Таксена марка лепи се на оваквим исправама испод текста и ништи на начин прописан тач. 6, 7 или 19 члана 13 или чланом 53 таксеног и пристојбинског правилника.

5. Не залепи ли се таксена марка на ове исправе према напред изложеним прописима, сматра се да такса није плаћена, и сопственик подлежи плаћању казнене таксе, поред редовне, по члану 51 Закона о таксама.

6. Овој такси не подлеже исправе издане на страни које се не уносе у земљу ради произвођења каквога правнога дејства, као и оне исправе издане на страни, које имају произвољна дејства такође на страни али које се у Србији само пуштају у промет пренашањем или уступањем права или обвезе. У овоме последњем случају плаћа се такса одређена на правни посао који се у земљи пренашањем или уступањем закључује.

7. Ако исправа, издана на страни, не гласи на вредност у динарима, но се обавеза има да испуни плаћањем у страној монети, онда ће се прорачун за наплату таксе извршити према курсу, који прописује Министар финансија.

8. И исправе — писмена — која издају стране власти, као што су: крштенице, умрлице, школска сведочанства, разна уверења и т. д., којима се појединци хоће да послуже као доказом за добијање извеснога права у Србији, подлеже такође у Србији такси из дотичнога броја таксене тарифе, и ако су код страних власти таксу платили. Ова се такса полаже при подношењу писмена власти и марке се лепе и поништавају по тач. 1 члана 13 овога Правилника.

Члан 13.

Лепљење и поништавање таксених вредности

1. На свима писменима, која се упућују или предају властима, и за која се таксене марке могу употребити, као што су: молбе, тужбе, прилози и т. д., као и на свима исправама које власти на захтев приватних издају, на пр.: допуштења, одобрења, дозволе и т. д., марке се лепе на празноме простору прве стране табака при врху. Поништавање ових марака врши се зумбом унакрст, а сем тога и регистарским жигом, овако:

2. Ако писмено треба снабдети са више марака, онда ће се оне лепити усправно једна до друге на празноме простору пред писањем (испред текста), почев са леве стране врха табака, па редом, али тако, да марке веће вредности буду у почетку, па затим редом марке мање вредности. Поништавање се врши по тач. 1 овога члана.

3. Овако исто вршиће се лепљење марака и на свима исправама које се властима подносе на потврду (облигације, уговори и др.), и то само лепљење оне таксе која се плаћа за правни посао предвиђен исправом. Поништавање ових марака врши се по тач. 1 овога члана.

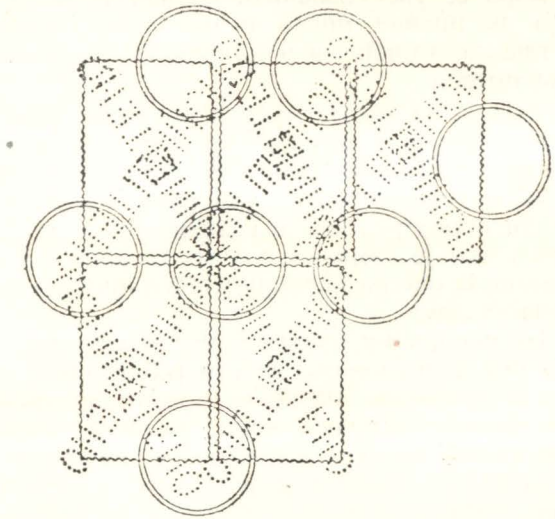
4. Како се пак за потврду ових исправа плаћа у исти мах посебна такса, то ће се ове таксене марке запотврду лепити између текста исправе и текста потврде са леве стране, а поништавање ће се извршити по тачки 1 овога члана. У тексту потврде мора се увек означити колика је такса наплаћена за правни посао и по коме тарифном броју таксене тарифе, а и колика је такса наплаћена за потврду.

5. Ако се из текста ових исправа не види, да ће правни посао у исправи вредети тек кад га власт потврди, а на писмену нема прописане таксе, власт ће ако таква изјава у исправи не постоји, наплатити поред редовне и казнену таксу за правни посао, ако је само од датума издања исправе до подношаја ове на потврду власти прошло више од петнаест дана.

6. На исправама изданим у приватноме саобраћају без посредовања власти (облигације, уговори и др.), таксене марке за правни посао лепе се пре писања исправе испод натписа исправе, тако да натпис не буде исписан преко марака, већ изнад њих. Ове марке морају такође бити лепљене почев с леве стране и усправно и по вредности као тач. 2 овога члана. Поништавање ових марака

врши се тиме што ће се први ред садржине исправе исписати преко прилепљених марака, и то тако да почетак писања почне на истој хартији и продужује преко марака.

7. Али у случају да у извесним приликама није могуће извршити овакво поништавање марака, на пр.: кад се извесна исправа има да напише на штампаном обрасцу, или што се може бити има да залепи велика количина марака, лепљење се може извршити по тач. 2 овога члана, али се поништавање мора извршити пре попуњавања односно исписивања исправе, или најдаље за петнаест дана од дана потписа (не рачунајући дан потписа) код Пореске управе. Поништавање марака на овим исправама врши се зумбом унакрст и округлим печатом власти, који једним делом мора обухватити марку, а другим чисту хартију, овако:

8. Испод поништених марака по предњој тачки мора доћи потпис чиновника који је поништавање извршио, и то за неисписане исправе овако: Поништио таксене марке у износу од Н. (словима) динара без увиђаја садржине исправе.

Бр. . . . . Порезник,

датум Н. Н.

место

Ако је, пак, исправа исписана долази иста напомена, али само без речи: „без увиђаја садржине исправе."

9. Овакво поништавање приватних исправа из тач. 7 и 8 може бити само на основу поднете молбе за поништај марака, која се мора завести у деловодни протокол и тај деловодни број ставити поред потписа чиновника, који је поништавање извршио. Ове молбе, према тач. 1 чл. 6 Закона о таксама, не подлеже такси.

10. Ако се неко писмено или исправа издаје у више примерака исте садржине, од којих само први подлежи такси, а остали не, па се у смислу тач. 7 овога члана поднесе власти ради поништавања марака, дотични чиновник дужан је на осталим примерцима означити код кога се налази први примерак са таксом, ка оиставити напомену, и то: ако исправа није исписана, овако: На првоме примерку поништио таксене марке у износу Н. (словима) динара без увиђаја садржине исправе.

Бр. . . . . Порезник,

. . . . . 191 . . . год. Н. Н.

а ако је, пак, исправа исписана долази иста напомена, али само без речи: без увиђаја садржине исправе.

11. Али како се за све исправе и писмена, за које је прописана употреба таксених марака, може употребити увек таксена хартија дотичне вредности, то употребом таксених хартија, на које се не долепљују марке, за исправе издане у приватноме саобраћају без суделовања власти, не важи обавезност прописа из тач. 6, 7, 8, 9 и 10 овога члана.

12. Чиновник, који врши поништавање марака по тач. 7, 8, 9 и 10 овога члана на исправама које нису исписане, може само одговарати по тач. 1 и 8 члана 56 Закона о таксама, а не и за недовољно положену таксу. Али ако му се у циљу оваквог поништавања марака поднесе потписана исправа од чијег је датума издања протекло више од петнаест дана, па поништавање изврши по тач. 7 овога члана, а казнену таксу не наплати, одговара по тач. 3 члана 55 Закона о таксама.

13. Лепљење марака, које се за државу накнадно наплаћује у случајевима из тач. 8, 9 и 10 члана 10 овога Правилника, врши се по тач. 1 и 2 овога члана, а поништавање се врши и то: ако наплату таксе врши сама она власт за чије решење или акт треба таксу положити, поништаваће се на начину тач. 1 овога члана, а ако се наплата врши по захтеву друге власти онда поништавање бива на начин прописан тач. 7 овога члана, и то опет код власти која је наплату извршила, па се по том тај реферат, решење, пресуда или др. шаље власти која је наплату тражила и која затим удара поред њих регистарски жиг.

14. Лепљење и поништавање таксених марака за опомену и повишену таксу врши се на самој

опомени, изузев случаја ако се такса за опомену егзекутивно наплаћује, када ће се лепљење и поништавање извршити по тач. 13 овога члана. Исписивање речи: „повишена такса" преко односне количине марака врши се само онда ако се она може двојити од редовне таксе и таксе за опомену, које су истовремено положене.

15. Лепљење и поништавање казнене таксе врши се у смислу тач. 13 овога члана и члана 30 таксеног и пристојбинског правилника.

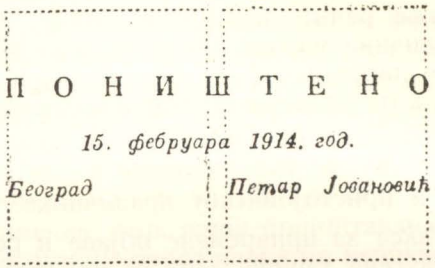
16. Такса за привремене објаве и рекламе из Т.Бр. 8 таксене тарифе лепи се на свакоме примерку пре штампања или писања ове, а ништи се штампањем или писањем текста преко марке. Но ако је објава или реклама израђена на страни или у земљи али са врло мало текста онда ће се лепљење и поништавање вршити само у Пореској управи у или код полицијске власти по тач. 7 овога правилника, а на основу поднете молбе за поништавање, за коју се такса не плаћа.

17. Такса из Т.Бр. 9 таксене тарифе лепи се и ништи на пријави, уверењу или одобрењу.

18. Такса за акције — удеонице плаћа се по прописима члана 40 таксеног и пристојбинског правилника.

19. Такса за полисе, признанице о премијским уплатама и томе слично, лепи се на првој страни, а поништавање се врши у самоме друштву тиме што се преко њих напише „поништено", датум, место и потпис онога који поништавање врши, али тако да реч „поништено" пође са чисте хартије, да пређе преко марке и заврши се опет на хартији; место у коме се поништавање врши да пође са хартије и да се заврши на марки; потпис

да пође са марке и да се заврши на хартији, а датум остаје на маркама на пр.:

20. Таксене марке за признанице из Т.Бр. 11 под г и д, по којима се прима осигурана сума, а не потврђују се код власти, лепи се и ништи по тач. 7, 8 и 9 овога члана. Ако се врше и потврде поступиће се по тач. 2 и 4 овога члана.

21. На исправама о зајму које садрже и јемство, такса за јемство по Т.Бр. 39 таксене тарифе лепи се испод потписа главног дужника ове исправе, а ништи се тиме што ће се преко таксене марке у смислу тач. 6 овога члана написати текст обавезе јемца. Колико је јемаца толико пута ће се такса по Т.Бр. 39 овако лепити и ништити.

22. Такса за постављења самоуправних службеника, кад нема уговора, лепи се и ништи на самоме решењу о постављењу, а ако тога решења нема но је одлука о постављењу донета у одборској седници, такса се лепи и ништи на нарочитоме реферату, по тач. 1 овога члана.

23. Такса за преписивање акта и докумената, без оверења по Т.Бр. 42 таксене тарифе лепи се и ништи по тач. 1 овога члана на молби којом је тражен препис, а ако се врши и потврда онда се такса за преписивање лепи, заједно са таксом за потврду, на препису и ништи по тачки 1 овога члана.

24. У случају кад се власти подноси на потврду препис извесне исправе или писмена, мора се власт претходно уверити је ли оригинална исправа или писмено снабдевено прописном таксом, и је ли ова прописно прилепљена и поништена. Тек кад се увери о исправности таксирања, извршиће потврду и у потврди означити да је оригинална исправа или писмено прописно таксирано. Ако је пак случај да, на основу закона, оригинал није таксиран, означиће то у потврди као и разлог нетаксирању. Ако је пак оригинал подлежао такси, а није таксиран поступиће се по закону и казнити подносилац. Извињања и казне изричу све државне власти, код којих се такве исправе поднесу, у смислу тач. 3 члана 61 Закона о таксама.

25. Кад се по Т.Бр. 43 таксене тарифе, потврђују више примерака исправа једне садржине, те само један примерак подлежи такси из Т.Бр. 43, а остали по 10.— динара, мора се на примерцима који имају таксу од 10.— динара ставити у потврди текст прописан тач. 4 овога члана и означити колика је такса наплаћена за потврду првога примерка, код кога се тај први примерак налази и даје примерак на који се све ово ставља други, трећи итд. по реду. Одговорни чиновник који по томе не поступи казниће се по тач. 8 члана 56 Закона о таксама.

26. Све повремене таксе лепе се на дотичним одобрењима, допуштењима и др. и ниште по тач. 1 и 2 овога члана.

27. Таксена марка на шпилу карата лепи се на завијутку и поништава по пропису тач. 4 члана 184 таксеног и пристојбинског правилника. На доминама се лепи марка на месту где се кутија мора отворити, тако да се приликом отварања марка мора поцепати, а поништава се печатом царинарнице. Жигосање карата и домина врши се по про-

пису члана 184 таксеног и пристојбинског правилника.

28. На исправе, које власти на захтев приватних издају, и на које се могу лепити таксене марке, као: одобрења, допуштења, дозволе итд., одговарајућа такса лепи се изнад текста дотичног писмена и ништи по тач. 1 овога члана.

29. Поништавање таксених хартија врши се употребом хартије и утиснута такса на њима не ништи се. Кад оваква писмена дођу пред власт, преко утиснуте марке ставиће се само регистарски жиг у смислу тач. 8 и 9 члана 31 овога Правилника.

30. Приватна лица не смеју на молбама, жалбама итд., које подносе властима, сами поништавати марке, јер ће се иначе сматрати да таксу нису платила.

31. Све државне и самоуправне власти: окружни и срески одбори и општине политичке и вероисповедне, дужне су најдаље за тридесет дана од дана обнародовања овога правилника набавити потребну справу (зумбу) за поништавање марака и регистарски жиг поменут у тач. 1 овога члана, у противном представници њихови подлеже казни према тач. 8 члана 56 Закона о таксама од 30 до 500 динара у корист државне касе. Регистарски жиг у остављеном року имају набавити и акционарска и осигуравајућа друштва.

Члан 14.

Употреба таксених вредности

1. У свима случајевима где је овим правилником прописана употреба таксених марака, допуштено је место њих употребити и таксене хартије, или и једно и друго у исти мах.

2. У случајевима где је законом, или тач. 2 члана 40 овога Правилника или иначе прописана

искључива употреба таксене хартије не могу се употребити таксене марке, осим случаја кад се није могла набавити таксена хартија.

3. Кад се на таксеној хартији употребљеној по тач. 1 овога члана за исправе издане у приватном саобраћају без суделовања власти, долепљује и таксена марка, мора се ова долепљена марка поништити по прописима члана 13 овога Правилника, иначе ако се то не учини сматраће се да такса није довољно или никако плаћена.

Члан 15.

(Укинут и замењен чланом 212 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 16.

Накнадно полагање општинске таксе

Кад лице, које је општинском суду послало поштом своју представку, тужбу или које друго тражење без таксе, накнадно, у року од три дана, жели да положи неплаћену таксу, ова ће му се примити само по нарочито устројеноме реферату, који се мора завести у деловодни протокол. За овај реферат наплатиће општински суд таксу по Т.Бр. 333 таксене тарифе, па ће га задржати са дотичним нетаксираним писменом и потом поступити по закону.

Члан 17.

(Укинут и замењен чланом 213 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 18.

(Укинут и замењен чланом 6 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 19.

Продужавање уговора

1. Продужење уговора закључених за одређено време подлеже плаћању нове таксе, јер се сматра да је закључен нов уговор.

2. Уговор се може продужити изречно или прећутно.

3. Изречно се продужава уговор писмено и усмено, а прећутно онда када странке не предузму никакву радњу да правни однос створен између њих тим уговором престане.

4. Такса за писмено продужење уговора лепи се и ништи по одговарајућем пропису члана 13 овога Правилника на писмену, без обзира на то да ли се продужење уговора утврђује састављањем засебног писмена или се продужење уговора закључује на писмену ранијег уговора.

5. Такса за усмено и прећутно продужење писменога уговора лепи се на писмену о саставу уговора испод текста на начин предвиђен у одговарајућем пропису члана 13 овога Правилника.

6. Полагање накнадне нове таксе за продужење уговора не зависи од тога да ли је раније закључени уговор потврђен или не.

7. За измене у закљученом уговору о месту плаћања или извршења уговора у опште, као и за измену у погледу стопе интереса, ако је уговор о зајму, плаћа се такса од 20.— динара, у свима другим случајевима свака друга измена сматра се као нов уговор и подлежи плаћању нове таксе.

Члан 20.

(Укинут и замењен чланом 7 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 21.

Заснивање више послова једном исправом

Кад се једном исправом заснивају у исто време више правних послова разних врста, од којих сваки засебно подлежи нарочитој такси, као на пр. уговор о продаји и закупу, или о продаји и зајму и томе слично, наплатиће се посебна такса и за један и за други правни посао.

Члан 22.

(Укинут и замењен чланом 8 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 23.

Процена вредности

1. У споровима где се такса плаћа по вредности, парничне стране дужне су вредност спорног предмета тачно и истинито означити.

2. Када противна страна изјави да јој је вредност спорнога предмета непозната, или да је тужилачка страна ову вредност неистинито пријавила, или најзад, и ако противна страна призна вредност спорнога предмета или права, али сам суд посумња у истинитост представљене вредности, наредиће да се вредност спорне ствари или права утврди путем вештака по прописима грађанско-судског поступка, и таксу на ову утврђену вредност ако је већа наплатити.

3. Ако се вештачење има да изврши у месту у коме се налази суд, онда овај непосредно одређује вештачење.

4. Ако се вештачење има да изврши ван места седишта суда, онда ће се вештачење наредити преко среског или градског судије, а где овога нема преко пореске управе.

5. Накнаду трошкова око процене сноси приватно лице само у случају ако је вредност нетачно пријављена, у противном трошкове плаћа државна каса.

Члан 24.

Одређивање вредности за наплату наследне таксе

1. Одређивање вредности имаовине ради наплате наследне таксе вршиће се овако:

а) кад је заоставштина непокретност, као вредност узеће се куповна вредност ако је непокретност купљена на три године пре смрти завештаоца, у противном њена саобраћајна вредност по процени у смислу тач. 2 члана 23 овога Правилника; или ако је задужена у Државној хипотекарној банци онда процења вредност од стране управних проценилаца ако процена није старија од пет година, у противном по процени у смислу тачке 2 члана 23 овога Правилника. У ову вредност мора се још урачунати и кирија примљена од дана смрти умрлога па до пријема наслеђа;

б) кад је заоставштина радња трговца или занатлије процена ће се вршити у смислу тач. 2 члана 23 овога Правилника. У ову вредност рачунаће се и сва потраживања радње с обзиром на неизвесност и несигурност појединих потраживања;

в) кад је заоставштина у задужницама у опште и хартијама од вредности, процена вредности вршиће се по берзанској вредности, ако се котирају на нашој односно страној (ако је страна хартија) берзи, у противном узеће се њихове вредности по процени у смислу тач. 2 члана 23 овога Правилника. У ову вредност урачунаће се и непримљена камата до дана пријема наслеђа.

2. Тек од овако одређене вредности имаовине одбиће се дугови завештаоца, који постоје на заоставштини под а), б), в) и менични дугови од пре три месеца. Као дугови неће се признати она сума коју завешталац означи у тестаменту да дугује наследнику или његовом најближем крвном сроднику.

3. Пре наплате таксе одбиће се још од наслеђене вредности трошкови око лечења умрлога, судски трошкови око регулисања наследне масе и око спора вођеног за масу.

4. Без обзира на целокупан износ и вредност наслеђа, наследна такса прорачунаће се и наплаћивати од појединих учесника у наследству само на дотичну вредност дела надслетва који појединн учесник прими, а према дотичној стопи одређеној у таблици и с обзиром на степен сродства са умрлим.

5. У случају кад завешталац поједином наследнику опрашта извесну дужну суму, наследна такса наплатиће се од дотичнога лица на суму опроштенога дуга, пошто се има сматрати да му је завешталац ту суму даривао.

6. Кад завештaлац оставља појединим наследницима извесну имаовину или суму под условом да су они са њихове стране дужни поднети извесне терете који собом повлаче извесне издатке, проценiће се ови терети просечном сумом и одбити од наслеђа па тек онда такса наплатити.

7. Странци се могу ослободити плаћања наследне таксе само у случају ако од надлежног Министарства своје земље поднесу уверење, да и наши поданици не плаћају ову таксу тамо по прописима њихових закона. Ово уверење мора бити оверено од нашег тамошњег посланства, а у Србији преведено и потврђено код Министарства иностраних дела по § 187 грађ. суд. поступка.

8. Процена вредности целокупне имаовине задруге, ради наплате наследне таксе на један део имаовине, врши се у смислу тач. 2 члана 23 овога Правилника.

9. Наплата наследне таксе има да се изврши одмах чим се расправи питање о наслеђу, а пре но што се донесе решење о предаји наслеђа пунолетним наследницима и без обзира што, може бити, извесни наследници због непунолетства не могу свој цео изузети.

Члан 25.

Прорачун таксе за уживање

1. Ради прорачуна таксе за уживање наслеђа или легата, дужан је уживалац за доказ својих година сатрости поднети извод из протокола рођених, ако тога нема онда извод из протокола венчаних, на основу кога ће се с обзиром на § 69 под б) грађанског законика и дана венчања пронаћи године старости; ако ни тога нема, онда извод рођених или венчаних првога детета; даље, школско сведочанство, извод из пописне књиге, сведоџба лекара и најзад уверење од најмање два лица издата пред судом или поцијиском влашћу. Од поменутих доказа подноси̇ће се следећи само ако предходних нема, што ће се увек уверењем утврдити.

2. У случајевима где је један део наслеђа или легата оптерећен уживањем, а други се издаје наследнику, има се за прорачун и наплату таксе на део који припада наследнику узети стопа која одговара целокупној вредности наслеђене имовине, без обзира што наследник не прима одмах целокупну имаовину, па према тој стопи наплатити остатак таксе од наследника на део примљеног наследства.

3. У случају кад жена мужевљево имање уживa само за извесно време, она не плаћа наследну таксу ако је вредност тога имања мања од 20.000 динара.

Члан 26.

Предходни послови око наплате наследне таксе

1. Преноси имовине на случај смрти, по закону или путем завештања, без обзира на то да ли се имовина преноси у својину или на уживање, подлежи плаћању таксе из Т.Бр. 23 таксене тарифе с обзиром на члан 25 Закона о таксама и члана 24 овога Правилника.

2. Овакви преноси имаовине, који се расправљају код првостепених судова, плаћају таксу код суда који расправља заоставштину.

3. У оним случајевима где се попис имања или образовање масе не мора вршити, наследници су дужни, ради наплате таксе, поднети, у року од три месеца од дана смрти умрлога, пријаву пореској управи о имаовини која у својину или на уживање њима прелази, где се и такса прорачунава и плаћа. У случају кад се тестаментални или закон-

ски наследник одрече наследства, ову пријаву дужан је и доцније позвани наследник поднети у прописаноме року од дана када је изјавио да се наследство прима.

4. О смрти свакога лица, без обзира да ли је ово лице оставило ма какво наслеђе или не, месни свештеник дужан је у року предвиђеном чланом 26 Закона о таксама известити општински суд места где је лице умрло, са подацима који се излажу у изводу из протокола умрлих.

5. Ову дужност подношења извештаја измају и свештеници свих вероисповеди односно они који воде протоколе умрлих.

6. Општински суд дужан је, чим прими извештај о смрти извеснога лица, одмах отићи у стан умрлога лица, па ако је дотично лице по смрти оставило ма какво било покретно било непокретно имање, известити, у року предвиђеном чланом 26 Закона о таксама, о томе надлежнога судију неспорних дела и пореску управу, означујући у извештају и имена најближих сродника, ако је умрло лице из места дотичне општине.

7. Ако умрло лице није из места општине где га је смрт задесила, општински суд извештава (означујући у извештају имена најближих сродника) општински суд умрлога лица, који је затим дужан у року за осам дана од дана пријема овога извештаја известити надлежнога судију неспорних дела и пореску управу.

8. Пријаву по тач. 3 овога члана подносе сви наследници заједнички или посебице, како им је згодније, оној пореској управи у чијем је кругу било седиште умрлога, без обзира да ли се све покретно или непокретно имање налази у кругу те управе.

9. У пријави се мора означити:

а) име и презиме, занимање и место становања умрлога;

б) дан смрти његове;
в) име и презиме свакога наследника, легатора и у опште лица која примају ма у ком облику својину или уживање имаовине покојникове;
г) однос сродства између умрлога и лица именованих под в);
д) место становања ових лица;
ђ) списак покретних и непокретних ствари, које се у својину или на чување добијају (за непокретности и врсту њихову: њива, ливада, забран итд., место где се налазе, опис граница по величини и суседима, површину њихову);
е) вредност сваке покретне или непокретне ствари;
ж) време трајања уживања;
з) дугови умрлога;
и) терети; и
ј) трошкови.

10. Пореска управа, пошто прими пријаву, дужна је здружити је с извештајем о смрти умрлога, примљеног од општинскоj суда, па ако посумња у означену вредност наредити вештачење по петоме ставу члана 26 Закона о таксама, у противном дужна је у року од десет дана донети решење о плаћању наследне таксе према вредости имања и степену сродства.

11. Ако пореска управа прими процену имања као исправну, али надлежни неспорни судија нађе да процена није тачна, што је управа може бити пропустила ценити извесне објекте или и иначе, неспорни судија може вратити процену управи са примедбама и захтевати, да управа изврши нову процену с обзиром на те примедбе. Пореска управа дужна је према примедбама извршити нову процену

12. У случајевима где пореска управа није у стању тачно одредити степен сродства ради наплате таксе, обратиће се за потребно обавештење судији за неспорна дела суда његове надлежности.

13. Решење о плаћању наследне таксе пореска управа најдаље у року од пет дана доставља лицима означеним у тач. 9 под в) овога члана преко надлежног општинског суда, који је дужан решење предати најдаље за осам дана од дана пријема.

14. Ако се које од ових лица у овоме року од осам дана не би налазило у општини ма са којих узрока, општински суд предаће решење најближој родбини, а ако га ни она неће да прими, прилепиће га на општинску судницу и на реверсу означити кога је дана ово извршено, па реверс одмах вратити пореској управи. Решење ово остаће на табли суднице прилепљено тридесет дана.

15. Од дана предаје решења или лепљења на судницу наследник или друго лице из тач. 9 под в) овога члана, дужно је за тридесет дана исплатити наследну таксу, а после тога рока наплата ће се извршити егзекутивним путем. Полагање односно наплата таксе врши се по члану 28 овога Правилника.

16. За неиспуњење овде прописаног поступка државни и општински органи казниће се новчано од 30.— до 500.— динара по члану 56 Закона о таксама.

17. Наследници и уживаоци који у року од три месеца од дана смрти умрлога не поднесу пријаву за плаћање таксе, платиће двоструку таксу коју би имали платити да су пријаву на време поднели.

18. Али у случајевима да извесно лице умре на страни или га нестане, овај рок од три месеца рачунаће се од дана када су наследници за смрт

сазнали односно од дана кад је лице оглашено за нестало.

19. У случајевима када општински суд због непредвиђених препрека, није у могућности да по пропису четвртога става члана 26 Закона о таксама у року од тридесет дана достави списак пописа са проценом, може судија неспорних дела по образложеној представци општинскога суда овоме продужити рок за доставу овога пописа још за тридесет дана.

20. У случајевима када полицијска или друга власт по надлежности врши увиђаје због смрти каквог лица и печаћење стана његовог, дужна је и она одмах известити општински суд о томе, како би овај могао поступити по члану 26 Закона о таксама.

Члан 27.

Кажњавање неспорних судија

Ако судија неспорних дела није, у року прописаном чланом 27 Закона о таксама, донео решење о наследној такси, а за то нема законског оправдања, претседник суда односно Министарство правде дужно је о томе одмах обавестити Министра финансија, који затим поступа по члану 56 Закона о таксама.

Члан 28.

Егзекутивна наплата наследне таксе

1. Егзекутивну наплату досуђене наследне таксе, према тач. 15 члана 26 овога Правилника, дужан је срески или градски судија, а где овога нема пореска управа, извршити по прописима за егзекутивну наплату пореза најдаље за шест ме-

сеца од последњега дана кад је таксу требало положити, са 6%*) интереса.

2. Интерес на доцније положену или егзекутивно наплаћену наследну таксу тече од протеклог тридесето-дневног рока.

3. Ако наследник или уживалац после прописаног рока, а пре извршене продаје одређене за егзекутивну наплату таксе, сам предстане у намери да положи наследну таксу, ова ће му се примити и тада наплатити и 6%*) интереса од протеклог тридесетодневног рока до тога дана.

4. Ако се наплата наследне таксе врши егзекутивним путем интерес ће се наплатити до наплате наследне таксе из продатог имања.

5. Надлежни чиновник који има да изврши егзекутивну наплату ове таксе, неће бити одговоран по тач. 5 члана 56 Закона о таксама, ако ова такса због непредвиђених узрока не уђе у државну касу за шест месеца, само ако је попис и продају извршио у томе року.

6. Наследна такса лепи се на саслушању, ако је наследник сам полаже, односно на реферату, ако се егзекутивно наплаћује, а ништи се на начин предвиђен тач. 13 члана 13 овога Правилника. Пре поништавања марака написаће се преко њих реч „наследна" док не буду израђене нарочите таксене марке са оваквим штампаним натписом, а кад овакве марке буду израђене смеју се само такве марке употребити за плаћање наследне таксе. Ове марке набављају се непосредно или од надлештва која продају таксене марке и таксене хартије (монополска стоваришта и пореске управе) или из депоа Управе државних монопола. Када извршилац набавља таксене марке мора поступити по тач. 10 и 11 члана 10 овога Правилника.

*) сада 8%.

7. Такса на име интереса, као и казнена такса за наслеђе, у случају члана 26 Закона о таксама, наплаћује се такође у таксеним маркама за наслеђе, само што ће се још преко марака пре поништаја исписати реч „интерес" односно „казнена". Ова такса лепи се одвојено на истом акту где и наследна такса.

8. Кадгод се од градског или среског судије или пореске управе тражи егзекутивна наплата наследне таксе, увек ће се означити је ли протекао и од када тридесетодневни рок како би извршна власт могла наплатити и интерес на доцније наплаћену таксу.

Члан 29.

(Укинут и замењен чланом 9 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 год.).

Члан 30.

Ко врши наплату таксе

1. Наплата свих такса досуђених по Закону о таксама пресудама или решењима разних власти у корист државне касе, која се до 1 маја 1911 године, као дана ступања у живот новога закона затекле на извршењу код полицијске власти, као и наплата таксе по пресудама и решењима свију власти после 1 маја, прелази на пореска одељења до установљења среских и градских судова, а кад се и где се установе срески и градски судови, наплату таксе по пресудама и решењима првостепених судова према § 10 одељак II тач. 2 Закона о среским и градским судовима, вршиће ови судови, а пореска одељења вршиће наплату таксе по пресудама и решењима свих осталих власти.

2. Ако се пресудама или решењима донетих на основу других специјалних закона, досуђује

узгредно и такса по Закону о таксама, наплату ове таксе врши она власт која је и за извршење пресуде или решења надлежна.

3. Ради контроле да се такса на време наплаћује, сва надлештва која имају да наплате ма какву таксу било по тач. 1 или тач. 2 овога члана, уводиће ове налоге у одговарајуће рубрике свога регистра.

Тако:

а) у рубрику XXVI уписује се дан, месец и година пријема налога за наплату таксе;
б) у рубрику XXVII уписује се број деловодног протокола надлештва које има таксу да наплати;
в; у рубрику XXVIII уписује се назив надлештва које тражи наплату;
г) у рубрику XXIX уписује се име лица од кога треба таксу наплатити;
д) у рубрику XXX уписује се целокупна сума таксе коју треба наплатити, без обзира је ли то такса из једнога или више тарифних бројева;
ђ) у рубрику XXXI уписује се дан, месец и година кад је такса наплаћена; и
е) у рубрику XXXII уписује се дан, месец и година кад је наплаћена такса послата власти, која је наплату тражила.

4. Старешине, односно од њих одређени чиновници, морају водити рачуна да се сваки налог за наплату таксе заведе у регистар у одређени одељак за наплату таксе, да се такса у закономе року наплати и одмах пошаље надлежној власти и да све то на време и тачно означи у одређене рубрике регистра.

5. Сви државни органи дужни су у року од 30 дана од дана кад наступи могућност за наплату таксе, писати надлежним властима за наплату таксе, и ове су дужне досуђену таксу наплатити најдаље за шест месеца од пријема налога, иначе и једни и други подлеже казни од 30.— до 500.— динара по тач. 5 члана 56 Закона о таксама. Прописи тач. 5 члана 28 овога Правилника важе и овде.

6. Ненаплаћене таксе у току једне године преносиће се у регистар за идућу годину по истоме прошлогодишњем реду.

Члан 31.

Регистровање наплаћене таксе

1. Ради надзора о правилној наплати такса, као и ради прибирања потребних статистичких података, све државне власти дужне су водити регистар такса како наплаћених тако и оних које треба наплатити.

2. Овај регистар водиће и самоуправне власти, почасни конзули, акционарска и осигуравајућа друштва и вероисповедне општине, који за државу наплаћују таксу.

3. Код надлештава водиће се таксени регистар упоредо са деловодним протоколом.

4. Сви акти који се једнога дана приме у надлештву а снабдевени су таксом, морају се под тим истим даном завести у таксени регистар, без обзира је ли такса прилепљена или утиснута штампом. Пре завођења треба имати у виду прописе тач. 9 овога члана.

5. У таксени регистар надлештва не заводи се такса плаћена у приватноме саобраћају без посредовања власти, која је на исправама утиснута или залепљена и поништена, као и она која се лепи и ништи код власти по тач. 7 члана 13 овога Пра-

вилника и она из тач. 1 члана 34 и другог одељка тач. 2 члана 40 овога Правилника.

6. Али ако по таквим исправама у своје време није наплаћена никаква или довољна такса, па се таква исправа појави пред власт и власт наплати редовну и казнену таксу, заводиће се у регистар и ова накнадно наплаћена редовна и казнена такса.

7. У регистар заводиће се и такса, која се лепи и ништи на меницама за веће вредности за које не постоје менични бланкети.

8. Као знак и контрола да је такса, која се налази на актима, уведена у таксени регистар, мора се преко дотичне марке ставити регистарски жиг којим се означава да је та такса регистрована, под којим бројем регистра, кога дана и у коме надлештву овако:

РЕГИСТРОВАНО

под Бр. . . . . .

. . . . . 193 . . год.

у Начелству округа нишког

Ниш

9. Писмена снабдевена таксом заводе се у регистар онога надлештва на која су упућена (жалбе, незадовољства итд.), а не где су примљена и где се само врши поништавање по тач. 7 члана 13 овога Правилника. У случајевима из тач. 5, 6 и 7 члана 1 овога Правилника, регистроваће се такса по примљеноме телеграму и на њ ће се ставити регистарски жиг и то у надлештву коме је телеграм упућен. На маркама реферата, кад овај стигне у упућено надлештво ставиће се само регистарски жиг са истим бројем под којим је телеграм регистрован. Телеграфске станице неће ову таксу регистровати.

10. При наплати таксе код контроле мера за таксу из Т.Бр. 274 таксене тарифе треба на свакој молби, а код пореских одељења за таксу из Т.Бр. 101 таксене тарифе треба на самом акту, дописати испод утиснутог регистарског жига још и словима количину положене таксе.

11. Све власти које су по пресуди, решењу или иначе захтевале наплату таксе од пореских одељења, среских или градских судова или од надлештва надлежних за наплату по тач. 2 члана 30 овога Правилника, дужне су известити Министра финансија за сваки случај кад им пореска одељења, срески или градски судови или друга која надлештва, у року од 6 месеци, с обзиром на тач. 5 члана 28 овога Правилника, не пошаљу наплаћену таксу, или уверење да се такса услед немања покретног и непокретног имања и покушаном егзекуцијом није могла наплатити.

12. За вођење регистра мора се у свакоме државном или самоуправном надлештву, као и у акционарском и осигуравајућем друштву, одредити писменом наредбом једно лице.

13. Старешине надлештва у опште или друштава, односно њихови заступници, оверавање свакога дана таксени регистар, пошто се претходно изведе рекапитулација наплаћених такса. на пр.:

По Т.Бр. 1 наплаћено дин. . . . . .
„ „ 2 „ „ . . . . . .
„ „ 3 „ „ . . . . . .
„ „ 4 „ „ . . . . . .
„ „ Н „ „ . . . . . .
Повишене таксе наплаћено дин. . . . . .
Казнене „ „ „ . . . . . .
Интересне „ „ „ . . . . . .

1-VII-1914 г. Оверава
у Н. Н. Н.

14. За случај ако старешине буду привремено или услед великога посла стално спречене да контролишу исправност протоколисте у вођењу регистра и да врше оверавање, могу писменом наредбом одредити себи заступника за тај посао.

15. Старешине надлештва или друштава, односно њихови заступници, и лица која воде регистар такса казниће се према тач. 7 члана 56 Закона о таксама новчано од 30 до 500 динара, ако се немарљиво или никако не води регистар такса.

16. Таксени регистар надлештава, која уводе положену таксу, која траже од других власти наплату и којима се налаже наплата, има ове рубрике:

I текући број, који тече од 1 јануара до 31 децембра;
II дан увођења у регистар;
III број деловодног протокола под којим је заведен акт на коме је такса;
IV врста писмена или правног посла;
V износ вредности правног посла по којој треба таксу прорачунати и платити;
VI означење да ли је довољно или недовољно таксе;
VII означење због чега нема довољно таксе, на пр.: мање положено, почек и т. д.;
VIII из кога је таксенога броја положена такса; али ако се у исти мах поднесе акт са таксом из различитога броја, на пр.: молба са прилогом, молба са таксом за уверење, решење, одобрење, допуштење и т. д., онда се за сваку таксу из другога тарифнога броја узима засебна рубрика, ма да се све региструје под једним бројем;

IX ако таксени број има одељке, онда, означити „тач. а)“ или „став II“ итд.
X сума редовне и доплате редовне таксе;
XI сума повишене таксе;
XII сума казнене таксе;
XIII сума интересне таксе у случајевима наплате наследне таксе или на кредитовану таксу;
XIV број деловодног протокола под којим је тражена наплата таксе преко друге власти;
XV по чијем је предмету тражена наплата;
XVI датум кад је настала могућност за наплату таксе;
XVII датум кад је тражена наплата;
XVIII назив власти преко које је тражена наплата;
XIX врста писмена или правнога посла по коме се наплата таксе тражи;
XX сума таксе за коју се наплата тражи;
XXI као и под рубриком VIII;
XXII као и под рубриком IX;
XXIII датум кад је извршена наплата;
XXIV у којој суми;
XXV регистарски број под којим је ова наплаћена такса примљена и заведена;
XXVI, XXVII, XXVIII, XXIX, XXX, XXXI и XXXII рубрика оне су, које се помињу у тач. 3 члана 30 овога Правилника;
XXXIII сума пропале таксе;
XXXIV узрок због кога такса није наплаћена; немаштина или друго што; и
XXXV напомена.

17. Таксени регистар првостепених судова има исте рубрике као и регистар у претходној тачки осим рубрика XXVI до закључно XXXII на место којих има одељак за почек са овим рубрикама:

а) број деловоднога протокола који носи решење о одобреном почетку;
б) име и презиме лица коме је дат почек;
в) датум од кад важи одобрени почек;
г) сума за коју је одобрен почек;
д) датум до кога је дана закључно положен интерес; и
е) сума положене интересне таксе.

18. Када та кредитована такса, као и она, за чију је наплату писано по рубрикама XIV до XXII, буде наплаћена, увешће се у регистар у рубрике XXIII, XXIV и XXV и у рубрику од I до XIII.

19. Таксени регистар власти којој се не може упућивати налог за наплату има све рубрике општега регистра осим оних од XXVI до закључно XXXII.

20. Таксени регистар наших посланства и конзулата на страни има само рубрике од I до закључно XIII, као и напомену.

21. Акционарска и осигуравајућа друштва воде таксени регистар о дневно наплаћеној такси који има ове рубрике:

а) текући број;
б) дан увођења у регистар;
в) број деловодног протокола или, где овога протокола немају, број књига или списков или др. где је дотично писмено или исправа заведена;
г) из кога тарифнога броја је плаћена такса;
д) из кога одељка тога тарифнога броја;
ђ) сума наплаћене таксе;
е) напомена.

22. Ова друштва дужна су у овај регистар уводити све таксе прилепљене или утиснуте, које се плаћају за послове који се код њих обављају.

23. Код великих царинарница где се због царинске манипулације не заводи сваки акт у деловодни протокол, водиће сваки цариник привремени дневни регистар у који ће уводити све акте који у току једнога дана њему до руке дођу, и у одређену рубрику на место броја деловоднога протокола стављаће „Ув. бр.“, „Изв. бр.“, „Зап. бр.“, „Тов. листа бр.“, „Сит. ув. бр.“, „стр. дек. бр.“, па тај привремени регистар при завршетку дневнога рада предавати регистратору ради развођења у стални регистар такса. Овај привремени регистар имаће рубрике од I—X. Код већих железничких станица поступиће се тако исто са товарним листовима.

24. Приликом месечног закључка регистра извешће се такође пре уверења рекапитулација наплаћених такса у смислу тач. 13 овога члана.

25. На основу ове месечне рекапитулације свака је власт дужна почетком свакога месеца, а најдаље до петога дана свакога месеца, послати Управи државних монопола извештај колико је у току минулога месеца код ње положено такса посебно из свакога тарифнога броја. И у случају ако није било никаквих такса, поднеће ипак извештај.

26. Ово месечно подношење извештаја не важи за наша посланства и консулате на страни, који ове извештаје имају да подносе тромесечно преко Министарства иностраних дела без обзира јесу ли што наплатили на име таксе или не.

27. Акционарска и осигуравајућа друштва подносе ове извештаје месечно и шаљу их, и то: она из Београда непосредно Управи државних монопола, остала предаваће те извештаје пореским одељењима, која их одмах шаљу Управи државних

монопола, без обзира да ли је било наплате какве таксе или не.

28. Образац регистра штампа и као монополисани образац продаје Управа државне штампарије.

Члан 32.

(Укинут 1 априла 1927 године и замењен чл. 206 а) таксено и пристојбинског правилника).

Члан 33.

(Укинут и замењен чланом 10 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 34.

Употреба таксених марака и хартија одговарајуће вредности

1. Кад извесно лице није у могућности да за плаћање таксе употреби таксене марке односно таксене хартије оне вредности колико износи такса услед тога што марака или хартије од тих вредности није могло набавити код продаваца, дужно је предстати надлештву које врши продају марака, тамо се о томе саслушати и тражити, да му се на писмену, за које мора са тога разлога да употреби ситнију марку или таксену хартију мање вредности, означи, да је ситнија марка или таксена хартија употребљена због тога што марке односно таксене хартије одговарајуће вредности није могао добити код продаваца, сем случаја из тач. 7 под а) члана 38 овога Правилника.

2. Дотично надлештво дужно је завести ово саслушање (за које се не плаћа никаква такса) у деловодни протокол, и пошто се увери о истинитости навода овога лица, а и само нема таксених

марака и хартија дотичне вредности, ставити на дотично писмено напомену:

„Код продавца у Н. (место) није било, — марака — таксених хартија — веће вредости, те је с тога ситнија употребљена".

Бр. . . . . .

. . . . . 19 . . г. (Потпис чиновника)

у Н.

3. Надлештва која могу оверавати да нема крупнијих таксених вредности јесу: у Београду Управа државних монопола; у варошима и варошицама власти које врше продају таксених вредности, као: окружна благајница, пореска одељења или монополска стоваришта, у селима општински судови и то само ако врше продају таксених вредности.

4. Писмена на неодговарајућој таксеној хартији, као и писмена са прилепљеним ситнијим таксеним маркама, а са којим писменима у времену њиховог издања није поступљено по прописима претходних тачака овога члана, немају никакве законске важности.

5. Прописи изложени у предходне четири тачке важе за таксу на исправама изданим у приватноме саобраћају без посредовања власти, као што су облигације, уговори и друго, као и за менице, које нису есконтоване или заложене код новчаних завода.

6. За таксу која се лично полаже код власти, као такса за тужбу, разне потврде, одобрења, уверења итд., чиновник или службеник, који прими и прилепи таксу противно прописима члана 34 Закона о таксама, подлежи плаћању казне по тач. 8 члана 56 Закона о таксама од 30 до 500 динара.

7. Ако се овако писмено упути којој власти поштом сматраће се да је плаћено само 5.— ди-

нара, а за остатак таксе подносилац писмена позваће се по члану 50 Закона о таксама, опоменом да је са повишеном таксом положи, сем случаја ако је жалба или незадовољство, које се остављају у акте.

8. Одредбе члана 34 Закона о таксама о обавезној употреби таксене марке или хартије, које одговарају величини таксе, ступа на снагу тридесетога дана од дана кад Министар финансија, на основу члана 71 Закона о таксама, обзнани, да је настала могућност за примену ове законске одредбе.

О ТАКСЕНОЈ МАРКИ И ТАКСЕНОЈ ХАРТИЈИ

Члан 35.

(Укинут и замењен чланом 11 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 36.

(Укинут и замењен чланом 12 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 37.

(Укинут и замењен чланом 13 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 38.

(Укинут и замењен чланом 14 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 39.

(Укинут и замењен чланом 15 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 40.

Употреба таксених хартија

1. За све вредности таксених марака за које постоје таксене хартије као што су менице, обрачуни, признанице и т. д., као и за оне хартије чију је обавезну употребу наредио Министар финансија, не могу се употребити таксене марке.

2. Писмена и исправе за које је обавезна употреба таксене хартије прописује Министар финансија у смислу члана 39 Закона о таксама. Ако су ова писмена и исправе снабдевена таксом која се лепи, немају вредности, осем ако се докаже, да се ове таксене хартије код овлашћених продаваца нису могле набавити, у коме се случају има поступити по тач. 1 и 2 члана 34 овога Правилника, само што ће напомена гласити: „Код продавца Н. (место) није било таксених хартија, те је с тога марка употребљена".

Бр. . . . .

. . . . . 193 . . . год.

у Н.

(Потпис чиновника)

3. За менице које нису есконтоване или заложене код новчаних завода важи пропис тач. 5 члана 34 овог Правилника.

4. Од ових прописа изузимају се писмена која долазе са стране, где су поједина лица у немогућности набавити прописне таксене хартије. Ова писмена могу се снабдети маркама кад уђу у земљу, а пре него што се власти поднесу.

Члан 41.

(Укинут и замењен чланом 16 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 42.

(Укинут и замењен чланом 17 таксеног пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

О ДРЖАВНОЈ КОНТРОЛИ ЗА ИЗВРШЕЊЕ ЗАКОНА О ТАКСАМА

Члан 43.

(Укинут и замењен чланом 18 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 44.

(Укинут и замењен чланом 19 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 45.

(Укинут и замењен чланом 20 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

О КАЗНАМА

Члан 46.

(Укинут и замењен чланом 21 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 47.

(Укинут и замењен чланом 22 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 48.

(Укинут и замењен чланом 23 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 49.

(Укинут и замењен чланом 24 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 50.

(Укинут и замењен чланом 214 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 51.

(Укинут и замењен чланом 25 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 52.

(Укинут и замењен чланом 26 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 53.

(Укинут и замењен чланом 27 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 54.

Казне због нежигосања домина и карата

По члану 54 Закона о таксама казниће се свако лице код кога се буде нашао шпил карата или домине, за које није плаћена такса и које нису жигосане по пропису члана 184 таксеног и пристојбинског Правилника, без обзира што се не употребљавају за продају.

Члан 55.

Кажњавање државних и самоуправних органа

1. Када по унутрашњем уређењу извеснога надлештва више органа по једноме предмету заједнички досуђују таксу, па решењем или пресу-

дом пропусте или досуде мању таксу, осуђиваће се на казну по тач. 3 члана 55 Закона о таксама солидарно поред тога што ће се такса за пресуду досуђивати од свакога члана тога колегијума посебице.

2. Тако исто ће се поступити кад решење потписује старешина надлештва и млађи чиновник.

3. У случајевима из обе претходне тачке, као и у случају из тач. 1 и 2 члана 55 Закона о таксама, од приватнога лица не може се наплатити повишена такса, осем од правозаступника.

4. За све пресуде донете по члану 55 Закона о таксама наплаћиваће се такса из Т.Бр. 229 таксене тарифе.

Члан 56.

Кажњавање државних и самоуправних органа новчано

1. По тач. 3 члана 56 Закона о таксама кажњаваће се и свештеници других вероисповести или одговорна лица, који у дотичним црквеним општинама воде протоколе умрлих, ако не поступају по тачци 5 члана 26 овога Правилника.

2. По тач. 7 члана 56 Закона о таксама неће се кажњавати старешина надлештва у случају из тач. 14 члана 31 овога Правилника, него његов писменом наредбом одређени заступник.

3. За све пресуде или решења донета по члану 56 Закона о таксама наплаћиваће се такса из Т.Бр. 229 таксене тарифе.

4. Приликом доношења одлука, да, у смислу последњега става члана 56 Закона о таксама, државни органи накнаде штету у случају из тач. 5, 6 и 8 поменутог члана закона, узимаће се у обзир и све изнесене сметње које нису допустиле благовремену наплату.

5. Новчане казне наплаћене по члану 56 Закона о таксама предају се у готову новцу Главној државној благајници министарства финансија.

Члан 57.

(Укинут и замењен чланом 28 таксеног пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 58.

(Укинут и замењен чланом 29 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 59.

(Укинут и замењен чланом 30 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 60.

(Укинут и замењен чланом 31 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 61.

Извиђај таксених кривица

1. Извиђај по тач. 1 члана 61 Закона о таксама врши се у смислу члана 28 таксеног и пристојбинског правилника, без обзира што се може бити приватно лице или општински орган налази у месту.

2. У случају да старешине државних власти или њихови заступници пропусте поступити по тач. 3 члана 61 Закона о таксама, па се дело накнадно појави код друге власти, поступиће се прво по тач. 2 члана 55 Закона о таксама према старешини или његовом заступнику, који је про-

пустио казнени поступак у смислу члана 51 и 53 Закона о таксама, па потом ће се поступити по тач. 3 члана 61 Закона о таксама.

3. За неплаћену општинску таксу није надлежан да пресуђује Министар финансија, већ надлежна власт због причињене штете општинској каси.

Члан 62.

(Укинут и замењен чланом 32 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

О ПРАВНИМ СРЕДСТВИМА

Члан 63.

Повраћај неумесно наплаћене таксе

1. Повраћај више прилепљене и поништене таксе може тражити и чиновник који прими по извесном предмету новац па од овога више употреби за таксу но што је требало, као и када уопште пре окончања предмета од добивеног новца наплати и прилепи и поништи таксу за коју се накнадно увиди неумесност наплате.

2. Повраћај више или неумесно наплаћене таксе не може се тражити кад је такса наплаћена од приватнога лица по пресуди или решењу на које се дотично лице, које је таксу платило, могло жалити или жалило вишој власти.

3. Повраћај погрешно више прорачунате и наплаћене редовне и повишене таксе може се тражити у смислу става трећег члана 50 Закона о таксама.

4. За повраћај неумесно наплаћене таксе за исељенички пасош важе прописи члана 72 таксеног и пристојбинског правилника.

5. Када нека власт поништи таксене марке које није требало поништити, сматраће се да су марке покварене и повраћај односно замену извршиће Управа државних монопола у смислу члана 11 Закона о таксама.

Члан 64.

Повраћај више положене таксе

Ако се по извесноме предмету у незнању положи понова такса, која је већ једном од другога лица исте заинтересоване стране (ортака, сродника) раније положена, рок за повраћај нове положене таксе тече од дана кад је утврђена погрешка накнадног полагања таксе.

Члан 65.

Повраћај општинске таксе

О повраћају неумесно или више положене таксе код општинских власти решава надлежни првостепени суд.

Члан 66.

Тражење повраћаја више наплаћене таксе код Управе државних монопола

У случајевима када Управа државних монопола, на основу тач. 3, 4 и 5 члана 61 Закона о таксама, по делима из члана 51, 52 и 53 Закона о таксама, наплати пресудом или решењем, — на које нема места жалби, — више таксе но што треба, може се у смислу члана 63 Закона о таксама тражити повраћај више или неумесно наплаћене таксе.

Члан 67.

Предаја жалбе

Жалбе предате ненадлежној власти упутиће ова надлежној власти, а као дан пријема сматраће се онај кога је жалба примљена код надлежне власти, без обзира на који је начин жалба предата пошти.

ЗАКЉУЧНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 68.

Скраћени назив правилника

Приликом позивања на поједине прописе овога Правилника овај ће се Правилник називати „Таксени правилник од 1913 године".

Члан 69.

Спискови за контролу о наплати таксе

Све власти, које су дужне водити спискове ради контроле о плаћеној такси, дужне су за време док овај Правилник не добије обавезну силу спремити све потребне спискове.

Члан 70.

Наплата таксе по изменама Закона о таксама, а пре решења Народне скупштине

1. У случајевима када је на основу члана 70 Закона о таксама наређена наплата нове или повећане таксе, па Народна скупштина у опште не усвоји предлог о наплати ових такса или наплату не усвоји у оној мери како је предложена, Министар финансија ће у „Службеним новинама" три пута нарочито обзнанити у којој је мери одобрена наплата таксе по поднесеном предлогу.

2. Она лица од којих је наплаћена такса, коју не треба наплаћивати по решењу Народне скупштине, или не у оној мери како је предложено, могу тражити повраћај неумесно плаћене таксе у року од три месеца од дана треће обзнане Министра финансија у смислу члана 63 Закона о таксама.

Члан 71.

Обавезност Закона о таксама

Закон о таксама од 30 марта 1911 године добио је обавезну силу 1 маја 1911 године.

ТАКСЕНА ТАРИФА

Члан 72.

(Укинут и замењен чланом 33 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 73.

(Укинут и замењен чланом 34 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 74.

(Укинут и замењен чланом 35 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 75.

(Укинут и замењен чланом 35 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 76.*

К. Т. Бр. 5

1. Као „решење“ за која се плаћа такса из Т.Бр. 5 таксене тарифе, сматрају се само формална решења, која се доносе на захтев појединаца, а не и кратке одлуке, које се стављају на поједине молбе и представке снабдевене таксом из Т.Бр. 1 таксене тарифе, као што су: молбе за одсуства, за почетак пореза, молбе за службу, кратке одлуке за повраћај претеклог новца од продатог имања за наплату пореза или приватног дуга и томе сл., јер се овакве одлуке не сматрају као формална решења, и за њих не плаћа никаква друга такса, изузев случаја кад се и такве одлуке нарочито траже у облику формалног решења.

2. Формална решења подлеже таксе из Т.Бр. 5 таксене тарифе кад се то решење интересованом лицу у истини даје, а не плаћа се онда, како се оно доноси по уобичајеној административној пракси дотичног надлештва.

3. Такса за писмена решења административних власти, која се доносе на захтев приватних лица, као и такса за сва решења по кривицама приватних лица или јавних државних и самоуправних службеника које се извиђају и казне по специјалним законима ако овим законима није друкчије наређено, плаћа се ова такса у таксеним маркама по извршности решења.

Члан 77.

(Укинут и замењен чланом 37 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

---

* Важи поред члана 36 таксеног и пристојбинског правилника.

Члан 78.

(Укинут и замењен чланом 215 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 79.

(Укинут и замењен чланом 38 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 80.

(Укинут и замењен чланом 39 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 81.

(Укинут и замењен чланом 40 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 82.

(Укинут и замењен чланом 41 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 83.

(Укинут и замењен чланом 42 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 84.

(Укинут и замењен чланом 44 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 85.

К. Т. Бр. 15

1. Такса за уговор о наручу или послузи (§§ 582—592) грађ. законика) из Т.Бр. 15 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама, које се лепе и ниште по члану 13 овога Правилника.

2. Уговором о наручу или послузи узима се извесна непотрошна ствар: кола, во, плуг, вршаћа машина итд. бесплатно за опредељено време на употребу с обавезом, да се та иста ствар врати.

Члан 86.

(Укинут и замењен чланом 45 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 87.

(Укинут и замењен чланом 46 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 88.

(Укинут и замењен чланом 47 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 89.

(Укинут и замењен чланом 48 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 90.

(Укинут и замењен чланом 216 таскеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 91.

(Укинут и замењен чланом 49 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 92.

(Укинут и замењен чланом 217 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 93.

(Укинут и замењен чланом 50 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 94.

(Укинут и замењен чланом 52 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 95.

(Укинут и замењен чланом 218 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 96.

(Укинут и замењен чланом 219 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 97.

К. Т. Бр. 28

1. Такса из Т.Бр. 28 таксене тарифе плаћа се за писмено којим се одустаје од извесног права службености, без икакве накнаде. Ако се укидање врши под извесном накнадом, онда се такса плаћа по тач. а) Т.Бр. 40.

2. Такса се плаћа у таксеним маркама, које се лепе и ниште по члану 13 овога Правилника.

Члан 98.

(Укинут и замењен чланом 220 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 99.

(Укинут и замењен чланом 53 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 100.

(Укинут и замењен чланом 54 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 101.

(Укинут и замењен чланом 221 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 102.

(Укинут и замењен чланом 55 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 103.

(Укинут и замењен чланом 56 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 104.

К. Т. Бр. 35

1. Такса за упутнице (асигнације) из Т.Бр. 35 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама, а лепи се и ништи по тач. 19 члана 13 овога правилника.

2. Ако се асигнација пренашањем пусти у саобраћај, или ако асигнација гласи на дужни рок од 15 дана, плаћа се такса као за менице по Т.Бр. 31 таксене тарифе према вредности асигнације.

3. И у том случају такса се полаже у таксеним маркама, и то за асигнације са дужим роком

од 15 дана, као и за менице веће вредности, за које не постоје монополисани обрасци, а за асигнације, које се преносе и пуштају у саобраћај, остатак таксе лепи се на полеђини асигнације као и за пренос менице и ништи се онако како је прописано у члану 53 таксеног и пристојбинског правилника.

4. При претварању стране монете у српску ради наплате таксе, поступа се по тач. 7 члана 12 овога Правилника.

Члан 105.

(Укинут и замењен чланом 58 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 106.

К. Т. Бр. 38

Такса за уговоре поменуте у Т.Бр. 38 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама и оне се лепе на примерку, који се даје првопотписаном уговорачу, а ниште се онако како је прописано у члану 218 таксеног и пристојбинског правилника.

Члан 107.

(Укинут и замењен чланом 59 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 108.

(Укинут и замењен чланом 60 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 109.

(Укинут и замењен чланом 61 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 110.

(Укинут и замењен чланом 62 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 111.

(Укинут и замењен чланом 63 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 112.

(Укинут и замењен чланом 64 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).*

Члан 113.

(Укинут и замењен чланом 222 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 114.

(Укинут од 1 априла 1932 године).

Члан 115.

(Укинут и замењен чланом 65 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 116.

(Укинут и замењен чланом 66 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 117.

(Укинут и замењен чланом 69 и 70 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

---

* Сада члан 218 таксеног и пристојбинског Правилника.

Члан 118.

(Укинут и замењен чланом 72 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 119.

(Укинут и замењен чланом 74 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 120.

(Укинут и замењен чланом 76 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 121.

(Укинут и замењен чланом 77 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 122.

(Укинут и замењен чланом 78, 79 и 80 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 123.

(Укинут и замењен чланом 81 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 124.

(Укинут и замењен чланом 81 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 125.

(Укинут и замењен чланом 36 правилника за извршење прописа из Т.Бр. 61, 63, 64, 65, 66 и 67 таксене тарифе Закона о таксама од 12 новембра 1923 године).

Члан 126.

(Укинут и замењен чланом 84 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 127.

(Укинут и замењен чланом 86 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 128.

(Укинут и замењен чланом 224 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 129.

(Укинут и замењен чланом 90 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 130.

(Укинут и замењен чланом 91 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 131.

(Укинут и замењен чланом 92 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 132.

(Укинут и замењен чланом 93 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 133.

(Укинут и замењен чланом 94 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 134.

(Укинут и замењен чланом 95 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 135.

(Укинут и замењен чланом 96 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 136.

(Укинут и замењен чланом 223 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 137.

(Укинут од 1 априла 1932 године).

Члан 138.

(Укинут од 1 априла 1932 године).

Члан 139.

(Укинут од 1 априла 1932 године).

Члан 140.

(Укинут и замењен чланом 97 и 98 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 141.

(Укинут и замењен чланом 99 и 100 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 142.

(Укинут и замењен чланом 101 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 143.

(Укинут и замењен чланом 102 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 144.

(Укинут и замењен чланом 106 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 145.

(Укинут и замењен чланом 107 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 146.

(Укинут и замењен чланом 109 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 147.

(Укинут и замењен чланом 110 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 148.

(Укинут и замењен чланом 111 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 149.

(Укинут и замењен чланом 112 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 150.

(Укинут и замењен чланом 116 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 151.

(Укинут и замењен чланом 117 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 152.

(Укинут и замењен чланом 118 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 153.

(Укинут и замењен чланом 119 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 154.

(Укинут и замењен чланом 120 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 155.

(Укинут и замењен чланом 225 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 156.

(Укинут и замењен чланом 226 и 121 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 157.

(Укинут и замењен чланом 123 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 158.

(Укинут и замењен чланом 125 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 159.

(Укинут и замењен чланом 128 и 131 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 160.

(Укинут и замењен чланом 130 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 161.

(Укинут и замењен чланом 134 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 162.

(Укинут и замењен чланом 135 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 163.

(Укинут и замењен чланом 136 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 164.

(Укинут и замењен чланом 139 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 165.

(Укинут и замењен чланом 140 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 166.

(Укинут и замењен чланом 141 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 167.

(Укинут и замењен самим допуњеним текстом Т.Бр. 166 таксене тарифе).

Члан 168.

(Укинут и замењен чланом 146 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 169.

К Т. Бр. 171

1. Треба разликовати изузеће судија општинског суда по Т.Бр. 171 таксене тарифе, које се захтева преко првостепеног суда, од изузећа које се врши код општинског суда и такса плаћа у готову новцу по Т.Бр. 351 таксене тарифе.

2. Такса из Т.Бр. 171 плаћа се употребом таксене хартије.

Члан 170.

К. Т. Бр. 172

Таксе за судске потврде, за које је прописана друга нарочита такса, означене су у Т.Бр. 150, 151, 152, 165, 167, 168 и 169 таксене тарифе. За потврде које би се вршиле у суду у другим случајевима, који нису нарочито предвиђени, наплаћиваће се такса по пропису Т.Бр. 43 таксене тарифе.

Члан 171.

(Укинут и замењен чланом 147 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 172.

(Укинут и замењен чланом 149, 151, 152, и 227 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 173.

(Укинут и замењен чланом 154 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 174.

(Укинут и замењен чланом 227 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 175.

(Укинут и замењен чланом 155 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 176.

(Укинут и замењен чланом 156 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 177.

(Укинут и замењен чланом 157 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 178.

(Укинут и замењен чланом 158 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 179.

(Укинут и замењен чланом 159 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 180.

(Укинут и замењен чланом 162 и 164 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 181.

(Укинут и замењен чланом 163 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 182.

(Укинут и замењен чланом 168 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 183.

(Укинут и замењен чланом 169 и 170 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 184.

(Укинут и замењен чланом 171 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 185.

(Укинут и замењен чланом 172 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 186.

(Укинут и замењен чланом 175 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 187.

(Укинут и замењен чланом 176 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 188.

(Укинут и замењен чланом 178 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 189.

(Укинут и замењен чланом 179 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 190.

(Укинут и замењен чланом 180 и 181 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 191.

(Укинут и замењен чланом 183 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 192.

(Укинут и замењен чланом 184 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 193.

(Укинут и замењен чланом 185 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 194.

(Укинут и замењен чланом 187 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 195.

(Укинут и замењен чланом 188 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 196.

(Укинут и замењен чланом 189 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 197.

(Укинут и замењен чланом 190 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 198.

(Укинут и замењен чланом 191 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 199.

(Укинут и замењен чланом 192 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 200.

(Укинут и замењен чланом 193 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 201.

(Укинут и замењен чланом 194 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 202.

(Укинут и замењен чланом 195 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 203.

(Укинут и замењен чланом 196 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 204.

(Укинут и замењен чланом 197 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 205.

К Т. Бр. 302

Таксе из Т.Бр. 302 таксене тарифе наплатиће се само онда, ако овакво одобрење плана не подлежи такси из Т.Бр. 259 таксене тарифе.

Члан 206.

(Укинут и замењен чланом 198 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 207.

(Укинут и замењен чланом 201 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 208.

(Укинут и замењен чланом 202 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 209.

(Укинут и замењен чланом 203 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 210.

(Укинут и замењен чланом 204 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 211.

(Укинут и замењен чланом 205 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 212.

(Укинут од 1 априла 1932 године).

Члан 213.

(Укинут од 1 априла 1932 године).

Члан 214.

(Укинут и замењен чланом 206 таксеног и пристојбинског правилника од 6 новембра 1923 године).

Члан 215.

Укидање противних наредаба и расписа

Кад овај правилник ступи у живот престају важити сва наређења и расписи издати на основу закона о таксама од 30 марта 1911 године који су овом правилнику противни.

Члан 216.

Обавезност правилника

Правилник овај ступа на снагу кад га Краљ потпише, а обавезну силу добија тридесетога дана од дана обнародовања.**

** Добио обавезну силу 23 августа 1913 године.

II

ПРАВИЛНИК

ЗА ИЗВРШЕЊЕ ОДРЕДАБА О ТАКСАМА

ИЗ ЗАКОНА О ДРЖАВНОЈ ТРОШАРИНИ, ТАКСАМА И ПРИСТОЈБАМА ОД 27 ЈУНА 1921 ГОДИНЕ, ЊЕГОВИХ ИЗМЕНА И ДОПУНА ОД 20 ДЕЦЕМБРА 1921 ГОДИНЕ И ПРОПИСА ИЗ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА У ЗАКОНИМА О ТАКСАМА И ПРИСТОЈБАМА ОД 25 ОКТОБРА 1923 ГОДИНЕ И 26 МАРТА 1932 ГОДИНЕ

Члан 1.

Лична ослобођења

Уз проширени чл. 5 Закона

1. По тач. 1 члана 5 Закона о таксама Краљ, Наследник Престола и остали Чланови Владалачког Дома* не плаћају таксу кад без суделовања власти издају између себе писмена и исправе.

2. Ако таква писмена или исправе доцније дођу пред власт, за њих се неће наплатити никаква такса, и узеће се у поступак, пошто за њих

---

* Чланови су Краљевског Дома Династије Кара-Ђорђеве: а) Краљ Петар I; б) Његови синови Престолонаследник Александар и Краљевић Ђорђе; в) Његова кћи Јелена, до удаје њене; г) Његов брат Кнез Арсен Карађорђевић са сином Кнезом Павлом А. Кара-Ђорђевићем; д) Потомство Престолонаследника Александра, Краљевића Ђорђа и Кнеза Павла (члан 1 Породичног правилника за чланове Краљевског Дома).

не важи члан 51 Закона о таксама, али ће се за сав други рад власти морати наплатити прописна такса.

3. Међутим, ако при издавању ових писмена и исправа суделује власт, она ће наплатити прописну таксу за правни посао или писмена.

4. Када пак Краљ, Наследник Престола и остали Чланови Дома врше узајамне преносе покретности на случај смрти, онда не плаћају таксу, без обзира да ли власт суделује или не.

5. По тач. 2 члана 5 Закона о таксама држава и све државне власти, а тако исто установе и заводи, као што су: Класна лутрија, Државна хипотекарна банка и јавне задужбине које стоје под управом државе, као што су: Велимиријанум, задужбине код Министарства просвете неплаћају у опште никакву таксу. Тако исто не плаћају никакву таксу Друштво црвеног крста и Академије науке.

6. Да би се по тач. 3 члана 5 Закона о таксама дипломатски и консуларни представници страних држава акредитованих у нашој Краљевини могли у дипломатским и консуларним пословима користити неплаћањем таксе, Министарство иностраних дела прибавиће од наших дипломатских и консуларних представника на страни, обавештења о поступку тамошњих — страних — власти у поменутим пословима према нашим представницима. На основу добивених обавештења поступаће се тако исто у појављеном случају и код наших власти.

7. Сви остали послови приватно-правног карактера појединих дипломатских и консуларних представника подлеже плаћању таксе.

8. Лица означена у тач. 4 члана 5 Закона о таксама не плаћају законом прописану таксу само онда кад предузимају и врше послове у име државно и за државу, — као што су на пр.: подизање школа, зграда за државна надлештва, путова, потврда еснафских и општинских књига, општински послови при закључивању зајмова за јавне радове и потврда обавеза итд. У свима осталим случајевима, где се ова лица, заводи или друштва не јављају у таквој улози, него предузимају и врше правне послове као приватно-правна лица, као откуп земљишта или зграда, подизање механа и других зграда намењених спекулативним циљевима, не ослобођавају се плаћања таксе и морају платити таксу законом предвиђену.

9. Наведене установе и заводи у тач. 5 члана 5 Закона о таксама, ако немају за циљ новчану добит, не плаћају таксу за своје представке и молбе и то само тада ако их од плаћања такса ослободи Министар финансија, а све дотле плаћају таксу.

10. Сва до сада издата ослобођења одузимају се ступањем у живот овога Правилника.

11. Ради ових ослобођења морају се поднети нове молбе са правилима и другим доказима, па кад Министар финансија реши да се која установа ослободи, објавиће преко „Службених новина“, известиће о томе све власти, а пореска надлештва водиће евиденцију ослобођених установа и завода.

12. Представке ових ослобођених установа и завода примаће се без таксе само у случају, ако се у исто време приложи или поднесе на увиђај оригинално одобрење или „Службене новине“, или ако већ дотична власт има забелешку односно извештај да је ослобођење извршено од стране Министра финансија. Подношење овога одобрења на увиђај односно истинитост и ослобођења утвр-

диће дотични чиновник својим потписом на представци.

13. Ако неко друштво има пододборе, који постоје са истим циљем, онда се друштвено ослобођење од такса односи и на те пододборе.

14. Кад нека установа ослобођена таксе склапа уговор са другим неослобођеним лицем, такса се сва мора платити, без обзира, што се, може бити, уговором предвиђа, да плаћање таксе падне на ослобођену установу.

15. ослобођење општинских такса у случајевима тач. 5 члана 5 Закона о таксама може бити само по решењу општинског суда и одбора (заступништва или представништва).

Уверење о сиромаштву

16. Од сваког сиромашнога лица, које поднесе молбу ради добијања уверења о сиромаштву у смислу тач. 6 члана 5 Закона о таксама, општински суд узеће изјаву: има ли и где ма какве имовине или прихода, без обзира на то, да ли се на ово имање или приход задужује порезом или не. Где општинског суда односно поглаварства нема, као што је случај у Босни и Херцеговини, тамо ће кнез односно муктар ову изјаву од дотичних лица узети пред пореском влашћу.

17. Ако се уверење тражи за лице које не може само да се заступа и чија изјава нема правне вредности, као што је малолетник, распикућа, умоболни и др., општински суд (поглаварство, кнез или муктар), узеће ову изјаву од његових законитих заступника.

18. Кад лице, које тражи или за које се тражи уверење, има имања или прихода у другој општини ван места становања, општински суд (поглаварство, кнез-муктар) прибавиће од надлежног општинског суда односно пореска надлештва, извештај о суми задуженога пореза, па према овој суми, као и суми пореза које ово лице плаћа у месту живљења, издаће уверење о сиромашном стању, у противном случају, ако по закону није сиромашног стања, одбиће га решењем од тражења и таксу наплатити.

19. Лицима, која се привремено дуже баве у извесноме месту, као што су: радници на подизању пруга, ћаци, мајстори итд., неће општина дотичнога места издати ово уверење, но ће га упутити општинском суду места где са породицом стално живи.

20. У случајевима кад неко лице има имања или прихода, који није по закону порезом задужен, општински суд тражиће извештај од надлежног пореског надлештва: колики би се плаћао порез да дотично имање или приход (н. пр.: плате подофицира и рударских мајстора, зарада рударских радника итд.), па с обзиром и на тај порез издати уверење.

21. Поред овога, величина пореза не мора бити мерилом за оцену је ли ко сиромашнога стања, или не, већ може бити и других разлога за које општински суд зна, и који не допуштају издавање уверења о сиромаштву, као н. пр. кад неко има хартија од вредности, које иначе не подлеже плаћању пореза, зграду ослобођену пореза по закону, концесију о ослобођењу од плаћања пореза и томе слично.

22. У оним општинама у којима општински судови не врше непосредну наплату пореза, општински ће суд прибавити извештај од пореског надлештва: да ли, колико и на име чега дотично лице плаћа порез.

23. Ако лице, које тражи уверење, није лично познато општинскоме суду, суд ће моћи уверење издати и на протоколарну изјаву двају пунолетних лица, која плаћају најмање 40 динара непосред-

нога пореза, да ово лице доиста нема више нигде имања или прихода.

24. Уверење о сиромаштву може се употребити само да се не плати такса тарифом одређена: за грађанске спорове, и то: држави за таксе изложене у Т.Бр. 173 до 192 таксене тарифе закључно; а општини у Србији и Црној Гори у Т.Бр. 359 до 369 закључно; за кривична дела по тужби приватних по Т. Бр. 82, 86 под б), 194 и 327 под а), држави и 370 и 371 општини у Србији и Црној Гори; брачним парницама из Т.Бр. 319, 320 и 321; административним споровима* код свију власти и за добијање школске сведоџбе. За молбе, представке и остале исправе, послове, предмете, права и друго, за које је у тарифи прописана такса, уверење о сиромаштву не може се употребити, те се зато мора положити прописна такса, без обзира на сиромашно стање. Али за прибирање и превођење докумената потребних за докаце у грађанским, кривичним и административним споровима неће се плаћати такса, ако је молилац сиромашног стања; али власти које те документе издају, потврђују или преводе дужни су на документу означити: за који се случај спора поименце издаје, потврђује или преводи, и да се ни у коме другом случају не могу употребити.

25. Како административни спор настаје од онога тренутка кад је наредбом или решењем (одлуком) управне власти какво право или какав непосредни лични интерес приватног или правног лица повређено противу законских наређења, то

* Администартивни је спор само између појединца или правнога лица с једне и управне власти с друге стране а постоји онде, где је актом управне власти повређено какво право или какав непосредни лични интерес тужиоца, заснован на закону. Постоји ли у даном случају овакав интерес оставља се суду на оцену (члан 15 Закона о Државном савету и Управним судовима).

се сиротно лице може тек од тога тренутка и користити неплаћањем таксе, а за сва писмена пре тога мора се плаћати такса тарифом предвиђена.

26. У сваком уверењу о сиротноме стању мора увек бити означено: да ли дотично лице плаћа, на име чега и колико непосредног пореза, као и по чијој изјави ово лице нема никаквог или нема више имања или прихода, сем оног на који порез плаћа, а по потреби означење да је удова односно старешина задруге са више од троје малолетних у смислу првога става тачке 6 члана 5 Закона о таксама.

27. Даље ће ставити, да уверење вреди за годину дана од дана издања и да се на основу њега не плаћају таксе из Т.Бр. 82, 86 под б, 173 до 192, 194, 319, 320, 322 и 327 под а, а у Србији и Црној Гори општини 359 до 371 таксене тарифе, као и таксе у административним споровима и ради добијања школске сведоџбе.

28. Прост препис уверења о сиромаштву може се употребити само онда кад се писмено уз које се прилаже, подноси лично а том се приликом поднесе на увиђај оригинално уверење. У овом случају дужан је дотични чиновник, који писмено прима, означити на препису уверења, да му је оригинал уверења поднет на увиђај.

29. Чиновник који то не учини а прими писмено казниће се исто онако као да је узео у рад писмено без таксе или без довољне таксе.

30. Такво писмено, ако се са простим преписом упути поштом из Србије и Црне Горе надлештвима у Србији и Црној Гори оставиће се у акта, а ако се упути из Србије и Црне Горе у остале крајеве или из ових у Србију и Црну Гору мора се претходно наплатити прописна такса па тек онда сме се по томе предмету предузети службени рад.

31. У току године сваки општински суд водиће списак издатих уверења о сиромаштву, који

ће на захтев показати органу који врши преглед о наплати таксе.

32. За неизвршење ових прописа претседник општинског суда и деловаћа, односно њихови заступници, казниће се по члану 56 Закона о таксама новчано од 30 до 500 динара. Казна ова изрицаће се и према онима који у времену изрицања казне нису више органи општинског суда.

33. На свако писмено или исправу, која се због сиромаштине може издати без таксе, мора се означити да се издаје без наплате таксе према уверењу суда општине Н. односно Пореске управе Н. од . . . . . Бр. . . . . .

34. Ако у току спора дође дотично сиротно лице до имовине наплатиће се претходно одговарајућа такса па тек онда даље радити по томе предмету.

35. Од уверења о сиромаштини треба разликовати уверење о немаштини, које је потврда факта да извесно лице нема ни покретног ни непокретног имања, дакле у опште никаквог имања одакле би се могла такса наплатити. Према томе, таксе које се унапред не наплаћују, него се по свршеном раду полажу, код тога лица сматраће се као пропале за државну касу, ако се и покушаном принудном (ексекутивном) наплатом нису могле наплатити.

36. За све правне послове, који се по тач. 7 и 8 члана 5 Закона о таксама тичу стецишне масе или имовине малолетника, одсутних или несталих, не наплаћује се такса кад у маси нема готових новаца, што ће се морати доказати уверењем надлежнога суда. Ова такса наплаћује се при расправи из стецишне масе односно из имања малолетника, одсутних или несталих, ако већ у каквој парничној радњи противна страна није осуђена да држави плати таксу. Судови и остале власти достављаће суду, који расправља стецишну масу, колико се таксе из масе треба наплатити, а за малолетне, ако у њиховој маси нема готових новаца и за одсутне или нестале писаће надлежном пореском надлештву да таксу наплати.

Члан 2.

Ослобођавање писмена

Уз проширени чл. 6

1. У смислу тач. 1 члана 6 Закона о таксама ослобођавају се плаћања таксе и представке по којима лица из иностранства траже разна обавештења о дужини наших пруга, условима и величини тарифских ставова за разне пошиљке; повраћај за више и погрешно наплаћене возарине, рекламације за оштећену или изгубљену робу, прекорачења предајног рока; даље, представке којима лица из иностранства нуде разна саобраћајна средства и потрошни железнички материјал, за који Дирекције државних железница расписује нарочити стечај или тражи од појединих страних фирми светског гласа непосредне понуде; целокупна преписка страних железница као и разних страних удружења, појединих транспортера и шпедитера који са Дирекцијом државних железница стоје у посведневним пословима односима итд., као и у опште представке у случајевима кад државне власти врше приватно-правне послове трговачке природе са приватним лицима, као што су: продаја државног угља, дрва, монополисаних артикала итд. Од овога се изузимају телеграми по Т.Бр. 271 таксене тарифе за које се у случајевима из тога тарифнога броја мора такса платити.

2. Наплата таксе за молбу за уверење о сиромаштву, а која није задовољена извршиће се без опомене.

3. За рапорте које код војних власти подносе војна лица на основу прописа војних закона и тач. 3 члана 6 Закона о таксама не плаћа се никаква такса. Но ако се тим рапортима чине представке за приватне послове, по којима расправа потпада под одредбе других закона, онда се прописна такса мора платити.

4. У случајевима из тач. 5 члана 6 Закона о таксама државна валст сама цени, ради ослобођења од таксе, јесу ли легати, наслеђа, поклони и права уживања намењени знанственим, научним, добротворним и хуманим циљевима.

5. Ослобођење по другоме ставу тач. 6 члана 6 Закона о таксама важи само дотле ако је оставилац услед узрока изнетих у поменутоме другоме ставу умро после шест месеца од дана опште демобилизације односно од дана одслужења свога рока или вежбе.

6. На сва писмена и исправе, које се без наплате таксе издају приватнима по тач. 6, 8 и 9 члана 6 Закона о таксама, морају власти означити на основу члана 7 Закона о таксама у коме су циљу издата и да се за други циљ не смеју употребити. Ако то не ураде државни и самоуправни органи казниће се по тач. 2 члана 56 Закона о таксама.

7. Кад се по тач. 10 и 11 члана 6 Закона о таксама потпуно утврди неумесност молбе или тражења, решењем ће се досудити такса за молбу, решење и остали рад власти.

8. Да би се рачунополагачи могли користити повластицама из тач. 12 члана 6 Закона о таксама, дужни су уз молбу поднети доказ да су рачунополагачи, и то: или препис контролних примедаба или уверење Контроле, које се издаје без таксе и којима се утврђује да су и за коју годину и по каквим рачунима рачунополагачи.

Члан 3.

Означење зашто су писмена без таксе

Уз чл. 7

И лица из члана 53 Закона о таксама, кад издају какву сведоџбу, уверење или друго какво писмено без таксе, дужни су такође на ова писмена ставити потребну примедбу о издању исправе, према прописима члана 7 Закона о таксама и тач. 6 члана 2 овога Правилника. Не учине ли то казниће се по члану 53 Закона о таксама као да су таксу пропустили наплатити.

Члан 4.

Кад се држави не може досудити такса

Уз чл. 9

Ако су у каквој парници обе стране по члану 5 Закона о таксама ослобођене од плаћања таксе, онда се ни држави не може досудити ништа на име таксе, што се мора у решењу или пресуди увек означити. Чиновник који то не учини казниће се по тач. 8 члана 56 Закона о таксама.

Члан 5.

Размена таксених вредности

Уз чл. 11.

1. Размену таксених вредности које се пре употребе случајно покваре или учине неупотребљивим, у Београду врши Управа државних монопола, а у осталим местима пореске управе и дирекције, монополска стоваришта која врше продају таксених вредности или пореска надлештва, и њима се подносе молбе са покваренима маркама или хартијама за размену.

2. Размена таксених вредности може се тражити у року од тридесет дана од дана кога је

таксена вредност покварена или учињена неупотребљивом, што ће испитати надлештво надлежно за размену.

3. За размену таксених вредности полаже се уз молбу без таксе, у готову као накнада трошкова Управе државних монопола, и то: за таксене марке: до 1 дин. 0.10 дин. од комада; преко 1—10 0.20 дин., преко 10—100 1 дин., преко 100—1000 2 дин.; за менице: од 0.60—2 дин. 0.40, преко 2—34 1 дин., преко 34—139 2 дин., преко 139—760 4 дин., преко 760—1010 6 дин., а преко 1010—1760 8 дин.; за остале таксене хартије према износу таксе од комада 0.50 до 1 динара.

4. Размена покварених таксених марака и хартија може се извршити и после повучене емисије дотичне вредности, али само од дана повлачења па у року означеном у тач. 2 овога члана.

5. Оне таксене вредности које су тако забрљане мастилом, или другим чим тако преливене или замазане, да се не може тачно утврдити јесу ли биле исправне или не, не могу се разменити.

6. За таксене хартије, које су приликом употребе покварене, али на којима још није стављен никакав потпис, као и за марке које су на таквим исправама употребљене, може се тражити повраћај у року прописаноме чланом 22 Закона о државној трошарини, таксама и пристојбама. За рачуне, ма и не потписане, не може се ни у коме случају тражити повраћај.

7. Ако се пак поднесу ради размене или повраћаја употребљаване таксене вредности, поступиће се по члану 46 Закона о таксама.

Члан 6.

Почек за плаћање таксе

Уз чл. 18

1. Почек за полагање таксе може бити искључиво у грађанским парницама за таксе из Т.Бр. 173 и 174 таксене тарифе, и то за суму и на начин прописан чланом 18 Закона о таксама.

2. Да је тужиоцу немогуће положити унапред целу таксу утврђује се уверењем општинске власти, из кога ће се видети да је тужиочево имовно и привредно стање у томе времену тако да није у могућности платити таксу у Н. динара.

3. Почек за полагање таксе може се тражити само при подношају тужбе.

4. Приликом тражења почека полаже се и такса за решење према Т.Бр. 5 таксене тарифе.

5. Када суд донесе одлуку да се почек одобри, позваће молиоца да у року од пет дана положи годишњи интерес 6%* у тасеним маркама на суму одобренога почека за полагање таксе.

6. Положене марке на име интереса лепе се на акту о одобреноме почеку и преко њих се пре поништавања, исписује реч „интерес".

7. Кад је тужиоцу одобрен почек, а парница се продужава више од једне године, суд је дужан позвати тужиоца, да по истеку сваке године за коју је унапред положен интерес, у року за десет дана, положи нов једногодишњи интерес унапред у таксеним маркама, које ће се прилепити и поништити на реферату којим се констатује да је протекла једна година вођења парнице и потреба за полагање новог интереса. Све док тужилац не положи овај нов интерес неће се по тужби ништа даље радити.

8. Чиновник који пропусти да наплати интерес за нову наступајућу годину, казниће се по тач. 3 члана 55 Закона о таксама.

9. Ако се парница сврши у току које од идућих година и кредитована такса наплати, тужилац има права на повраћај више положене таксе на име интереса од дана исплате кредитоване таксе у

---

* сада 8%.

смислу члана 22 Закона о државној трошарини, таксама и бристојбама.

10. У случају одустанка од тужбе (2 Напомена Т.Бр. 174), обрачунаће се тужиоцу интерес до дана одустанка од тужбе, ако се обрати за повраћај више положене таксе на име интереса. Положена половина спорне таксе неће му се вратити (2 Напомена уз Т.Бр. 173 и 174 таксене тарифе).

11. Сваки одобрени почек заводи се у регистар, кад се овај буде почео водити.

Члан 7.

Прорачун за наплату таксе

Уз чл. 20

1. Такса одређена тарифама за поједине врсте уговора наплаћује се на целокупну вредност уговора с обзиром на време трајања његовог, а према прописима члана 20 Закона о таксама. Тако вредност уговора о вишегодишњем закупу, служби, издржавању итд. налази се кад се вредност накнаде за одређени период вреемна онолико пута колико таквих периода времена уговор садржи. Ако се на пр. какво добро издаје под трогодишњи закуп по 1000 динара годишње, вредност уговора је 3000 динара, и на ову се суму такса плаћа. Предње одредбе не важе за уговоре о закупу (кирији) стана и локала.

2. Плаћање таксе за све врсте уговора и исправа облигаторно је сем случаја поменутих у 7 напомени уз Т.Бр. 12 таксене тарифе.

Члан 8.

Наплата таксе код куповина и продаја

Уз чл. 22

1. Наплата таксе код куповина и продаја јавном лицитацијом бива по извршној куповини или продаји, било да је врши државна власт или каква јавна установа (хипотекарна банка, новчани завод итд.), а из суме добивене од купљеног или продатог добра.

2. Када државна власт врши продају по тражбини државној за наплату кривичних трошкова, пореза такса и друго, наплатиће се такса из Т.Бр. 79 и 81 таксене тарифе.

3. Такса из Т.Бр. 332 таксене тарифе за оглашавање наплатиће се без обзира на то за чији се рачун продаја врши. Кад се пак не врши оглашавање преко „Службених новина“ но само објавом у месту, наплатиће се такса из Т.Бр. 75 таксене тарифе.

4. Такса из Т.Бр. 332 таксене тарифе за оглашавање продаја, које државна власт врши по званичној дужности у случајевима из тач. 2 овога члана, не полаже се унапред Државној штампарији, него ће се поступити према 3 напомени уз Т.Бр. 332, због чега су власти дужне ову таксу из излицитиране суме наплатити и послати јој, односно ако не дође до продаје ексекутивним путем наплатити од односнога лица. Државна штампарија водиће евиденцију о овим таксама и с времена на време обавештавати се је ли такса већ наплаћена или не.

5. За огласе којима државне власти обзнањују куповину извесних предмета или продају својих сопствених ствари, не плаћа се такса из Т.Бр. 332 таксене тарифе.

6. У случајевима кад се службено врши продаја робе по захтеву интересоване стране, наплаћује се поред таксе из Т.Бр. 75, 79 и 81 таксене тарифе, а ако је потребно и такса из Т.Бр. 332 у коме се случају не плаћа такса из Т.Бр. 75 таксене тарифе.

7. Код свих других писмених куповина и продаја такса ће се наплатити према члану 22 Зако-

на о таксама по Т.Бр. 12 таксене тарифе, изузев случаја из Т.Бр. 13 таксене тарифе.

Члан 9.

Процена вредности због нетачно означене вредности

Уз чл. 29

1. У исправама које се властима подносе на потврду, и за које се такса наплаћује по вредности, интересоване стране дужне су вредност права или ствари истинито представити онако како је то прописано.

2. Кад власт посумња да је означена вредност у исправи истинита, наредиће, после стављене потврде, да се изврши процена и даље поступити по пропису члана 29 Закона о таксама.

3. Овако ће се исто поступити и онда кад се пре или после стављене потврде, од приватног лица поткаже неистинитост пријављене вредности, у коме ће се случају, ако има места наплати троструке таксе, потказивачу издати, по подмирењу редовне таксе, половина више наплаћене таксе, ако је награду тражио приликом потказа.

Члан 10.

Застарелост наплате таксе, сем казнене

Уз чл. 33

1. Такса застарева према прописима члана 33 Закона о таксама.

2. Као рад на наплати таксе, којим би се прекидала застарелост, не сматра се кад се на актима, по којима треба таксу наплатити, напише на пр.: „зват 1-VII-1914 год.", „зват 15-XII-1914- год.", него у случају позивања лица за плаћање таксе мора надлежни чиновник, одмах чим позивар врати реверс о предатом позиву, рефератом констатовати, да је то лице звато да таксу положи, уз реферат приложити и реверс, реферат завести у деловодни протокол и потом придружити дотичноме предмету.

Члан 11.

Израда и продаја таксених вредности

Уз чл. 35

1. Сав рад око штампања таксених марака и таксених хартија, према члану 7 Закона о установљењу нових држагних монопола, врши искључиво Управа државних монопола, која и врши продају таксених вредности, било непосредно, било преко других државних власти.

2. Никаква друга власт, ни правно ни физичко лице, нема права да израђује ни марке сличне таксеним маркама или хартијама, без обзира на то да ли ове марке имају или не ма какве и колике вредности, пошто је израда и продаја таксених вредности искључиво право државе. Изузетак за хумана друштава одобрава Министар финансија по предлогу Одељења пореза Министарства финансија, а по претходно прибављеноме мишљењу Управе државних монопола.

Члан 12.

Уређење Државне маркарнице

Уз чл. 36

Ближе одредбе о уређењу Државне маркарнице о раду, помоћном особљу, односима, радном времену, платама и наградама техничком особљу, у колико то законом није регулисано, прописаће нарочитим пословоником Управа државних монопола, који одобрава Министар финансија.

Члан 13.

Повлачење и пуштање у саобраћај појединих врста таксених вредности

Уз чл. 37

1. Размена таксених вредности, које се налазе још у саобраћају, ако их је Министар финанасија, по предлогу Управе државних монопола, повукао из саобраћаја, може бити у року од деведесет дана од дана означеног у огласу објављеном у „Службеним новинама".

2. У огласу се увек мора означити од кога дана таксене вредности старе емисије не вреде.

3. Приликом објаве о пуштању у саобраћај нове врсте таксених вредности, увек ће се детаљно објаснити боја, величина и изглед нове врсте таксених вредности.

4. Размена се врши или непосредно код Управе државних монопола или код надлештва која продају таксене вредности, што ће се такође у огласу означити.

5. Ради размене ових исправних и неупотребљивих таксених вредности мора се поднети молба, за коју се такса не плаћа, и која се мора одмах завести у деловодни протокол чим се прими. У тој молби мора се означити врста и број таксених вредности. За размену се не плаћа никаква накнада трошкова за нову врсту таксених вредности.

6. Објављивање о пуштању у саобраћај нове врсте таксених вредности, као и о повлачењу из саобраћаја старе врсте, врши једино Министар финансија преко „Службених новина".

7. Ако власти, које размену таксених вредности врше, ову размену учине и после рока од деведесет дана, размењене вредности мора одговорни благајник накнадити државној каси.

8. Противу решења власти о размени, осим решења Управе државних монопола, има места жалби Одељењу пореза Министарства финансија.

9. Поступак о обрачуну надлештва, која су овлашћена за продају таксених вредности, са Управом државних монопола, као и потребне формуларе за ову размену прописује Управа државних монопола.

Члан 14.

Врсте таксених вредности

Уз чл. 38

1. За плаћање таксе по Закону о таксама, имају се употребити таксене марке у вредности предвиђених у тач. а, члана 38 Закона о таксама које ће израђивати или набављати Управа државних монопола. Све марке морају се разликовати између себе.

2. Плаћање таксе у готовом новцу може се вршити само у случајевима где је то законом или овим Правилником допуштено.

3. Министар финансија својим решењем одређује које ће се таксене хартије пустити у промет. Ово решење мора се објавити по одредбама тач. 5 овога члана.

4. Разликовање таксених марака и хартија једне врсте од друге мора бити или бојом или обликом или величином, или делимично или свима тим условима.

5. У случајима кад се поједина врста таксених вредности повлачи из продаје у опште, или кад се прописују нове врсте таксених марака и хартија, Министар финансија дужан је то објавити преко „Службених новина" најмање три пута, означивши за нове таксене хартије за које се исправе и од кога времена имају употребити.

Члан 15.

Злоупотребе и штампање нових таксених хартија

Уз чл. 39

1. Све државне власти дужне су саопштити Управи државних монопола све злоупотребе у употреби таксених марака, које се чине тиме што се таксене марке, употребљене и поништене, поново употребљавају, или што се прилепљене са акта поднесених властима, а случајно непоништене, скидају и припремају за поновну употребу.

2. На основу ових извештаја и на основу података прибављених ревизијама и иначе, Управа државних монопола чини предлог Министру финансија, да се место појединих врста марака штампају таксене хартије.

3. Висина накнаде за поједине обрасце на којима је утиснута такса, мора се на дотичном таксеном обрасцу означити.

Члан 16.

Распродаја таксених вредности

Уз чл. 41

1. Распродају таксених вредности врши Управа државних монопола за готов новац, и то: у Београду непосредно, а по унутрашњости преко пореских управа односно финансијских дирекција, монополских стоваришта и пореских надлештава.

2. У местима где постоји пореска управа или монополско стовариште, малопродавци се снабдевају таксеним вредностима непосредно код ових, а у осталим местима преко пореских управа.

3. Допуштење за продају таксених вредности издаје, на поднесену молбу, Управа државних монопола или од ње овлашћено финансијско надлештво, по наплати прописне таксе из Т.Бр. 235 таксене тарифе.

4. Сваки овлашћени малопродавац таксених вредности мора у свако време имати довољно таксених вредности за продају. Колики ће износ појединих врста таксених морати имати прописаће Министар финансија.

5. У оним општинама у којима не постоји ни један овлашћени продавац таксених вредности, дужан је општински суд имати продају таксених вредности одговарајуће врсте према месту како то буде Министар финансија прописао. За ову продају општина не плаћа таксу из Т.Бр. 235 таксене тарифе.

6. Органи финансијске контроле дужни су једанпут месечно прегледати све овлашћене продавнице таксених вредности, и записник о нађеним врстама и броју таксених вредности доставити Управи државних монопола, и уписати у књигу коју сваки продавац мора имати. Надлештва надлежна за продају таксених вредности морају водити уредан списак свих продаваца таксених вредности у своме кругу.

7. Овлашћеним продавцима таксених вредности, код којих се прегледом нађе да немају прописан број и врсту таксених вредности, Управа државних монопола одузима право продаје најмање за једну годину, а ако су уједно и малопродавци дувана одузеће им и право на продају дувана. Ако се пак у продавници општинског суда утврди да не постоји потребна врста и број таксених вредности, претседник општинског суда, односно његов заступник, подлежи новчаној казни од 30—500 динара, према тач. 8 члана 56 Закона о таксама.

8. У погледу требовања таксених вредности, књижења, подношења извештаја и остале администрације око продаје таксених вредности, Управа државних монопола прописаће потребне књиге и обрасце, којима ће бити снабдевена сва државна

надлештва која врше распродају таксених вредности.

Члан 17.

Давање провизије при куповини таксених вредности

Уз чл. 42

1. Овлашћени продавци, где долазе и општински судови који врше продају таксених вредности, кад одједном купе било једну врсту било разних врста таксених вредности у укупној суми од 200 динара по листи поруџбине, добијају провизију од 2 на сто.

2. За мању суму не могу овлашћени продавци куповати од државних надлештава таксене вредности.

3. Приватна лица не могу при куповини таксених вредности добити никакву провизију. Ова лица могу код државних надлештава купити таксене вредности само у случају ако се утврди да код овлашћених продаваца ових није било.

4. Државни чиновници, који услед ексекутивне наплате такса набављају таксе морају ове куповати код надлештва надлежног за продају марака. За ову набавку мора извршилац ексекуције увек узети из дотичног надлештва обрачун, који је дужан приложити уз дотична акта или решење. Не учини ли то, дотични чиновник — извршилац казниће се по тач. 8 члана 56 Закона о таксама новчано од 30 до 500 динара.

5. Провизија се даје увек у таксеним маркама, без обзира какве су таксене вредности набављене.

6. Суме провизије испод 0.50 динара не исплаћују се.

Члан 18.

Повремени прегледи

Уз чл. 43

1. Када одељење пореза Министарства финансија, на основу чл. 43 Закона о таксама, наређује повремене прегледе, одређени државни орган врши овај преглед само у присуству старешине државног односно самоуправног надлештва или претставника новчаног завода односно осигуравајућег друштва.

2. Старешине државног или самоуправног надлештва казниће се новчано од 30 до 500 динара, ако одређеном чиновнику приликом прегледа не ставе на увиђај регистар, све књиге, акта и писмена.

3. Представници акционарских друштава казниће се по § 93 Казненога законика ако одређеном чиновнику не допусте наређени преглед или му не ставе на увиђај регистар, књиге и документа завода или друштва из којих се наплата таксе може видети.

4. Одређени чиновник дужан је о извршеном прегледу саставити на месту прегледа записник о нађеном стању, који потписује и старешина надлештва односно представници завода или друштва.

5. У случају какве нађене неисправности одређени чиновник приложиће записнику и препис дотичнога писмена.

6. Саслушавања представника завода или друштва код ових прегледа изасланик врши сам.

Члан 19.

Надзор о правилној примени закона и правилника

Уз чл. 44

1. Службеници свих државних и самоуправних власти морају по званичној дужности строго

мотрити јесу ли одредбе закона: о таксама и пристојбама и овога Правилника као и издатих упуства по предметима по којима доносе одлуку прописно примењене, а и такса правилно наплаћена.

2. Пре но што се такса правилно не наплати и по закону и правилнику и издатим упуствима у опште не поступи, неће се доносити никаква одлука, нити у опште по предмету ма шта радити но ће се ако је потребно поступити по другом делу првога става члана 44 Закона о таксама.

3. У свакоме случају има се строго водити рачуна о прописима другога и трећега става члана 44 Закона о таксама.

Члан 20.

Преглед због таксене кривице

Уз чл. 45

1. Када државни чиновник, по одобрењу Одељења пореза Министарства финансија, врши према члану 45 Закона о таксама преглед књига, хартија од вредности и писмена код лица која су учинили кривицу из члана 51 Закона о таксама, овај преглед може се извршити само у присуству полицијске власти, а ако је полицијска власт ма са кога разлога спречена да присуствује, онда у присуству општинске власти и два грађанина, који немају права ни на какву накнаду.

2. Полицијска односно општинска власт дужна је, чим јој дотични чиновник, који има да изврши преглед, покаже овлашћење или одобрење за преглед, одазвати се позиву и одредити лице које има да присуствује прегледу.

3. У записнику, који се има саставити по трећем ставу члана 45 Закона о таксама, има се увек

констатовати и стављање печата, ако је за то било потребе, као и час печаћења или скидање печата.

4. При печаћењу издвојиће се оне исправе којима је рок плаћања за време док печати треба да стоје, и по прегледу дати на употребу лицу код кога се преглед врши, пошто се претходно узме препис.

5. Ако чиновник, који врши преглед, стављене печате не скине у року за 24 сахата, може интересовано лице тражити од финансијске власти, а где ове нема од полицијске или општинске, скидање печата.

6. Власт, која скида печате по захтеву интересованога лица, мора о томе сачинити записник и у њему означити час кога је печате скинула.

7. Преглед радња или предузећа врши се само у присуству претставника радње или предузећа, а саслушања се врше у смислу тач. 6 члана 18 овога Правилника.

Члан 21.

Лажне таксене вредности

Уз чл. 46

1. Констатовање да ли је каква таксена марка или таксена хартија лажна, као и да ли је каква употребљена или поништена таксена марка или хартија поново употребљена, врши Управа државних монопола чије је мишљење меродавно.

2. Казне изречене по законима о таксама (пристојбама) не могу се ни снижавати нити путем милости опраштати.

3. У коме се случају казне затвором по законима о таксама могу примењивати прописано је у члану 48 Закона о таксама.

Члан 22.

Чиновник може бити тужен због издате тајне

Уз чл. 47

Лице чији је интерес повређен тиме што је орган власти, који је вршио преглед његових књига и хартија, изнео на јавност оно што је прегледом сазнао, може дотичнога чиновника оптужити непосредно надлежној иследној власти.

Члан 23.

Дисциплинске казне

Уз чл. 48

По свакој кривици државнога чиновника или службеника из члана 48 Закона о таксама достављаће се цео предмет Одељењу пореза Министарства финансија, које ће даље поступити по закону за кажњавање овога дисциплинскога преступа.

Члан 24.

Ко оптужује чиновника

Уз чл. 49

Тужбу противу окривљенога лица по члану 49 Закона о таксама подноси надлежној власти Државни правобранилац, по захтеву Одељења пореза Министарства финансија.

Члан 25.

Неисправност исправа

Уз чл. 51

1. Кад се на исправе издане у приватном саобраћају, које подлеже плаћању таксе у маркама или употреби таксене хартије, не прилепи одмах при постанку исправе никаква или потпуна такса, или се таква прописно не прилепи и не поништи,

или се за 15 дана од дана састава исправе ова не пријави, или се не употреби прописана таксена хартија, па таква писмена дођу пред власт ма на који начин, наплатиће се, уз доплату редовне таксе, казнена такса у износу три пута неплаћене, недовољно или непрописно положене таксе. Ако се овакве исправе у року од 15 дана од њиховог постанка пријаве, али такса у овом року не плати, наплатиће се поред редовне таксе и казнена такса у једноструком износу.

2. На ову казну осуђиваће се сопственик исправе. А ако се утврди немогућност наплате од сопственика исправе, на плаћање осудиће се издавалац исправе.

За потврде или признанице о пријему закупнине (кирије) осуђиваће се издавалац исправе.

3. Казна ће се изрицати пресудом по претходном саслушању одговорнога лица.

4. Али ако подносилац исправе или лице у чијем се притежању ова исправа нашла, жели ову таксу без пресуде да положи, саставиће се о томе записник, који ће потписати интересовано лице, и наплатити такса редовна, казнена, као и такса за пресуду.

5. У случајевима када се једна исправа издана у приватном саобраћају без суделовања власти изда у неколико истоветних примерака, од којих је само један снабдевен таксом, па се власти поднесе доцније један од примерака на коме нема таксе, а у њему није означено код кога се налази примерак са плаћеном и коликом таксом, наплатиће се од подносиоца исправе поред редовне и казнена такса, као и такса за пресуду.

6. Редовна и казнена такса лепи се на исправи, а такса за пресуду на пресуди или на записнику (из тач. 4 овога члана), а ништа се по тач. 2 члана

30 овога Правилника, осим случаја код акција, где се редовна и казнена такса лепи и ништи на пресуди.

Члан 26.

Пријава и дозвола за рад

Уз чл. 52

1. Ако се отпочне каква радња, занимање или у опште какав рад, за који је требало платити претходно таксу по Закону о таксама, па се такса у законском року не плати, казниће се сопственик или одговорни преставници по члану 52 Закона о таксама.

2. Лица, која по Закону о таксама плаћају таксу повремено унапред (недељно, месечно, полугодишње итд.), ако у одређеном року не плате повремену таксу, казниће се по одредбама члана 52 Закона о таксама. Одредбе из овог става могу се применити само на дела која су учињена после 1 априла 1932 године.

3. Казна из претходне тачке не искључује кажњавање одговорног чиновника по тачци 6 члана 56 Закона о таксама, ако повремену таксу не наплати у одређеном року.

4. Од повремених такса које се плаћају унапред за извесно време не може се ништа вратити лицу, које их је платило, без обзира што жели или је радњу обављало или право употребило за краће време.

Члан 27.

Кажњавање друштва по Т.Бр. 37

Уз чл. 53

1. Акционарска друштва, која по Т.Бр. 37 таксене тарифе плаћају таксу, казниће се по члану 53 Закона о таксама, ако најдаље до 15 јануара односно 15 јула сваке године нису послали надлежном пореском надлештву или пореској управи таксу за минуло полгође по прописима поменутога тарифнога броја.

2. Сва остала лица именована у члану 53 Закона казниће се по пропису тога члана ако не поступају по члану 7 Закона о таксама.

3. Коморе и привредна удружења, која по одредбама Закона о радњама издају сведоџбе, уверења итд., ако пропусте да наплате таксу по Закону о таксама, казниће се по одредбама чл. 53 Закона о таксама.

Члан 28.

Како се врши извиђај

Уз проширени чл. 57

1. Надлежне власти за извиђање таксених кривица, које се не казне по казненоме законику врше саслушавања пред два присутника.

2. Када се каква таксена кривица приватнога лица појави код Министарства саслушање ће се вршити преко надлежног пореског надлештва, пореске управе или финансијске контроле.

3. Ако је таксену кривицу учинио чиновник саслушање његово извршиће се преко дотичнога надлештва у коме је са службом. Саслушање са актима враћа се такође непосредно надлештву које је саслушање захтевало.

4. Одлука о кажњавању не може бити изречена док окривљено лице не буде саслушано или најмање два пута позвано законски прописаним путем да се брани.

5. Ако окривљено лице ни на два позива, — који морају бити издати у размаку од десет дана, а за таксе из Т.Бр. 99а, 99б, 99в и 99г у размаку од три дана, — не предстане ради саслушања и

одбране, надлежна власт донеће своју одлуку и даље по закону поступити.

6. Све одлуке о прекидању даље кривичне истраге морају се слати на преглед и одобрење Одељењу пореза Министарства финансија односно финансијској дирекцији и она су тек онда пуноважна кад их одобре.

Члан 29.

Потказивачи и хватачи

Уз чл. 58

1. Ако потказивач одмах приликом потказивања није тражио потказивачку награду него доцније, ова му се награда неће признати.

2. У случајевима када потказивачу или хватачу припада награда, наређиваће Министар финансија исплату преко надлежне Финансијске дирекције.

3. Од доплате редовне или повишене таксе (у Србији и Црној Гори), досуђене држави осудом окривљеног лица, не припада ништа потказивачу.

4. Од државних и самоуправних службеника у опште, једино органи финансијске контроле имају право на хватачку награду.

5. Ако се такса плаћа у готовоме новцу, онда од казне по тим таксеним кривицама, у свакоме случају од једне четвртине дају се два дела фонду финансијске контроле а један део савезу финансијске контроле.

6. Према члану 60 сва решења надлежних власти о распореду таксе било у таксеним маркама било у готовоме новцу, добивеног од наплаћених казна, морају се послати на преглед и одобрење Финансијској дирекцији односно Одељењу пореза Министарства финансија и тек по добивеном одобрењу извршиће се исплата.

Члан 30.

Како се лепи и ништи казнена такса

Уз чл. 59

1. Казнена такса за исправе издане у приватноме саобраћају лепи се и ништи према тач. 6 члана 25 овога Правилника на самим тим исправама, осем за исправе за које друкчије буде прописано.

2. Преко марака наплаћених на име казнене таксе исписује се пре поништавања реч „казнена".

3. Ако се такса плаћа у готову новцу онда ће на дотичним писменима само означити да је казна плаћена по дневнику бр. Н.

Члан 31.

Застарелост таксених кривица

Уз чл. 60

1. Таксене кривице које се казне по Закону о таксама и пристојбама застаревају према члану 60 Закона о таксама.

2. О свима казнама по Закону о таксама и пристојбама па и о случајевима из члана 48 и 49 Закона о таксама, мора се у финансијским дирекцијама за кривице, по којима су оне надлежне за решавање по жалби водити нарочита „књига таксених казна". За кривице за које су надлежне власти из тач. 1 члана 66 Закона о таксама ова књига водиће се у Одељењу пореза Министарства финансија.

3. Све старешине државних и општинских власти дужне су извештавати Одељење пореза Министарства финансија односно надлежну финансијску дирекцију о свакој појављеној кривици, као и о резултату ислеђења, а у случају казне саопштити и број и датум пресуде или решења,

узрок кривици, о који се пропис огрешило дотично лице, суму доплате редовне таксе, суму казнене таксе, суму интересне таксе ако је има и суму таксе за пресуду или решење.

4. Претседници првостепених судова у Србији и Црној Гори дужни су извештавати све првостепене судове о казнама за дела из последњега става члана 50 Закона о таксама, да би се водило рачуна о поврату.

Члан 32.

Хитност таксених предмета

Уз чл. 62

1. Сви чиновници, који се огреше о члан 62 Закона о таксама, казниће се по тач. 8 члана 56 Закона о таксама новчано од 30 до 500 динара.

2. Чим се појави или открије каква таксена кривица, која би повлачила казну преко 5000 динара, имају све власти надлежне за извиђај обезбедити наплату како редовне тако и казнене таксе односно новчане казне.

3. Обезбеђење се има вршити у смислу трећега става члана 62 Закона о таксама.

Члан 33.

Уз Т.Бр. 1

1. Такса по Т.Бр. 1 таксене тарифе полаже се на све представке, поднеске и молбе у опште, које се подносе: Краљу Народној скупштини, властима и надлештвима у Краљевини, било да се написмено шаљу или предају, или су усмене па их власт или надлештво написмено ставља (саслушања), без обзира на број и величину табака.

2. У случајевима где је за представке и молбе предвиђена која већа такса наплатиће се ова већа такса. Но такса за молбе у опште не може ни код

које власти ни у коме случају бити мања од таксе предвиђене у Т.Бр. 1.

3. Ову таксу полаже свако лице потписано на представци. Ако се више лица било правна било физичка или и једна и друга, која се по природи својих односа потписују на молби, појављују као једна засебна заинтересована страна, као што су ортаци у једној радњи, смесничари, браћа у задрузи и томе слично, — онда се плаћа једна такса.

4. Ако за представку није прописана такса плаћена, она се ако долази из Србије и Црне Горе и у тим покрајинама прими, има оставити у архив и по њој се не сме ништа радити. Ако представка долази у Србију и Црну Гору из других покрајина или се из Србије и Црне Горе шаље у друге покрајине, или из покрајине ван Србије и Црне Горе шаље у покрајине ван Србије и Црне Горе тражиће се за ту представку претходно наплата или доплата прописне таксе и тек онда се сме узети у расправу.

5. Такса из Т.Бр. 1 не полаже се ни на тужбе, жалбе и незадовољства, која су другом нарочитом и већом таксом оптерећена. Али допуне жалбе или допуне незадовољства плаћају само таксу из Т.Бр. 1 јер се сматрају као представке.

6. Ова се такса наплаћује за све представке, тражења и молбе, које појединци или више њих подносе телеграфским путем, ако оне не подлеже каквој већој такси.

7. Кад се жалбе, представке и тражења упућују телеграмом, пошиљалац телеграма прилепиће прописну таксу на телеграму, а чиновник, приликом отправљања телеграма, ставиће у оваквом случају, испод потписа молиоца, свој извештај надлештву коме је упућен: „Такса у Н. (словима) динара наплаћена је", па ово и потписати.

8. Ако такса износи преко 5 динара прилепиће се на нарочитоме реферату и прописно поништити и истога дана поштом послати надлештву коме је телеграм упућен, а то надлештво оцењује да ли је довољна такса положена.

9. Када се телеграфском молбом тражи уверење, одобрење, дозвола, допуштење или решење мора се положити још и прописна такса и за та писмена. У члану 36 овога Правилника прописано је у којим ће се случајевима такса за решење полагати, а у којима не. У случајевима из тач. 7, 8 и 9 овога члана чиновник телеграма не одговара за мање положену таксу.

10. За све молбе, којима се траже разна уверења, решења, допуштења, одобрења итд. плаћа се и ова такса за представку, поред таксе прописане за уверења, решења, допуштења, одобрења итд.

11. Као молбе сматрају се и све изјаве и захтеви који се чине на актима приликом званичног саопштења. На пр.: „саопштен ми је предњи одговор Н. надлештва и молим да ми се изда решење по овој ствари, јер налазим да по чл. Н. Н. закона имам права на то и то".

12. Писма појединих лица или фирми са стране, која ови у трговачким односима упућују појединим државним или самоуправним надлештвима, неће се оставити у архиву у случају да подлеже такси, но се дотична лица или фирме имају обавестити, било непосредно или преко заступника, колику таксу имају да положе да би се по томе њиховоме писму могло урадити даље шта треба; дотле пак по томе се писму неће ништа радити.

Члан 34.

Уз Т.Бр. 2

1. Такса за прилоге по Т.Бр. 2 плаћа се за сваки прилог, који се уз молбе, поднеске, жалбе, тужбе и у опште писмене и протоколарне представке подноси, а није другим законским прописом нарочитом већом таксом оптерећен нити од плаћања таксе ослобођен, без обзира на број и величину табака једнога таквога писмена.

2. Ако се више писмена (више: признаница, рачуна, уверења, писма, итд.) препишу на једном или више листова, па се такви листови у непотврђеном препису подносе као прилози платиће се такса за онолико прилога, колико је оригиналних писмена преписано.

3. Ако су оригиналне исправе, које се као прилози подносе, платили мању таксу, морају се приликом подношења допунити разликом таксе до 2 динара.

4. Пре но што се за прилоге, који нису снабдевени довољном таксом, не наплати остатак таксе према прописима, који о томе постоје, не сме се предмет узети у рад.

5. Преписи или дупликати појединих прилога, који се прилажу за архив или другу потребу саме власти, као што су: преписи тапија (исправа за грунтовни пренос) при преносу имања за потребу пореских односно грунтовних власти; преписи исправа о обавези при интабулацији и средствима за обезбеђење односно за грунтовно осигурање; преписи при потврди појединих исправа, не подлеже овој такси.

6. Ако оригинална писмена по закону не подлеже такси зато што се издају по службеној дужности (војничке објаве, војничке исправе и т. сл.) онда ни као прилози не подлеже никаквој такси. Али преписи ових исправа подлеже такси, ако се као прилози поднесу.

7. Ако се као прилози подносе оригинална писмена или оверени преписи са прописном и већом таксом неће се ова такса из Т.Бр. 2 наплаћи-

вати. Али ако на таквом писмену нема таксе или је недовољна такса поступиће се са одговорним лицима по закону.

Члан 35.

Уз Т.Бр. 3 и 4

1. Такса из Т.Бр. 3 и 4 наплаћује се на сведоџбе и уверења, која било приватни било власти издају приватним лицима о ма каквим фактима, и о свему што се њих тицати може.

2. Кад више лица издају једно уверење, на пр.: кад више лекара издају уверење о стању здравља кога лица, или када више грађана издају једноме лицу уверење о владању и т. сл. плаћа се само једна такса из Т.Бр. 3 и 4.

3. За уверења или сведоџбе за која су у тарифи предвиђене нарочите друге таксе не може се наплаћивати такса из Т.Бр. 3 и 4.

Члан 36.

Уз Т.Бр. 5

1. По Т.Бр. 5 наплаћиваће се такса за сва писмена решења, одлуке и обавештења административних власти, као и за решења и осуде, које се доносе по кривицама приватних лица или јавних службеника, које се извиђају и казне на основу специјалних закона, у колико за ова решења или осуде није предвиђена нарочита већа такса.

2. У покрајинама ван Србије и Црне Горе ова такса наплаћиваће се за све прве одлуке, решења, обавештења, закључке, итд., које издају административне или аутономне власти, а које садрже навод да дотично лице има право жалбе на вишу власт, или ако дотично лице нарочито тражи писмено решење.

3. У случајевима где се појединим лицима дају по њиховим претставкама обавештења или ма каква решења, која нарочито не траже, или на која немају право жалбе неће се наплатити ова такса; али ако се ипак жале наплатиће им се накнадно такса из овога тарифног броја.

4. За решења, одлуке итд. које се од виших власти издају по жалбама за које се такса плаћа, неће се приликом издавања одлуке или решења наплатити за ово никаква такса.

5. У случајевима кад се поједина лица по претставкама, молбама и поднесцима, који су у извесним пословима ослобођени таксе, ова лица одбију код првостепене власти од тражења као неумесног, такса ће се за издато решење и молбу наплатити тек онда кад оно постане извршним с обзиром на тач. 1 и 2 овог члана.

6. Ако више лица једном молбом траже да се свакоме изда посебно решење мора се положити прописна такса за решење за свако лице.

7. Такса за сва решења или осуде по кривицама приватних лица или јавних, државних и самоуправних службеника (намештеника), које се извиђају и казне по другим законима, ако за ова решења и осуде није предвиђена нарочита такса, наплатиће се ова такса по извршности решења или осуде. У решењу или осуди мора се предвидети и плаћање ове таксе. Колико има криваца толико пута ће се наплатити ова такса.

8. Кад се тражи издавање каквог одобрења, допуштења или потврђења, па се дотичноме лицу ова не издаду, наплатиће се за решење, којим се молилац извештава о одбијању, такса из Т.Бр. 5.

9. Ако за какво одобрење, допуштење и т. сл. није предвиђена нарочита већа такса, наплатиће се такса из овога тарифнога броја.

Члан 37.

Уз Т.Бр. 6

1. Такса прописана у Т.Бр. 6 таксене тарифе за жалбе против решења ниже административне власти, упућене вишој власти, плаћа се само у слу-

чају кад за ове жалбе није прописана која нарочита већа такса, пошто ни за какву жалбу изјављену на формалне одлуке, не може бити такса мања од оне предвиђене у Т.Бр. 6.

2. Ова такса плаћа се и за жалбе против решења судских власти у чисто административним пословима.

Члан 38.

Уз Т.Бр. 8

1. По Т.Бр. 8 таксене тарифе наплаћује се такса за све објаве и рекламе које се чине у циљу материјалне користи.

2. Такса по тач. 1 Т.Бр. 8 таксене тарифе од 0.10*) динара наплаћује се само на оне објаве привремене природе, које се лепе или учвршћују на прозоре, зидове, врата и друге предмете, и то само у циљу користи, а не на објаве које се јавно растурају из руке у руку.

3. Не подлеже овој такси посмртни плакати, плакати политичке природе и објаве разних удружења, која немају спекулативан карактер, па и ако се лепе или учвршћују на поједине предмете. Тако исто не подлеже овој такси и објаве државних и државом повлашћених позоришта само за своја приређивања. Али објаве о приређивању других корпорација и трупа у локалима државних и државом повлашћених позоришта подлеже овој такси.

4. Огласи из новина, повремених списа, календара и других књига, ако се издвоје из новина и посебно лепе или учвршћују, плаћају такође ову таксу од 0.10*) динара, ако се њима објављују ствари материјалне користи.

5. Ако се уз објаву лепе као додаци поједине слике, или иначе каква објашњења ових објава,

*) Од 1 септембра 1932 год. ова је такса 0.25 динара.

или ако се две или више објава једна за другу залепе или учврсте или се на једном и истом плакату штампају рекламе или објаве различитих лица, мора се за сваку објаву или слику или рекламу, платити и посебна такса.

6. Ако се објаве или слике из тачке 2, 3, 4 и 5 овога члана носе или возе кроз место платиће се за сваки примерак на име таксе по 5 динара.

7. Такса из претходних тачака за објаве, рекламе и слике лепи се на сваком примерку пре штампања или писања ове, а ништи се штампањем или писањем текста преко марке. Но ако је објава, реклама или слика израђена на страни или у земљи али са врло мало текста од неколико ситних редова, онда ће се лепљење и поништавање вршити у пореском надлештву, пореској управи или код финансијске контроле или полицијске власти печатом дотичнога надлештва, који једним делом мора обухватити марку, а другим чисту хартију. Поништавање у надлештву извршиће се на основу поднете молбе за коју се такса не плаћа.

8. По тач. 2 Т.Бр. 8 таксене тарифе наплаћује се такса годишње за све написане или насликане објаве или рекламе, које су израђене или обешене на зидовима, оградама, на трамвајима, на омнибусима, на киосцима итд. ма у коме виду, као и на светлосне рекламе било помоћу какве пројекције било помоћу комбинације светлих тачака ма које врсте, које образују разна слова, слике ит.сл., и то:

а. на рекламе и објаве испод половине квадратног метра величине, годишње, динара 40.—;

б. на рекламе и објаве од пола квадратног метра величине, годишње, динара 80.—;

в. на рекламе и објаве преко једнога квадратног метра величине, годишње, динара 150.—.

Али ако се ове рекламе учвршћују у трамвајима, у железничким вагонима, у паробродима, у аутобусима и у железничким и паробродским ста-

ницама (у зградама) и у јавним зградама, као: банкама, ресторацијама, хотелима, баштама итд. плаћа се десетина ове таксе, сем у случају из тач. 20 овога члана.

г. за рекламе у биоскопима, које се пројектују на платну (диапозитиви), плаћа се десетина ове таксе према величини пројекције. Рекламе, које се пројектују путем филма, за које је плаћена такса из Т.Бр. 99б. таксене тарифе, не подлеже и такси по Т.Бр. 8.

9. Величину рекламе одређује надлежна власт, а на приватноме је лицу да противно доказује. Величина се одређује по целој површини рекламе без обзира што цела површина није исписана.

10. Ако је на извесној табли, картону итд. израђено више сталних реклама различитих лица, ова се такса плаћа посебно за сваку рекламу (објаву).

11. Фирме појединих радња, које су истакнуте на туђим објектима, а не на самим радњама сматрају се такође као рекламе, чим нису на истој згради у којој је и радња.

12. Годишње плаћање ове таксе из тач. 2 Т.Бр. 8 рачуна се за једну календарску годину, без обзира што се објава истиче ма и у току године. Према томе, нико нема права на тражење повраћаја више плаћене таксе у случају да објава или реклама није постајала или рекламирање није вршено у целој једној календарској години.

13. Сваку овакву објаву или рекламу мора сопственик објекта, на коме се налази објава или рекламирање врши, писмено пријавити најближем пореском надлештву или пореској управи, а где ових нема Среској управи финансијске контроле, а где и ове нема најближој полицијској власти. За ту пријаву не плаћа се никаква такса, али се на њу мора прилепити у маркама износ годишње таксе за објаву или рекламу. Ове марке морају се

у надлештву тако поништити да се поново не могу употребити. Старе рекламе морају се пријавити и за њих такса платити сваке године најдаље до 15 јануара, а нове најдаље за 5 дана од дана истицања или почетка рекламирања.

14. Ако се ове објаве или рекламе налазе на државним или самоуправним објектима дужност овог пријављивања и плаћања таксе за рачун приватнога пада на шефа дотичног надлештва. Сопственици објеката из тач. 13 и ове тачке имају право на накнаду плаћене таксе од сопственика објаве (рекламе) или предузећа које рекламирање врши.

15. Неполагање ових такса из Т.Бр. 8 или неблаговремено пријављивање или лепљење и поништавање противно овим прописима подлежи казни из 3 напомене уз овај тарифни број.

16. Зато што се залепљене а нетаксиране објаве, као и оне које су израђене или учвршћене на зидовима итд. или светлосне рекламе и томе слично не могу скидати да би се кривица могла утврдити, биће писмени реферат или записник одређеног и заклетог државног службеника, потпун доказ како о самом факту тако и о броју залепљених објава.

17. Дотична власт дужна је о свима сталним објавама свих врста водити потребан списак (евиденцију), да би тиме могла контролисати благовремено пријављивање и плаћање таксе у опште.

18. Ако се ти спискови не воде или се немарно или нетачно воде или се у опште не поступа по прописима овога члана, казниће се одговорни чиновници новчано у корист државне касе од 30 до 500 динара и морају накнадити штету, која ће се досуђивати држави истим решењем о казни.

19. Ради ревизије да ли је годишња такса правилно плаћена дужне су власти код којих је такса плаћена за објаве из тач. 8 послати све при-

јаве најдаље до краја јануара сваке године надлежној финансијској дирекцији. Уз пријаве послаће се и оверени препис спискова (евиденције).

20. Мале таблице појединих осигуравајућих друштава на осигураним објектима и табле и огласи на радњама о предметима, који се у овим радњама продају или су се раније по врсти радње продавали, као и сви огласи и рекламе у интернационалним возовима и паробродима који пролазе кроз нашу земљу, не подлеже такси из тач. 2 Т.Бр. 8 таксене тарифе.

21. По тач. 3 Т.Бр. 8 таксене тарифе наплаћује се од 1 јануара 1922 године такса на све огласе у новинама, повременим часописима, календарима (било зидним или у блоковима или у књизи), базарима, каталозима, књигама и томе слично, према величини површине сваког огласа, а у износу означеном у тач. а, б, в и г тач. 3 овога тарифнога броја.

22. Ширина и дужина огласа узима се:

а. у новинама, ако је уоквирен: од ивице једне спољне стране оквира до друге; ако је без оквира али је до другог уоквиреног огласа, као ивица узеће се спољна ивица суседног огласа а на неуоквиреној страни највиши крај текста на супротним странама; ако је без оквира или до неуоквиреног огласа узеће се средина празног простора између једног и другог огласа; ако је на целој страни неуоквирен или уоквирен узеће се ширина и дужина према највећем тексту на једној од ранијих страна који покрива без обзира да ли покрива целу површину или не. У случају ако је оглас без оквира или сам оквир неправилна фигура (троугао, трапез итд.) или круг или са сликама, узимаће се ширина односно дужина (према квадрату или правоугаонику) по најдужим странама који тај оглас заузима аналого другим огласима који имају правилну површину. Ово важи, у колико се може применити, и за зидне календаре.

б. у повременим часописима, календарима (у књизи или блоку) базарима, каталозима и свима другим књигама, ако су више огласа на једној страни било уоквирени или не, прорачунаваће се површина као и код новина, а ако је само један оглас на једној страни узимаће се ширина и дужина према највећем тексту једне стране дотичне књиге, без обзира на оквир. Приликом мерења дужине односно ширине, вишкови до пола сантиметра неће се рачунати а вишкови преко пола сантиметра рачунаће се као цео сантиметар.

23. Као огласи сматрају се и оне обзнане у белешкама новина којима се објављују веридбе, венчања, биоскопске представе и све друго што има карактер огласа или рекламе. Исто тако сматра се као оглас у каталозима ако се предмет или књига не набраја само са означењем цене, него се описује и рекламира добра страна дотичног предмета или књиге. Огласи који се издају у виду новина или као прилози уз новине или друге књиге потпадају такође под ову таксу.

24. Ова такса плаћа се и за све огласе, који се чине у „Службеним новинама" или другим државним или самоуправним листовима или издањима, који немају службени карактер или не подлеже такси из Т.Бр. 332.

25. Овој огласној такси не подлежи:

а. репертоар државних или државом повлашћених позоришта;

б. обавештења о цени претплате;

в. критике (рецензије) докле год не излазе из круга књижевног написа;

г. одговори уредништва за чисто њихове послове; и

д. изузетно они огласи у белешкама новина, који се, из хуманих разлога, штампају бесплатно,

али ће се о овоме с времена на време уверавати финансијска власт.

26. Ради тачног прорачуна и наплате таксе дужни су сви власници или издавачи новина или повремених часописа предавати уз пријаву без таксе (која се мора истог дана и завести у деловодни протокол), финансијској власти по један примерак дневних или повремених новина, или часописа, истога дана чији датум носе. У тој пријави мора се означити тачно колико има огласа и од које врсте.

27. Пореска управа одредиће писменом наредбом једнога чиновника, чија ће дужност бити да о примљеном примерку састави реферат и прорачун, који треба да буде проконтролисан и потписан и од надлежног шефа или ревизора. На пр.:

Рађено, 1 јануара 1922 год.

У Пореској управи, — у Н.

Власник — издавач — листа (или часописа): „Народни суд" поднео је данас Пореској управи — у Н., свој лист — часопис — од (датум) у коме има:

30	огласа	до	20	см²	површ.	на	Н.	Н. и	Н.	страни
15	„	преко	20— 50	„	„	„	Н.	и	Н.	„
8	„	„	50—100	„	„	„	Н.			„
3	„	„	100	„	„	„	Н.			„

Према томе има да се плати на име таксе: за новине — часопис — од дана 1 јануара 1922 године:

за	30	огласа	до	20	см.²	по	0·50	дин.	15·—	дин.
„	15	„	преко	20— 50	„	„	1·—	„	15·—	„
„	8	„	„	50—100	„	„	3·—	„	24·—	„
„	3	„	„	100	„	„	5·—	„	15·—	„
							Свега		69·—	„

и словом: шездесет девет динара, коју суму треба положити пореској управи 10 јануара 1922 године

Лист је благовремено предат пореској управи а пријава је тачна.

Контролор (или ко буде одређен)
Потпис

Прегледао и нашао, да су сви огласи узети у обзир и да је премер и прорачун тачан.

Шеф — ревизор,

Уз овај реферат приложиће се дотични број листа (часописа) и пријава дотичног власника односно издавача.

28. О предатом листу (часопису) издаће финансијска власт потврду, у којој ће се означити: који је лист, за који дан, кога дана предат, и кога дана треба положити таксу.

29. Допуштено је и раније предати финансијској власти лист (часопис) тј. и пре датума који лист носи.

30. За сваки лист (часопис) мора бити засебан завој (омот) у који ће се метати ови реферати свакодневно за сваки 10 дана. На томе завоју извршиће се рекапитулација суме таксе, која се мора платити за тих десет дана.

31. И ако се одговарајући износ таксе за огласе има полагати у готовом новцу свакога десетога дана у месецу (10, 20 и 30) ипак је допуштено за оне месеце, који имају 31 дан, да се такса за последњу трећину месеца односно за последњих 11 дана таквога месеца положи једанаестога дана тј. крајем дотичног месеца, и власник односно издавач неће за то бити узет на одговор и кажњен. Али је исто тако дужан власник односно издавач за последњу трећину месеца фебруара положити таксу 28 односно 29 тога месеца, јер ће у противном бити узет на одговор и кажњен.

32. За календаре, базаре, каталоге и све друге књиге, које се морају предати финансијској вла-

сти пре но што се у продају пусте, саставиће се такође реферат и прорачун таксе извршити, али се такса одмах има положити. Прописи тач. 26, 27, 28 и 29 овога члана важе и за ове књиге.

33. И власници односно издавачи новина и часописа могу, ако им је згодније и због својих обрачуна лакше, свакодневно, односно заједно са бројем, полагати и одговарајући износ таксе.

34. Благајници државних штампарија или чиновници, одређени за примање приватних огласа који се штампају у „Службеним новинама" или другим државним или самоуправним листовима или издањима, имају исте дужности за полагање таксе финансијској власти као и свако приватно лице.

35. Да би финансијске власти могле контролисати да ли су им новине, часописи, календари и све друге књиге са огласима пријављеним и поднети, дужне су све полицијске власти истога дана чим приме какво издање за Народну библиотеку ово издање пријавити својој финансијској власти. Ово важи само за новине кад почну излазити, а чим продуже излажење полицијске власти не морају ове новине пријављивати.

36. Власници или издавачи, као и лица из тач. 34 овога члана, који не подносе благовремено новине и др. по пропису тачке 26 и 32 овога члана или полажу таксу противно тач. 31 и 32 овога члана или у опште не положе прописну таксу, казниће се за сваки случај троструким износом неплаћене таксе, која се прорачунава за све огласе из дотичног броја новина или часописа и за дотични дан, односно ако је календар или друга која књига према свима огласима из дотичне књиге. Троструком казном казниће се дотично лице и за сваки непријављени оглас, а и за сваки нетачно пријављени оглас у погледу величине. Ова казна не искључује наплату редовне таксе.

37. Чиновници, који пропусте прорачунати таксу на неки оглас или погрешно прорачунају и због тога мање наплате на име таксе, казниће се троструким износом непрорачунате или мање прорачунате и наплаћене таксе, што не искључује наплату редовне таксе од дотичног власника или издавача или чиновника у случају тач. 34 овога члана.

38. Са чиновницима који су немарни у извршењу прописа овога члана поступиће се по односним прописима.

Члан 39.

Уз Т.Бр. 9

1. Када се с обзиром на Закон о чиновницима подноси молба за полагање испита предвиђених у Закону о чиновницима, ова ће се молба сматрати за пријаву из Т.Бр. 9 и такса полагати по тач. а и б тога тарифнога броја.

2. Ако за пријаве и одобрења о полагању, а и за уверење о положеном испиту за чиновнике ма које струке није у таксеној тарифи прописана нарочита такса наплаћиваће се такса из Т.Бр. 9 таксене тарифе.

3. Органи финансијске контрлне не подлеже у опште плаћању таксе из овога тарифнога броја.

Члан 40.

Уз Т.Бр. 10

1. Друштвени уговори, који се закључују било без користи или у циљу користи уговарајућих страна подлеже такси из Т.Бр. 10 према томе, да ли се у предузеће улаже труд или капитал (имовина) без користи појединаца, или се у циљу користи улаже само лични рад без капитала (имовине) или се улаже капитал (имовина) без личног рада, или се најзад улаже и лични рад и капитал (имовина).

2. Такса за прву врсту уговора из тач. 1 Т.Бр. 10 где се уноси труд или капитал (имовина) без користи појединаца износи 20 динара. За другу врсту уговора из тач. 2 Т.Бр. 10 где се улаже само труд, плаћа се на име таксе 100 динара. За уговоре из тач. 3 под в) где се улаже и труд и капитал (имовина), плаћа се такса по 1% од вредности означене у уговору и полаже се при састављању уговора и лепи и ништи на самом уговору.

3. Кад се овакви уговори састављају у више примерака, таксом ће се оптеретити само примерак првопотписаног уговорача, а на осталим примерцима дужан је дотични чиновник означити код кога се налази први примерак са таксом и ставити да је ово „други примерак", „трећи примерак" итд.

4. Такса за уговоре и з тач. 3 под а) и б) Т.Бр. 10 где се у циљу користи улаже само имовина (капитал), који се јавља у облику акционарских (деоничарских) или удеоничких предузећа, плаћа се, без обзира на врсту предузећа, према суми номиналне вредности акције, и то:

а) ако акција (деоница или удеоница гласи на име наплатиће се 1.5%.

б) ако акција (деоница) или удеоница гласи на доносиоца наплатиће се 3%.

5. Ова такса мора се цела платити за тридесет дана од дана кога је требало прву уплату положити. Почетне уплате не утичу на плаћање таксе. Тако н. пр.: ако неко друштво има по правилима капитал свој од 3,000.000 динара да уплати у већим размацима т. ј. у првој години 1,000.000 динара, у другој други део или остатак, онда се то сматра уплатом капитала у деловима. Али за плаћање таксе не може се сматрати уплатом у деловима, ако се пакитал уплаћује у краћим размацима, као н. пр.: 10% при упису, 10% или више у мањим размацима, од једне године.

Ако акције хоће да се пусте у оптицај пре но што су потпуно уплаћене, такса се мора платити на целокупну суму емисионе вредности акције. За полагање таксе важи пропис тач. 8 овога члана.

6. Ако се привремене или сталне акције само замењују другим акцијама истога броја и исте номиналне вредности за време одређеног трајања друштва, нове акције не подлеже поново плаћању таксе, али друштво не може ове нове акције пустити у оптицај, док ову своју намеру представком н е саопшти надлежној Финансијској дирекцији и у њој означи број и номиналну вредност досадашњих акција, приложи уверење о раније плаћеној такси и своја правила, и тражи да се на акције стави жиг (који ће оно набавити) да су ове замениле старе акције исте вредности по којима је раније плаћена прописна такса. Када финансијска дирекција изда друштву одобрење по овој представци наредиће надлежној Финансијској власти да на основу поднесених података састави записник и потом стави поменути жиг на акције, који ће гласити:

> Такса је плаћена за раније привремене (или сталне) акције од исте вредности. Решење Финансијске дирекције од . . . . . Бр. . . . . .
>
> Порезник,

и потписаће га порезник. По извршеном жигосању жиг ће се уништити.

7. Ако неко друштво добије допуштење да може свој рад наставити и после одређенога рока, оно је дужно за своје акције платити поново таксу из Т.Бр. 10. У циљу плаћања таксе мора друштво поступити исто онако као што је наведено у претходној тачки овога члана. Пошто финансијска

власт прими таксу, саставиће записник у коме ће констатовати поред осталог и колика је такса плаћена и жигосаће акције жигом који ће гласити:

> Такса је поново плаћена на ову акцију за нов период трајања друштва. Решење Финансијске дирекције од . . . . . Бр. . . . . Дн. Бр. . . . Порезник, Шеф,

8. Такса ова полаже се у готовом новцу надлежном пореском надлештву. За колики је број акција и од које номиналне вредности (имене или безимене) плаћено таксе констатоваће се у сваком случају рефератом, који се заводи у протокол дотичног надлештва. Затим ће надлештво у другом случају извршити жигосање исправа (акција и др.) жигом:

> Такса је плаћена за целу суму уплаћеног капитала. Записник од . . . . . Бр. . . . . Дн. Бр. . . . Порезник, Шеф,

9. Ако се вредност акције повећава тиме што се резервни фондови или што друго претвара у главницу или иначе повећава главница, друштво ће се обратити представком Финансијској дирекцији и означити: са колико се повећава главница; на који се начин повећава главница, да ли из резервног фонда или на други начин; колики је број ранијих акција, а колики нових акција; кад су старе биле издане; колика је такса плаћена; колика им је била досадашња номинална вредност и на колику се вредност повећавају, односно коликом се сумом уплаћују, да ли за номинални износ акције или у већем износу и у коликом. Уз ову представку, приложиће уверење о раније плаћеној такси и своја правила Чим Финансијска дирекција нареди финансијској власти да наплату изврши друштво ће набавити жиг, који ће порезник утиснути и потписати са шефом на свакој акцији и који ће гласити:

> Наплаћена је прописна такса само на повећани капитал у Н. динара, по решењу Финансијске дирекције од . . . . . Бр. . . . . пошто је такса на ранији капитал већ наплаћена. Дн. Бр. . . . Порезник, Шеф,

10. У случају кад се два или више друштва, у време њиховим правилима одређеног трајања споје, а по раније постојећим прописима су већ неку таксу платили, онда ће се такса наплатити само на повишени капитал. Али ако дотле које друштво није никакву таксу или неку таксу на капитал није платило, услед тога што је било ослобођено или то плаћање законом није било предвиђено, то ће се приликом спајања или повећања наплатити ова такса и то на повећани капитал по горњим прописима, а на ранији капитал по стопи која је у време издања удеонице (акције) важила. Но ако које друштво на ранији капитал није таксу платило, а то је плаћање законом било предвиђено, платиће таксу по горњим прописима како на повећани капитал тако и на ранији капитал с тим да ово плаћање не отклања његову кривичну одговорност и казну због неплаћања казне на ранији капитал, сем случаја из 2. Напомене Т.Бр. 10. У првом случају жиг ће гласити као и у предњој тачки, а у другом случају ће гласити:

> Наплаћена је такса и на капитал на који раније није плаћена такса и на повећани капитал по решењу Финансијске дирекције од . . . . . Бр. . . . . Дн. Бр. . . . Порезник, Шеф,

11. Ако неко друштво своје акције, које гласе на име на фирму, мења у акције које гласе на доносиоца, платиће разлику у таки између стопа под а) и б) тач. 3 Т.Бр. 10. Претходни поступак из тач. 19 важи и овде. Жиг ће гласити:

> Наплаћена је разлика у стопи таксе због промене акција од имених на доносиоца. Решење Финансијске дирекције од . . . . . Бр. . . . .
> Дн. Бр. . . . . Порезник, Шеф,

12. Ако су уплаћене акције доцније смањене н. пр.; од 200 динара на 120 динара, па се ипак ма на који начин повишава капитал са н. пр.: 50 динара по акцији, мора се ипак платити такса на повишени капитал.

13. За пренос акција, које гласе на име, плаћа се половина стопе из тач. 3 под а). Марке се лепе на месту где се пренос врши, а поништава се исписивањем имена преко марке.

14. За неплаћање, недовољно плаћање или на време неплаћене таксе или непоступање по предњим прописима, казна је троструки износ таксе која би се имала платити за односне акције, поред редовне таксе. А за непријаву дана отварања уписа казна је од 2000 до 10.000 динара с обзиром на висину капитала који се има уплатити.

15. За купоне ових акција на дивиденду, као и на тантијему плаћа се на име таксе по 1% од целокупног износа дивиденде, односно тантијеме, која се има разделити. Ова такса мора се положити надлежној финасијској власти на петнаест дана по одобрењу биланса. Уз акт о полагању таксе мора се приложити и један примерак биланса.

16. Као дивиденда сматрају се и све оне суме које се из појединих фондова и иначе, без наро-

чите уплате акционара употребљавају за повишење вредности акција или за издавање нових акција, и на ове суме наплатиће се поред таксе из тач. 3 још и такса на дивиденду.

Члан 41.

Уз Т.Бр. 11.

1. Таксе, које се по Т.Бр. 11 таксене тарифе наплаћују код осигуравајућих друштава полажу се у готовом новцу, сем такса за признанице, по којима се примају обезбеђење суме (тач. г) и д) и таксе за пренос полисе (тачка ђ).

2. Осигуравајућа друштва припадајућу таксу полажу првој надлежној финансијској државној власти — Пореској управи.

3. Осигуравајућа друштва полажу ове таксе тромесечно: најдаље до 15 априла, 15 јула, 15 октобра и 15 јануара.

За време од 15 новембра 1923 године до краја 1923 године, платиће ову таксу до 15 јануара 1924 године.

4. Приликом полагања ове таксе осигуравајућа друштва поднеће извештај о броју издатих полиса за дотично време, означавајући почетне и завршне бројеве полиса, са збиром сума њихове једногодишње уплатне премије, и то засебно за осигурања из тач. а) и засебно за осигурања из тач. б) Т.Бр. 11, а тако исто и преглед сторнираних полиса, са њиховим бројевима и једногодишњом уплатном премијом за сваку, и то посебно преглед за осигурања под а) а посебно за осигурања под б) Т.Бр. 11.

Исто тако, ради наплате таксе из тач. в) дужна су поднети за поменуто време извод из својих књига о суми примљених премијских уплата.

5. Такса за признанице по којима се прима осигурана сума тач. г) и д), плаћа се у таксеним

маркама прилепљеним на свакој признаници. Ако је ова признаница потврђена код власти, такса се плаћа приликом потврде признаница, а ако признаница није потврђена код власти, такса се плаћа приликом писања признанице.

6. Такса за пренос полисе пре њене доспелости, плаћа се у таксеним маркама лепљењем на самој полиси. Поништај ове таксе врши осигуравајуће друштво својим штамбиљем. Такса, пак, за пренос полисе после њене доспелости плаћа се по Т.Бр. 30.

7. Код осигурања пртљага и робе, осигуравајућа друштва или друга лица и установе, која врше осигурања железницом, водом, сувим или другим путевима, платиће свега 3% таксе од бруто примљених премијских уплата, без обзира на то да ли издају или не издају полисе или признанице. И ова друштва, лица и установа плаћају ову таксу у готовом по тач. 1 а за време предвиђено у тач. 3 овога члана, с тим да приликом полагања ових такса имају поднети извод из својих књига о наплаћеним бруто примањима. Пропис тач. 13 овога члана важи и овде.

8. Основица за одређивање таксе за полисе или за признанице о примљеним уплатним премијама одређиваће се према бруто пријему једногодишње премије, без обзира на то, што је ова у таблицама осигурања у мањем износу означена, а осигуравајућа друштва ову у ма ком виду повећавају (дажбина и др.).

9. Осигуравајућа друштва, обрачунаваће и полагати таксу за сваку полису, с обзиром на члан 21 Закона о државној трошарини, таксама и пристојбама, тј. да разломак таксе за сваку полису посебно не може бити мањи од 0.10 динара.

10. Исто тако, таксу на признанице о примљеним премијским уплатама осигуравајуће друштво обрачунаће код сваке премије посебно, водећи рачуна да сваки разломак од 100 динара повлачи таксу од 0.20 и тако обрачунате таксе полагати финансијској власти.

11. Осигуравајућа друштва која у означеном року не положе припадајућу таксу казниће се по члану 51 Закона о таксама. Осигурана лица, или сопственици осигураних ствари, не подлеже овој казни.

12. Ради контроле да ли је такса правилно пријављена и плаћена, осигуравајућа друштва су дужна допустити преглед њихових књига и архиве органима овлашћеним за то од Одељења пореза Министарства финансија.

13. Представници друштва која не допусте преглед књига и архиве казниће се по § 93 Кривичнога закона. Сем тога на захтев Одељења пореза Министарства финансија Министар трговине и индустрије забраниће овим друштвима даљи рад.

Члан 42.

Уз Т.Бр. 12

1. За уговоре о куповини и продаји плаћа се такса по Т.Бр. 12 таксене тарифе према томе да ли је предмет куповине и продаје покретна или непокретна ствар.

2. Када је предмет уговора о куповини и продаји покретна ствар наплатиће се на име таксе 1%, а када је предмет уговора о куповини и продаји непокретна ствар наплатиће се на име таксе 4%.

3. Ова се такса наплаћује према вредности предмета о коме је уговор о куповини и продаји закључен.

4. Као вредност покретне ствари узимаће се само куповина цена са свима споредним условима и обавезама.

5. Као вредност непокретних ствари узимаће се прометна вредност у тренутку куповине и продаје или куповна цена или законита минимална вредност (катастрална вредност), према томе која је од тих вредности већа, са свима споредним условима и обавезама.

6. У вредност ствари рачунају се и дугови које купац прима на себе, као и вредност свих терета, који му ограничавају право потпуног уживања. Према овоме у куповну цену има се урачунати и она сума коју је купац платио или се обавезао платити ради стицања неограниченог права власништва некој трећој особи за одрицање од права које купљену ствар терети, као и она сума на коју се купац условно обавезао платити продавцу за случај неиспуњења услова.

7. Ако се куповна цена плаћа у ратама са каматом, камата се неће рачунати у вредност.

8. У свима уговорима о куповини и продаји непокретних ствари, мора се поред куповне цене, у циљу наплате таксе назначити и прометна вредност, коју оне буду имале у тренутку закључења уговора.

9. У уговорима о куповини и продаји непокретних ствари у којима поред куповне цене није назначена и тадашња прометна вредност сматраће се да уговорачи назначену куповну цену стављају као тадашњу прометну вредност.

10. Комисионарски уговори у погледу парцелисања и продаје непокретних имања имају се сматрати као и сваки други уговори о куповини и продаји и подлеже такси по Т.Бр. 12 без обзира да ли се пренос власништва код суда врши

(односно грунтовним књигама) на оно лице које парцелисање изводи, или не.

11. Уговори о куповини и продаји учасника у наслеђу, ако се уговор закључује у циљу поделе недељивих ствари и права подлеже такође плаћању ове таксе.

12. Пренос куповног права стеченог на какву непокретну ствар сматра се као пренос саме ствари односно као уговор о куповини и продаји непокретних ствари.

13. Ако удова уместо мираза прими из заоставштине свога мужа или његове стецишне масе у својину извесно непокретно имање, сматраће се то као уговор о куповини и продаји и на исти наплатити такса по овом тарифном броју, али само на вредност непокретног имања а не на вредност мираза.

14. У случајевима када који члан задруге иступи из задруге и на име свога дела буде од осталих чланова задруге у целини или делимично измирен у новцу сматраће се да постоји уговор о куповини и продаји и наплатиће се такса по овом тарифном броју.

15. У случају кад се власти у писму стави понуда о куповини покретних ствари па власт ту понуду писмом прихвати постоји уговор о куповини и продаји, за који ће се платити такса по овом тарифном броју.

16. Приликом квалификације шта је покретна а шта непокретна ствар важиће прописи локалних грађанских закона изузимајући Банат, Бачку и Барању где ће се ради ове квалификације применити пропис §§ 293 до 299 грађанског закона који важи у Хрватској и Славонији.

17. Ова квалификација има се извршити према месту где се ствар налази, а не према месту где се уговор закључује. Зато ако се уговор о купо-

вини и продаји ствари, које се налазе у Банату, Бачкој и Барањи, закључци у Србији такса ће се наплатити према квалификацији тих ствари по прописима §§ 293 до 299 општег грађ. закона који важи у Хрватској и Славонији а не према квалификацији грађанског законика који важи за Србију (§§ 185 до 191).

18. Све власти код којих се уговори о куповини и продаји непокретних ствари донесу ради потврђења или ради пријављивања или пред којима се ови уговори ма у ком циљу појаве, дужне су да се увере да ли назначена прометна вредност одговара прометној вредности ствари у моменту закључења уговора.

19. Ако власти нађу да назначена прометна вредност одговара стварној прометној вредности ствари у моменту закључења уговора сматраће такав уговор као исправан у том погледу и даље ће по закону поступити.

20. Ако пак власти посумњају у назначену прометну вредност ових уговора дужне су да од општинских власти (суда) односно кнеза или муктара, у чијем се делокругу ствари налазе, прибаве извештај о прометној вредности непокретне ствари у моменту закључења уговора, па према добивеном извештају ако се са њим слажу, таксу наплате.

21. Овај извештај дужан је да поднесе председник општине односно његов заменик заједно са једним чланом општинског одбора (општинског или градског заступништва или претседништва) у томе месту, а у селима Босне и Херцеговине, док се не образују општине кнез односно муктар дотичног села преко надлежне котарске (среске) власти (уреда) у року од 10 дана.

22. У случајевима ако се утврди да је назначена прометна вредност у овом извештају лажна на штету државе подносиоци оваквог извештаја поред казне по постојећим казненим законима за

прављење лажне исправе осудиће се и на новчану казну од по 500 до 2000 динара. Ради кривичног поступка против општинских органа надлежна власт поступиће по закону на основу пријаве надлежне финансијске власти.

23. Ако лица, која су по тач. 21 овога члана дужна да поднесу овај извештај, овај не поднесу у року од 10 дана осудиће се на казну од по 100 до 500 динара.

24. Казну из тач. 23 овога члана изриче Министар финансија и она је извршна.

25. У случајевима кад власти у прописаном року не добију тражени извештај, или кад посумњају у вредност назначену у извештају или странка посумња у исправност овога извештаја, па то писмено достави дотичној власти, дужне су ове власти да донесу одлуку да се прометна вредност има вештачењем утврдити.

26. Ово ће вештачење извршити шеф прве надлежне финансијске власти (шеф Пореске управе), државни инжињер односно државни чиновник пољопривредне (шумске) струке (према врсти објеката, који се цени) и један члан надлежног општинског суда или општинског одбора (општинског или градског заступништва или представништва) односно кнез или муктар или лице које интересована страна одреди.

27. Ако интересована странка приликом позива и саслушања не одреди овога трећега члана или уопште на позив ради овог одређивања и не дође, овога трећега члана одредиће у томе случају сам шеф финансијске власти и то лице мора бити један од чланова надлежног општинског суда или општинског одбора (општинског или градског заступништва или представништва) односно у селима Босне и Херцеговине кнез или муктар.

28. Приликом позива интересоване странке ради одређивања овога трећега члана власт је дужна да интересованој странци ради овога достави позив у коме ће изрично бити назначено ради чега се позива и оставити рок најмање пет а највише десет дана по пријему или предаји позива.

29. Одређени чланови дужни су прегледати предмет просечне и према величини, границама, положају, квалитету и вредности околних имања донети своју одлуку о прометној вредности тога имања, што се све приликом образложења процене мора означити.

30. О извршеној вештачкој процени одређени чланови дужни су саставити протокол процене у коме ће тачно описати предмет процене по границама, величини, каквоћи и месту затим и цифрама и словима уписати нађену процењену вредност па то потписати, па потом овако сасатављен протокол предати власти која је донела одлуку о овој процени.

31. Ако се одређени чланови не би сложили у вредности процене, онда ће се као величина процене сматрати она вредност за коју су се сложила најмање два члана, а ако се у вредности процене не сложе ни два члана онда ће се у протокол увести све три вредности са назначењем који је члан колику вредност одредио па ће се као вредност сматрати резултат који се добије кад се збир двеју највећих вредности подели са два.

32. У случају ако се утврди да су одређени чланови или да је ма који од одређених чланова процену вредности учинио несавесно одговараће кривично као за прављење лажне исправе. Против ових чланова комисије подноси пријаву надлежној власти ради даљег кривичнога поступка Одељења пореза Министарства финансија.

33. Кад власт прими састављени и потписани протокол процене дужна је да овај одмах и најдаље у року за пет дана саошти заинтересованој странци.

34. Интересована странка може се противу овога вештачења (ове процене) са формалне стране жалити Одељењу пореза Министарства финансија*) у року од (15) петнаест дана по саопштењу вештачења (процене).

35. Одељење пореза*) по благовременој жалби интересоване странке расмотриће извршену процену само са формалне стране и о томе своју одлуку донети.

36. Укинута.

37. У случајевима где је проценом утврђена прометна вредност непокретних ствари већа од пријављених вредности у уговору, и та разлика изнесе преко 20%, продавац и купац осудиће се да солидарно плате, поред редовне таксе на вишак вредности још и једноструки износ ове таксе на име казне, као и да плате трошкове око вештачења. У случају да с е утврди, да је у купопродајном уговору намерно назначена мања вредност него што је она у ствари уговорена (куповна цена са свима споредним условима) уговорачи осудиће се на солидарно плаћање троструког износа затајене редовне таксе.

38. Ако је проценом утврђена прометна вредност непокретних ствари већа од пријављене вредности у уговору и та разлика изнесе преко 10 до 20% продавац и купац платиће само редовну таксу на вишак вредности и трошкове око вештачења.

39. У случајевима пак где је проценом утврђена прометна вредност непокретних ствари већа од пријављене вредности у уговору и то разлика

*) Сада надлежна Финансијска дирекција.

изнесе до 10% продавац и купац платиће само редовну таксу на вишак вредности, а трошкове око вештачења сноси држава.

40. Али ако се вештачење морало извршити зато што председник и одборник (заступник надлежне општине) односно кнез или муктар нису поднели тражени извештај у остављеном року, трошкови око вештачења пашће увек на њихов терет.

41. За уговоре о куповини и продаји непокретних ствари по којима је купац држава или самоуправна тела, и то за самоуправна тела само онда кад самоуправна тела те послове врше у име државе и за државу, као што су куповине земљишта и зграда за школе, цркве, државна надлештва итд., плаћа се половина ове таксе.

42. За уговоре о куповини и продаји покретних ствари по којима држава продаје своје израђевине и продукте као што су: угаљ, руде, дрва, дуван итд. неће се наплаћивати ова такса.

43. С обзиром на 3 Напомену у Т.Бр. 12 наплаћиваће се такса из овог тарифног броја у свима покрајинама за пренос непокретности међу живима кадгод се ове чине уз противчинидбу. Према томе, у Закону од 18 јуна 1901 Л. Д. З. Бр. 74 за Далмацију и Словенију укида се тач. 3 § 1, а тач. 1 § 1 мења се у толико што се код пренос уз противчинидбу мора у будуће ова такса платити.

44. Услед укидања § 3 Закона од 18 јуна 1901 године могли су се користити повластицом § 3 само они који су до 1 септембра 1921 године били поднели потребну молбу финансијској власти за давање ових повластица.

45. У Словенији и Далмацији на таксе из овог тарифног броја неће се наплаћивати никакав ванредни државни прирез.

46. У погледу плаћања таксе из овог тарифног броја, као уговори о куповини и продаји сматраће се и сва она писмена и изјаве, којима се утврђује постојање куповине и продаје, као и сви они акти којима се пренос ствари извршује или ма на који начин утврђује. Тако ће се у погледу плаћања ове таксе као уговори о куповини и продаји сматрати: сва писмена по којима продавац прима целу или један део куповне цене (квите, признанице, писма итп.); све изјаве (саслушања, признање) дате пред влашћу којима се ма на који начин од стране сопственика имања утврђује постојање куповине и продаје, као и сви акти којима сопственик имања извршује или ма на који начин потврђује постојање куповине и продаје.

47. Усмени уговори о куповини и продаји чије постојање није наглашено или утврђено каквим писменом (писмено, изјава, саслушање, признање, потврда итд.) интересованих страна (сопственика, продавца) не подлеже наплати ове таксе.

48. Ако би усмени уговор о куповини и продаји био наглашен или утврђен каквим другим писменом такса ће се за овај одмах наплатити и то увек само редовна такса. Ова ће се такса прилепити и прописно поништити на писмену којим је постојање уговора утврђено.

49. Такса из овог тарифног броја плаћа се за све закључене уговоре о куповини и продаји без обзира на њихово реализовање и она се у случају неизвршења уговора не враћа.

50. Али у случајевима ако важност уговора зависи од претходног одобрења неке државе или аутономне власти, па се то одобрење не добије, вратиће се плаћена такса за тај уговор, али само на благовремену молбу лица, које је ту таксу платило.

51. Тако исто вратиће се плаћена такса за уговоре о куповини и продаји, који би извршном судском одлуком због пречег права куповине био поништен, и то само у случају ако се за тај повраћај благовременом молбом обрати лице које је ту таксу платило.

52. На уговор о куповини и продаји плаћа се ова такса или у тренутку склапања уговора када се ова такса има прописно прилепити и поништити или се закључени (склопљени) уговор о куповини и продаји мора пријавити и такса платити у року од (15) петнаест дана по склапању уговора.

53. Сматраће се да је такса на уговору у приватном саобраћају прописно прилепљена и поништена, ако се пре писања уговора, а испод самог натписа, излепи прописан износ таксе у таксеним маркама, а поништавање ових марака врши тиме што ће се први ред садржине уговора исписати преко прилепљених марака и то тако да почетак писања почне на чистој хартији и продужи се преко марака.

54. У случајевима ако се не поступи по прописима напред изложене тачке 52 и 53 овога члана, уговорављуће странке осудиће се да поред редовне таксе плате и казну и то: ако се уговор не пријави у троструком износу редовне таксе, а ако се пријави, а такса у року не плати, казниће се једноструким износом редовне таксе.

55. У случајевима преноса непокретног имања, изузимајући преноса по уговорима на случај смрти, делимично уз накнаду а делимично бесплатно (даривање), на целокупну вредност имања плаћа се такса по оној стопи која је већа тј. или такса по стопи из Т.Бр. 12 таксене тарифе

ако је ова већа или такса предвиђена за даривање ако је већа.

56. У уговорима о куповини и продаји покретних и непокретних ствари (мешовити уговори) морају се назначити тачне вредности особено за покретне, а особено за непокретне ствари.

57. Ако се у уговорима о куповини и продаји покретних и непокретних ствари (мешовити уговори) не назначе особене вредности за покретне а особене вредности за непокретне ствари сматраће се да је целокупан уговор само о куповини и продаји непокретних ствари и на целокупну вредност уговора наплатиће се такса из Т.Бр. 12 под б) таксене тарифе.

58. У случајевима ако се уговором о куповини и продаји уз непокретно имање продаје и покретност као саставни део непокретности, па се та покретност пријави казниће се купац троструким износом таксе поред наплате редовне таксе.

59. За уговоре о куповини и продаји, који се потврђују код власти или се овима подносе ради наплате таксе, мора се ова наплатити у готовоме новцу код власти надлежне за продају таксених вредности.

60. У крајевима ван Србије и Црне Горе поступиће се по прописима за наплату таксе у готовоме новцу, а у Србији и Црној Гори дужно је дотично надлештво надлежно за потврду односно наплату таксе (ако то није пореска управа), упути дотично лице и то: у Београду Управи државних монопола, а у осталим местима финансијском надлештву надлежном за продају таксених вредности, нарочитим актом ради плаћања таксе. На пример овако:

„Првостепени Н. Суд.

Бр. Н.

датум

у Н . . . .

Пореској управи у Н.

По тапији која је поднета првостепеном Н. Суду и заведена датум под Бр. Н. и по којој има да се потврди пренос непокретног имања Н. Н., из Н., на Н. Н., из Н., има да се наплати на име таксе Н. динара.

Моли се Пореска управа, да ову суму таксе наплати и о томе још данас изволи са доносиоцем овога писма, засебним актом потврдити суду наплату горње таксе.

Престедник Суда,
Н. Н.”

По овоме писму дужно је дотично надлештво, пре свих осталих послова, таксу наплатити и укњижити у дневник, па одмах доносиоцу издати одговор за надлештво које је упутило таксеног обвезника, а којим ће се одговором потврдити пријем суме и наплату таксе. На пример овако:

„Пореска управа.

Бр. Н.

датум

у Н . . . .

Првостепеноме Н. Сбду.

У одговору на писмо тога Суда, од Н. Бр. Н., Пореској управи част је известити га, да је под данашњим од Н. Н. из Н., примила динара положених на име таксе по тапији која је у томе суду примљена (датум) под Бр. Н., и ту суму таксе укњижила у Дн.Бр. Н. од данашњега.

Ревизор, Шеф,”

Кад дотично надлештво добије ову потврду, оно ће, стављајући своју потврду, у њој назначити, по пропису другог става члана 44 Закона о таксама, да је такса наплаћена код Н. надлештва по Дн.Бр. Н.

61. По 12. Напомени уз Т.Бр. 12 подлеже нарочитој допунској преносној такси она непокретна имања, која су, као својина појединих установа, друштава, завода, задужбина итд. искључена из промета и тиме је држава лишена прихода од редовне преносне таксе.

62. Овој допунској преносној такси подлеже, и то:

а) сва имања патријаршијска, владичанска, надбискупска, бискупска, каноничка, парохијска и т. сл. (надарбине—бенефиције) и црквене и световне задужбине (закладе), међу које спадају и они вакуфи, који су записани или се имају записати у грунтовницу на име дотичног вакуфа као власника, и фондови, манастири, световне и духовне општине, задруге, заводи, установе, друштва и друга удружења чијим члановима не припада никакав део од основне имовине, и на њих се плаћа годишње, од прометне вредности непокретне имовине 0.4%.

б) сва имања удеоничких (акционарских) и других привредних (течевних) друштава и удружења, чијим члановима припада неки извесни део од основне заједничке имовине, и на њих се плаћа од прометне вредности непокретне имовине, годишњи 0.2%.

Ако се пак ова друштва или удружења баве и куповином и продајом непокретних имања плаћаће на име ове таксе 0.4% место 0.2%.

в) чисто индустријска друштва плаћају од прометне вредности непокретне имовине годишње 0.1%.

63. Пријаве за плаћање допунске преносне таксе морају се поднети у сврху разреза ове таксе за све непокретно имање са припатком (пертиненцијом — fundus instructus), и то за имања која се налазе у нашој држави ,а која су 1 јануара почетком сваког таксеног периода у њиховој својини, државини или уживању.

64. Ове пријаве треба да поднесу сопственици, представници сопственика, уживаоци или држаоци имања или њихови законом одређени заступници или пуномоћници.

65. Страна лица треба такође да пријаве у исту ту сврху све своје непокретно имање са припатком (пертиненцијом), које се налази у нашој држави, а које је 1 јануара почетком сваког таксеног периода у њиховој својини, државини или уживању. Ове пријаве треба да понесе овоземни законити заступник тога странога лица.

66. У пријави се има назначити сва непокретна имовина са припатцима по границама, мерама, површини, каквоћи, употреби и месту, и прометна вредност сваког имања посебице, која је била на дан почетка новога периода или у тренутку подношења пријаве за нова имања.

67. Имовину треба пријавити без обзира на који је правни начин стечена, и то са свима правима уживања са њом скопчаним, без обзира је ли посед уписан или не у јавне књиге.

68. Обавеза на плаћање допунске преносне таксе није условљена тиме да дотично правно лице треба да буде формално конституисано.

69. Разрез допунске таксе врше надлежне пореске управе у чијем се подручју налази дотично имање.

70. Овај се разрез врши за петогодишње таксене периоде, сем периода из тач. 4 одељ. I 12 Напомене уз Т.Бр. 12, који ће изузетно бити од

1 јануара 1924 године до 31 децембра 1925 године.

71. Ако би се имања подложна плаћању допунске преносне таксе налазила у подручју више финансијских дирекција, а да се не би морала ова такса плаћати на неколико места, одељење Пореза може по молби интересованога лица одобрити да се таксе из више подручја плаћају у једном месту. Ако се имања налазе на подручју више пореских управа исте дирекције, ово одобрење даје надлежна финансијска дирекција.

72. Укинута.

73. Чим надлежна власт прими пријаву, мора се о пријему, ако је предата лично, издати одмах реверс, и пријаву одмах прегледати и уверити се, да ли су у пријави наведени сви подаци потребни за разрез, па ако нађе да су сви подаци исправно наведени, а пријављену прометну вредност прими као исправну, извршиће разрез таксе на самој пријави и то одмах саопштити заинтересованом лицу и уписати у таксени лист, који се има уручити подносиоцу пријаве.

74. У случају, пак, ако надлежна власт нађе да сви потребни додаци нису пријављени као што треба, саслушаће подносиоца пријаве о потребном, а ако је пријава упућена поштом позваће интересовано лице да пријаву допуни најдаље у року за десет дана. Ако интересовано лице (односно његов заступник) у томе року не поднесе потребне податке, прикупиће их сама власт, а према интересованом лицу поступиће по тач. 4 одељ. V 12 Напомене уз Т.Бр. 12, сматрајући да је намерно хтео прећутати потребне податке да би тиме оштетио државну касу.

75. Ако пак надлежна власт посумња у назначену прометну вредност у пријави, дужна је, у смислу прописа четвртога става 1 Напомене

уз Т.Бр. 12 тражити извештај као и да поступи у свему по прописима петог и шестог става 1. Напомене уз поменути тарифни број.

76. По прометној вредности назначеној у добивеном извештају, ако је ова већа од пријављене вредности, надлежна ће власт извршити разрез таксе и даље поступити као што је у тач. 73 назначено.

77. Противу извршеногa разреза допунске таксе може се заинтересовано лице жалити надлежној финансијској дирекцији у року и на начин како је то прописано у члану 23 Закона о државној трошарини, таксама и пристојбама рачунајући рок од дана уручења таксеног листа о разрезу ове таксе односно саопштења разреза.

78. Укинута.

79. И овде у свему осталом важе прописи деветога става 1. Напомене уз овај тарифни број.

80. Жалба не задржава наплату ове таксе.

81. Шта се има сматрати као припадак — пертиненција (fundus instructus) — које непокретности, има се пресудити по грађанским законима важећим на појединим подручјима са изузетцима поменутим у другоме ставу тач. 4 одељ. V 12. Напомене уз Т.Бр. 12.

82. У Банату, Бачкој и Барањи квалификација припатка — пертиненције (fundus instructus) — извршиће се по одредбама општег грађанског закона који важи у Хрватској и Славонији.

83. Од вредности непокретног имања у циљу разреза ове таксе неће се одбијати пасива која је везана за то имање.

84. Поред непокретног имања и његове вредности, треба пријавити и сва права која су са том непокретношћу скопчана и која се по грађанским законима као непокретност сматрају, као и њихову вредност. Као на пр.: право лова, риболова и т. п.

85. Разрезана сума таксе увек је изражена за једну годину.

86. У случају ако би се у току таксеног периода десиле такве промене, које би утицале на повећање или смањење разреза морају се ове пријавити у року за тридесет (30) дана од дана настале промене.

87. Као промена не сматра се, ако се без повећања или смањивања објеката, у току трајања једног таксеног периода, прометна вредност некога имања скочи или падне.

88. У пријави се морају поднети докази о насталој промени.

89. Како ће се поступити ако се ова пријава благовремено не учини прописано је у тач. 8 одељ. I 12. Напомене уз Т.Бр. 12.

90. У случајевима ако обавеза плаћања ове таксе наступи у току таксеног периода поступиће се по пропису тач. 10 у вези тач. 7 и 8 одељ. I 12. Напомена уз Т. Бр. 12.

91. Ко захтева законито ослобођење од допунске таксе треба уз своју молбу да поднесе доказе о испуњеним условима за ослобођења предвиђеним у одељ. IV 12. Напомене уз Т.Бр. 12.

92. Ове молбе упућују се финансијској власти надлежној за разрез ове таксе, која на основу поднетих доказа доноси у првом степену своје решење.

93. Ако ове власти по тражењу интересованога донесу решење о ослобођењу од плаћања ове таксе, дужне су ова решења, по званичној дужности, послати на преглед и одобрење финансиској дирекцији.

94. Ако пак ове власти одбију молиоца од тражења, молиоцу остаје право да се противу таквог решења може жалити финансијској дирекцији у року и на начин описан у члану 23 Закона о државној трошарини, таксама и пристојбама.

95. Укинута.

96. Ко је досада уживао ослобођење од еквивалентне пристојбе не стиче тиме право на ослобођење од допунске таксе за наступајуће таксене периоде већ то ослобођење мора понова тражити у смислу предњих прописа.

97. Имовине за које се тражи трајно ослобођење треба пријавити само у толико у колико је потребно за сигурно утврђивање оправданости захтеваног ослобођења.

98. У случајевима из тач. 1 одељ. IV одлучује у погледу ослобођења од допунске таксе само оно правно стање које је за меродавни тренутак утврђено од пореске власти.

99. Само привремено ослобођење од пореза на зграде и земљишта не даје право на ослобођење од допунске таксе предвиђено у тач. 1 одељ. IV.

100. Непокретности које су трајно ослобођене од пореза уживају и ослобођење од плаћања допунске таксе, без обзира на то да ли им је стално ослобођење изрично признато услед намене којој служе, или по својој врсти нису у опште предмет наплате пореза.

101. Ако се већ из земљишне књиге (где ове постоје) или иначе не може утврдити веза у тач. 3 одељ. IV онда о томе треба поднети веродостојне доказе као: закључне рачуне општине, исказе сведока, инвентаре о општинској имовини, потврде власти итд.

102. Код просуђивања захтева за ослобођење по тач. 2 одељ. IV, треба узети у обзир само приход који потиче из уживања, а не и други лични приход уживаоца.

103. У случајевима у којима се на лице подложно допунској такси бесплатно преноси ствар, оптерећена уживањем или употребом или му се уступају неке ствари путем даривања међу живим за случај смрти, обавеза за плаћање допунске таксе

наступа са тренутком у коме престаје уживање или употреба, или у коме припадне дар за случај смрти.

104. Ове случајеве треба држати у нарочитој евиденцији, у контролној књизи са означењем да још не подлежи овој такси и са кога разлога, а интересовано лице треба да поднесе пријаву у року од 30 дана од дана када постане неограниченим власником дотичног имања.

105. Формулари пријаве куповаће се код пореских надлештава.

106. Имања општина, бенефиција, цркава, задужбина итд. имају се са свим посебно пријављивати од имовине самосталних фондова, ако први и овим самосталним фондовима управљају.

107. Друштва и заводи који су обавезни јавно полагати рачуне положиће пријави и последњи закључни рачун.

108. Сваку пријаву треба у правној обвезној форми потписати датумом, додавши место и дан у коме је састављена.

109. Имовинске саставне делове за које се тражи трајно ослобођење од допунске таксе, а који се морају пријавити само због сигурног утврђења ослобођења, треба само при крају пријаве просто поменути без означења свих осталих података, али се морају приложити докази који су разлог ослобођења.

110. Ако таксени обвезник, с обзиром на његово пребивалиште, није у могућности да даје евентуална потребна усмена објашњења о подацима у пријави, он мора у ту сврху одредити особу у подручју, којој су познате прилике и опуномоћити је, да по потреби може дати тражена обавештења.

111. Приспеле пријаве биће заведене у контролну књигу о евиденцији лица подложних плаћању допунске таксе. У крајевима у којима је и

раније постојала ова врста таксе, контрола, да ли су сва обвезна лица поднела пријаву, вршиће се према већ постојећем попису тих лица. За нове периоде саставиће се нова контролна књига о евиденцији лица подложних допунској такси.

112. Свако лице дужно је да поднесе пријаву. Опомене у ту сврху чиниће се тек пошто прође рок за подношење пријава, и у том случају примениће се и предвиђене казне без икаквог обзира

113. Свако надлештво, пред које дође један акт из ког се може утврдити наступање обвезе плаћање допунске таксе било у субјективном или објективном погледу дужно је ту околност саопштити власти надлежној за наплату допунске таксе.

114. Пореске управе испитаће поднете пријаве у сваком погледу, а нарочито у погледу означења вредности поступиће по својој дужности а према прописима у 12. Напомени уз Т.Бр. 12, па ће резултате свега тога изложити на поднетој пријави, извршити прорачун таксе и позвати лице ради саопштења и предаје таксеног листа.

115. Пријаве лица о имању стеченом у току периода заводиће се под новим бројем (ставком) контролне књиге са позивом на везу, у рубрици „Напомена", на ранији број (ставке) у тој књизи.

116. Дефинитивни резултат разреза допунске таксе унеће се у „ликвидациону књигу" у коју ће се књижити све отплате и промене у прорачуну онако како је у „ликвидационој књизи" предвиђено.

117. Укинута.

118. Накнадни разрез допунске таксе за имање, које се појави у току периода, а за лица која већ подлеже такси од почетка периода, завешће се у рубрици „Приновљено".

119. Наплата изречених казна вршиће се упоредо са наплатом редовне таксе у тромесечним оброцима ако није случај из тач. 2 одељак I.

120. Таксени лист важи и као признаница о плаћеној допунској преносној такси, и у њему је са једне стране преглед разреза таксе са означењем предмета подложног такси, таксене стопе и имања коме је признато ослобођење од таксе, и накнадна задужења или приновљења како редовне таксе тако и казне, а с друге стране отплате и исплате редовне таксе, накнадног задужења или приновљења, исплата казна, ослобођења итд.

121. Ревизију (цензуру) извршеногa разреза вршиће Одељење пореза Министарства финансија.

Члан 43.

Уз Т.Бр. 13

Такса из Т.Бр. 13 за берзанске закључнице лепи се на самим закључницама и ништи исписивањем датума издавања преко марака.

За купопродаје хартија од вредности, такса се лепи на исправи и ништи исписивањем почетка текста исправе преко марке.

Члан 44.

Уз Т.Бр. 14

1. Такса за уговоре о закупу плаћа се по Т.Бр. 14 према вредности закупа 1%.

2. Ако се закупи закључују и обичном коресподенцијом, која замењује уговор, мора се ова такса у овом износу платити.

3. Када државне или самоуправне власти или друштва издају што под закуп приватним лицима, изузимајући закупе станова и локала, па ма уговор о томе и не био формално састављен, већ су само потписани услови, који уговор замењују, мора се платити такса из Т.Бр. 14.

4. Ако се уговором предвиђа и услов евентуалног ранијег отказа, ово не може бити разлог за смањивање вредности закупа.

5. Ако се закупнина интабулише (грунтовно осигурава) плаћа се поред горње таксе и такса за обезбеђење (интабулисање-грунтовно осигурање).

6. За краткорочне закупе, као што је издавање појединих локала под закуп за једну или више вечери или за један или више дана (за забаве, игранке итд.) плаћа се такође ова такса.

7. Прописи члана 29 Закона о таксама у утврђивању вредности закупа важе и овде.

8. За уговоре о закупу стана и локала морају се употребљавати монополисани обрасци.

Члан 45.

Уз Т.Бр. 16

1. Такса за уговор о пуномоћству за вођење туђег посла из Т.Бр. 16 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама.

2. Ако је пуномоћије неограничено (генерално) лепи се на ово такса од 20 динара, а ако је ограничено лепи се такса од 10 динара.

3. Како свако пуномоћије у Србији и Црној Гори по § 80 грађ. суд. поступка, мора бити потврђено, то се, поред ове таксе, плаћа и такса за потврду из Т.Бр. 43 таксене тарифе.

4. Ако је у пуномоћију уговорена и каква награда наплаћиваће се још на уговорену суму 1%, ако та награда по карактеру правнога посла није још другом већом таксом оптерећена.

Члан 46.

Уз Т.Бр. 17

1. Такса за уговоре о размени из Т.Бр. 17 таксене тарифе плаћа се према вредности и врсти предмета.

2. Ако се промењују предмети неједнаке вредности, такса се одређује према предмету, чија је вредност већа.

3. Ако вредност уговорних предмета није у уговору означена, или се у њу посумња, одређиваће се вредност према члану 29 Закона о таксама.

4. У случају да се уговор о промени закључује у циљу арондирања непокретних добара, и то само у пољопривредном интересу тј. да се промењена пољопривредна имања спајају с осталим имањем једног промениоца, онда такав уговор не подлежи плаћању таксе ако је разлика у вредности између оба земљишта свега 50%. Ако је пак већа, плаћа се ова такса. Али ако се уговор који не подлежи такси потврђује код власти, плаћа се такса за потврду по Т.Бр. 43 таксене тарифе.

5. Сматра се да постоји арондирање у пољопривредном интересу само онда кад се оно имање, које један променилац прима у својину, граничи са другим имањем његовим, или кад су ова имања одвојена само путем или реком.

6. Ако се размена предмета врши у исто време између три или више засебно заинтересованих лица овај се посао неће више сматрати као размена но као куповина и продаја и такса ће се наплатити од свакога предмета као за куповину и продају.

7. Ако је због државнога разграничења, цело имање нашега држављанина, услед повлачења границе, остало ван граница, па то своје имање замењује за имање на нашој територији, које је својина странца, неће се платити такса по вредности већ само такса за потврђење. Ако је било ових случајева да је такса плаћена, она ће се вратити ако се у року за деведесет дана од дана обнародовања овога прописа тражи повраћај.

8. У Далмацији и Словенији Закон од 3 марта 1868 године Л.Др.З.Бр. 17 не важи.

Члан 47.

Уз Т.Бр. 18

1. Такса из Т.Бр. 18 таксене тарифе за исправе о зајму ма под којим именом оне биле: облигације, признанице, обавезе, уговори о зајму итд. плаћа се по ½% од вредности и марке се лепе и ниште по постојећим прописима.

2. Ако исправа о зајму садржи јемство трећега, поред горње таксе, плаћа се и такса из Т.Бр. 39 таксене тарифе.

3. И ова такса за јемство плаћа се у таксеним маркама, које се лепе и ниште тако, да се преко таксене марке напише текст обвезе јемца. Ако има више јемаца, такса за јемство плаћа се за сваког јемца особено.

Члан 48.

Уз Т.Бр. 19

1. Такса за зајмове по заложницама, које новчани заводи, као и акционарска друштва, дају на залогу покретних ствари и хартија од вредности, плаћа се у таксеним маркама, али само по Т.Бр. 19 таксене тарифе, а не и на вредност уговореног зајма из Т.Бр. 18 таксене тарифе.

2. Као залога сматрају се све покретне ствари, хартије од вредности, роба, алат, кућевне ствари, одело итд., а тако исто и тражбине.

Члан 49.

Уз Т.Бр. 22

Такса из Т.Бр. 22 таксене тарифе лепи се на промесе приликом депоновања оригиналних лозова код Одељења државних дугова и државног кредита, свих државних благајница, Класне лутрије и Државне хипотекарне банке, који једино и стављају оверу на промесе да су лозови депоновани. Ова овера не сме се за депоновани лоз ставити, док се такса на промесу не залепи и не

поништи, било код Одељења државних дугова и државног кредита, било код осталих горе означених благајница. Чиновник, који би оверење извршио пре но што би марка била прилепљена и поништена, казниће се по члану 56, а издавалац промесе, који би противно поступио, по члану 51 Закона о таксама.

Члан 50.

Уз Т.Бр. 24

1. За уговоре о подизању грађевина и испоруци (набавкама) плаћа се, према Т.Бр. 24 таксене тарифе, такса у таксеним маркама.

2. Марке се лепе и ниште на примерку, који се даје првопотписаноме уговорачу, ако је уговор закључен између приватних лица, а ако уговор закључује држава или самоуправна тела, онда се такса лепи на примерак који код власти остаје, а на осталим примерцима ставља се напомена о плаћеној такси онако, како је прописано у другом одељку тач. 4 члана 62 овог Правилника.

3. У случајевима када се са државном или самоуправном влашћу не сачини писмени уговор онда ће се одобрење шефа дотичног надлештва за извршење дотичнога посла сматрати као закључени уговор и по њему такса платити.

4. Кад је по уговору немогуће утврдити тачну вредност овога посла, ова такса наплатиће се на признаници, приликом примања појединих сума, заједно са таксом из Т.Бр. 33. У случају да се уговорени посао не изврши до краја, остатак таксе за уговор наплатиће се према просечној вредности и времену извршенога дела уговора.

5. Као непосредна куповина из радње без претходне погодбе за рачун државе, области, округа, срезова, општина и установа под надзором или управом државних власти, за коју се не плаћа такса из Т.Бр. 24 таксене тарифе, сматра се обична

куповина ствари или материјала у радњи, која са тим тргује, без икаквог претходног погађања и уговарања са продавцем, но под условима да јој цена буде до 2.000.— дин. (на пример када нека државна установа купи у једној радњи неку потребну ствар, упућујући одређене чиновнике за набавку да се погоде и да код најповољнијег нудиоца ту ствар купе).

Не сматра се непосредном куповином случајеви, кад дотичне установе преко године више пута купују исту робу код исте фирме по условима, који су раније утврђени. Тако на пример: кад нека болница од неке радње добије цене које јој конвенирају, па преко целе године, у више наврата купује по тим ценама со, шећер, кафу, мас т итд., то се не може сматрати непосредном куповином ослобођеном од ове таксе, све кад би свака таква куповина за себе износила мање од 2.000 динара.

Иначе све набавке до 2.000.— дин. без обзира да ли су извршене по претходном уговору или на други који начин, не подлеже такси из Т.Бр. 24 таксене тарифе, ако немају карактер подружног набављања.

6. Ако формални уговор није састављен, нити је дата писмена понуда и пристанак на њу, сматрају се као уговор и предрачун и услови, који уговор замењују и на које је подузетник пристао и потписао их, па се и у том случају наплаћује уговорна такса.

7. Ако је план састављен из више листова (основа, пресеци, фасада итд.), онда ће се сваки лист сматрати као посебан табак, па према томе такса наплатити.

8. У случајевима кад један уговарач накнаду (регрес) за извршење уговора не прима од другог уговарача већ од трећих лица, којима не издаје

признанице о пријему, такса по овоме тарифноме броју наплатиће се на целокупан износ тих примања, који ће се повремено утврђивати на основу књига или на који други начин, како то буде прописано.

9. Ако се уговори о набавкама склапају од нарочито изаслатих лица у иностранство, где ти уговори имају и да произведу право дејство, неће се наплатити такса из овог тарифног броја. Ако се пак ови уговори склапају или исплате врше преко наших претставништва на страни, ова ће се такса наплаћивати као да је уговор склопљен и исплата извршена у земљи.

10. Прилози, који се уз уговоре, као потребни прилажу морају се оптеретити таксом. Под изразом „као потребни" разумеју се они прилози, који су потребни да се лицитација може одржати, а не и они њихови дупликати и трипликати, који се из других административних побуда прилажу да послуже за друге потребе, а за предузимаче су сасвим беспредметни. Посебни се разуме, да такви прилози не подлеже плаћању таксе, јер су намењени за потребе, које за лицитацију и предузимање немају битне вредности. Али ако предузимач у току рада захте да му се још која копија ових прилога изда онда ће му се она издати по наплати прописане таксе.

1. У смислу Т.Бр. 24 таксене тарифе такса за уговоре који се закључују са државом или самоуправном влашћу наплаћује се од подузетника тек онда, кад надлежна власт лицитацију одобри. Ако поједини лицитанти при ступању на лицитацију поднесу писмену молбу за допуштење да могу лицитирати, онда ће за такву молбу платити прописну таксу из Т.Бр. 1 таксене тарифе. Од плаћања таксе из Т.Бр. 1 изузимају се оферталне понуде, које по Т.Бр. 25 таксене тарифе подлеже такси.

Члан 51.

Уз Т.Бр. 24а.

По Т.Бр. 24а наплаћиваће се такса, приликом измене уговора у корист приватног уговорача, на целокупну суму уговора, дакле не само на допуну уговорне цене, но на скуп износа старе и нове цене.

Члан 52.

Уз Т.Бр. 25

1. Све државне и самоуправне власти и имовне општине дужне су при регистровању или објављивању офералних лицитација означити, да се на оферат мора прилепити такса предвиђена у Т.Бр. 25 таксене тарифе, јер се поднети оферат иначе неће узети у обзир.

2. Али ако оферат долази из иностранства, изузетно место таксених марака допуштено је, једновремено с офертом, послати и таксу у новцу, за који ће се прописна таксена марка одмах набавити и при отварању оферта залепити и од стране надлежног чиновника то означити, па тек онда завести у деловодни протокол. Пропис тач. 13 члана 1 овога Правилника важи и овде у толико што ће се оферат узети у обзир само онда, ако је такса стигла односно положена пре отварања оферата.

Члан 53.

Уз Т.Бр. 30

Такса за преносе дуговинских тражбина из Т.Бр. 30 таксене тарифе, плаћа се у таксеним маркама, које се лепе и ниште на исправама којим се пренос врши без противчинидбе, као и код других исправа, а код преноса уз противчинидбу марке се лепе на оном месту на исправи где се

пренос врши, а ништи се писањем преноса преко марака, онако како је прописано за приватне исправе. Овако се врши поништавање марака и на меницама, било да се пренос врши пуним или бланко преносом.

Члан 54.

Уз Т.Бр. 31

1. Такса за меничне обавезе издане у земљи плаћа се једино употребом таксене хартије — меничним бланкетом (Т.Бр. 31).

2. За меничне обавезе у суми преко 1,500.000 динара прописна такса плаћа се употребом меничног бланкета за суме од 1,500.000 динара а остатак таксе плаћа се у таксеним маркама које лепи надлештво надлежно за протест менице или надлежна финансијска власт (осим финансијске контроле), на предњој страни менице на празном простору где је означена вредност менице, али тако да се означење вредности не покрије, а ништи својим печатом и исписивањем преко марке датума и броја са тражења за поништавање и то најдаље истога дана када је и меница издана. Све ово има дотични чиновник потписивати. Ово се долепљивање марака може извршити само пре потписивања жираната. Ако на предњој страни не буде довољно простора може се лепљење и ништење продужити на полеђини при самом врху менице. У том циљу мора се увек поднети писмена молба, за коју се не плаћа никаква такса, и која се мора завести у деловодни протокол.

3. Ако се за менице издане у земљи не употреби прописан монополисан менични бланкет или ако се према суми не употреби одговарајући менични бланкет или се за менице које гласе за већу суму (преко 1,500.000 динара) и за које не постоји бланкет не доплати остатак таксе на начин и време

прописано у претходној тачки овога члана, сматраће се да такса у опште није плаћена и казниће се одговорно лице двадесетоструким износом целокупне таксе која одговара суми на коју меница гласи, поред редовне таксе. Прималац се овом казном неће казнити само у случају ако по пријему неисправно таксиране менице одмах достави надлежној власти, да по овом пропису није поступљено, него ће се казнити издавалац.

4. Менице, које су издане на страни, којима је и плаћање на страни, кад се унесу у земљу и пусте у саобраћај, или су унете у земљу искључиво ради наплате без суделовања власти плаћају на име таксе, без обзира на вредност, 5 динара.

5. На менице издате на страни, којима је плаћање на страни, а које ће се пустити у земљи у саобраћај, лепи се такса од 5 динара на месту где се исписује пренос, а ништи исписивањем преноса преко марке. А кад се ове менице уносе у земљу само ради наплате без суделовања власти ова се такса од 5 динара лепи на празном месту где је означена вредност менице а ништи исписивањем имена и датума преко марке.

6. За непоступање по прописима тач. 4 и 5 овога члана казна је двадесетострука неплаћене таксе, поред редовне таксе.

7. За менице издане на страни са плаћањем на страни када се на њима накнадно означи да се имају платити у земљи или се тражи суделовање власти или када треба да дође ма на који начин пред власт, мора се претходно платити такса на начин прописан у тач. 2 овога члана и то у случају ако полеђина менице није исписана. Ако је пак исписана онда се такса лепи и ништи испод самог последњег текста на полеђини. Ако се такса не плати на овај начин казниће се лице у чијем се рукама налази таква меница двадесетоструким

износом целокупне таксе, поред плаћања редовне таксе, ако се по таквој меници одмах по означењу да се има платити у земљи, или пре употребе код државне или аутономне власти не плати такса.

8. Ако је меница издана у страној монети ова ће се претворити у динаре по курсу, који буде одређен за дотични месец, и према одговарајућој суми у динарима такса наплатити.

9. Ако извесно лице није у могућности добити већи менични бланкет за одговарајућу суму, дужно је предстати надлештву које врши продају ових бланкета, тамо се о томе саслушати и тражити да му се на меници, која не одговара прописима из тач. 2 и 3 овога члана, прилепи и поништи такса по предњим прописима и означи да: „код продаваца у Н. (месту) и Н. надлештво није било ових бланкета (односно бланкета одговарајуће вредности), те је с тога овај употребљен."

Бр. . . . . .
у . . . . . .
. . . . . 193 . . год.
(Потпис чиновника)

10. Такса за признаницу и њен индосамент лепи се на признаници код издавања односно индосирања.

11. Прописи закона од 8 марта 1876 године Л. Држ. З. Бр. 16 за Словенију и Далмацију: под одељком II као и из одељка V што се односи на менице, не важе.

Члан 55.

Уз Т.Бр. 33

1. У свима случајевима где је потребно утврдити издатак, односно пријем сопствених новаца и новчаних предмета у име своје или у име дру-

гога, као што су признанице и друге исправе, на пр.: „потврде", „квите", „признање", „писмено", издане између ма којих физичких или правних лица плаћа се такса према вредности примљеног предмета ½% по Т.Бр. 33.

За потврде или признанице о примљеној закупнини (кирији) за станове и локале плаћа се:

на суме до	500.—	дин.			1.— дин.
преко	500.—	„	до	1.000.—	2.— „
„	1.000.—	„	до	2.000.—	5.— „
„	2.000.—	„	до	3.000.—	10.— „

а преко 3.000.— динара на сваких 100.— динара још 0.25 динара.

У случају да се закупнина (кирија) полаже преко поште или путем чека преко кога новчаног завода, прималац закупнине дужан је послати закупцу потврду или признаницу о примљеној закупнини, јер потврда поште односно новчаног завода неће бити доказ о томе у погледу Закона о таксама.

2. У коме се случају ова такса не плаћа предвиђено је у напоменама уз Т.Бр. 33.

3. Рачуни, који се подносе државним и самоуправним благајницама и благајницама оних установа које су под управом државе, ако се на њима потврђује пријем у рачуну означене суме, а не подноси се посебна признаница за пријем те суме, подлеже такси по Т.Бр. 33. Али ако се истовремено подносе и рачун и признаница, онда се за рачун плаћа такса из Т.Бр. 34 а за признаницу такса из Т.Бр. 33.

4. Пошто приватни чиновници или службеници плаћају таксу из Т.Бр. 33 то се ова такса мора платити било да се плата прима по потписаном или непотписаном списку, било да се књижи на текући рачун дотичног чиновника или службеника.

5. На признанице у банкарским пословима између приватних лица, неће се наплаћивати такса из Т.Бр. 33 него такса из Т.Бр. 36, сем случаја из тач. 3 члана 57 овога Правилника.

6. Лепљење марака на признанице у приватном саобраћају, изузимајући потврде или признанице о пријему закупнине (кирије) стана и локала, врши се пре исписивања исправе испод натписа исправе тако, да натпис не буде исписан преко марака већ изнад њих, а поништавање се врши тиме што ће се први ред садржине исправе исписати преко прилепљених марака, и то тако да почетак писања почне на чистој хартији и продужује преко марака. На пр.:

Признаница

При	мио	сам	и т. д.

7. Ако се такса при сачињавању признанице у опште не би платила или не буде прилепљена и поништена на прописани начин или неупотребе монополисане хартије казниће се троструким износом неплаћене или непрописно плаћене таксе поред редовне таксе.

Члан 56.

Уз Т.Бр. 34

1. Такса из Т.Бр. 34 плаћа се и на обрачуне новчаних завода и акционарских друштава о пословању са робом, као и на обрачуне новчаних завода о есконтовању меница (есконтнице), заложнице **итсл.**

2. Рачуни између главне радње и њених филијала, као извештаји да је меница протестована не подлеже такси из Т.Бр. 34.

3. Лепљење и поништавање марака као и кажњавање бива на исти начин као и за признанице.

4. За књижице, по којима поједина лица узимају робу од трговаца или занатлија, коју им робу ови уписују у те књижице, било да им робу непосредно издају или им је отпремају, плаћа се на име таксе 1 динар која се лепи на првој страни књижице, а ништи исписивањем преко марке имена (трговца одн. занатлије) и датум лепљења.

5. Паушалирање таксе за обичне рачуне не може бити.

Ко таксу на рачуне, књижице и слично из овог тар. броја не плати уопште или недовољно плати или непрописно прилепи и поништи, казниће се педесетоструким износом неплаћене, мање плаћене или непрописно плаћене таксе.

6. Такса из 3 Напомене уз овај тар. број наплаћује се паушално.

7. Ова се такса наплаћује у хотелима, ресторанима, механама, кафанама, пансионима, бифеима, крчмама, шатрама на вашарима и у свим радњама, где се троши јело или точи пиће и то само у местима преко 2000 становника и у свима купалиштима и летовалиштима за време сезоне.

8. За прорачун ове таксе узеће се као основа број седишта, затим величина локала, место у коме се и на коме се налази локал, колико гостију просечно посети локал за 24 часа и колико према свему томе може да буде наизменично гостију за време за које је локал отворен имајући у виду и недеље и празничне дане.

9. На основу ових података извршиће финансијска власт прорачун ове паушалне таксе, на име утврдиће колико гостију може просечно дневно

да посети дотични локал, те према томе, толико пута по 0.20 динара има се сматрати да је сопственик радње дневно наплатио од гостију.

10. Ову таксу дужан је сопственик радње плаћати унапред: полумесечно, месечно или тромесечно рачунајући увек месец са 30 дана, и то према његовој жељи написмено достављеној надлежној финансијској власти.

11. Одређивање ове паушалне таксе вршиће пореске управе а где ових нема одељци финансијске контроле, полицијске власти, котарски одељци (испоставе) или општинске власти.

12. Ово одмеравање саопштаваће ове власти сопственицима радње, који се, ако нису задовољни могу жалити према чл. 23 Закона о државној трошарини, таксама и пристојбама.

13. Жалба не задржава наплату таксе.

14. О плаћеној такси мора се издати признаница сопственику, коју овај мора показати контролном органу увек кадгод је, на основу своје легитимације, затражи.

15. О оваквим радњама, које плаћају ову таксу за рачуне паушално, морају дотичне власти, које ову таксу одмерују, водити тачан списак из кога ће се видети који су то сопственици и за које су време и колико на име ове таксе платили.

16. Ова се такса не може унапред платити за дуже време од три месеца.

17. Овој такси не подлеже радње и занимања, која продају јело или пиће, а исто се не троши у њиховим радњама као: печењари, пиљари, млекари, шкембари итд.

18. Лице које отпочне какву радњу или посао, који подлежи плаћању ове паушалне таксе и исту не пријави надлежној пореској управи у току првих 15 дана и не затражи, да му се паушална такса

одмери, казниће се троструким износом накнадно одмерене му таксе.

19. Ова паушална такса неће се наплаћивати у баровима, вариетеима, кабареима, орфеумима и њима сличним установама, које подпадају под таксу од 20% на бруто приход.

Члан 57.

Уз Т.Бр. 36

1. По Т.Бр. 36 таксене тарифе плаћа се такса на све чекове, бонове и признанице у банкарским пословима између приватних лица.

2. Као банкарски посао између приватних лица сматра се сваки онај посао, који се обави само између приватнога лица и банке или између банке и банке, али само за непосредне њихове послове.

3. Ако се пак банке јављају само као посредници за државне власти или самоуправна тела, и за рачун ових исплаћују приватним лицима извесне суме, наплатиће се такса из Т.Бр. 33, а не из Т.Бр. 36.

4. За чекове поштанских штедионица или поштанско-чековних завода наплаћиваће се свега 0.10 динара и ова такса мора бити на чеку утиснута штампом. Док се, пак, то не учини, не смеју ни Поштанска штедионица, ни поштанско-чековни заводи ни једна пошта у Краљевини ни издати ни примити чек док на њему не буде прилепљена прописна такса. Свако противно поступање доставиће се Министру финансија ради даљега законског поступка.

5. Прописи о таксирању и лепљењу из тач. 6 члана 55 овога Правилника важе и овде, а поништавање се врши или печатом новчанога завода или исписивањем преко марке речи „поништено" са датумом кад је то учињено.

6. Не подлеже плаћању ове таксе потврде по којима уложници примају суме дате само на приплод новчаним заводима.

* Од 1 септембра 1932 год. 0.25 дин.

Члан 58.

Уз Т.Бр. 37

1. Под отвореним или текућим рачунима код акционарских (сем осигуравајућих) друштава, разумеју се оне партије рачуна, којима се заснива и одржава однос између појединих лица и акционарских друштава, по којима имаоци ових рачуна стоје у сталној, текућој, пословној вези са друштвом код кога им је рачун отворен, с правом располагања готовином, или полагањем готовине, без обзира на то, да ли су они дужници или повериоци. Ови рачуни код новчаних завода познати су под разним именима: „текући рачуни", „лични рачуни", „дужници по текућим рачунима", „комитенти" итд.

2. Тако исто и партије по зајмовима на хипотеке, или на подлогу узабрањене плате или пенсије, сматрају се као текући рачуни и подлеже плаћању таксе из Т.Бр. 37 таксене тарифе.

3. Наплате, које поједини заводи врше за рачун других завода или појединих приватних лица, не сматрају се као текући рачуни, и не подлеже овој такси, ако се на њих не плаћа никакав интерес.

4. Ако се извесни рачуни појављују у новчаним заводима као потреба самог књиговодства, као што су: „рачуни плата особља", „рачуни трошкова", итд. они се такође не могу сматрати као текући рачуни нити на њих наплаћивати ова такса.

5. Ова такса из Т.Бр. 37 од 20 динара годишње, плаћа се за сваки отворени или текући рачун свакога правног или физичког лица посебице, без обзира на то што би неко лице имало више текућих рачуна, као текући рачун злата, сребра, франака, круна итд.

6. Ову таксу од 20 динара полагаће акционарска (сем осигуравајућа) друштва за све текуће и отворене рачуне, сем за рачуне других акционарских друштава, која постоје у Краљевини, за чије ће рачуне, осим осигуравајућих друштава, полагати само половину ове таксе у 10 динара, пошто ће другу половину таксе положити дотична акционарска друштва по своме текућем рачуну. Али ако је то друго друштво осигуравајуће положиће прво друштво ипак 20 динара.

7. Сопствени текући рачуни оних установа или завода, који су ослобођени плаћања таксе, као: Државна хипотекарна банка, Народна банка итд., не подлеже плаћању ове таксе, али за отворене или текуће рачуне других лица код оваквих завода и установа дужне су ове установе или заводи ову таксу наплатити и у означеном року предати надлежној Пореској управи.

8. Такса за отворени или текући рачун полаже се у таксеним маркама, а лепи се на извештају друштва о отвореним и текућим рачунима и ништи се код финансијске власти по постојећим прописима.

9. Почев од 1924 године таксу од 20 динара плаћа сваки отворени или текући рачун без обзира на време његовог трајања у прошлој години или полгођу.

10. Акционарска друштва, која по Т.Бр. 37 плаћају ову таксу, казниће се по члану 53 Закона о таксама и члану 27 овога Правилника, ако најдаље до 15 јануара односно 15 јула сваке године

не поднесу пореској односно финансијској власти списак отворених или текућих рачуна у протеклом полгођу и ову таксу по том списку не плате.

11. Отворени и текући рачуни код Поштанских штедионица и поштанско-чековних завода не плаћају ову таксу.

Члан 59.

Уз Т.Бр. 39

1. Такса за исправе о јемству односно за акт којим се јемство подноси плаћа се у таксеним маркама, а по вредности за које се то јемство даје, и то:

а) ако се јемство даје за осигурање државних дажбина плаћа се према износу дела осигурања за један месец 0.3%. На пр.: издаје се гарантно писмо за осигурање државне трошарине за три месеца и њиме има да се осигура сума од 300.000 динара, онда ће се на име таксе за сваки месец наплатити на суму од $100.000 \times 0.3\% = 300$ динара, или за три месеца 900 динара;

б) за све остале исправе о јемству и кауције плаћа се 0.1%.

Ако се исправа потврђује код власти, плаћа се посебна такса за потврду по Т.Бр. 43 таксене тарифе.

2. Када се уговор о јемству садржи у обавези главног дужника, уговорача, онда се такса лепи на писмену о главној обавези, као што је прописано у чл. 47 овога Правилника.

3. Кад се јемство даје у гарантном писму ова ће се такса залепити на самом гарантном писму и поништити исписивањем текста преко марака, а ако се даје у хипотеци онда ће се такса прилепити на акту о хипотеци и поништити по постојећим прописима.

4. Ако се јемство даје у хартијама од вредности приватних установа и завода, ова ће се такса

прилепити на акт, којим се јемство подноси, а ништи је власт којој је акт упућен.

5. Ако се као јемство дају и примају државне хартије од вредности ова се такса неће наплаћивати на вредност тих хартија.

6. Она јемства, која се морају дати за обезбеду државне трошарине на робу у трошаринским сместиштима, не подлеже плаћању таксе из Т.Бр. 39.

Члан 60.

Уз Т.Бр. 41

1. Као свршени акти сматрају се они по којима су решења или пресуде постале извршне или у опште предмети који су као свршени за дотично надлештво у архив остављени.

2. Пописне књиге „Б", грунтовне књиге и катастарски листови и књиге не сматрају се као рачунске књиге.

3. Ова такса из Т.Бр. 41 лепи се на молби којом се расматрање тражи.

4. За одобрење расматрања неће се наплатити никаква друга такса, осим ако се од тражења одбије, у коме ће се случају наплатити за решење о одбијању такса из Т.Бр. 5.

Члан 61.

Уз Т.Бр. 42

1. За преписивање службених акта и докумената, као и за прављење извода (извадака) из државних рачунских или других књига, наплаћује се према Т.Бр. 42 такса од полутабака оригинала, и то: кад препис или изводе чини приватно лице по 2.— динара, а кад препис или изводе врши власт или ма које службено лице по 10 динара.

2. Ако су акта, документи и др. на страном језику наплаћиваће се двострука такса.

3. Службена лица која ове преписе или изводе врше немају права ни на какву накнаду.

4. По 2 Напомени уз Т.Бр. 42 таксене тарифе као цео полутабак рачуна се ма колико се из њега преписало. Кад се преписивање врши или изводи чине из рачунских или других књига, рачунаће се један лист (фолио) књиге у један табак, а једна страна у полутабак ма колико се са једне стране препише или изведе.

5. За преписе и изводе, који се издају службеним лицима за званичну потребу, као и за преписе из катастарских поседничких листова и пописа душа потребних приватнима код утврђивања задружног минимума ради одређивања задружног поседа, не плаћа се такса из Т.Бр. 42. Тако исто и брисани терети не узимају се у рачун при наплати таксе. При издавању ових преписа без таксе мора се означити разлог са кога такса није наплаћена.

6. За молбу, којом се тражи преписивање и вршење извођења, плаћа се такса из Т.Бр. 1 таксене тарифе, изузев случаја из тач. 5 овога члана, али се на њој мора означити због чега такса није наплаћена.

7. Такса за преписивање без оверења лепи се и ништи на молби, којом је тражено преписивање или вршење извођења, а ако се у исто време тражи и врши овера — потврда, преписа или извода, онда се такса из Т.Бр. 42 лепи, заједно са таксом за оверу — потврду из Т. Бр. 43, на препису пред саму потврду или оверу и ништи на прописани начин.

Члан 62.

Уз Т.Бр. 43

1. При потврђењу свих исправа и у опште писмена, за које је требало пре потврђења платити таксу за правни посао или исправу власт, (односно

службени орган) дужна је пре потврђивања уверити се, је ли за правни посао или исправу такса плаћена па ако није или није довољна, предузеће казнени поступак.

2. За потврду или оверу плаћа се по Т.Бр. 43 и то: ако акта нису већа од једнога табака 10 дин., ако су већа од једног табака онда за сваки даљи табак по 5 динара, па ма и не био цео табак.

3. Када се потврђује више примерака оригиналних исправа једне садржине, онда један подлежи плаћању ове таксе, а остали без обзира на број табака плаћају по 10 динара.

4. Пошто се у случају из претходне тачке такса за правни посао наплаћује само за први примерак, мора се на овом првом примерку приликом потврде у самом тексту потврде означити: колика је такса наплаћена за правни посао или исправу и по коме тарифноме броју, а колика за саму потврду (други став члана 44 Закона о таксама). На осталим пак примерцима мора се увек означити: колика је такса наплаћена за правни посао или исправу на првом примерку и по коме тарифном броју; код кога се први примерак налази и да је примерак на који се ово ставља „други", „трећи" итд. по реду. Тако исто пре потврде преписа мора се власт или службено лице претходно уверити, је ли прописна такса за оригиналну исправу плаћена, па и то у потврди означити. Одговорног чиновника који то не учини казниће Министар финансија новчано у корист државне касе од 30 до 5000 динара.

5. За оверавања преписаних аката наплаћује се ова такса према броју табака у оригиналу, без обзира колико табака препис износи.

6. Такса за ову потврду или оверу лепи се и ништи пред сам текст потврде или овере.

7. За преписе који су по 3. Напомени уз Т.Бр. 42 ослобођени од таксе не плаћа се ни такса за

оверу, али се приликом овере у тексту мора означити разлог због кога такса није наплаћена.

8. Кад је препис извршен било од власти било од приватнога лица, па власт на тај препис ставља само свој печат и потпис наплатиће се ипак такса из Т.Бр. 43.

9. За молбу, којом се тражи потврда или овера плаћа се такса по Т. Бр. 1 изузев случаја поменутог у тач. 5 члана 61 овога Правилника.

Члан 63.

Уз Т.Бр. 44

1. Таксом прописаном у Т.Бр. 44 таксене тарифе обухваћена је и такса за оверење, те у овоме случају не треба посебно наплаћивати таксу из Т.Бр. 43 таксене тарифе.

2. Ова се такса наплаћује у таксеним маркама и лепи и ништи као и такса за све друге овере (тач. 6 члана 62 Правилника). Изузутно ова се такса наплаћује у готовом новцу код дипломатских власти на страни.

3. Ако се превођење школских сведоџаба врши на захтев кога Министарства за његове питомце, онда ће се превод извршити без наплате таксе, али се у овери мора означити разлог због кога је превођење и оверење извршено без наплате таксе.

4. За молбу којом се превод и овера тражи плаћа се такса из Т.Бр. 1.

Члан 64

Уз Т.Бр. 45

1. Кад превод не врше власти поменуте у Т.Бр. 44, већ се извршени превод само на оверењу поднесе, наплаћује се такса из Т.Бр. 45 и у оверењу се мора означити, да државна власт превод није

извршила, како би се знало за што је ова снижена такса наплаћена.

2. Ни за ово оверење неће се наплатити такса из Т.Бр. 43.

3. Пропис тач. 3 и 4 члана 63 Правилника важи и овде.

Члан 65.

Уз Т.Бр. 48

1. У напомени уз Т.Бр. 48 таксене тарифе поменути су и официри и административни војни чиновници, који имају свој оделити дисциплински суд, али тиме нису изузети и железнички и други чиновници, којима такође суди њихов посебни дисциплински суд, и који су такође дужни платити таксу из Т.Бр. 48 таксене тарифе и то само у случају ако од дисциплинског суда буду осуђени и кад та осуда постане извршном. У сваком случају при доношењу осуде мора се овом предвидети да се и такса за осуду има положити, сем случаја, ако се по специјалном закону, а по одобрењу Министра финансија, ова такса не плаћа.

2. Она власт која изврши наплату таксе по овој осуди прилепиће је на реферату о наплати и послати тај реферат дисциплинском суду ради придружења актима кривице дотичног чиновника.

Члан 66.

Уз Т.Бр. 49

1. Такса прописана Т.Бр. 49 таксене тарифе рачуна се за свако поједино лице, чије се изузеће тражи.

2. Ова такса лепи се на акту о тражењу, и у случају да се утврди неумесност тражења, досудиће се том приликом држави и такса по Т.Бр. 5 за решење, којим се молилац и неумесности његовог тражења извештава.

Члан 67.

Уз Т.Бр. 50

За жалбе лица против одлука, којима је ово одбијено од тражења изузећа, плаћа се такса по Т.Бр. 6.

Члан 68.

Уз Т.Бр. 51

1. За молбе лица ради пријема у поданство (држављанство) Краљевине Југославије плаћа се такса по Т.Бр. 51.

2. Ако молилац буде примљен за држављанина наше Краљевине наплатиће се накнадно и такса из Т.Бр. 58 „за декрет на поданство“ у 400 динара, која се такса лепи и ништи на декрету.

3. Ако се пак молилац одбије од пријема у држављанство Краљевине наплатиће се за ово решење такса по Т.Бр. 5.

4. Лица, која на основу уговора о миру, по праву опције, прелазе у држављанство наше Краљевине не плаћају ни таксу из Т.Бр. 51 ни из Т.Бр. 58 таксене тарифе.

Члан 69.

Уз Т.Бр. 52

1. По Т.Бр. 52 плаћа се такса од 100 динара за жалбе (тужбе), које се, по прописима појединих закона, изјављују Државом савету против одлука, решења или рада свих административних власти.

2. За жалбе (тужбе) државних чиновника и службеника не плаћа се унапред ова такса у случају предвиђеном у 1 Напомени уз Т.Бр. 52.

3. За жалбе (тужбе) Управном суду или Пореском Апелационом суду плаћа се половина таксе из Т.Бр. 52 таксене тарифе.

Члан 70.

Уз Т.Бр. 53

1. И ако је Т.Бр. 53 предвиђено да се такса од 50 динара плаћа за жалбе изјављене Државном савету против указа, ова ће се такса наплаћивати и за жалбе Државном савету против оних претписа који имају исту законску снагу као и укази.

2. На жалбама које се изјављују против избора општинских часника или окружних и срески посланика плаћа се изузетно у случајевима кад жалбу потпишу више лица, само једна такса у износу од 100 динара.

3. За жалбе против избора народних посланика не плаћа се никаква такса.

4. Пропис тач. 2 члана 69 овога Правилиника важи и за жалбе (тужбе) чиновника и службеника против указа и претписа.

Члан 71.

Уз Т.Бр. 54

1. Такса из Т.Бр. 54 у 10.000 динара плаћа се за решење о томе да се село прогласи за варошицу (трговиште) или град без обзира где се и од кога се ово решење издаје.

2. Ова такса лепи се и ништи на решењу.

Члан 72.

Уз Т.Бр. 55

1. По тач. а), б) и в) Т.Бр. 55 наплаћује се такса када се од власти у нашој Краљевини било издају, продужују или обнављају ванграничні пасоши према времену за које се издају.

2. Лица, која стално станују у нашој земљи, када путују у ма који прекоморски крај (изузев Енглеске), без обзира на разлог путовања, плаћају таксу из става под г), Т.Бр. 55 за исељенички пасош.

3. Ова лица, ако се у року од 10 месеца од дана издања пасоша врате из дотичног прекоморског краја у Краљевину или којима страна власт или страна дипломатска претставништва дотичне земље ускрате ма на који начин даље путовање или улазак у њихову земљу, могу у року за деведесет дана од дана кога су се у отаџбину вратили или од дана кога им је виза пасоша ускраћена тражити повраћај таксе. На основу поднетог пасоша и последње визе утврдиће се благовременост тражења.

4. Лицу, које се благовремено обратило за повраћај, вратиће се такса из тач. г) Т.Бр. 55 по одбитку таксе за пасош из тач. а) и б) овог тарифног броја с обзиром на време које је провео на путу.

5. Лицима која својевољно одустану од путовања не може се ни у ком случају вратити такса из Т.Бр. 55.

6. Лицима која су стално настањена у коме од прекоморских крајева када се пасошом нашег консуларног претставника из тога прекоморског краја, допутују у отаџбину или у који европски крај, па ту продужују или обнављају пасош за поновни повратак у прекоморски крај наплатиће се само такса из тач. а) односно б) или в) Т.Бр. 55 с обзиром на време за које се продужује или обнавља пасош, а не и такса из тач. г) овог тарифног која пошто се у овом случају не могу ова лица сматрати као исељеници. Тако исто и студенти, који ради продужења студија путују, у који прекоморски крај не плаћају ову таксу из тач. г) Т.Бр. 55 али су њихови родитељи дужни најдаље у току седмога месеца од дана издања пасоша поднети доказе да је дотично лице заиста уписано тамо на дотичном универзитету. Не учине ли то наплатиће се од њих такса по тач. г) поменутог тарифног броја. У случају да дотично лице

нема родитеља за истинитост и евентуалну таксу јамчиће које друго сигурно лице, које такође мора поднети горње доказе. Исправност доказа цениће полициска власт која је дужна о овим лицима водити и потребну евиденцију.

7. Такса за пасоше издане у земљи плаћа се у таксеним маркама, које се лепе и ниште на самом пасошу.

8. Ради тражења пасоша мора се поднети молба за коју се такса плаћа по Т.Бр. 1 таксене тарифе.

9. Приликом изласка из наше земље странци не плаћају никакву таксу за визу пасоша.

10. Странци и наши поданици, који продужавају рок визи у земљи, плаћају таксу из прве напомене уз Т.Бр. 55. Такса се плаћа у таксеним маркама и лепи на самом пасошу.

Члан 73.

Уз Т.Бр. 56

1. Такса по Т.Бр. 56 наплаћује се за издавање објава или цертификата за унутрашњи а и за погранични промет кад буде, без обзира у коме се крају наше државе издају.

2. Ова такса наплаћује се у таксеним маркама и лепи и ништи на објави односном цертификату.

3. При издавању ове објаве мора се имати у виду пропис напомене уз Т.Бр. 56.

Члан 74.

Уз Т.Бр. 57

1. И ако служитељска исправа, за коју се плаћа такса по Т.Бр. 57 замењује уговор о служби и најму, ипак се од слугу или слушкиња неће наплатити никаква друга такса сем ове.

2. Ова такса ће се наплаћивати и то: приликом првога уписа 10 динара, а за свако даље исписивање или уписивање код власти по 5 динара.

3. Ова такса лепи се и ништи на самој исправи.

4. За служничку књигу и пословну књигу плаћа се такође ова такса из Т.Бр. 57.

Члан 75.

Уз Т.Бр. 58

1. Такса по Т.Бр. 58 наплатиће се тек кад неко лице буде примљено за држављанина наше Краљевине, а пре но што се дотичноме изда декрет.

2. Ова такса лепи се ништи на самом декрету.

Члан 76.

Уз Т.Бр. 59

1. Ради отпуста из поданства (држављанства) наше Краљевине мора се поднети молба за коју се плаћа такса по Т.Бр. 1.

2. За случај да државна власт нађе да се може одобрити иступање из држављанства прилепиће претходно на одобрењу таксу од 600 динара по Т.Бр. 59 и поништити.

3. Не одобри ли се иступање наплатиће се од молиоца за решење о одбијању само такса за решење по Т.Бр. 5 таксене тарифе.

Члан 77.

Уз Т.Бр. 60

(Укинут од 1-IV 1932 године).

Члан 78.

Уз Т.Бр. 61

(Укинут од 1-IV 1932 године).

Члан 79.

Уз Т.Бр. 62

1. Такса из Т.Бр. 62 таксене тарифе наплаћиваће се у смислу Правилника који ће прописати Министар финансија у споразуму са Министром унутрашњих дела.

Члан 80.

Уз Т.Бр. 63.

1. Такса из Т.Бр. 63 таксене тарифе наплаћиваће се у смислу Правилника који ће прописати Министар унутрашњих дела у споразуму са Министром финансија.

Члан 81.

Уз Т.Бр. 64, 65 и 66

1. Такса из Т.Бр. 64, 65 и 66 таксене тарифе наплаћиваће се у смислу Правилника, који ће прописати Министар унутрашњих дела у споразуму са Министром финансија.

Члан 82.

Уз Т.Бр. 68

1. Такса из Т.Бр. 68 таксе из тарифе плаћа се у случају осуде и лепи на пресуди.

Члан 83.

Уз Т.Бр. 69

Такса из Т.Бр. 69 таксене тарифе плаћа се унапред и лепи на жалби.

Члан 84.

Уз Т.Бр. 70

(Укинут од 1-IV 1932 године).

Члан 85.

Уз Т.Бр. 71

(Укинут од 1-IV 1932 године).

Члан 86.

Уз Т.Бр. 72

1. Такса по Т.Бр. 72 плаћа се не само онда кад се сасвим мења презиме, него и онда кад се презиме промени преводом задржавајући старо презиме. На пр.: Јован Срећковић — Феликс.

2. Ова се такса лепи и ништи на одобрењу.

3. За молбу којом се тражи ово одобрење плаћа се такса из Т.Бр. 1.

4. Војници сталнога кадра не плаћају ову таксу а ни таксу за молбу којом ово одобрење траже.

Члан 87.

Уз Т.Бр. 75

1. Такса из Т.Бр. 75 таксене тарифе плаћа се за обзнану добошем или објаву у месту.

2. Ову таксу плаћа унапред лице по чијем се тражењу или у чију се корист обзнана или објава врши.

3. Извршне власти приликом вршења распореда са новцима добивеним од јавних продаја признаће повериоцима првенствено издатке на ову таксу.

Члан 88.

Уз Т.Бр. 79

1. Такса из Т.Бр. 79 таксене тарифе плаћа се приликом окончања извршења, и ако се извршење сврша распоредом новца онда се ова такса првенствено наплаћује из тога новца, а ако се извршење окончава тиме што је потражилац пописа одустао од даљег извршења, онда ову таксу плаћа потражилац приликом изјаве о одустанку. Кад пак лице коме је попис извршен донесе доказе да је свој дуг измирило и да је престала

потреба даљег извршења ову ће таксу платити то лице приликом подношења доказа.

2. Ова се такса плаћа у таксеним маркама и лепи на списку пописа. На акт о одустанку или молби о престанку извршења плаћа се такса из Т.Бр. 1 таксене тарифе.

3. Ако је на табаку ма колико написано, рачуна се као цео табак.

Члан 89

Уз Т.Бр. 80.

Такса из Т.Бр. 80 таксене тарифе плаћа се унапред и лепи на молби.

Члан 90.

Уз Т.Бр. 81

1. Такса из тач. 1 Т.Бр. 81 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама и лепи на протокол лицитације, а такса из тач. 2 и 3 пом. тар. броја у готовом новцу.

Ова такса предаје се у Београду Управи државних монопола, а у осталим местима надлежној Пореској управи.

2. Такса из тач. 1 и 2 Т.Бр. 81 наплаћује се из суме добивене на лицитацији, пошто продаја односно давање под закуп постане извршно. Али ако надметач (лицитант, који је понудио највећу цену и на коме је продаја или закуп остао, ма са каквих разлога не положи куповну цену у законом року, такса из тач. 1 и 2 Т.Бр. 81 наплатиће се од тога надметача ексекутивним путем првенствено из положене кауције, а ако ова не буде довољна из остале његове имовине.

3. Кад самоуправне власти врше лицитацију односно када се продаја или давање под закуп врши надметањем од стране и у присуству самоуправне власти мора се увек саставити протокол

лицитације и у корист државне касе наплатити одмах такса из тач. 3 Т.Бр. 81 таксене тарифе као је то напред наведено.

4. Ако се продаја или давање под закуп изврши од стране самоуправне власти а такса за државу потпуно не наплати на начин како је то у тач. 1 овога члана наведено шеф самоуправне власти и извршилац продаје или давања под закуп, поред накнаде редовне таксе, осудиће се и на казну по Закону о таксама.

5. Прописи тач. 3 овога члана важе и кад новчани заводи врше продају ствари. Ако пак новчани завод о продаји не састави протокол лицитације и прописну таксу не плати према тач. 1 овога члана, новчани завод осудиће се да поред редовне таксе плати и казнену таксу по Закону о таксама.

6. Такса из тачке 3 Т.Бр. 81 наплаћује се од купца односно закупца одмах по извршности продаје или давања под закуп, поред таксе из тач. 1 и 2 овог тарифног броја. Плаћање ове таксе искључује наплату таксе из Т.Бр. 12 таксене тарифе.

7. Самоуправне власти и новчани заводи, који не би одмах наплатили ову таксу поред накнаде редовне таксе, казниће се у смислу прописа тач. 4 и 5 овога члана.

8. Када државне власти, јавне установе или самоуправна тела врше продаје или издавање под закуп својих ствари или објеката наплатиће се само такса из тач. 3 Т.Бр. 81. Али ако држава продаје своје израђевине и продукте неће се ни ова такса наплаћивати.

9. Самоуправна тела и новчани заводи дужни су, по свршетку сваке лицитације, да за државу одмах наплате ову таксу по прописима тач. 1 овог члана, па протокол лицитације најдаље у року за петнаест дана доставе надлежној Пореској управи.

10. Пореска управа кад прими ове протоколе лицитације, дужна је да се увери да ли су у прописаном року достављени и да ли је на њима довољна такса утиснута, па у случају да су сви прописи по закону испуњени, да на протоколу стави потврду, коју потписује шеф управе и референт за таксе, да је такса по закону довољно наплаћена и прописно поништена.

11. Овај преглед и потврда има да се изврши у року за пет дана по пријему протокола и одмах да се врати самоуправној власти односно новчаном заводу који их је послао.

12. Ако се приликом прегледа констатује да протокол лицитације није у законом року достављен, или да за њега није довољно таксе плаћено, има се такав протокол са рефератом о томе послати одмах Одељењу пореза, која ће према претставницима самоуправних власти спровести извиђање и осуду донети у смислу Закона о таксама, а у колико се кривица буде односила на новчани завод доставиће надлежној власти на извиђај и осуду у смислу Закона о таксама.

Члан 91.

Уз Т.Бр. 82

1. Кад се у току ислеђења утврди друкчија квалификација дела, те се ислеђење кривице из Т.Бр. 82 таксене тарифе, почето по званичној дужности, мора наставити као да је по тужби приватног лица, онда ће се позвати тужилац да у року од 30 дана плати таксу унапред, без повишене таксе и таксе за опомену или наредбу. Док се ова такса положи, дело се даље неће узимати у рад.

2. Ако тужилац у остављеном року од 30 дана ову таксу не положи, предмет ће се оставити у архиву.

3. Ова се такса полаже у таксеним маркама и у случају када се унапред плаћа, лепи се и ништи

на тужби, а кад се наплаћује по осуди лепи се и ништи на реферату који се о томе има саставити.

4. Такса из Т.Бр. 82 наплаћује се према броју иступних кривичних дела а не према броју криваца, који учествују у једном делу.

Члан 92.

Уз Т.Бр. 83

Такса од Т.Бр. 83 плаћа се унапред и лепи на жалби.

Члан 93.

Уз Т.Бр. 84 и 85

1. Такса из Т.Бр. 84 таксене тарифе Закона о таксама плаћа се у таксеним маркама по осуди и лепи и ништи на осуди.

2. За истраге, које су изазване продајом стоке без уверења, плаћа се такса из Т.Бр. 85 таксене тарифе Закона о таксама. Она се плаћа унапред и то само на случај осуде и лепи на самој осуди.

3. Такса из Т.Бр. 85 таксене тарифе нема везе са таксеним кривицама из Т.Бр. 110 таксене тарифе, пошто се она плаћа код управне власти за иступне кривице.

Члан 94.

Уз Т.Бр. 86

Такса из Т.Бр. 86 за извиђаје по приватној тужби плаћа се унапред и лепи на тужби, а ако се извиђање врши по службеној дужности наплаћује се по осуди и лепи на осуди.

Члан 95.

Уз Т.Бр. 87

Такса из Т.Бр. 87 таксене тарифе плаћа се унапред и лепи на жалби.

Члан 96.

Уз Т.Бр. 88

(Укинут 1-IV-1932 године).

Члан 97.

Уз Т.Бр. 89

1. Такса из Т.Бр. 89 таксене тарифе Закона о таксама плаћа се у таксеним маркама и лепи се и ништи на самој повластици, дозволи, одобрењу, решењу итд.

2. У свакој повластици, дозволи, одобрењу, решењу итд., за које се плаћа пропорционална такса мора се тачно означити, из које је тачке овог тарифног броја наплаћена такса и у ком износу и тачно навести све податке, који служе као основа за наплату таксе (број ступа, тестера, каменова, коњских снага, кола итд.).

3. Таксу из овог тарифног броја наплаћује она власт, која је надлежна за издавање повластица, дозволе, одобрења итд.

4. Општинске, грађанске и управне власти и органи финансијске контроле дужни су старати се, да се без претходног одобрења надлежне власти, не подигне ни једна грађевина на води или непосредно поред корита водених токова. Ако примете да неко лице без претходног одобрења отпочне подизање овакве грађевине, морају одмах о овоме известити надлежну грађевинску власт (технички одељак) дотичног среза, која ће одмах повести кривичну истрагу против одговорног лица.

5. Одговорно лице за овакве кривице поред казне по специјалним законима, казниће се и са казном из 1. Напомене уз Т.Бр. 89 таксене тарифе. Власти које изричу казну по специјалном закону осуђују дотично лице и на казну по Закону о таксама.

Такса за ову пресуду плаћа се по Т.Бр. 86 таксене тарифе.

Члан 98.

Уз Т.Бр. 90

1. За одобрења за подизање постојења са прегледом и одобрењем планова плаћа се такса из Т.Бр. 90 таксене тарифе Закона о таксама. Ова се такса плаћа у таксеним маркама и лепи на самом одобрењу за подизање постројења.

2. У сваком одобрењу за подизање постројења мора се тачно означити, из које је тачке овог тарифног броја наплаћена стално утврђена такса и у ком износу, као и колико је наплаћена на име пропорционалне таксе. Исто тако морају се навести они податци, који служе као основица за наплату пропорционалне таксе на пример: За ово одобрење наплаћена је стално утврђена такса из тач. 1 Т.Бр. 90 таксене тарифе у 100.— динара и пропорционална такса у 200.— динара, која је у таксеним маркама на овом одобрењу утиснута и поништена.

Члан 98а.

Уз Т.Бр. 90а

1. За стручни преглед и одобрење за употребу (дозволу за пуштање у рад) машинских, електричних, плинских и електро-машинских постројења плаћа се такса из Т.Бр. 90а таксене тарифе. Ова се такса плаћа у таксеним маркама и лепи на самом одобрењу — дозволи. На одобрењу мора се означити, из које је тачке ова такса наплаћена и у ком износу.

2. Такса, из овога тарифног броја плаћа се и за продужење важности одобрења за употребу.

3. Моторна возила плаћају таксу из овог тарифног броја приликом техничког прегледа и она се лепи и ништи на саобраћајној књижици.

Члан 99.

Уз Т.Бр. 91

1. Ниједно овлашћење ни дозвола за обављање радње, издана на основу прописа Закона

о радњама, не смесе предати странци док се за односно овлашћење или дозволу претходно не наплати одговарајућа такса из Т.Бр. 91 односно 92 таксене тарифе.

2. Одредбе из предњег става не важе за она овлашћења или дозволе, које су по прописима тачке 6 § 436 Закона о радњама ослобођене од плаћања ових такса.

3. Такса из Т.Бр. 91 и 92 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама и лепи на самом овлашћењу односно дозволи.

4. У случајевима где се по Закону о радњама издаје претходно дозвола (§ 4 став 5 и § 113 став 4 Закона о радњама), такса из Т.Бр. 91 односно 92 таксене тарифе наплаћује се приликом његовог издавања и лепи и ништи на претходном овлашћењу односно дозволи. Због овога на коначном овлашћењу односно дозволи мора се назначити, да је такса из односног тарифног броја наплаћена и утиснута на претходној дозволи или овлашћењу, у ком износу, као и од које је власти претходна дозвола односно овлашћење издато, кога дана и под којим бројем.

5. На препису овлашћења или дозволе, који се доставља Пореској управи по одредбама тачке 4 § 98 Закона о радњама, мора се означити и износ наплаћене таксе за овлашћење или дозволу.

6. Ко отпочне да обавља радњу без овлашћења или дозволе казниће се поред казне по Закону о радњама и казном по члану 52 Закона о таксама. Власт, која доноси пресуду по Закону и радњама, једновремено осуђује дотично лице и на казну по Закону о таксама. Такса за ову пресуду досуђује се по прописима Т.Бр. 84 таксене тарифе.

Члан 99а.

Уз Т.Бр. 93

1. За посебно одобрење за подизање радионица и постројења по Закону о радњама, плаћа се такса и то:

а) за радионице и постројења индустријског карактера по одредбама Т.Бр. 90 таксене тарифе;

б) за све остале радионице и постројења, која су поменута у С.Бр. 93 таксене тарифе, по одредбама овог тарифног броја.

2. Ако се одобрење за подизање радионица и постројења издаје без комисијске расправе, таксе одмерава надлежна власт за издавање одобрења. Али, ако се ово одобрење издаје на основу комисијске расправе, одмеру, како основне тако и пропорционално таксе, које би требало наплатити, врши комисија, којој је поверена расправа. Одмерена такса мора се унети у комисијски записник.

3. Ако је такса из Т.Бр. 99 таксене тарифе ма из којих разлога раније плаћена, неће се поново платити.

4. Такса из Т.Бр. 93 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама и лепи на смом одобрењу.

5. Одобрења за употребу (дозволе за пуштање у рад), ако се издају за радионице и постројења индустријског карактера, подлеже плаћању таксе из Т.Бр. 90 а таксене тарифе, али ако се оваква одобрења издају за радионице и постројења, која су поменута у Т.Бр. 93 таксене тарифе, онда подлеже таксе из Т.Бр. 93 таксене тарифе, коју такође одмерава комисија и одмеру уноси у записник.

6. Пријава, којом се извештава власт, да је градња извршена по издатом одобрењу, подлежи такси из Т.Бр. 1 таксене тарифе.

Члан 99б.

1. Такса из Т.Бр. 94, 95 и 96 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама и лепи се на самим пријавама, одобрењима, потврдама, сведочанствима, уверењима, дозволама итд., које се издају по прописима ових тарифних бројева.

2. Када принудна удружења окружни одбори, коморе итд. издају одобрења, потврде, сведочанства, уверења итд. по прописима Закона о радњама, морају наплаћивати и односну таксу из Т.Бр. 94, 95 и 96 таксене тарифе Закона о таксама. Ако пропусте наплату ове таксе или је недвољно наплате, казниће се одговорни чланови удружења односно коморе по члану 53 Закона о таксама.

Члан 100.

Уз Т.Бр. 97

1. Такса из Т.Бр. 97 под а) плаћа се унапред и лепи на пријави, за коју се неће наплатити и такса из Т.Бр. 1.

2. Такса из Т.Бр. 97 под б) плаћа се за годишњи оружни лист (одобрење) за ношење ватреног оружја и лепи се на самоме оружноме листу (одобрењу).

3. Ова такса из Т.Бр. 97 под б) плаћа се за сваку календарску годину без обзира када се оружни лист (одобрење) у току године издаје.

4. Такса из Т.Бр. 97 под в) плаћа се за трајни оружни лист, који се издаје на основу члана 8 Закона о држању и ношењу оружја и лепи се на оружни лист.

5. Лице које би се ухватило да држи и носи оружје за које није учинило пријаву и добило одобрење (оружни лист), поред казне по Закону о држању и ношењу оружја, биће кажњено поред редовне таксе за пријаву држања и за одобрење (оружни лист) за ношење оружја, и на троструки износ ових такса.

6. Власти надлежне за пријаву држања и давања одобрења (оружног листа) надлежне су и за осуду због неплаћања ових такса. Ове власти дужне су водити и евиденцију о издатим оружним листовима ради наплате наведене таксе.

Члан 101.

Уз Т.Бр. 98

1. Такса за држање билијара по Т.Бр. 98 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама.

2. Не подлеже плаћању ове таксе само билијари по приватним кућама и билијари на стоваришту, на којима се не игра.

3. Билијари друштава, клубова и удружења, као и они у јавним локалима плаћају таксу за пријаву, као и годишњу таксу.

4. Сваки сопственик или закупник билијара дужан је, пре него што намести билијар за играње, да поднесе надлежној финансијској власти пријаву, у којој ће назначити број који носи билијар, чија је фабричка израда, и где се билијар налази, и положити 200 динара годишње таксе за сваки билијар, за дотичну календарску годину.

5. Такса у 20 динара за пријаву, и 200 динара годишње плаћа се за сваки билијар посебно. Финансијска власт уписује пријаву у регистар билијара, и издаје доносиоцу уверење о држању билијара, на које се лепи и ништи годишња такса, и у коме мора означити за коју је годину такса плаћена.

6. Такса за пријаву и цела годишња такса плаћа се кадгод се какав билијар набави у својину, закуп или ма на који други начин, и пријавна такса важи све дотле док се тај билијар налази у државини лица које га је пријавило. Годишња такса

плаћа се за годину дана у напред у смислу тач. 7 овога члана. Сви имаоци билијара дужни су годишњу таксу платити најдаље до 15 јануара сваке године. Ко од њих ову таксу до 15 јануара сваке године не би платио казниће се једноструким износом редовне таксе, поред плаћања редовне таксе. Лица, која билијар набаве, дужна су исти пријавити у року од 15 дана од дана, кад су га набавила, а по пропису тач. 4 овога члана. Ко то не чини и пријавну таксу не плати у одређеном законском року, казниће се троструким износом неплаћене пријавне и годишње таксе. За сваку годину и сваки билијар мора се издати ново уверење.

7. Кад се билијар у току године отуђује, дотадашњи сопственик његов дужан је поднети пријаву са таксом из Т.Бр. 1 надлежној власти, у којој ће се означити лице, коме је продат билијар, и у том случају лице, које је прибавило билијар, најдаље у року од петнаест дана од кад га је набавило плаћа не само нову пријавну таксу од 20 динара за пријаву него и целу билијарску годишњу таксу за ту календарску годину без обзира у које је доба године билијар набавило.

8. Финансијски органи, који не воде потребне регистре или их небрижљиво воде или у опште не контролишу довољно да се годишње таксе на време положе казниће се новчано од 30—500 динара у корист државне касе, што не искључује и њихову одговорност за накнаду штете проузроковану оваквим радом. Ова накнада досуђује се решењем којим се чиновник кажњава.

Члан 102.

Уз Т.Бр. 99

1. За допуштење да се може приредити игранка, забава, концерат, музичке и певачке вечери и сваковрсна предавања, трке, ватромет, циркуска и

акробатска представа, биоскоп и овима сличне представе, изузев државних позоришта и државом повлашћених позоришта, на које се људи ради забаве, пауке или уживања скупљају, плаћајући или не улазницу, полаже се такса из Т.Бр. 99 таксене тарифе од 5 динара.

2. Такса се ова плаћа за сваку приређену забаву или остало, за именовани (датум) дан и ноћ 24 часа. Ако се у току овог времена од 24 часа приређује више представа, плаћа се само једна такса. Али ако би се ове представе и забаве стално, за дуже време од једног дана давале полицијска власт може издати допуштење на дуже време: недељно или месечно, наплативши унапред за сваки дан таксу од 5 динара. Ово не важи за верглаше, хармоникаше и т. сл. који не врше нарочита приређивања него само добијају за извесно време или једном за свагда одобрење за рад, и за то одобрење, ако није у којој области предвиђена већа такса, плаћају таксу из Т.Бр. 5 таксене тарифе.

3. Пријавна такса (за молбу) у 5 дин. наплаћује се, кадгод се допуштење тражи.

4. Плаћање ове таксе не искључује и наплату општинске таксе из Т.Бр. 407 таксене тарифе која се у Србији и Црној Гори плаћа општинама у готову у онолико, колико је општински одбор одредио и Министар финансија одобрио.

5. Лица правна и физичка, која приређују забаве, представе и остало, за што се ова такса плаћа, а не траже ово допуштење 24 сата раније и не плате прописну таксу, подлеже плаћању, поред редовне и казнене таксе у десетоструком износу неплаћене таксе.

6. Полицијски органи, који се не старају да се ова такса плаћа казниће се новчано од 30—500 динара. Ако пак ово допуштење издаду без на-

плате таксе казниће се троструким износом ненаплаћене таксе.

8. Ова такса лепи се и ништи на допуштењу.

9. Сви односни прописи појединих пристојбинских закона о наплати ове таксе престају важити.

Члан 103.

Уз Т.Бр. 99а

1. Наплата таксе из Т.Бр. 99а таксене тарифе врши се употребом улазница државног издања и у готовом новцу.

2. Код приређивања, која подлеже такси из овог тарифног броја, а где је улаз дозвољен само уз улазнице са утврђеном ценом, приређивачи су дужни употребљавати само улазнице државног издања.

3. Код осталих приређивања, где није обавезна употреба улазница државног издања, такса 20 на сто изналази се на тај начин, што се од целокупне суме на коју се има такса да наплати узме $^1/_6$ (једна шестина), а такса 10 на сто кад се од целокупне суме узме $^1/_{11}$ (једна једанаестина). Контролне таксе изналазе се, кад се од добивене таксе узме 5%.

Но ради лакшег обрачуна израђена је табела уз овај члан по којој се такса обрачунава комбинацијом (на пр. ако се има да наплати такса на суму од 847.— дин. узеће се износ таксе од 80 дин. помножен са 10, такса од 40 дин. од 7.— дин. и то сабере. Тако исто и за 5% контролне таксе.

4. Позоришта, приређивачи уметничких концерата и просветна (изображевална) друштва за своје претставе, морају претходно прибавити уверење Министарства просвете, да су њихова приређивања заиста уметничког, односно просветног

карактера и на основу таквог уверења плаћају 10 на сто од вредности улазница.

5. За предавања и изложбе, које служе у научне и просветне сврхе, као и за концерте домаћих певачких и уметничко-музичких друштава оцениће пореска управа карактер приређивања. За привредна предавања и изложбе потребна је оцена среског начелства. Тек по оцени могу се приређивачи користити ослобођењем предвиђеним у 4 Напомени Т.Бр. 99а таксене тарифе.

6. Ако се приређивања из тач. 4 и 5 овога члана обављају са играном подлеже такси од 20 на сто.

7. Друштво Црвеног крста и његови обласни и месни одбори не плаћају таксе за улазнице за кинематографске (биоскопске) претставе кад приређују дневне претставе културно васпитног карактера у својој режији. О приређивању оваквих претстава обласни и месни одбори известиће финансијску власт (пореску управу) и поднети на увид цензурну књижицу односног филма да је филм, који се жели приказивати заиста наведеног карактера.

Сем тога друштво Црвеног крста и његови обласни и месни одбори не плаћају ову таксу ни за каква приређивања, без обзира на време и програм приређивања, кад иста приређују у сопственој режији у данима одређеним за прикупљање прилога за друштвене циљеве. За оваква приређивања Друштво Црвеног крста и његови месни и обласни одбори дужни су поднети финансијској власти (пореској управи) одобрење надлежне управне власти да им је дозвољено прикупљање прилога.

За вечерње претставе као и за филмове, који нису културно васпитног карактера, макар за приређивање вршило и у дому Црвеног крста, упо-

требљаваће се прописане улазнице државног издања.

8. Код приређивања где се уз улазницу или место улазнице даје добровољни прилог, приређивачи су дужни том приликом водити тачан списак (по редном броју) свих прилагача са назначењем појединачних сума датог прилога. Ако се прикупљање добровољног прилога врши и пре приређивања, такође се о томе мора водити списак и прикључити списку, који се води на сам дан приређивања.

9. У случајевима у којима је за извесно приређивање одређена улазна цена, али се не издају улазнице, па приликом уласка посетиоци плаћају поред утврђене улазне цене и добровољни прилог, водиће се списак предвиђен у тач. 8 овога члана и у њему уписивати и износ плаћене суме за улазак.

10. По свршеној наплати списак се закључује и наплаћена такса одмах сутрадан предаје надлежној Пореској управи, која приређивачу издаје потврду о наплати таксе. У закључку списка мора се истаћи: колико је било посетилаца, колико је дато на име улазница, а колико на име добровољног прилога. На пр.:

На забави Н. Н. друштва приређеној на дан (ставити датум) у просторијама (ставити назив локала и места) било је 100 посетилаца са улазном ценом од 10.— динара, што чини 1000.— динара. Поред овога прикупљено је добровољног прилога 1.000.— динара. Свега дакле 2.000.— динара, од које суме 20 на сто таксе износи . . . 333.— дин. и 5% контролна такса од предње таксе 17.— дин.

Свега динара 340.—

Закључак потписује контролни орган присутан наплати прилога и приређивач односно његов претставник.

11. Приређивач, који ове спиксове не води или их неверно води, казниће се по 10 Напомени Тар.Бр. 99 а таксене тарифе.

12. Код клубова, удружења и осталих установа, где је у плаћеној чланарини садржана и улазница за разна приређивања и где чланска карта важи као улазница, такса се плаћа на укупну суму годишње чланарине. Ако уписнина износи више од 5.— динара, сав вишак сматраће се као чланарина.

13. Пошто школе играња не плаћају ову таксу, на школарину својих ученика дужни су њихови сопственици поднети доказе о протоколацији и уверење надлежне Пореске управе, да су своју школу пријавили за разрез пореза и да су истим задужени. Ово ослобођење важи само за школарину чланова, док су за остала приређивања школе играња дужне плаћати таксу по прописима Т.Бр. 99 а таксене тарифе.

14. Ако су улазнице издају у виду сезонске карти или претплате (абонмана) за извесан број улаза или за уласке у одређеном периоду времена, онда ће се такса наплаћивати према врсти приређивања на укупно плаћену суму.

15. У случајевима предвиђеним у ставу другом 2 Напомене из Т.Бр. 99 а таксене тарифе, као основица за прорачун паушалне таксе служи: место, категорија и група локала; приближна величина локала; број седишта; трајање забаве; приближан број посетилаца локала за време трајања приређивања; врста забавног приређивања (музике, песме, радио и т. сл.). На повећање паушалне таксе утиче ако свирачи скупљају добровољни прилог.

16. Одмеру ове таксе врши Пореска управа за један дан, а наплаћује је према изјави соп-

ственика локала — дневно, недељно, десетодневно или месечно унапред.

У местима где нема Пореских управа ову таксу одмерују Одељци финансијске контроле, управне или општинске власти.

17. Одмеру ове таксе саопштаваће власти односном лицу противу које има право жалбе Финансијској дирекцији у року од пет дана. Жалба не задржава наплату одмерене таксе.

18. Као барови, кабарети, орфеуми, вариетеи, кафешантани, ноћне кафане и остале сличне установе, које подлеже паушалној такси према целокупном бруто приходу у локалу, сматраће се они локали, где поједина лица посебно или у групама изводе игре, разне продукције претставе и томе слично, без обзира да ли је улаз дозвољен уз плаћање улазнице или не.

19. Као радње, које подлеже такси из 3 Напомене уз Т.Бр. 99 а таксене тарифе сматраће се и сви они локали у којима свира музика, а који за пиће и јело наплаћује веће цене, које нису у сразмери са ценама у осталим локалима у истом месту или ако су вечерње цене јелу и пићу ма и најмање повећане према дневним ценама. Изузетно, неће се сматрати као овакве радње ако у локалу, свирачи, односно свирачице, на својим местима уз свирку и певају, а цене јелу и пићу нису у несразмери према ценама других локала боље врсте у истом месту, нити су вечерње цене ма за колико веће од дневних.

20. Назив радње у којој се обављају напред наведена приређивања, не мења карактер радње у погледу ове таксе.

21. Такса 20 на сто од паушално утврђеног бруто прихода наплаћиваће се и у свима локалима, у којима сами сопственици, односно закупци, приређују разне претставе и забаве ма које врсте, ако су у тим локалима цене јелу и пићу повећане или веће од цена у осталим локалима боље врсте у истом месту.

22. Сматраће се да сами сопственици, односно закупци, врше приређивање, ако претставе и забаве ма које врсте у њиховом локалу дају лица или друштва, којима је то професија.

23. Кад у локалима приватна лица, друштва или установе, којима није професија приређивање претстава и осталих забава, приређују с времена на време претставе, концерте или забаве са улазницама, добровољним прилозима или без ових, неће се сматрати као локал, који подлеже такси од бруто прихода, па и ако су за време тих приређивања цене јелу и пићу нешто повећане, већ ће се наплатити такса по прописима Тар.Бр. 99 а таксене тарифе.

24. Кад у једној истој згради постоји локал за приређивање оваквих забава, али се у њему не точи пиће нити продаје јело, а постоји други локал за јело и пиће, али потпуно одвојен од првог локала, онда цене јелу и пићу у другом локалу неће утицати на плаћање редовне таксе у првом локалу, али ће се други локал сматрати као бар, ако су цене јелу и пићу веће од цена у другим истим радњама боље врсте у истом месту.

25. Као основ за утврђивање паушалног бруто прихода служиће место на коме се локал налази, величина локала, број седишта, вредост улазнице или сервиса, трајање и карактер забаве, број посетилаца који тај локал за време трајања забаве могу неизменично посетити, цене јелу и пићу у том локалу за време трајања тих приређивања и колико просечно сваки посетилац потроши, као

и приход од гардеробе и остало. За правилније изналажење основице могу служити и остали податци, који финансијске власти имају о појединим радњама, водећи рачуна да се узима само бруто приход за време трајања приређивања, које радњи даје напред наведени карактер.

26. Противу одмереног бруто прихода има места жалби Одељењу пореза Министарства финансија.

Финансијске дирекције дужне су у колико већ није жалба изјављена, достављати сва решења о одмери бруто прихода Одељењу пореза Министарства финансија.

27. Финансијски органи дужни су радње, које за ова приређивања немају дозволу (одобрење) надлежне власти, достављати Пореској управи, која ће о томе извештавати надлежну управну власт, и против одговорног поступити даље по надлежности.

28. Сваки приређивач дужан је пријавити своје приређивање надлежној Пореској управи, а где ове нема Управној или општинској власти, у року предвиђеном у 6 Напомени уз Тар.Бр. 99 а таксене тарифе, приложивши на увиђај и допуштење за приређивање.

29. Улазнице за сва приређивања издаваће Пореске управе уз наплату одговарајуће таксе и накнаде израде улазница. Улазнице се не могу набављати по неколико комада, већ је приређивач дужан узети само целе блокове. За нераспродате улазнице може се тражити повраћај плаћене таксе у року од пет дана после свршеног приређивања, а за неодржана приређивања, у истом року од дана када је приређивање требало да се обави. Молба се подноси Пореској управи, код које су улазнице набављене. Ове молбе не подлеже такси.

30. Приликом издавања (продавања) улазница, приређивачи су дужни сваку улазницу снабдети датумом приређивања, који мора да је потпуно јасан и исписан — утиснут бојом (мастилом), да се без оштећења улазнице датум не би могао исправити.

31. Приликом улаза у локал (на место приређивања) приређивач је дужан купон са улазнице откинути и уништити. Није дозвољено купоне од улазница бацати по локалу.

32. Код приређивања уз добровољне прилоге приређивачи су дужни најдаље 24 часа пре приређивања известити о томе надлежни Одељак финансијске контроле, који ће одредити лице да присуствује прикупљању добровољног прилога. По завршеном прикупљању прилога и закључењу списка, приређивач је дужан идућег дана платити одговарајућу таксу надлежној Пореској управи.

33. Снабдевање улазницама врши се код надлежне Пореске управе за време канцеларијских часова најмање 24 часа пре приређивања. Стална предузећа (биоскопи, позоришта итд.) добијају од Пореске управе књигу требовања по којима врше куповину улазница.

За остала нестална или повремена приређивања Пореска управа врши продају по књизи требовања, која је у Управи, на тај начин, што ће попунити требовање за улазнице, које се желе набавити. Ово требовање потписује купац и са њиме се поступа даље као и са требовањима сталних предузећа.

34. Контрола над извршењем свих предњих прописа припада на првом месту органима финансијске контроле, али су и друге државне власти позване да органе финансијске власти помажу у вршењу ове дужности. Где нема финансијских органа ову контролу може вршити такође на основу нарочите легитимације и полицјска и општинска власт.

35. Вршење контроле има се обавити веома пажљиво, одмерено и удешавати тако, да се тиме не омета забава, претстава, биоскоп итд. и не ствара узбуна. У циљу контроле имају се чинити „штихпробе", да ли су улазнице прописне, да ли су снабдевене датумом дана претставе удареног од сопственика (приређивача). Наиђе ли орган власти на непрописну улазницу или на којој нема датима или на лицу без улазнице или на местима скупљим од вредности улазнице, има то констатовати рефератом и овај предати финансијској власти ради даљег законског поступка.

36. По овом реферату повешће се кривична истрага над сопствеником предузећа односно приређивачем.

37. Полицијски чиновници и детективи, који у интересу безбедности службено посећују ове претставе и у томе својству присуствују претставама, морају за то имати нарочиту легитимацију.

38. У циљу накнаде за вршење ревизије (супер-контроле) над правилним извршењем Тар. Бр. 99а таксене тарифе наплаћиваће се на суме наплаћене таксе из Т.Бр. 99а и 99в таксене тарифе 5% на име контролне таксе. Ова 5% такса књижи се одвојено у корист фонда за ноћну таксену ревизију образованог при Одељењу пореза.

Такође се у корист овога фонда књиже и суме добивене од продаје блокова као накнада за израду.

39. Ревизију — суперконтролу над правилним извршењем Тар.Бр. 99а таксене тарифе врше чиновници, које одреди Одељење пореза Министарства финансија, и то:

У Београду чиновници Одељења пореза, а у осталим местима, чиновници финансијских дирекција и пореских управа.

40. Одређени чиновници дужни су обављати ревизију (супер-контролу), како над приређивачима тако и над контролним органима, а на основу овлашћења (декрета), које издаје Одељење пореза Министарства финансија.

41. Накнаду за вршење ове ревизије (суперконтроле) за ноћну службу одредиће Министар финансија својим решењем.

42. Исплата ове накнаде вршиће се на основу решења о наређеној ревизији и поднетог реферата о извршеној ревизији и то почетком месеца за протекли месец у коме је ревизија вршена. Исплата ове накнаде вршиће се из фонда предвиђеног у 14 Напомени Тар.Бр. 99а таксене тарифе.

Ближа упутства о овоме издаће Одељење пореза Министарства финансија.

43. Вођење књига и остало вршиће се по издатом упутству од 16 децембра 1929 године Бр. 113.500.

44. Општинске и бановинске таксе, за које постоји специјално одобрење да се могу наплаћивати, наплаћиваће се само на износ од 20 односно 10% а не и на контролну таксу.

Tabela za proračun takse (tač. 3 ovoga člana).

Prodajna cena ulaznica odnosno dobrov. priloga	Iznos 20 na sto takse od jedne ulaznice odnosno bruto prihoda		Iznos 5% kontrolne takse		Prodajna cena ulaznica odnosno dobrov. priloga	Iznos 10 na sto takse od jedne ulaznice odnosno bruto prihoda		Iznos 5% kontrolne takse	
Din.	Din.	p.	Din.	p.	Din.	Din.	p.	Din.	p.
1	0	17	0	01	1	0	09	0	01
2	0	33	0	02	2	0	18	0	01
3	0	50	0	03	3	0	27	0	01
4	0	67	0	03	4	0	36	0	02
5	0	83	0	04	5	0	45	0	02
6	1	00	0	05	6	0	54	0	03
7	1	17	0	06	7	0	64	0	03
8	1	33	0	07	8	0	73	0	04
9	1	50	0	08	9	0	82	0	04
10	1	67	0	08	10	0	91	0	05
11	1	83	0	09	11	1	00	0	05
12	2	00	0	10	12	1	09	0	05
13	2	17	0	11	13	1	18	0	06
14	2	33	0	12	14	1	27	0	06
15	2	50	0	13	15	1	36	0	07
20	3	33	0	17	20	1	82	0	09
25	4	17	0	21	25	2	27	0	11
30	5	00	0	25	30	2	73	0	14
40	6	67	0	33	40	3	64	0	18
50	8	33	0	42	50	4	55	0	23
60	10	00	0	50	60	5	45	0	27
70	11	67	0	58	70	6	36	0	32
80	13	33	0	67	80	7	27	0	36
90	15	00	0	75	90	8	18	0	41
100	16	67	0	83	100	9	09	0	45

Član 103a.

Uz T.Br. 99b

1. По Т.Бр. 99б наплаћује се такса и то:

а) на филмове поучно-дидактичне садржине дин. 1.50 и

б) за све остале дин. 3.— од сваког метра дужине филма, који се у земљу уноси или у земљи израђује, а који је одобрен за употребу и за промет у земљи.

2. За филмове домаћих предузећа, која уверењем Министарства трговине и индустрије докажу да се обављају са домаћим капиталом, наплаћиваће се за првих 10 година од кад предузеће отпочне са радом, само половина горњих таксених ставова по сваком метру дужине филма. Код домаћих предузећа, која већ постоје, тај десетогодишњи рок рачунаће се од дана кад пропис Т.Бр. 99б ступи на снагу.

3. Копије филма, ако их буде, ослобађају се од плаћања таксе у оноликом броју примерака колико буде пријављено и показано на дан цензурисања дотичног филма. Накнадно у земљу унете копије већ цензурисаног филма подлеже такси као и оригинал.

4. Приликом мерења филма последњи непуни метар ако би га било, рачунаће се за наплату таксе као цео.

5. Дужина сваког филма као и квалитет његове садржине утврдиће се приликом цензурисања филма од стране надлежне комисије (одбора). У сваки одбор (комисију) који врши цензуру филмова улази као члан и један виши финансијски чиновник кога одреди Одељење пореза. Делегирани финансијски чиновник равноправан је члан комисије, (одбора) чије ће дужности детаљније прописати Министар унутрашњих дела. Поред осталог, дужност је делегираног финансијског чи-

новника да посебним рефератом, преко надлештва коме припада, извештава Одељење пореза о сваком одобреном филму, његовој дужини и количини наплаћене таксе. У дужину филма увек се рачунају и натписи филма и његових појединих слика, сцена, имена глумаца, чинова, поглавља и т. сл. Ако ови натписи филма и остало нису налепљени, мерење се може извршити тек после пошто их сопственик филма налепи тако да се приликом премера и они обухвате.

6. Цензурна карта не може се издати ни једном сопственику филма, док не плати таксу из Т.Бр. 99б.

7. Кад се филм прегледа и коначно одобри за употребу и за промет у земљи, приступиће се одмах његовом премеравању, а затим ће се прорачунати износ одговарајуће таксе и писменим актом упутити сопственик филма месној финансијској власти, да ову таксу плати. У том писменом упутном акту мора бити назначено име сопственика филма за који се такса плаћа, марка филма и дужина филма у метрима после извршене коначне цензуре и под коју таксену стопу из тачке 1 овога члана потпада. Ако је филм домаће производње, уз упутни акт приложиће се и послати финансијској власти и оверени препис уверења Министарства трговине и индустрије о пореклу филма.

8. Кад финансијска власт ову таксу прими, издаће доносиоцу признаницу (потврду) на примљену суму, у којој ће бити назначено за који је поименце филм ова такса била наплаћена и позваће се на број писменог упутног акта цензурног одбора (комисије).

9. Кад сопственик филма ову признаницу (потврду) донесе и преда цензурној комисији (одбору), ова ће је здружити са актом, којим је цензурисање филма тражено и одобрено, а њему ће се

тек после тога издати прописна цензурна карта на којој мора бити назначена сума наплаћене таксе из Т.Бр. 99б и коју потврђује и оверава својим потписом и делегирани финансијски чиновник.

10. Уз цензурне карте воде се и цензурне књижице, у којима се такође налазе податци потребни контролним властима, да сопственик не би својевољно повећао дужину или мењао садржину филма.

11. Ако се употреба и пуштање филма у промет у земљи не одобри, од сопственика се неће наплаћивати такса из Т.Бр. 99б.

12. За молбу којом се тражи цензурисање филма плаћа се такса из Т.Бр. 1 таксене тарифе а за решење такса из Т.Бр. 5 таксене тарифе.

13. Такса наплаћена из Т.Бр. 99б неће се вратити сопственику филма, ако би дотични филм ма из којих разлога био доцније забрањен или делимично измењен и на тај начин смањен, било од стране власти било од стране сопственика филма. Изузетно од овог прописа сопственик филма може тражити повраћај већ уплаћене таксе само у оном случају кад од цензуре одобрен филм није могао бити приказан по накнадној наредби власти. Овакав повраћај може се тражити у року од 90 дана од дана забране још не приказаног филма преко власти која је таксу наплатила, подносећи уз молбу за повраћај и потребне доказе од надлежних власти.

Кад финансијска власт овакву молбу са доказима добије поступиће даље по надлежности као и у осталим случајевима повраћаја наплаћених државних такса.

14. На случај да се у саобраћај пусти филм који није од цензурне комисије (одбора) цензурисан и за који прописна такса није плаћена, сопственик филма казниће се троструким износом

ове таксе поред плаћања редовне таксе. Оваквом истом казном казниће се и они сопственици филмова за које би се утврдило да су после извршене цензуре и плаћене таксе исечене или друге нове делове у филм уметали, узимајући за основу казне износ редовне таксе која би одговарала целокупној дужини тако повећаног филма.

15. Контролу над приказивањем филма вршиће органи полицијске власти а где ових не би било органи општинске власти.

16. Ако би општинске власти какву кривицу сопственика филма утврдиле, одузеће филм и најхитнијим путем доставити га најближој полицијској власти, која је дужна иследити ствар и даље поступити по закону за учињене кривице, за које је она надлежна, а за кривицу учињену неплаћањем таксе доставити потребне податке надлежној финансијској власти, која ће даље ствар узети у поступак и донети потребно решење у смислу постојећих законских прописа. На случај да кривицу открију саме полицијске власти, поступиће исто тако.

17. Пресуде које спадају по овим кривицама у делокруг финансијске власти, доносиће Пореске управе.

18. Против пресуда нижих финансијских власти жалба се може изјавити у року од три дана Генералној Дирекцији пореза*) преко власти која је пресуду изрекла а на решење Генералне дирекције пореза Државном савету.**) На пресуде и решења полицијске власти по оваквим кривицама

*) Сада Финансијској дирекцији.

** Пошто по жалби решава Финансијска дирекција, онда противу њеног решења има места жалби Управном суду.

жалбе ће се изјављивати по постојећим односним законима, који у том моменту буду на снази.

19. Службеници полицијски односно општински који би немарно вршили ову дужност, казниће се новчано од 30—500 динара у корист државне касе у колико таква кривица не би била кажњива по другим законима.

20. Сви сопственици одобрених филмова, који се на дан 1 априла 1927 године нађу у промету а имају цензурну карту, морају своје цензурне карте поднети најближој цензурној комисији (одбору), која ће на истој назначити да су ови филмови стекли право за употребу и промет у земљи без плаћања такса.

21. Филмови, који се желе пустити у промет почев од 1 априла 1927 године па у будуће, морају предходно платити таксу као што је у Т.Бр. 99б и у овом члану прописано.

Члан 104.

Уз Т.Бр. 99в

1. По Т.Бр. 99б наплаћује се такса од 10% на све суме улога који се уплаћују при опкладама које се врше за трке, регате или друге утакмице, а јахачка друштва, која приход од трка и опклада употребљавају искључиво за унапређење коњарства, што ће се доказати уверењем Министарства пољопривреде и вода плаћају исту ову таксу од 10% али не на целокупне суме улога, већ на целокупну суму добитка друштва.

2. Сва друштва код којих се за трке или утакмице у опште врше опкладе дужна су о томе најдаље на три дана пред трку или утакмицу обавестити најближу финансијску власт, како би ова могла присуствовати ради контроле код опклада.

3. Приликом сваке опкладе дужно је друштво саставити кратак записник у два примерка о томе:

која је врста трка или утакмица била; колико је свега положено на име опкладе и колико, према томе, долази таксе по овоме тарифноме броју. Ако је било истога дана више трка могу се оне редом унети у записник и најзад начинити рекапитулација.

4. Један примерак записника остаје друштву као признаница, а други примерак са новцем предаје се контролном органу, који је дужан новац са записником одмах сутрадан предати своме надлештву за благајницу.

5. Ко приреди какву трку или утакмицу, за коју се врше опкладе, а ову трку или утакмицу, или време вршења оплкада, како је прописано, благовремено не пријави надлежној власти, казниће се од 200 до 1000 динара и казна наплатити од представника приређивача. А ако неверно уписује податке из тач. 3 овога члана казниће се са 1000 динара.

6. Приређивачи или сопственици тркалишта, који не допусте приступ контролним органима, казниће се први пут са 1000 динара, а у сваком поновном случају са 2000 динара. Ова казна не искључује казну за кривицу кажњиву по каквом другом закону.

7. Чиновници, који код наплате таксе ову не изврше као што треба и оштете државну касу, или су у опште небрижљиви у извршењу прописа овога члана, како у погледу контроле тако и осталих дужности, казниће се први пут од 30 до 500 динара поред накнаде мање наплаћене таксе, а у сваком поновљеном случају двоструко.

8. Пресуде из тач. 5 и 6 овога члана имају се донети у року за 24 часа и овима се досудити поред осталог и такса за пресуду по Т.Бр. 229. Ова такса за пресуду има се наплатити по извршности пресуде.

9. Ове пресуде изричу пореске управе.

10. Жалбе се изјављују по члану 23 Закона о државној трошарини, таксама и пристојбама.

11. Пресуде о кажњавању чиновника изриче Министар финансија и против ових пресуда нема места жалби.

12. Сви односни прописи пристојбинских закона и упустава престају важити.

Члан 105.

Уз Т.Бр. 99г

1. Такса из првог става Т.Бр. 99г плаћа се на молбу и одобрење приређивања томболе и свију игара на срећу сем лутрије, и плаћа се за сваки случај односно сваки дан.

2. Ова се такса може положити и за неколико дана унапред а лепи се на молби којом се то одобрење од надлежне власти тражи, и у случају добијања и издавања тога одобрења на одобрењу ће се назначити за које време ово важи и да је такса наплаћена.

3. У случају ако молилац од свога тражења буде одбијен, не може му се од положене таксе за један дан ништа вратити пошто ће се вишак таксе преко таксе за молбу у 20 динара сматрати као такса за решење, којим је молилац одбијен, а ако је приликом тражења одобрења положио таксу за више дана унапред у случају одбијања може му се по његовој молби вратити вишак таксе преко таксе за један дан.

4. Поред томбола као игре на срећу сматрају се: набацивање алка на извесне предмете, обацивање новца у сита, гађање извесних предмета за награде (сем стрељачких дружина) бацање коцке, вашарске коцкарске игре („транге-фанге“ и томе слично) као и све остале игре на срећу.

5. Такса из другог става Т.Бр. 99г за одобрење приређивања лутрије плаћа се у готовом новцу а на молби којом се ово одобрење тражи лепи се такса из Т.Бр. 1 и 5 таксене тарифе.

6. Ова такса од ½% плаћа се према целокупном износу вредности свију издатих срећака без обзира да ли ће се срећке распродати или не.

7. Од ове таксе ½% не може се ништа вратити ни по основу да срећке нису биле никако или од чести распродате.

8. Лице које тражи одобрење приређивања лутрије дужно је, у молби којом ово одобрење тражи од надлежне власти, назначити колико ће, каквих и од које цене срећака издати и поднети цео план добитака.

9. Кад лице, по својој молби од надлежних власти добије то одобрење, у коме мора бити назначен број и цена срећака и план добитка, пре пуштања срећака у продају дужно је са молбом, на коју се не плаћа никаква такса, све срећке заједно са добивеним одобрењем поднети надлежној финансијској власти са назначењем плана добитка и у готовом новцу положити одмах ½% таксе на целокупни износ вредности издатих срећака и 25% на целокупни износ згодитака у новцу.

10. Надлежна финансијска власт по наплати ове таксе извршиће жигосање свију срећака жигом и потписом како је то предвиђено у тач. 36 чл. 103 овога Правилника.

11. Приликом жигосања пазиће се да се број назначен на скрећки или број и серија назначене на срећки не забрљају.

12. По извршеном жигосању и наплати таксе вратиће се подносиоцу све срећке и приложено одобрење и тек се тада срећке могу пуштати у продају.

13. Ако вредност свију срећака не би прелазила суму од 2000 динара финансијске власти извршиће ипак жигосање свију срећака али неће наплатити таксу од ½% на целокупан износ вредности срећака већ само таксу од 25% на целокупан износ добитака у готовом новцу.

14. Ко томболу или ма какву игру на срећу приреди пре добивеног одобрења и плаћања таксе осудиће се поред редовне таксе и на троструки износ ове таксе као казну.

15. Ове осуде доноси власт надлежна за издавање одобрења.

16. Ко без одобрења надлежне власти приреди лутрију казниће се поред редовне таксе за молбу и одобрење (Т.Бр. 1 и 5) и троструким износом ове таксе.

17. Ко пре жигосања и плаћања таксе на целокупни износ вредности срећака, ове пусти у продају казниће се поред плаћања редовне таксе и троструким износом ове таксе.

18. Овако ће се казнити и ко не плати таксу од 25% на вредност згодитака у новцу.

19. Казне из тачке 17 и 18 овога члана изриче надлежна пореска управа.

Члан 106.

Уз Т.Бр. 100

1. Држање путничких и теретних аутомобила, аутобуса, аутомобилских приколица, фијакера, полуфијакера, мотоцикла и велосипеда, за вршење саобраћаја, мора се у законском року сваке календарске године пријавити надлежној Управној власти првог степена ради регистровања.

2. Исто тако у законском року морају се пријавити надлежној управној власти ради регистровања државна и самоуправна подвозна средства,

подвозна средства страних дипломатских и конзуларних преставника као и подвозна средства пожарних дружина, без обзира, што се за ова подвозна средства не плаћа такса из Тар. Бр. 100 таксене тарифе.

3. Нова подвозна средства као и за подвозна средства, која су због оправке повучена из саобраћаја па понова оспособљена за саобраћај, морају се такође пре пуштања у саобраћај у законском року пријавити надлежној управној власти ради регистровања.

4. Ове одредбе о пријави држања не важе:

а) за подвозна средства Његовог Величанства Краља;

б) за подвозна средства, која се налазе у трговинама, стоваришима, продавницама и радионицама ради продаје;

в) за подвозна средства, која су избачена из саобраћаја као неупотребљива;

г) за подвозна средства, која су стављена ван саобраћаја по жељи сопственика; и

д) за подвозна средства странаца и двовласника, који се привремено баве у нашој Краљевини.

5. Сви остали сопственици дужни су у законом одређеном року да поднесу пријаву надлежној управној власти и то увек заједно са саобраћајном књижицом коју морају претходно купити (ако је немају) код надлежне Пореске управе.

6. Пријаве за држање аутомобила, аутобуса, фијакера итд. подлеже такси из тачке 1 Тар.бр. 100 таксене тарифе.

Ова се такса плаћа у таксеним маркама и лепи и ништи на самој пријави.

7. Такси из тачке 1 Тар.Бр. 100 таксене тарифе подлежи и молба, којом се захтева да се употребљиво подвозно средство стави ван употребе (под пломбу) или да се скине пломба са овако пломбираног подвозног средства. У овом другом случају, ова молба замењује пријаву за држање подвозног средства.

8. Ни једно подвозно средство које подлежи такси из Тар.Бр. 100 таксене тарифе не може се регистровати, док се за дотично подвозно средство не поднесе саобраћајна књижица.

9. Саобраћајна књижица је исправа у коју се стављају сви званични описи потврде, одобрења, промене и забелешке, које служе као докази, да су за дотично подвозно средство испуњени сви потребни законски услови за вршење саобраћаја.

10. Свако подвозно средство поменуто у тачци 1 овога члана, са којим се врши саобраћај, мора увек имати поред саобраћајне табле и своју саобраћајну књижицу.

11. Саобраћајна књижица строго је везана за само подвозно средство и мора га стално пратити без обзира на промене у власништву.

12. Због овога чим управна (полицијска) власт прими извештај о продаји регистрованог подвозног средства дужна је ову промену убележити у свој регистар и у саобраћајну књижицу, а затим о овоме известити надлежну пореску управу. Ако је ово подвозно средство продато лицу, које не живи на подручју дотичне управне власти, ова је дужна да подвозно средство избрише из свог регистра и о томе засебним актом извести Пореску управу и управну власт надлежну за место купчевог становања. Исто тако поступиће се ако сопственик подвозног средства промени своје стално пребивалиште.

13. Ради једнообразности саобраћајне књижице штампа и издаје за целу Краљевину Одељење пореза Министарства финансија. Ове књижице распродају пореске управе по цени коштања.

14. Саобраћајна табла и саобраћајна књижица мора се одузети од сопственика оног подвозног средства, које је стављено ван саобраћаја услед квара. Овако се подвозно средство мора претходно комисијски прегледати, па онда на основу комисијског записника избрисати из саобраћајног регистра, о чему се мора одмах известити надлежна Пореска управа.

15. Одредбе о саобраћајним књижицама не важе за она подвозна средства, која не подлеже овој такси по прописима 5 Напомене уз Т.Бр. 100 таксене тарифе, или која су од ње ослобођена.

16. За оваква подвозна средства издају се нарочите саобраћајне дозволе, у којима се морају тачно означити прописи, по којима је дотично подвозно средство ослобођено плаћања таксе из Т.Бр. 100 таксене тарифе.

17. Сва подвозна средства за која се плаћа годишња такса по тежини морају се у законском року измерити и то у следећим роковима.

а) нова подвозна средства и оправљена подвозна средства, у року од 10 дана од дана пријаве;

б) мотоцикли, који се сада налазе у саобраћају, најдаље до 25 маја 1932 године;

в) сва остала подвозна средства до 31 децембра 1932 године.

18. Мерење се врши на општинској или државној ваги у присуству органа управне власти и финансијске контроле и то само у местима где је седиште управне власти првог степена о чему општинска односно државна власт издаје нарочиту потврду. Одређени органи који присуствују мерењу, такође морају потписати потврду о тежини.

19. Свако се подвозно средство мора измерити заједно са свима справама, алатима и резервним деловима, који припадају дотичном подвозном средству и ово се мора нарочито означити у потврди. Бензин, уље и остали погонски материјал не узима се у обзир приликом мерења.

20. Све трошкове око мерења сноси сопственик подвозног средства.

21. Кад се подвозно средство измери, сопственик је дужан да одмах упути своје подвозно средство на комисијски преглед.

22. Комисију за преглед свих подвозних средстава сачињавају: један орган управне власти првог степена, један машински инжињер или слични стручњак и један орган финансијске контроле.

23. По извршеном прегледу комисија саставља записник, у који уноси све потребне податке као: врсту подвозног средства, опис, тежину итд. Комисијски записник о извршеном прегледу морају потписати сви чланови комисије.

24. На основу комисијског записника, управна власт првог степена попуњује саобраћајну књижицу у коју уноси све потребне податке.

25. Комисија за преглед подвозних средстава састаје се код надлежне управне власти према потреби и то само у одређене дане.

26. Мерење и комисијски преглед врши се за свако подвозно средство само једном. Сви податци унети у саобраћајну књижицу важе све дотле, док се од сопственика дотичног подвозног средства не одузме саобраћајна књижица.

27. Ако комисија посумња у меру, може мерење поновити на истој ваги у присуству сопственика и комисије.

28. Изузетно оно подвозно средство, чија је књижица изгубљена или упропрашћена, мора се

поново мерити и комисијски прегледати. Копија саобраћајне књижице не може се издавти.

29. Управна власт кад испита техничке услове, и попуни саобраћајну књижицу дужна је упутити подносиоца са саобраћајном књижицом надлежној Пореској управи, да предходно плати годишњу таксу за одобрење употребе.

30. Пореска управа чим прими књижицу увешће дотично подвозно средство у своју ликвидациону књигу, ставиће број ликвидационе књиге, па ће затим издати налог за наплату годишње таксе. По наплати годишње таксе благајник ће у самој књижици ставити потврду о пријему ове таксе, а подносилац упутити надлежној управној власти ради даљег поступка.

31. Сопственици ауто-таксиа и теретних аутомобила, који обављају радњу за превоз робе морају претходно прибавити и потврду, да су за прошлу годину платили течевину на своју радњу.

32. Тек када подносилац пријаве доносе управној власти саобраћајну књижицу са потврдама о плаћеној годишњој такси и порези, ова ће га увести у регистар подвозних средстава, издати му одобрење за употребу подвозног средства и дати му број.

33. Са подвозним средствима из тачке 1 овога члана не сме се вршити никакав саобраћај, док се за дотично подвозно средство не добије одобрење за употребу од надлежне управне власти првог степена.

34. Одобрења за употребу подвозних средства поменутих у тач. 1 овога члана подлеже такси из атчке 2 Тар.Бр. 100 таксене тарифе и не може се издати док се предходно не плати такса из овога тарифног броја. Ово не важи за подвозна средства, која су по одредбама тачке 1 напомене 5 уз Тар.Бр. 100 таксене тарифе ослобођена годишње таксе за употребу.

35. Такса из тач. 2 Тар.Бр. 100 таксене тарифе плаћа се у готовом новцу.

36. Саобраћајна књижица неће се одузети од оног сопственика, чије је подвозно средство стављено ван саобраћаја по његовом захтеву, али ће се одузети саобраћајна табла.

37. Молбу за пломбирање може поднети једино сопственик дотичног подвозног средства и то увек заједно са саобраћајном књижицом.

38. Чим управна власт усвоји овакав захтев, дужна је да пломбира дотично подвозно средство у року од 24 часа, а по извршеном пломбирању означиће и у саобраћајном регистру да је дотично подвозно средство стављено под пломбу.

39. Подвозно средство мора се тако пломбирати да се ни у ком случају не може ставити у покрет без повреде саме пломбе.

40. Скидање пломбе тражи се молбом која подлежи такси из тач. 1 овог тарифног броја.

Пре но што се скине пломба са овако пломбираног подвозног средства, сопственик је дужан претходно платити годишњу таксу за текуће и наредно тромесечје рачунајући за свако тромесечје једну четвртину годишње таксе, ако ова није већ плаћена за дотичну годину.

41. Странци, туристе и двовласници за своја подвозна средства, која улазе у нашу Краљевину морају поднети пограничној царинарници пропратне документе (триптик, дозволу итд.). Улазна царинарница је дужна ставити на самом документу дан уласка дотичног подвозног средства у нашу Краљевину.

42. Ова подвозна средства када излазе из наше Краљевине морају се уписати код излазне ца-

ринарнице у контролник страних подвозних средства.

Овај контролник мора се водити тако, да се у свако доба може видети, када је дотично подвозно средство ушло и изашло из наше Краљевине, за које је време наплаћена такса из 5 Напомене уз Т.Бр. 100 таксене тарифе и где је ова такса укњижена.

43. Ако има места за наплату ове таксе царинарница ће таксу наплатити, наплаћену таксу увешће у контролник, а сопственику или тераоцу издаће потврду о наплаћеној такси.

44. Цео посао око књижења и наплате таксе мора се водити тако да не прави никакве сметње самом саобраћају.

45. Сва подвозна средства, која подлеже такси из овог тарифног броја, ако су регистрована у нашој Краљевини седам година, рачунајући од 1 јануара 1932 године, плаћају после овог рока за свако даље одобрење за употребу, половину годишње таксе из овог тарифног броја.

46. Управне односно финансијске или општинске власти имају права тражити саобраћајну књижицу на увиђај ради проверавања наплате таксе.

47. За извиђај и осуду по кривицама за пријавну таксу надлежне су управне власти првога степена.

Жалбе против осуде подносе се у року од 15 дана, преко власти која је осуду изрекла надлежној финансијској дирекцији.

48. За извиђај и осуду по кривицама за годишњу таксу надлежне су Пореске управе. Оне поступају по достава ма надлежних органа државне власти, као и по приватним достава ма.

Полицијска је власт дужна о свакој откривеној кривици за годишњу таксу обавестити Пореску управу ради поступка, а такође то исто мора чинити и Пореска управа за пријавну таксу.

49. Чиновници који код наплате таксе ову не изврше као што треба и оштете државну касу или су у опште небрижљиви у извршењу прописа овога члана, казниће се од 30 до 500 динара. Мање наплаћену таксу мора доплатити сопственик подвозног средства.

50. За пријаву осталих обичних подвозних средстава, која нису поменута у Тар.Бр. 100, а која се по законским прописима такође пријављују и добијају одобрење за рад и употребу, плаћа се такса по Тар.Бр. 1 таксене тарифе, а за одобрење такса по Тар.Бр. 5 таксене тарифе. Обична сељачка кола као и чезе, која искључиво служе за потребу дотичног сопственика не плаћају таксу ни из ове тачке.

51. Кад овај правилник ступи на снагу престају важити сви ранији прописи, објашњења, упутства, итд. која се односе на тумачење наплате таксе на подвозна средства поменута у Тар. Бр. 100 таксене тарифе.

Члан 107.

Уз Т.Бр. 101

I. Општи прописи

1. Таксу из тарифног броја 101 таксене тарифе наплаћују у корист државне касе државне и приватне жељезнице у међународном и у унутрашњем саобраћају скеле и пловни објекти ма које врсте на рекама, језерима и каналима у унутрашњем саобраћају и трамвајска предузећа.

2. Ова се такса наплаћује при наплати само возарине, а на износ чисте возарине.

3. Износ ове таксе мора бити урачунат у обрачунском ставу. Код путничких карата ова се

такса урачунава заједно са возарином у вредност карте. Заокруживање се врши на укупан износ возарине са таксом.

4. Под вредношћу возарине за пртљаг, псе и експресну робу разуме се она сума, која се плаћа за превоз ових предмета. У ову возарину не улазе остале суме, које се плаћају при превозу ових предмета, као: манипулационе дажбине за обезбеђење уредне испоруке итд.

5. Под вредношћу возарине за сву осталу робу разуме се она сума, која се мора платити да би се на жељезницама, пловним објектима и евентуално трамвајима стекло право превоза свију предмета предатих на возидбу, а по пропису дотичних тарифа. У возарину не улазе споредне дажбине као: лежарина, оборина, мерина, дангуба, повука итд.

6. Код возарина, у којима имају удела више предузећа, свако предузеће, према своме уделу наплаћује и полаже одговарајућу таксу.

7. На суме наплаћених возарина у страној валути обрачун ће се вршити по оном курсу по коме је са страним железницама возарина обрачуната и наплаћена.

8. Овој такси не подлеже износ вредности оних исправа, којима се не стиче право путовања, као: вредност перонске карте, карте за добијање одређеног седишта у возу, изречене казне, вредности пропалих кауција и бесплатних карата итд.

9. Таксу из овог тарифног броја не плаћају:

а) Краљ и чланови Краљевског Дома;

б) Држава за своје пошиљке;

в) Самоуправна тела, приватна лица и друштва за своје пошиљке на сопственим железницама, ако те пошиљке нису намењене слободној трговини; и

г) сопственици пловних објеката за своје пошиљке, које су намењене за потребе саме експлоатације пловних објеката.

10. Овој такси не подлеже:

а) превози ваздушним саобраћајним средствима;

б) преносима тежачким чамцима, чуновима и томе слично;

в) преноси дековиљским жељезницама и

г) бесплатне упутнице.

11. Такса за пренос путника, робе, пртљага итд. наплаћује се и предаје државној каси у готовом новцу.

12. Такса за превозе скелама и осталим објектима плаћа се у таксеним маркама унапред, према положеној закупнини, и лепи се на реферату, који се мора здружити са закупним уговором.

13. Превози, за које се не плаћа никакав закуп, а врше се редовно уз награду, такође подлеже овој такси. Код ових превоза морају се употребљавати превозне карте државног издања.

II. Државна и повлашћена саобраћајна предузећа

14. Већа приватна бродарска предузећа, која воде потврђене књиге по систему двојног књиговодства, могу тражити на основу прописа 4 Напомене уз Т.Бр. 101 таксене тарифе повластицу од Министра финансија, да наплаћену таксу из овог тарифног броја полажу државној каси месечно, а на основу извода из својих књига. Имена овако повлашћених предузећа објавиће се преко „Службених новина".

15. Предузећа која траже повластицу из 4 Напомене уз Тар.Бр. 101 таксене тарифе морају претходно доказати, да уједно воде главну књигу, приманоту или дневник (журнал), књигу благајне

и књигу текућих рачуна (салдо конто) и да њихове благајне, претставништва и агенције испуњавају услове из тач. 19 и 20 овог Правилника.

16. Молба за повластицу подноси се Министарству финансија Одељењу пореза. Одељење пореза кад прими овакву молбу, одредиће у споразуму са Управом поморства и Речног саобраћаја стручну комисију од три члана, која ће испитати на лицу места услове из предње тачке.

Комисија о своме раду подноси извештај Одељењу пореза са образложеним мишљењем. Тек када се прими овај извештај донеће се решење Министра финансија.

17. Предузећа, која буду кажњена због неисправног вођења књига или због прикривања државне таксе, губе право на ову повластицу и више је не могу добити.

18. Државне железнице (види Правилинк о начину плаћања возарине за пошиљке државних установа на железницама и бродовима у државној експлоатацији Ф.О.Бр. 1681/26), самоуправне и приватне железнице и трамваји, Речна пловидба Краљевине Југославије, као предузећа, која уживају повластицу из 4 Напомене тарифног броја 101 таксене тарифе, полажу на крају свакога месеца надлежној државној благајни наплаћену таксу у току прошлог месеца, и то:

а) за путнички саобраћај код железница од целокупне суме добивене продајом путничких карата (три двадесеттрећине) 3/23;

б) за путнички саобраћај код бродова и трамваја од целокупне суме добивене продајом путничких карата (једну једанаестину) 1/11;

в) за робни саобраћај од целокупне суме добивене наплатом чисте возарине са таксом, за пртљаге, псе, експресну и осталу робу (једну једанаестину) 1/11;

19. Управе самоуправних и приватних железница, трамваја и приватних бродарских предузећа, која уживају повластице из 4 Напомене уз тарифни број 101 таксене тарифе, морају водити потврђене књиге. Благајне свих железница, бродарских предузећа и трамваја морају водити контролнике о пријему и продаји путничких карата, из којих се мора тачно видети: број примљених путничких карата по врстама; њихова вредност по врстама; број продатих карата по врстама и њихова вредност; и укупна вредност продатих карата.

20. Ради обрачуна и књижења 10% таксе на возарину за робу благајне самоуправних приватних железница, трамваја и бродарских предузећа, која уживају повластице из 4 Напомене уз Тар.Бр. 101 таксене тарифе, морају водити контролнике наплаћене возарине на робу, пртљаг, псе итд. (књигу приспеле и отпремљене робе), из којих се мора видети поред осталог број товарног листа; релација експедиције; врста робе; врста експедиције; тарифа; износ чисте возарине; износ државне таксе и износ осталих трошкова.

21. Речна бродарства за превоз робе морају употребљавати у унутрашњем саобраћају монополисане товарне листове за речни, каналски и језерски саобраћај, и монополисане пртљажне матице. У локалном, путничком саобраћају за денчану робу у место товарних листова употребљаваju се монополисане спроводнице за локални саобраћај. Као локални путнички саобраћај сматра се онај превоз путника који се понавља на једној истој линији више пута дневно чија удаљеност није већа од 25 км.

22. Ове контролнике благајне морају закључивати месечно, недељно или дневно према потреби књиговодства, па изводе истих достављати по

специјалним обрасцима својој управи ради даљег књижења.

23. Све управе које уживају повластице из 4 Напомене уз Тар.Бр. 101 таксене тарифе, морају водити у својој главној књизи посебно рачун прихода од путничких карата, а посебно рачун прихода од чисте возарине пртљага, робе итд. Ови рачуни морају бити везани са рачуном 15% таксе из Тар.Бр. 101 таксене тарифе, као и са рачуном 10% таксе из овог тарифног броја.

Исто тако ове управе морају у својој главној књизи одвојено водити рачун манипулационих трошкова и рачуна споредних дажбина, рачун реморкаже итд.

24. Када управе ових предузећа из добивених образаца од својих благајна прокњиже приходе морају их сложити посебно по месецима и чувати ради даље контроле и ревизије најмање годину дана.

25. Ове обрасце за извештај и књижење израдиће свака управа предузећа према врсти послова и према потребама свога књиговодства, али ови ипак морају имати колоне, које одговарају колонама контролника.

26. На крају сваког месеца управа ових предузећа закључују рачун прихода од путничких карата и робе, као и рачуне такса из Т.Бр. 101 таксене тарифе, обрачунавају таксу, и полажу је надлежној државној благајници у законом року.

27. Месечни обрачуни за таксе Т.Бр. 101 таксене тарифе имају се састављати на засебном обрасцу у два примерка и приходи од ових такса достављају се државној благајници или Пореској управи заједно са месечним обрачуном. Државна благајна односно Пореска управа потврђује пријем новца на дупликату месечног обрачуна и враћа тај дупликат предузећу.

28. Државна благајна односно Пореска управа дужна је да унесе приходе од ових такса у месечни извештај о приходу од такса, који шаље Одељењу пореза.

III. Приватна предузећа, која не уживају повластице из 4 Напомене уз Т.Бр. 101 таксене тарифе

А. Путнички саобраћај

29. Приватна бродарска предузећа, која не уживају повластице из 4 Напомене уз Тар.Бр. 101 таксене тарифе, наплаћују таксу из овог тарифног броја у корист државне касе у унутрашњем путничком саобраћају на рекама, каналима и језерима употребом путничких карата државног издања.

Због овога ни један путник код ових предузећа не може путовати бродом или којим другим пловним објектом без путничке карте државног издања, изузев путника са бесплатним картама.

30. Сва приватна бродарска предузећа, која се баве преносом путника, дужна су благовремено да прибаве потребне путничке карте државног издања од надлежне Капетаније пристаништа, плаћајући унапред таксу из овог тарифног броја према вредности путничких карата и трошкове за израду блока са путничким картама.

Ради лакше манипулације, свако приватно бродарско предузеће има право да поручи за своје сталне линије непосредно од Одељења пореза Министарства финансија специјалне путничке карте, које могу бити израђене и према тарифи дотичног предузећа са нарочитим ценама. Оваква поруџбина мора се извршити на месец дана раније пре употребе.

Такса код путничких карата државног издања мора бити урачуната у вредност карте, а заокружење врши се на укупан износ возарине са таксом.

31. Путничке карте државног издања повезане су у блоковима од 100 листова и сваки блок са путничким картама има своју серију и број. Ове карте имају три дела: јуксту, карту и купон, који су одвојени перфорацијом.

32. При продаји путничких карата благајна предузећа или пловног објекта удара на продатој карти жиг дотичног предузећа, који означава релацију пута и датум продаје, па затим предаје путничку карту са купоном, а јуксту задржава за контролу. Путничке карте могу се продавати на броду у местима где нема агенције или претставништва дотичног предузећа.

При улазу путника у брод контролор брода одваја купон од продате карте и предаје путнику само карту. При излазу путника из бродова, органи Капетаније пристаништа или финансијске контроле контролишу на штеку предају карата.

33. Капетаније пристаништа дужне су да благовремено поруче израду путничких карата за сва бродарска предузећа на своме подручју са тачним означењем, за које релације требају карте, од које цене и за које предузеће и то непосредно од Одељења пореза Министарства финансија.

34. Одељење пореза стараће се да све карте штампа према потребама самог бродарства, а израђене карте доставља надлежним Пореским управама, које снабдевају Капетаније пристаништа по њиховим требовањима.

35. Свака је Капетанија дужна старати се, да има увек довољан број свих врста карата за сва предузећа на своме подручју. За неизвршење овог прописа одговорни чиновник кажњава се по тачци 92 овога члана.

36. Ради књижења ових карата и прихода од ових такса, Капетаније пристаништа морају водити, поред осталих књига, и контролник о пријему

и продаји путничких карата, као и потребне партијалнике. Ове контролнике и партијалнике штампа Одељење пореза Министарства финансија.

37. Приходи од наплаћених трошкова за израду блокова (цена блока) морају се одвојено књижити и као такви посебно показати у месечном обрачуну.

38. Приходе од продаје путничких карата Капетаније пристаништа предају надлежној Пореској управи заједно са месечним обрачуном најдаље до 10 дана у месецу за протекли месец. Пореска управа потврђује пријем новца на дупликату месечног обрачуна и враћа тај дупликат Капетанији пристаништа.

39. Бесплатне путничке карте штампају и издају сама предузећа.

40. Путничке карте државног издања штампају се у државној маркарници под контролом комисије за израду таксених марака, којој се специјално за овај посао додељује један стручни чиновник таксеног отсека Одељења пореза.

Б. Линијски робни саобраћај

41. Приватна бродарска предузећа, која не уживају повластице из 4 Напомене уз Тар.Бр. 101 таксене тарифе, наплаћују у корист државне касе у унутрашњем речном саобраћају таксу из тачке 2 Тар.Бр. 101 таксене тарифе у готовом новцу, и то унапред од сваког транспорта робе, пртљага итд. према износу наплаћене возарине.

42. Ни један товар у унутрашњем линијском саобраћају код ових предузећа, за чији се пренос плаћа такса из овог тарифног броја, не може бити примљен без монополисаног товарног листа, или пртљажне матице за речно, каналско и језерско бродарство.

43. Товарни лист за речно, каналско и језерско бродарство штампа се у три примерка — уникат, дупликат и трипликат. Товарни листови поред осталих података у обрачунском ставу, морају имати и податке о наплаћеној такси из Тар.Бр. 101 таксене тарифе.

44. На првом примерку товарног листа утиснута је таксена марка од 5 динара.

45. Сваки товарни лист има своју серију и број, који су утиснути на сва три примерка. Први и други примерак товарног листа перфорисан је.

46. Приватна бродарска предузећа снабдевају се са пртљажним матицама код Управе државних монопола или код надлежне Капетаније пристаништа. Товарне листове распродају малопродавнице дувана.

47. Чим се товар преда Управи, агенцији, преставништву или броду за експедицију са товарним листом, Управа, агенција, преставништво или заповедник брода, обрачунава возарину и државну таксу, па затим по наплати таксе издаје странци други примерак товарног листа као потврду предаје. Први примерак (уникат) товарног листа прати робу, а трећи примерак остаје предузећу за књижење.

48. Већа предузећа, која имају уређене агенције са одвојеним благајнама и књиговодством, књиже товарне листове по упуствима свог главног књиговодства.

49. Мања предузећа, која књиже приходе само код своје Управе или главне агенције, морају у главној агенцији поред књиге благајне, водити још и књигу отпремљене робе, књигу приспеле робе, и књигу товарница робе.

Књига благајне, књига отпремљене и књига приспеле робе морају бити потврђени код надлежне власти.

50. Књига отпремљене робе (образац А) има следеће колоне: датум, број товарног листа, број товарнице, пошиљалац и место, прималац и место, број колета, врста и садржина бруто килограма, повука у напред, повука по продаји, повучине утовар и истовар, манипулациона дажбина, осигурање, мерина, подвоз, 10% државне таксе, товарни лист, наплаћено свега (Динара — пара), да се наплати свега (Динара пара) и приметба.

51. Књига приспеле робе (образац б) има исте колоне као и књига отпремљене робе, само испред колоне „приметба" има још једну колону „по обрачуну од . . . . . ".

Сваки примерак књиге отпремљене или приспеле робе има 100 листова и повезан је.

52. Књига товарница робе има следеће колоне: број товарног листа, знак, број колета, количина, врста колета и садржина, бруто тежина килограма, плаћено, да се наплати.

Књига товарница робе има 50 листова оштампаних у дупликату. Сваки уникат товарнице одвојен је перфорацијом од повеза.

53. Остале агенције воде само књигу товарница робе и књигу обрачуна наплаћених товарних листова.

54. Књига обрачуна наплаћених товарних листова има 50 листова оштампаних у дупликату. Сваки уникат обрачуна наплаћених товарних листова одвојена је перфорацијом од повеза.

Уникат и дупликат ове књиге има следеће колоне: линија, број товарног листа, од станице, повука унапред, повука по предаји, возарина, утовар и истовар, манипулационе таксе, осигурање, товарни лист, 10% таксе, свега, укупно и примедба.

Књига обрачуна наплаћених товарних листова повезана је и има своју серију и број.

55. Товарнице и обрачун наплаћених товарних листова књижи се оловком и то на тај начин што се испод униката стави индиго хартија.

56. Експедиција и књижење врши се на следећи начин:

а) када се товар предаје за експедицију главној агенцији, ова одмах ставља на товарном листу редни број из књиге отпремљене робе, затим, предаје експедитору дупликат товарног листа, а уникат и трипликат задржава за даље књижење.

Пре утовара сви товарни листови морају се прокњижити у књигу отпремљене робе, затим се сређују по местима опредељења и књиже у књигу товарница робе.

Књижење се врши на тај начин, што се за сваку примљену агенцију сачини посебна товарница. По извршеном књижењу уникат товарнице одваја се из књиге и предаје заповеднику пловног објекта заједно са односним уникатима товарних листова ради даље предаје пријемној агенцији. Пријемна агенција потврђује пријем робе на самој товарници, коју одмах враћа главној агенцији.

б) када се товар предаје помоћној агенцији, ова такође ставља редни број на товарном листу, који узима по реду из књиге товарнице робе, предаје експедитору дупликат товарног листа, књижи товарне листове у товарнице робе одвојено за сваку агенцију, и предаје заповеднику пловног објекта све товарнице са свима уникатима и трипликатима товарних листова.

Заповедник пловног објекта предаје свакој пријемној помоћној агенцији само уникате товарних листова, која потврђује пријем на самој товарници, а товарнице са трипликатима товарних листова доставља главној агенцији односно управи предузећа, која књижи све трипликате товарних листова у књигу приспеле робе.

57. Када помоћне агенције предају робу примаоцу и наплате повуку или возарину, наплаћени новац књиже у обрачун наплаћених товарних листова и уникат овог обрачуна са новцем достављају одмах својој главној агенцији ради даљег књижења.

Главна агенција на основу примљених обрачуна раздужује помоћне агенције по књизи приспеле робе, а задужује се у књизи благајне.

58. Књиге приспеле и отпремљене робе закључују се сваког 11, 21 и 1 у месецу и то на тај начин што се испод исписаног текста повуче линија и саберу суме. По закључку свако предузеће мора сачинити извод из ових књига у дупликату, у коме ће тачно означити од кога је и до кога редног броја извод сачињен, износ суме чисте возарине и износ наплаћене 10% државне таксе, на пример:

„Пореској управи

У

Бродарско предузеће Н. . . . . .
наплатило је у току првих десет дана месеца фебрутара 1933 и то:

На име чисте возарине по својој књизи отпремљене робе од броја 220 до броја 254 динара . . . . . 5.000.—
По књизи приспеле робе од броја 320 до 400.— динара . . . . 7.000.—

Укупно динара: . . . 12.000.—

На име 10% државне таксе из Тар.Бр. 101 таксене тарифе наплаћено је динара 1.200.— и словом хиљаду двеста динара, која се сума предаје Управи с молбом да се пријем потврди на дупликату овог извода“.

59. Овај извод са новцем мора се доставити надлежној Пореској управи најдаље до 15, 25 и 5 сваког месеца.

60. Дупликат извода, на коме је стављена потврда о пријему, мора се здружити, везати и чувати са одговарајућим трипликатима товарних листова и обрачунима наплаћених товарних листова ради даље ревизије најмање годину дана.

В. Локални робни саобраћај

61. За робу у локалном путничком саобраћају у место товарних листова употребљавају се монополисане спроводнице за робу.

62. Ни један товар у локалном саобраћају, који подлежи плаћању таксе из Тар.Бр. 101 таксене тарифе, не сме се утоварити без спроводнице за локални саобраћај у противном одговорно предузеће казниће се по тачци 91 под 2 овог члана, а заповедник пловног објекта по тачци 91 под 4 овога члана.

63. Свака спроводница има три примерка: матицу, рачун наплаћене возарине и пропратницу. Спроводнице су повезане у свесци од 25 и 50 комада. На рачуну утиснута је прописна такса. Пропратница је оштампана на хартији друге боје. Рачун наплаћене возарине и пропратнице одвојене су перфорацијом од свеске. Сва три примерка спроводнице носе једну серију и један број.

64. Спроводнице попуњује само предузеће и то од једном стављајући дуплу индиго хартију испод првог и другог примерка спроводнице.

Кад се спроводница попуни рачун наплаћене возарине издаје се предаваоцу пошиљке, пропратница прати робу, а матица остаје у свесци ради књижења.

65. За спроводнице у локалном саобраћају мора се водити засебна потврђена књига (сумарник за робу у локалном саобраћају и пртљажне матице). Ова књига има следеће колоне: редни број, датум, серију матице за робу (од броја до броја), за пртљаге (од броја до броја), наплаћено за робу повука, динара — пара, провизија динара — пара, утовар, истовар, динара — пара, возарина, динара — пара, 10% државна такса, динара — пара, за пртљаг возарине, динара — пара, манипулациона такса.

66. У сумарнику за робу у локалном саобраћају књижи се примљена возарина на основу дневних извода из спроводница за робу у локалном саобраћају и пртљажних матица.

Одредбе тач. 57, 58, 59 и 60 овога члана важе и за сумарник.

Матица товарних листова мора се чувати заједно са обрачуном — изводом ради даље ревизије.

Г. Преноси пртљага, паса итд.

67. За пренос пртљага сва предузећа употребљавају монополисане пртљажне матице.

68. Монополисана пртљажна матица има матицу и рачун наплаћене возарине. Рачун наплаћене возарине има исту серију и број као и матица, а одвојен је перфорацијом од свеске. Рачун се попуњује кад се испод матице стави дупли индиго хартија. На рачуну је утиснута прописна такса. Монополисана пртљажна матица повезује се у свеске од 25 до 50 комада.

69. Пртљажне матице књиже се у сумарник као спроводнице.

70. Обрачунавање и полагање врши се у истом року и на исти начин код надлежне Пореске управе као и код товарних листова.

71. Књигу отпремљене и приспеле робе и књигу товарница као и књигу обрачуна наплаћене возарине штампаће ради једнообразности Одељење пореза Министарства финансија, које ће их и продавати преко Пореских управа по цени коштања.

72. Овај обрачун важи само за већа предузећа која одржавају сталну линију, а која не испуњавају све услове из тач. 15 овог члана. Али, ако овакво предузеће буде кажњено због прикривања државне таксе или због неуредног вођења књига онда ова предузећа морају полагати државну таксу по одредбама одељка IV овог члана.

IV. Преноси чамцима, малим дереглијама и осталим пловним објектима

73. Све одредбе овог Правилника о вођењу књига и обрачуна таксе важе само за већа предузећа која одржавју сталне линије и воде потврђене књиге, а за остала предузећа важе остале одредбе.

Уз сваки товар на сваком објекту мора бити попратни документ (монополисани товарни лист) у коме мора бити означено место утовара, тежина и врста утоварене робе и место опредељења. На предњој страни товарног листа обрачунава се возарина по постојећим тарифама речне пловидбе. Ако возилац робе ма из ког разлога не може или не уме да обрачуна возарину, оставиће празан товарни лист. Органи, који врше наплату таксе, дужни су у том случају да сами обрачунавају возарину и да према овој наплате 10% таксе од чисте возарине.

74. Ако возилац истоварује робу на више станица има на свакој станици да плати таксу по

Тар.Бр. 101 таксене тарифе само за истоварену количину.

75. Чим натоварени објекат стигне у једно пристаниште возилац са товарним листом има се јавити Капетанији пристаништа, а ако ове нема, агенцији Речне пловидбе или Пореској власти, где ће му се на основу података у товарном листу израчунати и наплатити државна такса. О извршеној наплати издаје се странци признаница (потврда о пријему) и тек на основу ове признанице може странка почети са истоваром.

76. Признанична књига о наплати ове таксе има 100 листова. Признаница се пише у два примерка употребом индиго хартије, од којих се уникат издаје странци, а дупликат остаје код власти, која је таксу наплатила.

За пренос путника код ових предузећа важе одредбе о путничким картама државног издања.

V. Преноси песка, шљунка, камена итд. у локалним и линијском саобраћају

77. Сва бродарска друштва и сопственици свих пловних објеката (изузев Речну пловидбу Краљевине Југославије и Српско бродарско друштво) имају при превозу песка и шљунка да обрачунавају возарину (тарифски став) по вагону у удаљености до 20 км 50.— динара, од 20 до 100 км. 100.— динара, те према томе плаћају на име 10% таксе из Тар.Бр. 101 таксене тарифе по вагону на удаљеност до 20 км. 5.— динара, а од 20 до 100 км. 10.— динара и то, без обзира да ли је та роба адресована на одређено лице или је упућена на стовариште ради прераде и даље слободне трговине.

78. За пренос камена, дрва и угља има се у локалном саобраћају тј. удаљености до највише

10 км. обрачунавати возарина са 150.— динара по вагону, те се према томе плаћа на име таксе из Т.Бр. 101 по вагону 15.— динара. За пренос преко 10 км. важи тарифа Речне пловидбе Краљевине Југославије.

79. За пренос све остале робе у локалном или линијском саобраћају, као и за превоз песка и шљунка на удаљености преко 100 км. имају се возарине (тарифски ставови) обрачунавати по постојећим тарифама Речне пловидбе Краљевине Југославије.

80. Ова одредба о тарифи важи и за она пескарска предузећа, трговине, са каменом, угљеном итд. која својим сопственим пловним објектима превозе робу, материјал за своја стоваришта — трговине — и за које друге сврхе.

81. Ако се истовар и утовар овакве робе врши у седишту Капетаније пристаништа, онда се ни један њихов пловни објекат не сме истоварити, док се не плати такса из овог тарифног броја. Због овога је свако овако предузеће дужно, да пре истовара поднесе Капетанији пристаништа пријаву о доласку објекта, у којој ће тачно означити и тонажу превозне робе.

82. Капетанија пристаништа када прими пријаву, дужна је на лицу места да провери пријављену тонажу и то овери на пријави потписом. Тонажа се обрачунава по општим прописима, а истовар се одобрава тек после плаћене таксе из тарифног броја 101 таксене тарифе.

83. Ове одредбе важе за предузећа која не уживају повластице из 4 Напомене уз Тар.Бр. 101 таксене тарифе.

84. Ако се истовар овакве робе врши ван седишта Капетаније пристаништа, онда су ова предузећа дужна да траже од Министарства финансија повластицу, да ову таксу полажу месечно

према својим књигама. Предузећа која уживају повластице из 4 Напомене уз Тар.Бр. 101 таксене тарифе дужна су да воде следеће потврђене књиге: магацинску књигу, дневник (журнал), главну књигу и бродски дневник.

85. Магацинска књига мора се водити тако да се у свако доба може установити пријем и износ робе или материјала из магацина или из стоваришта.

У главној књизи мора се водити одвојено рачун 10% државне таксе за све врсте преноса, а према релацији преноса и врсти робе. Овај рачун мора бити везан са одговарајућим рачуном робе.

У бродском дневнику заповедник пловног објекта мора убележавати свакодневни рад пловног објекта.

86. На крају сваког месеца ова предузећа морају положити надлежној Пореској власти дужну таксу за прошли месец према изводима из својих књига.

87. Ова предузећа, пре но што почну или заврше посао на оваквим местима, дужна су о овоме известити и надлежну Капетанију пристаништа.

88. Ако се пренос песка, угља, камена, итд. не врши сопственим пловним објектима, онда возиоци имају све дужности као и остали возиоци у погледу вођења контролника, употребе товарних листова итд.

VI. Казне

89. Ако се ова такса на време не плати одговорно лице или друштво казниће се једноструким износом редовне таксе.

Државни службеници за ове кривице кажњавају се новчаном казном од 200.— до 1.000.— динара.

90. Ако се ова такса прикрије, па се то накнадно утврди, казниће се одговорно лице или друштво троструким износом неположене таксе.

91. Навчаном казном од 2.000.— до 5.000.— казниће се:

1. Самоуправна и приватна предузећа која уживају повластице из 4 Напомене уз Тар.Бр. 101 таксене тарифе, ако не воде или неуредно воде потврђене књиге, које су прописане овим Правилником, ако контролним органима не ставе на расположење своје књиге и остале податке приликом прегледа ревизје или ако не извршује прописе овог Правилника;

2. Приватна бродарска предузећа, која не уживају повластице из 4 Напомене уз Тар.Бр. 101 таксене тарифе:

а) ако продају путничке карте приватног издања;

б) ако продате карте државног издања не издају путницима;

в) ако поново употребе продату карту;

г) ако на продатој путничкој карти државног издања не ударе жиг и датум;

д) ако приме и пошљу робу, за чији пренос мора бити плаћена такса из овог тарифног броја, без монополисаног товарног листа, или ако у товарним листовима, спроводницама и пртљажним матицама немарно уписују возарину да би ускратили државну таксу;

ђ) ако не извршују остале прописе из овог Правилника.

3. Предузећа, која сопственим пловним објектима превозе песак, угаљ, камен итд., ако отпочну истовар у местима где је седиште Капетаније пристаништа, пре него што плате таксу из Тар.Бр. 101 таксене тарифе и ако не извршују остале прописе овог Правилника.

4. Заповедници пловних објеката:

а) ако приме путнике без прописних путничких карата и робу, за коју се мора такса платити, без монополисаног товарног листа или спроводнице;

б) ако ометају државну контролу на пловним објектима;

в) ако се не придржавају осталих одредаба прописаних у Тар.Бр. 101 таксене тарифе и овом Правилнику.

92. Државни и самоуправни службеници казниће се новчаном казном од 200.— до 1.000.— динара ако не извршују остале прописе Тар.Бр. 101 таксене тарифе и овог Правилника.

93. Оптужбе и реферате противу државних и приватних лица и предузећа због не извршења прописа овог Тар.Бр. и његовог Правилника подносе надлежне контролне власти.

94. Сва претходна ислеђења и салушања по кривицама приватних лица и предузећа обављају у бродарству Капетаније пристаништа, а код осталих предузећа органи Пореске управе.

95. За извиђај и осуду надлежне су:

а) за кривице приватних лица и предузећа Пореске управе;

б) за кривице државних службеника Министар финансија. Против одлуке Министра финансија нема места жалби.

VII. Надзор и контрола

96. Врховни надзор за извршење прописа овог тарифног броја и његовог Правилника врши Министар финансија преко Одељења пореза.

97. Целокупну контролу и ревизију код државних жељезница врши Министарство саобраћаја.

98. Целокупну контролу и ревизију код Капетаније пристаништа врши Управа поморства и речног саобраћаја. У изузетним случајевима ревизију може извршити и Министарство финансија.

99. Целокупну контролу у погледу наплате таксе и ревизију код Дирекције речне пловидбе врши Одељење пореза у сарадњу са Управом поморства и речног саобраћаја.

100. Контролу над извршењем прописа из овог тарифног броја и његовог Правилника код самоуправних и приватних шумских и осталих железница врше надлежне Финансијске дирекције или Пореске управе. Ревизију код ових предузећа врши Одељење пореза у споразуму са Дирекцијом државних жељзница.

101. Целокупну контролу над извршењем прописа овог тарифног броја код приватних бродарских предузећа, скела и осталих пловних објеката врше Капетаније пристаништа и органи Финансијске контроле, а ако ових нема, онда ову контролу врше Пореске управе или општинске власти. Ревизју код ових предузећа врши Одељења пореза Минстарства финансија у споразуму са Управом поморства и речног саобраћаја.

VIII. Повраћај више наплаћене таксе

102. У случају да се закупцу врати један део закупнине из ма којег разлога, има права на повраћај и одговарајућег дела плаћене таксе.

Исто тако, ако закупцу превоза при истеку рока о закупу или каквом другом предузећу остане известан број неупотребљених односно непродатих превозних или путничких карата, вратиће се одговарајућа такса, ако ове карте нису одвојене од купона.

Повраћај ове таксе врши се по општим прописима који важе и за остале повраћаје такса.

IX. Прелазна наређења

103. Све одредбе овог Правилника о путничким картама државног издања, о монополисаним товарним листовима за речно каналско и језерско бродарство, о спроводницама и пртљажним матицама ступају на снагу 1 јула 1932 године.

104. Првог јула 1932 године престају важити све повластице издате о тромесечном полагању таксе из Тар.Бр. 101 таксене тарифе, које су издате по ранијим прописима. До овог рока сва предузећа морају ликвидирати дужну таксу из овог тарифног броја. Нове повластице могу се дати само на основу нових прописа у Тар.Бр. 101 таксене тарифе.

Члан 108.

Уз Т.Бр. 101а

1. По Т.Бр. 101а таксене тарифе наплаћена такса у таксеним маркама приликом издавања ловачке карте, лепи се и ништи на самој ловачкој карти.

2. У ловачкој карти мора се означити на који се начин лов врши, на пр.: „без пса“, са „једним псом“ итд.

3. У случају да је извесно лице ослобођено плаћања ове таксе, мора се на ловачкој карти тачно означити са којих разлога такса није наплаћена.

4. Ова такса за допуштење ловљења не искључује наплату закупнине ловишта односно дажбине за шумски фонд.

5. Казне по 4 Напомени уз Т.Бр. 101а не искључују казне по Закону о лову.

6. У областима где нема нарочитих закона о лову ова ће се такса наплаћивати на исправи која се издаје као одобрење за употребу (ношење) ловачког оружја.

7. Наплата таксе из тач. б, в и г Т.Бр. 101а вршиће се према томе колико дотично лице има својих сопствених паса са којима лови, а не према евентуално позајмљеним псима, за које може доказати да нису његова сопственост.

Члан 109.

Уз Т.Бр. 102

1. Наплата таксе из Т.Бр. 102 таксене тарифе не искључује плаћање из Т.Бр. 108 таксене тарифе.

Члан 110.

Уз Т.Бр. 108

1. Таксу из Т.Бр. 108 под а, б и в таксене тарифе и 3 Напомене уз овај Тар. број плаћају сви приватни лекари, сви државни и самоуправни лекари, који поред службене дужности врше и приватну праксу, сви пенсионери, који обављају лекарску праксу и сви зубни лекари (дантисти).

2. Ова се такса полаже у таксеним маркама и лепи на допуштењу и одобрењу.

3. На молби којом се ово допуштење тражи плаћа се такса из Т.Бр. 1.

Члан 111.

Уз Т.Бр. 109

1. Диплома која се издаје бабицама и за њу наплаћује такса из Т.Бр. 107 таксене тарифе, не може обухватити и право на слободну праксу, те

тиме искључити наплату таксе из Т.Бр. 109 таксене тарифе, сем случајева изложених у напомени уз овај тарифни број, кад се пракса врши у местима до 2500 становника. У овим се случајевима наплаћује само такса из Т.Бр. 3 и 4 таксене тарифе за уверење којим се за бабице у та места утврђују.

2. Ако се пак промени место те се из места до 2500 становника дође у место преко 2500 становника платиће се прописна такса за то место.

3. Али бабице не плаћају таксу из Т.Бр. 109 таксене тарифе онда, када буду примљене у општинску службу. Чим пак из ове иступе, морају ову таксу платити.

4. Ова се такса плаћа у таксеним маркама, а лепи се на допуштењу.

Члан 112.

Уз Т.Бр. 110

1. По Т.Бр. 110 таксене тарифе плаћа се такса за уверење о својини и здрављу стоке према врсти или старости стоке.

2. Ова такса плаћа се употребом таксене хартије.

3. Долепљивање таксених марака допушта се у случајевима предвиђеним у прописима тога тарифног броја.

Члан 113.

Уз Т.Бр. 111

1. Такса из Т.Бр. 111 таксене тарифе полаже се у таксеним маркама и лепи на допуштењу.

2. За молбу којом се ово допуштење тражи плаћа се такса из Т.Бр. 1 таксене тарифе.

Члан 114.

Уз Т.Бр. 112

1. Такса из Т.Бр. 112 таксене тарифе наплаћује се у таксеним маркама и лепи на решењу којим је право одузето кад оно постане извршним.

Члан 115.

Уз Т.Бр. 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119 и 120

1. Такса из Т.Бр. 113, 114, 115, 116, 117, 118 и 119 таксене тарифе лепи се и ништи на допуштењу односно одобрењу или уверењу.

2. За молбу којом се ово допуштење, одобрење или уверење тражи плаћа се такса из Т.Бр. 1 таксене тарифе.

3. Тарифа коју пропише Министар социјалне политике и народног здравља на основу напомене уз Т.Бр. 114 објављује се у „Службеним новинама".

Члан 116.

Уз Т.Бр. 120

(Укинут од 1-IV 1932 године).

Члан 117.

Уз Т.Бр. 121, 122, 123

1. Отровне ствари, које се нађу не само у радњи већ и у стану продаваца, ако је стан под једним кровом са радњом, сматраће се да су намењене продаји (Т.Бр. 121).

2. Приликом доношења пресуда по кривицама из Т.Бр. 121, 122 и 123 таксене тарифе мора се овом пресудом досудити и такса из тих тарифних бројева, а такса се може наплатити само у случају ако пресуда постане извршном.

Члан 118.

Уз Т.Бр. 124

1. Такса из Т.Бр. 124 таксене тарифе плаћа се унапред и лепи на самој жалби.

Члан 119.

Уз Т.Бр. 125, 126, 127, 128, 129 и 130

1. Такса из Т.Бр. 125, 126, 127, 128, 129 и 130 таксене тарифе лепи се и ништи на уверењу односно: одобрењу, декрету, пријави.

2. За тражење ових уверења итд. плаћа се такса по Т.Бр. 1 таксене тарифе.

Члан 120.

Уз Т.Бр. 131 и 132

1. Такса из Т.Бр. 131 и 132 таксене тарифе полаже се у таксеним маркама и лепи на самој тужби.

Члан 121.

Уз Т.Бр. 135 и 136

1. Такса из Т.Бр. 135 и 136 полаже се у таксеним маркама и лепи на самом тражењу.

2. За решења која се по овим тражењима доносе било да се тражења одбијају или уважавају неће се наплаћивати никаква такса.

Члан 122.

Уз Т.Бр. 137

Платне књижице и платни листови државних службеника сматрају се као исправе које немају одређене количине вредности и при тражењу да се ови огласи за поцепане или изгубљени платиће се такса из трећег става Т.Бр. 137 таксене тарифе.

Члан 123.

Уз Т.Бр. 138

1. Такса из Т.Бр. 138 таксене тарифе лепи се на самом тражењу.

2. За решења које се по овим тражењима доносе било да се тражења одбијају или уважавају неће се наплаћивати никаква друга такса.

3. Ради јасније примене наводи се пример: За тражење забране и интабулације ради обезбеђења суме од 5040 динара ако суд издаје 5 решења платиће се на име таксе (укњижбене пристојбе): 1. за суму до 500 дин. за два обезбеђења по 10 дин. свега 20 дин., 2. за ресто 45 стотина за сваку стотину од сваког обезбеђења по 1 динар, свега 90 динара, 3. за 2 решења по 5 динара, свега 10 динара, — укупно 120 динара.

4. Ако би сума за коју се тражи обезбеђење била предвиђена са интересом онда би се за одмеру таксе узела целокупна сума заједно са интересом од дана рока до дана тражења обезбеђења. На пример: Ако би се на дан 1 децембра 1923 године захтевала интабулација за обезбеду 8640 динара са 12% интереса од 1 августа 1922 године до наплате, онда би се такса за тражење интабулације имала да наплати према суми од 10.022.40 динара, колико износи главна сума са интересом до дана тражења, односно према суми од 10.000 динара јер се суме испод 50 динара не узимају у рачун и такса би за тражење овог једног обезбеђења ако се не издају више од три решења износила 105 динара.

5. Као проширење обезбеђења сматра се свако тражење измене у погледу нових објеката обезбеђења или у погледу повишења целокупне суме обезбеђења.

Члан 124.

Уз Т.Бр. 139

1. Такса из Т.Бр. 139 таксене тарифе лепи се на самом тражењу скидања (брисања) или смањивања обезбеђења, а плаћа се за свако обезбеђење на које се тражење односи.

2. Ако се једним тражењем обухвата и скидање обезбеђења и смањивање обезбеђења, такса ће се посебице наплатити за скидање а посебице за смањивање, и то од сваког обезбеђења чије се скидање или смањивање тражи.

3. У случају кад се скидање или смањивање обезбеђења тражи парницом онда ће се такса платити по Т.Бр. 173 и 174 таксене тарифе, и то ако је вредност имања већа од обезбеђене суме према вредности обезбеђене суме; а ако је вредност имања мања од обезбеђене суме, према вредности самог имања.

4. Кад се стараоци обрате старатељском судији са молбом да тражи скинуће обезбеђења, које је по његовом тражењу стављено на њихово имање, онда ће сваки старалац поред таксе за молбу и решење по Т.Бр. 1 и 5 таксене тарифе, платити и таксу по овоме тарифном броју. Ова ће се такса прилепити на тражењу упућеном старатељском судији, а старатељски судија ће у своме акту којим од суда тражи скинуће обезбеђења назначити да је ова такса плаћена.

Члан 125.

Уз Т.Бр. 143

(*Укинут од 30-VI 1930 год.*).

Члан 126.

Уз Т.Бр. 144

1. Такса из Т.Бр. 144 таксене тарифе лепи се на акту по коме се опуномоћавање или отказива-

ње пуномоћија пред судом врши, а плаћа је лице које о томе акт суду подноси или о томе изјаву пред судом даје.

Члан 127.

Уз Т.Бр. 145

1. Такса из Т.Бр. 145 таксене тарифе лепи се на акту по коме приватно лице код суда отказује пуномоћије своме пуномоћнику.

2. Ову таксу плаћа лице које отказ пуномоћија преко суда захтева.

Члан 128.

Уз Т.Бр. 146

Такса из Т.Бр. 146 таксене тарифе лепи се на акту којим се тражи продаја забрањених или обустављених ствари или исплата узабрањеног новца, а плаћа је лице које то тражење код суда подноси.

Члан 129.

Уз Т.Бр. 147

На молбу, којом се тражи чување тестамента у суду, поред таксе за молбу, лепи се и такса из Т.Бр. 147 таксене тарифе.

Члан 130.

Уз Т.Бр. 148

На молбу, којом се тражи састав или признање тестамента или кодицила пред судијом, поред таксе за молбу лепи се и такса по Т.Бр. 148 таксене тарифе.

Члан 131.

Уз Т.Бр. 149

1. Такса из Т.Бр. 149 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама и лепи се на самом тражењу.

2. Ако се отварање и обзнана тестамента врши по званичној дужности такса из овог тарифног броја наплатиће се по окончаној расправи.

Члан 132.

Уз Т.Бр. 151 и 152

1. По Т.Бр. 151 и 152 таксене тарифе плаћа се такса у таксеним маркама које се лепе и ниште као и такса из Т.Бр. 43 таксене тарифе.

2. За молбу којом се тражи ова потврда плаћа се такса по Т.Бр. 1 таксене тарифе.

3. Ако исправе из Т.Бр. 151 и 152 садрже уједно и пренос имовине платиће се и прописна преносна такса према природи и вредности тога преноса по сада постојећим прописима.

Члан 133.

Уз Т.Бр. 153

(*Укинут од 30-VI 1930 год.*).

Члан 134.

Уз Т.Бр. 154

(*Укинут од 30-VI 1930 год.*).

Члан 135.

Уз Т.Бр. 155

(*Укинут од 30-VI 1930 год.*).

Члан 136.

Уз Т.Бр. 156

(*Укинут од 30-VI 1930 год.*).

Члан 137.

Уз Т.Бр. 157

(*Укинут од 30-VI 1930 год.*).

Члан 138.

Уз Т.Бр. 158

(Укинут од 30-VI 1930 год.).

Члан 139.

Уз Т.Бр. 159

(Укинут од 30-VI 1930 год.).

Члан 140.

Уз Т.Бр. 160

(Укинут од 30-VI 1930 год.).

Члан 141.

Уз Т.Бр. 161

(Укинут од 30-VI 1930 год.).

Члан 142.

Уз Т.Бр. 162

(Укинут од 30-VI 1930 год.).

Члан 143.

Уз Т.Бр. 163

(Укинут од 30-VI 1930 год.).

Члан 144.

Уз Т.Бр. 164

(Укинут од 30-VI 1930 год.).

Члан 145.

Уз Т.Бр. 167

1. Такса из Т.Бр. 167 таксене тарифе плаћа се за потврду свију књига које се по ма ком закону морају потврдити.

2. Такса из овог тарифног броја платиће се и за потврду свију осталих књига које се по закону не морају потврдити али чије се потврђење буде од ма ког лица тражило.

3. Такса из овог тарифног броја лепи се на самој потврди и иста искључује таксу из Т.Бр. 43 таксене тарифе.

4. За молбу којом се тражи потврђење књига платиће се за сваку књигу чије се потврђење тражи такса из Т.Бр. 1 таксене тарифе.

5. Непријава књига из тач. 1 овога члана за потврду подлежи казни у петоструком износу неплаћене таксе поред редовне таксе.

6. Као лист рачунаће се фолио књиге (две стране).

7. Такса из Тар.Бр. 167 плаћа се и за картотеке. Такса за картотеке лепи се и ништи на реферату, односно молби којом се картотеке пријављују за потврду, односно парафирање с тим, да се на свакој картотеци стави жиг следеће садржине: „Такса по Т.Бр. 167 плаћена под Бр. . . . . 193 . . . . . — Одељење пореза ће набавити жигове за све власти надлежне за наплату ове таксе".

Према овоме, одређени чиновник за потврду односно парафирање картотека на свакој картотеци ставиће број деловодног протокола, под којим је заведена молба за потврду картотеке, а испод тога свој потпис (параф). Према броју картотека наплатиће се и поништити такса на молби, рачунајући сваку картотеку као један лист.

По извршеном жигосању (потврди), односни чиновник потврдиће на молби, колико је картотека жигосано и колико такса наплаћена, — па о томе издати и странци потврду (на пр. Н. Н. данас жигосано 500 картотека под Бр. . . . . .).

Члан 146.

Уз Т.Бр. 170

1. Такса из Т.Бр. 170 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама и лепи се, и то: код депозита које приватна лица од своје воље молбама предају властима на чување за прву годину на молби а за остало време приликом издавања депозита на потврди о пријему депозита.

2. Код депозита који се предају властима на чување по званичној дужности или их по прописима појединих закона приватна лица морају властима полагати (образовање пупилних и стечајних маса, при вршењу забрана, полагање кауција приликом лицитација и т. сл.) такса из Т.Бр. 170 таксене тарифе неће се плаћати ни наплаћивати.

3. Али у случајевима кад лице, коме је досуђен депозит на кога по тач. 2 овога члана није такса плаћена, у остављеном року по позиву депозит не подигне, платиће таксу на вредност депозита који је требао подигнути рачунајући ову таксу од дана протеклог рока.

4. Приликом обрачунавања таксе на депозит свака почетна стотина рачуна се као цела стотина а сваки део године рачуна се у целу годину.

5. На депозите именоване у Т.Бр. 170 таксене тарифе држава не плаћа никакву камату но ово не искључује материјалну одговорност чиновника ако депозите, по прописима других закона у предвиђеном року не предаду на приплод.

6. Када се захтева пренос депозита из једне касе у другу касу или се захтева исплата на другој каси плаћаће се, и то: за депозите који подлеже плаћању таксе из Т.Бр. 170 таксене тарифе, поред те таксе, још и једногодишња такса по истом тарифном броју, а за депозите који не подлеже плаћању таксе по Т.Бр. 170 платиће се само једногодишња такса из тога тарифног броја.

7. Процена вредности ствари из Т.Бр. 170 под а), кад се ова по самој природи ствари не може тачно оценити врши се путем вештака, по прописима који о томе постоје, а трошак око овога пада на депонента односно на одговорно лице или наследника.

8. На акције наплаћиваће се депозитна такса по Т.Бр. 170 под в) и то на оне које се котирају на берзи по берзанској вредности ако је она већа од номиналне иначе по номиналној вредности, а код акција које се не котирају на берзи по прометној вредности ако је ова већа од номиналне вредности иначе по номиналној вредности.

9. Прометна вредност ових акција утврдиће се вештачком проценом у смислу тач. 7 овога члана.

Члан 147.

Уз Т.Бр. 173 и 174

1. Такса из Т.Бр. 173 и 174 плаћа се у таксеним маркама, а лепи на тужбу којом се грађански спор заснива односно покреће.

2. Ова се такса плаћа за сву утрошену хартију као и за све наредбе, решења и пресуде које се у току тога спора буду донеле.

3. Али ако би у току спора која страна поднела какву молбу или представку за коју се иначе плаћа такса из Т.Бр. 1 таксене тарифе, или упутила неко тражење за које је Законом о таксама предвиђена нека специјална такса, онда се за такву молбу односно представку или тражење има да плати и такса која је за такве случајеве Законом о таксама предвиђена.

4. По молбама за које је Законом о таксама предвиђена такса из Т.Бр. 1 таксене тарифе, а не нека специјална такса, ако молилац у току спора тражи и решење, поред таксе за молбу платиће и таксу за решење из Т.Бр. 5 таксене тарифе.

5. За прилоге, који се у тужби или доцније у току спора подносе плаћа се такса из Т.Бр. 2 таксене тарифе ако на ове није већ нека већа такса прилепљена.

6. Ако се по поступку тужба има да поднесе у више примерака такса из Т.Бр. 173 и 174 наплатиће се само за један примерак на који ће бити и прилепљена а за остале примерке неће се плаћати никаква такса.

7. Лица која уз тужбу поднесу уверење о сиромашном праву, не плаћају таксу из Т.Бр. 173 и 174 таксене тарифе приликом подизања тужбе.

8. Кад у случају предвиђеном у предњој тачки (7) овога члана тужилац не плати таксу из Т.Бр. 173 и 174 таксене тарифе противна ће страна у случају осуде, поравнања или уважења одустанка од тужбе бити осуђена да држави ову таксу накнади, а ако је поравнање и уважење одустанка од тужбе било пре првог рочишта накнадиће само половину ове таксе.

9. Када се у парницу у којој, из узрока наведеног у тач. 7 овога члана по тужби није плаћена такса из Т.Бр. 173 и 174 таксене тарифе уз тужилачку страну умеша треће лице, које није ослобођено од плаћања таксе, платиће поред таксе из Т.Бр. 187 таксене тарифе и таксу из Т.Бр. 173 и 174 на вредност тога спора, с тим да од противне стране има права захтевати накнаду ове таксе. У истом случају ову таксу из Т.Бр. 173 и 174 таксене тарифе платиће и заштитник тужилачке стране кад се прими заштите с тим да има права накнаде од противне стране.

10. Кад се држави или лицу, ослобођеном плаћања такса на основу сиромашког права, као тужилачкој страни, досуђује истакнуто право у тужби, или се закључи поравнање или уважи одустанак од тужбе онда мора противна страна бити

осуђена да плати и таксу из Т.Бр. 173 и 174 таксене тарифе, а ако је поравнање и уважење одустанка од тужбе учињено пре првог рочишта противна страна платиће само половину ових такса.

11. У случајевима где такса из Т.Бр. 173 и 174 таксене тарифе не би била мања од 6000 динара, а тужилачка страна, према своме имовном стању, није у могућности да ову таксу плати у напред, а тражење његовог права не би се могло одложити без штете за њега, суд ће по оцени доказа о свему овоме моћи одобрити почек само за исплату половине ових такса до свршетка парнице, а половина се мора платити унапред.

12. Овај почек може се одобрити само тако, ако полагач таксе (тужилачка страна) да суду довољну залогу у хартијама од вредности, које се котирају на београдској или загребачкој берзи или хипотековану залогу на први степен. Вредност залоге мора бити два пута већа од вредности кредитоване таксе.

13. Вредност хартија од вредности, сем државних или државом гарантованих, цениће се по курсној вредности ако је она мања од номинале, иначе по номиналној вредности. Државне и државом гаратоване хартије од вредности примаће се по номиналној вредности.

14. Вредност хипотековане залоге цениће се по осмоме ставу 1 Напомене уз Т.Бр. 12 таксене тарифе.

15. Са уверењем о хипотеци подноси се суду и тапија (грунтовни извадак) од хипотекованог добра.

16. При одобравању почека, суд ће поред таксе, за решење, наплатити унапред још и годишњи интерес 6% на кредитовану таксену суму, због чега се у овом случају неће наплатити такса из Т.Бр. 39 таксене тарифе.

17. Ова наплата интереса бива у маркама и лепе се на одобрење са назначењем да је у то име наплаћено.

18. Одлука суда о почеку извршна је:

19. Ако се одлуком суда право тужиоца истакнуто у тужби досуђује, или се по парници поравнање закључује или уважава (прима) одустанак од тужбе, противна страна ће се осудити и на солидарну обавезу са тужиоцем за плаћање таксе за коју је дат почек.

20. По свршеној парници у корист тужилачке стране, или у случају закључења поравнања или уважења одустанка од тужбе, такса за коју је дат почек наплатиће се првенствено из дате залоге ексекутивним путем, а у колико се из те залоге не наплати наплатиће се из осталог имања тужилачке стране и противне стране као солидарно одговорне за плаћање ове таксе.

21. По свршеној парници, по којој је тужилац одбијен од свога тражења такса за коју је дат почек наплатиће се првенствено из дате залоге ексекутивним путем, а у колико се из те залоге не наплати наплатиће се из осталог имања тужилачке стране.

22. Противу одлуке о продаји залоге нема места жалби.

23. Поравнање или одустанак од тужбе после првог рочишта не дају тужиоцу права на повраћај или умањене залоге док се такса не плати.

24. Ако би по поведеном спору тужба била одбачена због неуредности или ненадлежности, тужилачка страна, која је таксу по Т.Бр. 173 и 174 платила има права да за 90 дана тражи повраћај три четвртине плаћене таксе.

25. А ако би се поведени спор свршио судским поравнањем до првог рочишта или на дан првог рочишта одређеног за пресуђење главне стварі, или у споровима по кратком поступку пре доношења решења о осуди или одбијању, или кад се у тим роковима одустане од тужбе и одустанак уважи тужилачке страна која је таксу по Т.Бр. 173 и 174 таксене тарифе платила има права да у року од деведесет (90) дана тражи повраћај половину ових такса.

26. Али ако је приликом закључења поравнања тужилачкој страни досуђена плаћена такса, било да је она у поравнању именована као такса или као парнични трошкови, тужилачка страна нема права на повраћај половине такса из Т.Бр. 173 и 174 таксене тарифе.

Члан 148.

Уз Т.Бр. 175

1. Уверење о сиромашком праву може се употребити да се не плати такса из Т.Бр. 175 таксене тарифе.

2. Све што је у тач. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9 и 10 члана 147 овога Правилника прописано за наплату такса из Т.Бр. 173 и 174 таксене тарифе важи и за наплату таксе по Т.Бр. 175.

3. Такса из Т.Бр. 175 таксене тарифе плаћа се и за представке по којима се у Србији и Црној Гори од првостепених судова траже решење: постоји ли за суђење дотичног предмета надлежност избраног суда.

4. Половина таксе из Т.Бр. 175 таксене тарифе плаћа се за представке — протесте — трећих лица противу: потврде тапије (грунтовнога преноса), убаштињења или у случају поравнања пред судом.

5. Ова такса из Т.Бр. 175 таксене тарифе плаћа се за тужбе у парницама: о службености, уси-

новљењу, оглашењу за распикућу и у свима оним парницама у којима је предмет парнице апсолутно непроценљив, као и у свима оним парницама по којима предмет парнице није апсолутно непроценљив али којима се не тражи досуда неког права него само поништај — анулирање — (нулитет) правних послова и односа, као што су парнице о поништају тестамента, поништају уговора и т. сл. Али ако се парницом не тражи само поништај правних послова и односа него и досуда некога права мора се платити такса из Т.Бр. 173 и 174 таксене тарифе, као на пример тужба за поништај тестамента и досуда права наслеђа, тужба за поништај уговора о преносу и досуда пречег права откупа и т. сл.

6. Ако би се у току спора о поништају правних послова и односа појавило и тражење досуде права онда ће се од тужилачке стране тражити да претходно плати допуну до износа таксе из Т.Бр. 173 и 174 таксене тарифе према вредности спорног предмета, па тек по томе продужити извиђање парнице.

Члан 149.

Уз Т.Бр. 176

1. Уверење о сиромашком праву може се употребити да се не плати и такса из Т.Бр. 176 таксене тарифе, али ако жалилачка страна добије парницу противна страна осудиће се да држави накнади ову таксу. За плаћање ове таксе одговоран је и умешач уз страну која је жалбу или незадовољство изјавила, као и заштитник, који се по позивању те стране заштите примио и од ових ће се ова такса наплатити.

2. Ова такса плаћа се у таксеним маркама, а лепи на незадовољству или жалби.

Члан 150.

Уз Т.Бр. 177

Такса из Т.Бр. 177 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама, а лепи на акту којим је против-тражење употребљено, односно на против-тужбу.

Члан 151.

Уз Т.Бр. 178

1. Такса из Т.Бр. 178 таксене тарифе лепи се на акту којим се тражи изузеће једног или више судија и то за сваког судију посебна такса.

2. Уверење о сиромашком праву може се употребити да се ова такса не плати.

Члан 152.

Уз Т.Бр. 182

1. Такса из Т.Бр. 182 таксене тарифе лепи се на молби којом интересована страна захтева да се некоме, чије се место становања не зна, одреди заступник. Ако се постављање заступника има да објави и у „Службеним новинама“ поред таксе из Т.Бр. 172 платиће се такса из Т.Бр. 332 таксене тарифе.

2. Уверење о сиромашком праву може се употребити да се и ова такса не плати.

Члан 153.

Уз Т.Бр. 187

1. Такса из Т.Бр. 187 таксене тарифе лепи се на акту, којим неко треће лице, које није парничар, тражи да се умеша у парницу уз једну или другу страну или противу обе стране, или на акту, којим се нека парнична страна позива у заштиту на неко треће лице.

2. Износ ове таксе зависи од стадијума у коме се парница налази.

3. Уверење о сиромашком праву може се употребити да се ова такса не плати.

Члан 154.

Уз Т.Бр. 188

1. Ако се одлагање рочишта тражи, а није случај из трећег става Напомене уз Т.Бр. 188 таксене тарифе, такса за одлагање рочишта из Т.Бр. 188 плаћа се унапред и лепи на самом акту тражења, за који се не плаћа и такса из Т.Бр. 1 таксене тарифе.

2. Ако се рочиште одлаже услед неког поступка парничне стране, а није случај из трећег става Напомене уз Т.Бр. 188 таксене тарифе, ова ће се такса наплатити по прописаном поступку од парничне стране која је одлагање рочишта изазвала.

3. Све док се ова такса не плати било од ма које стране, ново рочиште се не може одредити.

4. Величина ове таксе зависи од тога које је рочиште по реду у дотичној парници чије се одлагање тражи или које се одлаже. На пример: ако се тражи одлагање рочишта, које је пето по реду у дотичној парници, платиће се на име таксе 100 динара без обзира на то што ранија по реду рочишта нису одлагана.

5. Плаћена такса за одлагање рочишта не може се кривој страни ставити на терет.

6. Уверење о сиромашком праву може се употребити да се ова такса не плати, али ће се она наплатити од умешача уз страну, која ову таксу услед сиромаштва није платила или од заштитника исте стране.

7. Такса плаћена за тражење одлагања рочишта не може се вратити и ако рочиште не буде одложено, јер се та такса плаћа унапред за тражење без обзира на то да ли ће суд то тражење уважити. Ово у толико пре што ће суд то тражење узимати у оцену и доносити своје решење, ма да суд то не би морао да чини да нема тога тражења.

Члан 155.

Уз Т.Бр. 192

1. Такса из Т.Бр. 192 таксене тарифе лепи се на акту (тужби) којим се тражи уништење јавне продаје (дражбе) извршене од службеног лица.

2. Ова се такса плаћа према величини продајне цене.

3. Уверење о сиромашком праву може се употребити да се ова такса не плати.

Члан 156.

Уз Т.Бр. 193

(Укинут од 30-VI 1930 године).

Члан 157.

Уз Т.Бр. 194

(Укинут од 30-VI 1930 године).

Члан 158.

Уз Т.Бр. 195

(Укинут од 30-VI 1930 године).

Члан 159.

Уз Т.Бр. 196

(Укинут од 30-VI 1930 године).

Члан 160.

Уз Т.Бр. 197

(Укинут од 30-VI 1930 године).

Члан 161.

Уз Т.Бр. 198

(Укинут од 30-VI 1930 године).

Члан 162.

Уз Т.Бр. 199

(Укинут од 30-VI 1930 године).

Члан 163.

Уз Т.Бр. 200

Такса из Т.Бр. 200 таксене тарифе наплаћује се по осуди, и лепи се на осуди по њеној извршности.

Члан 164.

Уз Т.Бр. 201

Такса из Т.Бр. 201 таксене тарифе плаћа се унапред и лепи на самој жалби.

Члан 165.

Уз Т.Бр. 203

1. По Т.Бр. 203 таксене тарифе плаћа се такса и за поштанске стоварнице.

2. У случају где увозна пропратница замењује стоварницу, ова ће се такса лепити на пропратници, но ова такса у овоме случају не може бити мања од 2 динара.

3. Ако се пак подноси стоварница онда се за ову плаћа такса по овом тарифном броју и 2 Напомени уз тај тарифни број, а за пропратницу свега 2 динара, и обратно ако је случај из тач. 2 овога члана.

4. Када се роба налази у вагону у просутом стању (камен, песак, гвожђе итд.) онда ће се такса наплаћивати по 2 Напомени уз овај тарифни број по 10 динара од једног вагона. За случај пак да оваква роба дође шлепом или лађом наплата ове таксе вршиће се такође од вагона. Количине испод 1000 кгр. рачунаће се увек као целих 1000 кграма.

5. Ако се за једне и исте предмете подноси више пута стоварница, такса ће се само једанпут

наплатити, и то приликом подношења прве стоварнице, а на доцније поновно поднесену стоварницу означити да је такса на ранијој плаћена назначивши и број ове.

Члан 166.

Уз Т.Бр. 204

Такса из Т.Бр. 204 таксене тарифе не плаћа се за спроводнице међународних пакета.

Члан 167.

Уз Т.Бр. 205 и 206

1. Такса из Т.Бр. 205 и 206 таксене тарифе плаћа се само за уникат: декларације и уметка декларације, а сви остали примерци: „дупликати", „трипликати" итд. не подлеже такси из ових тарифних бројева.

2. У случају где ситничка признаница замењује декларацију лепиће се на ситничкој признаници такса из Т.Бр. 205 односно још и по Т.Бр. 206 ако је један лист ситничке признанице био недовољан.

Члан 168.

Уз Т.Бр. 207

Приликом наплате таксе из Т.Бр. 207 таксене тарифе водиће се рачуна о пропису тач. 2 члана 177 овога Правилника.

Члан 169.

Уз Т.Бр. 208

Такса из Т.Бр. 208 таксене тарифе лепи се на молби.

Члан 170.

Уз Т.Бр. 209

Такса из Т.Бр. 209 таксене тарифе лепи се на молби, којом се пренос тражи поред таксе за молбу.

Члан 171.

Уз Т.Бр. 210

1. Такса из Т.Бр. 210 таксене тарифе плаћа се у свима случајевима осим онда, кад је трговинским уговором с којом страном државом прописано, да се ова такса не плаћа. Ова ће се такса наплаћивати и за уверење, које коморе и наше власти издају о пореклу робе приликом извоза.

2. Такса се ова плаћа у таксеним маркама и лепи и ништи на уверењу.

Члан 172.

Уз Т.Бр. 212

1. Такса из Т.Бр. 212 таксене тарифе не плаћа се у случају из друге напомене уз овај тарифни број, по којој су уверења о здравствености сточних производа и уверења да роба није заражена филоксером у тежини до 5 кгр. слободна од таксе.

2. Тако исто такса из Т.Бр. 212 неће се наплаћивати за анализе, које се имају извршити по службеној дужности.

3. У случајевима кад анализу тражи приватно лице, ова се такса лепи уз таксу за молбу којом се анализа захтева.

Члан 173.

Уз Т.Бр. 214

1. Ради евиденције о уредном плаћању годишње таксе из Т.Бр. 214 за одобрење приватног сместишта, мора свака власт, у чијем се делокругу и надлежности налази сместиште, водити регистар сместишта по коме ће се тачно знати: које лице и одакле има одобрено сместиште, и кога му је дана и под којим бројем сместиште одобрено, за коју је годину таксу платио, и да ли је сместиште напустио и кога дана.

2. Ову је таксу дужан сопственик сместишта полагати сваке године до 15 јануара, јер ако то не учини казниће се троструким износом ове таксе, поред наплате редовне таксе.

3. Ова такса плаћа се за целу календарску годину без обзира у које је време године ово одобрење издато.

Члан 174.

Уз Т.Бр. 219

1. Такса по Т.Бр. 219 таксене тарифе плаћа се било да се отварају колета, било да се тражи премер ма и без отварања колета чим се одобрење издаје.

2. Ова такса лепи се на товарној исправи (товарном листу), на којој овлашћени царински службеници стављају одобрење за преглед и премер, којом приликом и таксу поништавају.

3. По извршеноме прегледу, односно премеру, царински магационер означава на товарној исправи: када је преглед и премер извршен, и то оверава својим потписом за знак да је извршен посао по овоме одобрењу за које је такса плаћена.

4. Поновни преглед или премер исте робе може се извршити само по нарочитоме писменом одобрењу управника царинарнице, које ће се (одобрење) издати на основу поднете молбе снабдевене таксом из Т.Бр. 219.

Члан 175.

Уз Т.Бр. 221

Све молбе и све потребне исправе за добијање одобрења не подлеже такси, али се на њима увек мора означити, да су у томе циљу издате.

Члан 176.

Уз Т.Бр. 225

1. Ако царински посредник у оставци моли да буде поново постављен за царинског посредника

код исте царинарнице, код које је поднео оставку, његова поновна поставка подлежи наплати таксе из четвртог односно петог става Т.Бр. 225.

2. Ако, пак, царински посредник у оставци моли за поставку код друге царинарнице, његова поставка подлежи плаћању таксе која је прописана за премештај царинских посредника.

Члан 177.

Уз Т.Бр. 226

1. Да би се наплатила смањена такса из Т.Бр. 226 таксене тарифе од 20 динара, мора „сваки даљи углед" бити истоветан са првим примерком.

2. Ако ли се он од првог ма у чему разликује и царини по другој стопи, онда се такав углед сматра као да је први углед и подлежи такси од 50 динара.

Члан 178.

Уз Т.Бр. 227

Такса из Т.Бр. 227 лепи се на жалби.

Члан 179.

Уз Т.Бр. 229

1. У случајевима, где се при осуди кривца стекне и други закон који у Т.Бр. 229 таксене тарифе није поменут, на пр. Закон санитетски, или Кривични закон, са законом који је у том тарифном броју именован, и онда ће се такса за истрагу и осуду наплаћивати по овом тарифном броју, сем случајева где је за истрагу и осуду таквих кривица по другим законима прописана нарочита такса.

2. Ова такса наплаћује се и лепи и ништи на пресуди чим постане извршном.

Члан 180.

Уз Т.Бр. 230

Иста такса која се по Т.Бр. 230 таксене тарифе плаћа за жалбе (тужбе) Државном савету плаћа се и за жалбе (тужбе) Управноме суду и Пореском апелациономе суду.

Члан 181.

Уз Т.Бр. 231 и 232

1. Такса по Т.Бр. 231 и 232 таксене тарифе за пореску или таксену пријаву и за порески или таксени лист (књижицу) лепиће се на ове све дотле док не буду издате пријаве односно лист (књижица) са штампом утиснутом таксом.

2. Ако буду издате пореске или таксене књижице са важношћу за више година, наплатиће се онолико пута такса из Т.Бр. 232 за колико је година књижица издата.

Члан 182.

Уз Т.Бр. 233

Такса по Т.Бр. 233 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама, које се лепе на жалби.

Члан 183.

Уз Т.Бр. 235

1. Такса из Т.Бр. 235 таксене тарифе не плаћа се за сваки од артикала поменутих у овоме тарифном броју посебице, већ једна такса за допуштење продаје ма колико артикала било. Али, ако се поновно тражи допуштење за извесне артикле, за које раније допуштење није тражено ни добијено, платиће се поново ова такса.

2. Допуштење за продају таксених вредности повлачи и дужност продаје поштанских марака и осталих поштанских вредности.

3. У местима где општине врше продају таксених вредности зато што нема приватних продаваца, ова се такса неће наплаћивати од општина.

Члан 184.

Уз Т.Бр. 236

1. Такса из Т.Бр. 236 таксене тарифе за карте или домине плаћа се у таксеним маркама.

Карте. 2. Свака јединица (шпил) карата, без обзира од које врсте и за коју је игру намењена, мора бити у завијутку упакована тако, да се без цепања завијутка карте не могу видети.

3. Завијутак мора бити снабдевен са три отвора тако, да се кроз један види слика срца (херца) или кеца денари, кроз други утиснути жиг сопственика фабрике карата и место њено, а кроз трећи да се може утиснути државни жиг.

4. Приликом наплате таксе, кроз отвор на чисто поље кеца херца или денари удара се жиг са грбом и натписом „плаћено 50 динара таксе", а испод жига редни број свих шпилова дотле на царинарници жигосаних. На завијутку сваког шпила лепи се таксена марка од 50 динара, која се поништава истим жигом и истим редним бројем, удешавајући га тако, да један део жига пређе преко марке, а други преко завијутка.

5. Жиг којим се ово жигосање врши, израдиће се у присуству државне власти (Управе државних монопола) у потребном броју примерака од којих ће се по један предати царинарницама, које врше жигосање, за службу при жигосању, а остали ће се чувати у каси Управе државних монопола.

6. Машина у којој се жиг учвршћује мора имати свој затвор снабдевен са два кључа од који ће један стајати код управника царинарнице, при којој се жигосање врши, а други код финансијске власти, или Управе државних монопола, како то према потреби одреди Министар финансија.

7. Жигосање карата које се са стране увозе, вршиће се у царинарницама које буде одредио Министар финансија да врше увоз и жигосање карата. Жигосање ће се врши само једног дана у недељи који царинарница буде одредила, и то под надзором чиновника кога финансијска власт, код које стоји други кључ од машине, одреди и царинског чиновника који наплату царине и таксе буде вршио. Жиг ће се мењати увек најдаље по истеку пет година и тада почиње нов редни број жигосаних шпилова. Чим се нови жиг изради стари ће се жиг комисијски уништити пошто се претходно о томе састави записник и на њему остави неколико јасних отисака. Карте, које се израђују у земљи, плаћају ову таксу приликом жигосања карата такође у царинарници, које се врши на исти начин, као и кад се карте са стране увозе.

8. Сопственик фабрике известиће преко надлежне највише финансијске власти Одељењу пореза Министарства финансија о количини шпилова, које жели жигосати.

9. Чиновник одређен, по предлогу финансијске власти, од стране Одељења пореза Министарства финансија спровешће карте до царинарнице одређеног дана за жигосање, где ће присуствовати жигосању и поништавању таксених марака.

10. Допуштење за израду карата даје Министар финансија, али израда се карата може допустити само у месту, где има финансијска управа или монополско надзорништво.

11. У потребним случајевима Министар финансија прописаће посебан начин за жигосање карата таквој фабрици, као и ближе одредбе о контроли у опште да се нежигосане карте из фабрике у промет не би пуштале.

12. Невршење ових прописа повлачи губитак права за израду карата што изриче Министар финансија.

13. Не подлеже плаћању ове таксе карте које се кроз Краљевину само провозе, као и карте

које се у Краљевини израђују, а извозе ван Краљевине. Карте за извоз из земље спроводе се из фабрике до царинарнице под надзором финансијског органа са нарочитом спроводницом. Последња царинарница дужна је најдаље за пет дана по извозу, вратити спроводницу финансијској власти и на њој утврдити дан кад су карте у суседну земљу извезене.

Домине. 14. Такса на домине, без обзира на величину и број домина у јединици и на материјал од кога су израђене, плаћа се на царинарници.

15. На домине „дупло бело" удара се жиг да је такса плаћена а на кутије се лепи марка од 50 динара тако да се марка отварањем кутије мора поцепати. Марка ће се жигосати обичним царинским печатом.

16. Под затворима у којима се чува жиг за жигосање карата, чуваће се и жиг за домине.

17. Жигосање домина вршиће се под истом контролом као и жигосање карата.

18. Оно што је прописано о изради жига за жигосање карата и о његовој промени вреди и за домине.

19. Домине, које су у употреби или иначе у земљи у свима покрајинама наше Краљевине, морају се жигосати и таксу према овој тарифи платити.

20. Док се пак не израде потребни жигови, жигосање и поништавање ће се вршити печатом царинарнице, а поред тога ставиће се на оним доминама које се увозе: сума плаћене таксе, број увозне декларације и датум декларације, а на оне које се израђују у земљи: суму плаћене таксе, број и датум пријаве. Број декларације, односно број пријаве ставља се и на марку.

Казне. 21. Поред плаћања редовне таксе казниће се за сваку јединицу (шпил) карата или домина педесетоструком вредношћу редовне таксе: ко добавља, при себи држи, на продају нуди, другоме прода, или на други који начин шири или ширити настоји карте за играње или домине, које су таксиране већ једном употребљеном марком или које су таксиране лажном марком.

22. Поред плаћања редовне таксе казниће се за сваку јединицу (шпил) карата или домина петоструком вредношћу редовне таксе:

а) Ко нетаксиране или прописно необележене карте или домине, или карте и домине са прописно неприлепљеном и непоништеном таксеном марком продаје, раздаје, раздељује, набавља, држи, чува или овима игра.

б) Механџије, кафеџије и друге особе, као и друштвени клубови у чијим се просторијама и локалима игра нетаксираним картама и доминама, без обзира да ли је то било са или без његова знања. Код друштвених клубова на ову ће се казну осуђивати лица којима је вођење послова у клубу поверено, а код осталих дотични подузетник.

в) Ко прави, даје правити карте за играње или домине, или горње слике карата за играње, а нема за то дозволе надлежне власти, или ко то чини противу забране надлежне власти.

г) Власник штампарије, који штампа слике карата за играње, а нема за то дозволе надлежне власти, или писмене наруџбине фабриканта карата, који има надлежно одобрење за фабрикацију карата.

д) Фабрикант карата који обележи карте своје фабрике обележјем стране фирме.

ђ) Ко код увоза карата, за играње или домина или предузимања страних карата или домина пропусти да изврши прописе, који су за то прописани.

е) Ко нетаксиране карте или домине без испуњења царинских и контролних прописа у иностранство пошаље или извезе.

ж) Фабриканти карата за играње или домина, који књиге криво воде те се тиме опсег, течај и каквоћа радње неисправно исказује или отежава откривање правог стања или се докаже да се тиме иде да би се држава оштетила. У овом случају казна ће се одмерити према штети која за државу већ постоји каквим радом, као и према штети која би таквим радом за државу проистекла.

23. Казне ове, изложене за све случајеве у тач. 21 и 22 изрицаће се поред казна које су за те случајеве евентуално прописане Кривичним законом или каквим другим специјалним законом.

24. Сви прописи појединих локалних закона о трговању са картама за играње; о контролисању продаваца карата за играње и вођење бележника; о прегледању (ревизији) код продаваца карата за играње; о претресу дућана у којима је продаја карата за играње у колико ти прописи имају ослонца у садашњим законима, а не противе се прописима Устава, — остају у свему у важности до даље наредбе.

25. Сви ови прописи имају се применити и на домине.

26. Све јединице (шпилови) карата и домина, које се налазе у земљи морају бити жигосани и такса плаћена, јер ће се иначе сви они код којих се нађу карте и домине, које нису платиле таксу по овоме Закону, казнити петоструким износом таксе, коју је требало платили, поред редовне таксе.

Члан 185.

Уз Т.Бр. 237

За наплату таксе из Т.Бр. 237 таксене тарифе за ванграничне пасоше важе такође пропис тач. 2, 3, 4, 5, 6 и 8 члана 72 овога Правилника.

Члан 185а.

1. За визу пасоша, поред таксе из Т.Бр. 238 плаћа се и такса за молбу из Т.Бр. 1 таксене тарифе. Изузетно лица која су ослобођена плаћања таксе за пасош по прописима 2 и 4 Напомене уз Т.Бр. 237 таксене тарифе неће плаћати ни таксу из Т.Бр. 1. Ове одредбе важе и за оне случајеве где је самим споразумом са страном државом тако одређено.

2. Ко не искористи визу нема права на повраћај плаћене таксе.

3. Ако се улазна виза употреби за транзитну, разлика у такси неће се враћати.

4. Све олакшице код туристичких виза, као и овлашћења да се транзитне визе на извесним пругама могу издавати и у возу, остају и даље у важности до њихове измене.

5. Визе пасоша страним дипломатским заступницима издају се бесплатно по узајамности.

6. Све визе које издају пограничне власти на основу 4 Напомене уз Т.Бр. 238 подлеже двострукој такси из тач. 1 под б) односно в) без обзира на прописе тач. 1 под д) овог тарифног броја.

7) Краљевска заступништва на страни дужна су водити регистар бесплатно издатих виза.

Члан 186.

Уз Т.Бр. 237 до 252а

1. Све таксе, које се код наших консуларних власти полажу, плаћају се у готовом новцу по курсу, који ће одређивати повремено Министар финансија.

2. Наплаћени новац шаље се месечно, а најдаље тромесечно Главној државној благајници у

Београду, у оној монети како је наплаћен. На који ће се начин новац слати издаће потребно упуство Одељење државног рачуноводства Министарства финансија.

3. Због наплате такса у готову новцу све наше консуларне власти и мисије на страни морају водити дневник наплате таксе, који ће садржавати ове рубрике:

а) редни број;

б) дан, месец и година наплате таксе;

в) назначење предмета по коме је такса наплаћена и броја под којим је исти заведен;

г) тарифни број по коме је такса наплаћена;

д) износ таксе у монети у којој је ова наплаћена;

ђ) одговарајући износ у динарима; и

е) примедба.

4. На сваком писмену, по коме је такса наплаћена, одређени чиновник мора назначити, на оном месту где је требало прилепити марке, колику је таксу наплатио и у којој монети, по коме тарифном броју и под којим је редним бројем дневника завео ову таксу у „дневник наплате таксе", па ће испод овога назначења ставити датум наплате и то потписати.

5. Све консуларне власти дужне су извештаје о целокупној наплати такса у динарима у једном месецу слати сваког месеца Одељењу пореза Министарства финансија.

Члан 187.

Уз Т.Бр. 257

1. По Т.Бр. 257 таксене тарифе плаћају ову таксу и сви инжињери били у ма чијој служби

или у пенсији, ако само добију допуштење за слободну инжињерску праксу.

2. Ко би се ухватио да врши инжињерску праксу без одобрења, поред казне по специјалном закону ако би је било, платиће поред редовне и троструки износ одговарајуће таксе, што му ипак не даје право на праксу.

3. Ако би се више инжињера удружили да заједнички врше инжињерске послове (технички бирои) дужни су сваки напосе допуштење добити и посебну таксу платити, поред таксе за протоколисање радње.

4. Кад се инжињер слободне професије, који је добио допуштење и таксу платио за извесно место, пресели у друго, за које је већа такса одређена, доплатиће само разлику таксе одређене за ово место; а кад је обрнут случај, кад се сели из места за које је одређена већа такса у које мање место, неће платити никакву нову таксу, нити му се више плаћена такса може вратити.

5. Да се ови послови без допуштања не би радили водиће се контрола (регистар) о овим лицима код грађевинских секција односно надлежних грађевинских власти, па где би се појавило да се ипак ови послови раде без допуштења казниће се дотично лице троструким износом ове таксе. Чиновници, који не би водили овај регистар или би га неуредно водили или не би водили контролу, да се ови послови без допуштења обављају, казниће се од 30 до 500 динара.

6. За одобрење Министра грађевина да неко може учествовати на јавним лицитацијама за давање у израду грађевинских послова свију врста, плаћа се такса из тач. 2 и 3 Т.Бр. 257 таксене тарифе. Без овога одобрења не може нико учествовати на овим лицитацијама.

Такса из овог тарифног броја плаћа се у таксеним маркама и лепи на самом допуштењу или одобрењу.

Члан 188.

Уз Т.Бр. 259

Такса из Т.Бр. 259 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама и лепи на самој грађевинској дозволи, решењу, одобрењу итд.

Члан 189.

Уз Т.Бр. 260 и 261

1. Под речи „план" по Т.Бр. 260 и 261 таксене тарифе разуме се сваки лист оригинала, на коме је нацртана основа, фасада, пресеци итд.

2. Такса се ова плаћа у таксеним маркама, које се лепе и ниште на одлуци којом се одобрава вршење овога копирања.

Члан 190.

Уз Т.Бр. 262

1. Прегледи, којима се утврђује исправност или количина израде извесног дела предузете грађевине, сматрају се као технички прегледи у опште и за њих ће се наплатити такса прописана Т.Бр. 262 таксене тарифе.

2. Ова се такса лепи на молби, којом се преглед тражи.

Члан 191.

Уз Т.Бр. 263

1. Као грађевина сматрају се, поред обичних грађевина, и сви мостови, канали, разна подзиђивања и т сл., и за технички преглед свих ових свршених радова плаћа се такса по Т.Бр. 263 таксене тарифе.

2. Ова се такса плаћа у таксеним маркама и лепи на молби, којом се тражи преглед. Накнадно наплаћена такса из овог тарифног броја за радове и вишкове одобрене после колаудације лепи се на самом записнику о колаудацији или суперколаудацији.

3. Записник о колаудацији или суперколаудацији колаудирајућа комисија не сме потписати док се претходно не увери, да ли је по исплаћеним ситуацијама наплаћена у довољном износу и уговорна такса.

Члан 192.

Уз Т.Бр. 264

Такса из Т.Бр. 264 таксене тарифе плаћа се без обзира на вредност погођеног посла, за технички преглед оправке сваке грађевине, где се разумеју и оправке мостова, путева, уличне калдрме и томе слично.

Члан 193.

Уз Т.Бр. 266

1. Такса прописана Т.Бр. 266 таксене тарифе наплаћиваће се само за повуке железничке, и то на све без разлике, с обзиром на износ суме, која се полаже, но такса ни у ком случају не може бити мања од 0.20 динара.

2. Ова се такса не односи и не плаћа на повуке поштанске.

Члан 194.

Уз Т.Бр. 268

Кад рефакцију тражи лице са стране, примиће се и у рад узети молба и без таксе из Т.Бр. 268 таксене тарифе, пошто је странац у немогућности да нашу таксену марку на страни набави, али

ће се при обрачуну и исплати рефакције задржати потребна сума за неположену таксу, за њу ће се набавити таксена марка, која ће се на молби залепити и поништити.

Члан 194а.

Уз Т.Бр. 269

Такса из Тар.Бр. 269 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама и лепи на самој рекламацији или жалби.

Члан 195.

Уз Т.Бр. 274

1. Такса по Т.Бр. 274 таксене тарифе за преглед и жигосање мера и справа за мерење и испитивање драгоцених метала код надлештава за контролу мера и драгоцених метала плаћа се у готовом новцу, а наплата се врши према упуствима и правилима које прописује Министар трговине и индустрије.

2. Без обзира на тач. 2 и 4 члана 5 Закона о таксама и прописа других закона, од плаћања ове таксе не може се нико ослободити, сем случаја о коме споразумно донесу решење Министар трговине и индустрије и Министар финансија.

3. Наплаћене суме у једноме месецу од ових такса предају се државној благајници најдаље до 15 дана идућег месеца.

4. Све ове таксе за преглед и жигосање мера и справа за мерење и драгоцених метала предају се у целости државним благајницама и никакви се издаци не смеју на рачун овога прихода чинити.

5. Молбе за повраћај погрешно наплаћене или више положене таксе предају се оној власти, која је ову таксу наплатила, а решење о повраћају

доноси изузетно од прописа члана 22 Закона о државној трошарини, таксама и пристојбама, Министарство трговине и индустрије и шаље на одобрење Министарству финансија.

6. Све тарифе, правила и упуства која Министар трговине и индустрије издаје на основу прописа овога тарифнога броја, достављаће Министарство трговине и индустрије истовремено и Одељењу пореза Министарства финансија.

7. Тачка 5 члана 186 овога Правилника важи и за ову таксу.

Члан 196.

Уз Т.Бр. 279

1. Такса по Т.Бр. 279 таксене тарифе наплаћује се при давању одобрења за оснивање стружнице, а лепи се и ништи на одобрењу. За сваку даљу годину, наплаћиваће се нова годишња такса на новом одобрењу.

2. Такса под а) Т.Бр. 279 плаћа се за сваку тестеру без обзира на то што се свим тестерама сопственик стругаре, може бити, и не служи.

3. Стругаре, које не стружу грађу за продају нити за новац приватним лицима већ за потребу личну, као што су стругаре при извесним рудницима и другим индустријским предузећима не плаћају ову таксу.

4. Ни машине за стругање дрва за гориво не подлеже плаћању ове таксе.

5. Списак лица која плаћају ову таксу водиће надлежне шумске власти, које су дужне строго водити рачуна да се таксе на време полажу и стружница не води док се ова повремена годишња такса не плати.

6. Све стружнице, које имају погон са воденом снагом плаћају таксу из Т.Бр. 89, а остале таксу из Т.Бр. 279 таксене тарифе.

7. На 15 дана пре отпочињања рада на подизању стружница мора се тражити и добити ово одобрење. А лица која већ имају стружницу морају таксу за следећу годину платити најдаље до 15 јануара.

8. Ако које лице отпочне или продужи рад пре него што је ову таксу платило казниће се троструким изнсом ове таксе.

Члан 197.

Уз Т.Бр. 280

1. Таксу из Т.Бр. 280 таксене тарифе плаћају за пријаву сва она лица која траже сечу грађе ради прераде у циљу спекулације или вршења каквог предузимачког посла.

2. За пријаву које чине појединци за сечу горе за своје приватне потребе а не за спекулацију или предузимачке послове, плаћа се само такса из Т.Бр. 1 за молбу, а не и такса прописана Т.Бр. 280 таксене тарифе.

3. Ту исту таксу од 5 динара плаћају и занатлије, које се пријаве и купују дрво за прераду у својим занатским радњама, и угљари који се пријављују за прибирање лежећег грања по шуми ради жежења угља, као и они који од шумске управе откупљују лежећу гору, под претпоставком да они том куповином не излазе из круга потребе свога заната.

4. Пријаве, које појединци у Словенији подносе према шестоме ставу § 6 Наређења од 19 маја 1920 године („Службени лист“ бр. 241), не подлеже такође такси из Т.Бр. 280, него само такси из Т.Бр. 1 таксене тарифе.

Члан 198.

Уз Т.Бр. 303

1. После поднете пријаве, мора се за сваки пловни објект намењен пловидби на рекама или на језерима, пре но што се упише у уписни лист и пре него се изда патент (уверење о народности), као и сваки пут пре но што се на основу нове пријаве и новога уписа изда нови патент (уверење о народности) платити такса за уписнину према тонажи по I одељку Т.Бр. 303, као и таксе за уписни лист и патент из II и III одељка истог тарифног броја.

2. Такса за уписни лист, уписнину и патент мора се положити у таксеним маркама, пре него се изда патент (уверење о народности) оној власти којој је странка пријавила пловни објект а та ће власт наплаћене таксе одмах доставити оној власти која патент издаје.

3. Такса за уписни лист и уписнину лепи се и ништи на уписном листу, а такса за патент лепи се и ништи на пантенту (уверење о народности).

4. Изведу ли се на пловном објекту какве радње које повећавају тонажу, за које се не мора тражити обнова патента (уверење о народности), ове ће се измене само забележити у пантенту, који је већ издан, и такса се плаћа само за уписнину, у случају да је тонажа повећана и то само на разлику.

5. Брисање пловног објекта из уписника не даје права на повраћај уписнине.

6. Власници пловног објекта солидарно су одговорни за благовремено плаћање таксе из тачке 3 овога члана.

7. Приликом издавања дупликата патента (уверења о народности), не плаћа се поново уписни-

на, али се такса за дупликат патента мора поново платити у целом износу.

8. Пошто се нови патент (уверење о народности) и уписни лист издаје у случају: ако је пловни објект променио име, или ако пређе из једне категорије у другу, то се тада морају платити и нове таксе за пријаву, уписни лист, уписнину и патент.

9. Таксе наведене у I, II и III одељку Т.Бр. 303 не плаћају се на оне пловне објекте, који су државна својина и ако су дати приватним лицима под кирију или на експлоатацију. Но чим државни пловни објект постане својина једног приватног лица морају се платити и таксе из I, II и III одељка Т.Бр. 303.

10. Такса за забелешке у патенту о промени власништва или коју другу промену плаћа се по тачки 6 Т.Бр. 252а.

11. Годишња такса из одељ. IV Т.Бр. 303 мора се платити почетком сваке године најдаље до 15 јануара.

12. У случају ако се комисијским прегледом утврди, да неки пловни објект није способан за пловидбу тако, да му се мора обуставити даља пловидба, не може се ништа вратити од ових годишњих такса.

13. Ове годишње таксе полажу се код оне пристанишно-саобраћајне власти у чији делокруг припада пловни објект. Пристанишна власт уписаће величину наплаћене таксе у свој регистар и издати одобрење за пловидбу на које ће прилепити таксу и прописно поништити. Ово одобрење мора пловни објект имати за све време важења.

14. За сплавове (тач. д. одељ. IV) лепи се такса на одобрењу које се издаје за пловидбу низ

воду, и сваки сплав мора имати засебно одобрење.

15. Дужност полагања пристанишних такса из одељ. V Т.Бр. 303 наступа у оном тренутку када пловни објект започне трговачку операцију.

16. Као трговачка операција сматра се: утовар или истовар робе или путника, а за реморкере увек када закаче или откаче какав пловни објект у пристаништу или било којој другој тачки обале.

17. Не сматра се трговачким операцијама следеће:

а) предавање или примање поште;

б) одашиљање чамаца на обалу;

в) примање или предавање писама и разних угледа робе;

г) набавка животних намирница и осталих потреба пловног објекта, као: угаљ, уље, конопаца итд. које служе искључиво за потребе пловног објекта у колико су ови предмети потребни за продужење путовања, о чему одлучује пристанишно-саобраћајна власт;

д) укрцавање или искрцавање спроводника и лица, потребних за истовар или утовар терета пловног објекта у некој другој тачки обале; скитница и лица без животних средстава, која су допремљена у домовину; искрцавање лица која су путем оболела; лица која су за време путовања умрла; искрцавање оних бродоломаца, који су за време путовања спасени и узети на пловни објект; лица, која су у служби једног бродарског друштва и путују по службеној дужности пловним објектима истога друштва као и они државни чиновници који такође путују по службеној дужности. Искрцавањем оболелих путника и оних лешина преминулих лица за време путовања нема се сматрати трговачком операцијом ни онда када

се у исто време с њима искрцају лица, која су неопходно потребна да их прате, о чему према приликама одлучује пристанишно-саобраћајна власт. Чланови породица заповедника, управитеља, вође, крмара, који се налазе на пловном објекту не сматрају се путницима у смислу прописа о пристанишним таксама.

ђ) искрцавање робе са пловног објекта који је допловио оштећен (аваријан), у колико та роба по повратку или поправци пловног објекта буде понова враћена на тај исти пловни објект;

е) утовар или истовар робе или путника по налогу власти, као и у случај више силе о чему одлучује пристанишно саобраћајна власт;

ж) преглед, цариљење и контрола робе на самом пловном објекту без истоваривања као и полицијски преглед.

18. Од плаћања пристанишних такса ослобођени су:

а) ратни бродови и пловни објекти приватних лица изнајмљени од државе искључиво у војничке сврхе. Ови пловни објекти изнајмљени искључиво у војничке сврхе, морају доказати ове околности потврдом изданом од војничких власти, у којој ће се означити поједине тачке обале, које ће се додиривати у поједином путовању, и ако је најам пловног објекта закључен на становито време, онда означити рок у коме тај најам истиче. — Ову потврду мора одузети она пристанишно-саобраћајна власт у чијем се пристаништу или делокругу сврша путовање или истиче најам пловног објекта.

Уверење, које имају да издају надлежне војне влсти за пловне објекте, најмљене искључиво у војне сврхе, гласи:

(Војна власт)

УВЕРЕЊЕ

за пловни објект намењен искључиво у војне сврхе

Име пловног објекта . . . . . .;
Власник брода или друштво . . . . . .;
Место у коме се путовање почиње . . . . . .;
Тачни наводи одласка пловног објекта . . . . . .;
. . . . . .;
Места у којима ће се путем зауставити . . . . . .;
. . . . . .;
Место у коме се путовање сврша: . . . . . .;

Ово уверење издаје се без таксе пошто је поменути пловни објект употребљен искључиво за државне потребе те не плаћа ни таксе из одељ. V и VIII Т.Бр. 303 за време важења овог уверења.

. . . . . 193 . .

у . . . . . .

(Жиг и потпис)

Примедба. Пристанишно-саобраћајна власт, која после путовања ово уверење одузме доставиће га неодложно Дирекцији речног саобраћаја.

б) пловни објекти државних надлештава, које сама државна власт употребљава за чисто сопствене, тј. државне послове. — Пловни објекти који су државна својина, а дати су приватним лицима или друштвима или предузећима у најам или експлоатацију, па и у случају да и држава учествује једним делом добитка, не изузимају се од плаћања такса наведених у IV, V, VI, VII и VIII одељку Т.Бр. 303;

в) јахте, спортски пловни објекти свих застава, ако су као таква призната од стране односних држава и ако не обављају трговачке операције;

г) тежачке лађе и оне намењене риболову, па и у случају да превозе свежу рибу.

Тежачке лађе су оне, које не товаре више од 10 тона, а служе пољопривредницима или пољопривредним предузећима у чисто приватне сврхе превоза властитих пољских производа са поља кући или на тржиште, или у млин ради млевења; за превоз радника на своје земље и властите марве на пашу или за рад. У случају да власник тежачке лађе ову употреби у трговачке сврхе таква се лађа неће сматрати као превозно средство ослобођено од таксе него се има уврстити у категорију пловних објеката који подлеже плаћању таксе из одељ. V до VIII;

д) лотке, дереглије, сплате и др. док посредују утовар или истовар с једног пловног објекта на други у једном истом пристаништу;

ђ) домаћи пловни објекти и други сплавови, који превозе грађу искључиво за јавне пристанишне грађевине. Пловни објекти са овим радом морају се пријавити надлежној пристанишно-саобраћајној власти. За ову пријаву плаћа се обична такса по Т.Бр. 1, за одобрење места где могу вршити истовар плаћа се такса из Т.Бр. 5;

е) ново сграђени пловни објекти, који тек спуштени у воду на домаћим бродоградилиштима иду у које домаће пристаниште на први утовар.

Спуштени новосаграђени пловни објекти, који пре почетка првог утовара пристају у друга пристаништа, морају имати уверење, да није био утоварен никакав терет. Ово уверење издаје пристанишно-саобраћајна власт оног пристаништа у чијем делокругу лежи бродоградилиште, а мораће бити визирано и од пристанишно-саобраћајне власти оних пристаништа у којима се у истини не товари никакав терет.

Ово уверење одузеће она пристанишно-саобраћајна власт у чијем делокругу почне први утовар.

ж) пловни оујекти запослени полагањем, дизањем или поправљањем подводних брзојавних каблова, у колико се ови не баве и којом трговачком операцијом.

з) пловни објекти, који предузимају путовања искључиво у научне сврхе, ако се тај услов призна од Дирекције речног саобраћаја.

Овакви пловни објекти добивају од Дирекције речног саобраћаја уверење (са таксом из Т.Бр. 5), које служи као легитимација.

Ово уверење дужан је заповедник пловног објекта, при доласку у свако пристаниште у које пристане, за путовање које је ослобођено од плаћања пристанишних такса из одељ. V и VIII поднети на увиђај пристанишно-саобраћајној власти, која ће то потврдити ударивши на њега печат и потпис.

У последњем пристаништу одузима то уверење пристанишно-саобраћајна власт и враћа га Дирекцији речног саобраћаја.

19. Пристанишна се такса израчунава на основу чисте или бруто просторне запремине у кубним метрима тј. просторним тонама, које се добијају према постојећим прописима о мерењу товарности пловних објеката.

20. Разломци до пола тоне не рачунају се, а чим пређе пола тона рачуна се као цела тона.

21. За наплату пристанишних такса надлежна је она пристанишно-саобраћајна власт у чијем је делокругу пловни објект обавио трговачку операцију.

22. За пловне објекте који обављају трговачке операције у пристаништима где нема пристанишно-саобраћајне власти, дужни су њихови заповедници, воће, агенти (чл. 26 Привремене уредбе

о Капетанијама пристаништа) таксе из одељ. V и VIII Т.Бр. 303 платити у месту оне пристанишно-саобраћајне власти у чији делокруг припада дотично пристаниште односно тачка обале.

23. Заповедници, вође, агенти дужни су снабдети своје пловне објекте благовремено и пре одласка признаницом и прегледницом о наплаћеној такси, како се не би евентуално проузроковали спорови са пристанишно-саобраћајним властима оних пристаништа у која буду накнадно пристајали, јер у том случају потпадају под казну из тач. 5 члана 26 овога Правилника.

24. У погледу плаћања ових такса пограничне пристанишно-саобраћајне власти водиће строгу контролу над свима пловним објектима, који излазе из наше државе, те ће у случају ако пловни објект не би имао доказних исправа о прописно плаћеним таксама поступити по члану 52 Закона о таксама.

25. Чиста тонажа домаћих пловних објеката узима се из контролног листа о извршеном мерењу (баждарског листа) или из патената (уверења о народности).

26. Код пловних објеката набављених у иностранству, који доплове са консуларним привременим путним листом у које домаће пристаниште у коме нема заклетог мерача товарности, узеће се тонажа из бродарских исправа, ако власник брода или заповедник не би дао мерити товарност пловног објекта преко најближег заклетог мерача товарности.

27. Кад би се из бродских исправа утврдило да је ова тонажа била утврђена у којој држави где за мерење товарности није уведена мера једнака нашој, свешће се у бродским исправама наведена тонажа на нашу меру према специјалним одредбама.

28. Запремина узета из бродских исправа, односно добивена свођењем мера, сматраће се пуноважном дотле, док односни пловни објект не стигне у које домаће пристаниште где се налази заклети мерач.

29. Чиста тонажа иностраних држава, чији контролни листови о извршеном мерењу (баждарски листови) буду признати на основу међународних уговора или специјалних одредаба, има се узети из исправа, које доказују народност пловног објекта (patent de la nationalitè) или из контролног листа, односно она се има одмерити према подацима, који произлазе из поменутих исправа товарности или евентуално мерењем појединих простора пловног објекта по засебним прописима.

30. Приспе ли пловни објект једне стране државе, чији контролни листови нису признати, у једно пристаниште наше државе, где нема заклетог мерача његова се тонажа има одмерити из бродских исправа на начин напред прописан за домаће пловне објекте набављене у иностранству, односно свести на закониту меру.

31. Кад би пловни објект једне стране државе чије исправе мерења товарности или запремине нису признате, имао исправе које државе, чији су пловни објекти ослобођени од мерења товарности, и ако не постоји с обзиром на мере пловног објекта никаква сумња у веродостојност те исправе, његова ће се тонажа утврдити на исти начин, као код њихових објеката оне државе, која је дала односну исправу мерења. Код пресуђивања о веродостојности исправе мерења запремине или товарности има се особито пазити на то, да ли је односни пловни објект, пошто је предат контролни лист, био подвргнут каквој преради, која је проузроковала промену садржине у чистој тонажи.

32. Настане ли каква сумња у веродостојност контролног листа у било коме смеру, пловни објект има се подврћи мерењу запремине и товарности.

33. И домаћим и страним пловним објектима слободно је захтевати, да буду измерени у смислу наредбе о мерењу запремине и товарности пловног објекта и касније издатих прописа наше државе. У том случају пристанишне таксе из одељ. V Т.Бр. 303 израчунаће се на основу тог доцнијег мерења.

34. Сплавови који немају нето садржине, плаћају таксе из одељ. V по стварној запремини, а ако носе и какав терет онда и по запремини тога терета.

35. Пловни објекти, изузев путничких бродова, који су платили коју таксу из тач. 1 и 2 одељ. V Т.Бр. 303 према објашњењу уз тач. 1 и 2 одељ. V не плаћају ту таксу у свима домаћим пристаништима и сидриштима и свима другим тачкама домаће обале за време од 30 дана, рачунајући од дана, када су пристали први пут, а за које је време такса плаћена, и са претпоставком:

а) да за то време не пристану ни у једно иностранo пристаниште, сем услед више силе, али и у том случају не обаве трговачке операције;

б) да пловни објекти поменути под тач. 1 одељ. V изузев оних, који су снабдевени „уверењем о народности" наше државе не посредују никакав промет између пристаништа, сидришта и других тачака домаће обале река или језера (тј. не врше малу каботажу) у колико се не би радило искључиво о претоваривању робе и путника са једне на другу редовну пругу истога друштва.

36. Ако не би био случај из тач. 35 под б) овога члана, пловни објекти мораће у свима пристаништима, сидриштима или на другим тачкама обале река или језера где пристану у међувремену од

тих 30 дана у сврху посредовања унутрашњег промета, платити сваки пут таксу из тач. 2 одељ. V и неће моћи уживати олакшице објашњења уз тач. 1 и 2 одељ. V Т.Бр. 303.

37. Као дан првога пристајања од кога се почиње рачунати тридесетодневни рок за плаћену таксу узима се онај дан кога је пловни објект добио одобрење за слободан саобраћај са обалом.

38. Ако је одобрење издато после подне то ће се тридесетодневни рок рачунати тек од наступајуће поноћи.

39. Ако је пловни објект отпочео трговачку операцију у другоме коме пристаништу, или другој којој тачки обале, пре истека тридесетодневног рока (за који је такса плаћена), а трговачка операција траје и после тридесетога дана, неће се у том случају наплатити нова пристанишна такса.

40. Трговачка се операција по претходној тачки има сматрати започетом, ако радња за операцију (утовар или истовар) у односном пристаништу започне у оној мери, која одговара њеном замашају, о чему одлучује надлежна пристанишно саобраћајна власт.

41. У року од 30 дана неће се, за време боравка пловног објекта у пристаништу, урачунати они дани у којима пловни објект, услед доказаних елементарних непогода или услед било које друге врсте више силе, није предузео никакве трговачке операције, као и недеље, а и они празнични дани које буде одредио Министар саобраћаја, ако и тих дана пловни објект није вршио трговачку операцију.

42. У овај се рок не рачунају ни они дани, који евентуално пловни објект услед наредбе пристанишно-саобраћајних власти проведе у контумационој постаји из здравствених обзира, затим они

дани, које пароброд проведе у домаћем доку или бродоградилишту у циљу поправке.

43. На полеђини прегледнице признаничних књига I и II ставља се за оне дане, који се из разлога наведених у предњим тачкама, не урачунавају у рок од 30 дана следећа белешка: „Виђено са примедбом, да се дани . . . . . не рачунају; с тога не подлежи плаћању пристанишних такса до . . . . (дан и службени жиг)".

44. С овим белешкама, које ставља пристанишно-саобраћајна власт, контумациона постаја и др., свака пристанишно-саобраћајна власт водиће редовну евиденцију (регистар), који ће бити дужна показати приликом прегледа рада. Образац овог регистра прописаће Дирекција речног саобраћаја.

45. Међутим, мора се урачунати у рок од 30 дана и оно време, које је изгубљено услед пристајања у једно иностранo пристаниште без обзира на разлог са кога је то учињено.

46. Примедба услед пристајања у иностранa пристаништа треба да гласи: „Стигао из . . . . где је пловни објект по уверењу . . . . од . . бр. . . . пристао услед више силе, а није предузео трговачку операцију" (дан и службени жиг).

47. И о овим уверењима дужне су пристанишне власти да воде нарочиту евиденцију.

48. Да би се утврдило, да један пловни објект у истини није обавио никакве трговачке операције, пристанишна власт може затражити на увиђај уверење месне царинске власти или, ако се ради о слободном пристаништу, управе јавних сместишта.

49. У случају пристајања у једно иностранo пристаниште, мора се уверењем од консуларне власти наше државе доказати, да је пристајање уследило само услед разлога више силе и да није била предузета никаква трговачка операција. Оваква се уверења имају исписати на поменуту прегледницу.

50. Пловни објекти, који путују у слободној пловидби дужни су да поднесу на увиђај прегледницу пристанишној власти сваког пристаништа у које пристају, која ће им на полеђини ставити своје „виђено".

51. Кад би заповедник или воћа пловног објекта пропустио поднети на потврду прегледницу, сматраће се, да је пловни објект пристао у које иностранo пристаниште и тада наступа наплаћивање таксе по тач. 1 одељ. V.

52. Пловни објекти, који предузимају путовање на основу претходно објављеног реда пловидбе а не држе га се, имају се сматрати као пловни објекти, који путују у слободној пловидби.

53. Пловни објекти, који долазе из иностранства не плаћају таксе по тач. 1 одељ. V за време од 30 дана само онда, ако се држе прописа да за то време не уплове у које иностранo пристаниште и тамо обаве трг. операцију и ако у домаћим пристаништима, у које они пристају за време рока од 30 дана, истоварују искључиво робу и путнике, што долази из иностранства, односно, ако товаре робу и путнике одређене за иностранство; даље, ако такви пловни објекти везују једну редовну пругу са ограничењем, да они једино у сврху претовара на једну другу редовну пругу истога друштва или предузећа истоваре робу и путнике укрцане у националном пристаништу или укрцају путнике и робу истоварене са једне редовне пруге истога друштва или предузећа у сврху наставка путовања за неко домаће пристаниште.

54. Да би се утврдило да на пловне објекте који долазе из иностранства, сем случаја поменутог претовара, није била утоварена у домаћим пристаништима никаква роба одређена за нашу

Краљевину, нити да је било искрцано у домаћим пристаништима утоварене робе, заповедник је дужан пристанишно-саобраћајној власти поднети на увиђај уверење месне царинске власти.

55. Услед прекрцавања робе или путника са једне на другу редовну пругу истога друштва или предузећа, дужан је заповедник или воћа пловног објекта, који долази из иностранства, одмах после свог доласка у домаће пристаниште у коме има да врши такав претовар, то јавити усмено оној пристанишно-саобраћајној власти, која ће морати надзиравати односне операције.

56. Помоћу односних изјава и уверења (преглед товара, уверења царинских власти итд.) треба веродостојно доказати да је роба одређена за претовар на пловни објект, који долази из иностранства на редовној прузи у истини стигла раније са другим пловним објектом на редовној прузи истога друштва или предузећа, односно, да је роба, која се има утоварити, у истини одређена за претовар на другу редовну пругу истога предузећа у једном другом домаћем пристаништу. Не докаже ли се то мора се платити такса предвиђена у тач. 2 одељ. V.

57. Пловни објекти са товарном способности мањом од 20 тона, морају платити искључиво годишње таксе према ставу в) тач. 3 одељ V и од њих се могу наплаћивати таксе из тач. 2 одељ. V.

58. Домаћи пловни објекти, који траже да им се наплати пристанишна такс а по тач. 3 одељ. V тј. за једну годину платиће ову таксу у оном пристаништу у коме су уписани. Инострани пловни објект платиће ову таксу код пристанишних власти пограничних пристаништа.

59. Пловни објекти, који су платили таксу по тач. 3 одељ. V али за време године прекораче, без узрока више силе, границе пловидбе назначене у

поменутој тачки тј. предузму које путовање у иностранство, морају да плате таксе предвиђене тач. 1 одељ. V за долазак из иностранства и то сваки пут када се врате са таквог путовања, у првом домаћем пристаништу у које пристану и у коме обаве какву трговачку операцију.

60. Такви пловни објекти, ако плате и даље таксе из тач. 3 одељ. V неће за следеће путовање у текућој календарској години плаћати таксе, које су платили по тач. 3 одељ. V.

61. Не обави ли такав пловни објект никакве трг. операције у првом пристаништу у које је упловио после његовог повратка из иностранства, и ако се за то не би наплатила такса, пристанишно-саобраћајна власт тога пристаништа забележиће тај долазак из иностранства на полеђини прегледнице дотичног пловног објекта, која се односи на годишњу наплату тако да се у следећем пристаништу у коме би пловни објект предузео трговачку операцију могу наплатити таксе утврђене за долазак из иностранства.

62. Када је један инострани пловни објект, који за наше националне воде није изједначен у плаћању таксе са домаћим пловним објектима (тач. 4 одељ. V), платио већ коју пристаништу таксу из тач. 1 и 2 одељ. V на интернационалном делу наших вода и по том упловио у наше националне воде, платиће још једном исти износ таксе и за исти ранији непротекли тридесетодневни рок и то онолику таксу, коју је платио у пристаништу интернационалног дела наших вода. У овом случају не наступа никакав нови рок, него се по истеку старога рока мора платили нова двострука такса.

63. Не обаве ли на интернационалном делу наших вода, пре улаза у наше националне воде, никакву трговачку операцију и не плате ли никакву пристанишну таксу код пристанишно-саобраћајне

власти на интернационалном делу наших вода, платиће када пристану у пристаниште наших националних вода двоструку таксу из одељ. V.

64. Тако исто ако инострани пловни објект добије дозволу саобраћаја (каботаже) између наших пристаништа на интернационалном делу вода и националном делу вода платиће двоструку таксу из тач. 2 и 3 одељ. V тако да због тога има права на саобраћај у интернационалном и националном делу наших вода између пристаништа наше Краљевине.

65. Дирекција речног саобраћаја нарочито ће објавити оне државе, чији су пловни објекти добили одобрење за каботажу.

66. Путнички и теретни пароброди било домаћи или инострани, ако по претходно објављеном или од стране Министарства саобраћаја одобреном реду пловидбе врше периодична путовања и за иностранство, за плаћање такса потпадају под прописе тач. 2 и 3 одељ. V али су у том случају ове таксе двоструке. Изузетак чине само они путнички и теретни бродови, који у сврху одржавања везе и прикључка у међународном путничком и теретном саобраћају прелазе у суседном саобраћају државну границу или који услед околности што је дотична река граница између наше и друге државе, додирују у свом редовном путовању и инострана пристаништа.

67. За сваку наплату таксе из тач. 1, 2 и 3 одељ. V издаће пристанишно-саобраћајна власт заповеднику, вођи или њиховим заменицима признаницу.

68. Наплата таксе вршиће се по три разна обрасца, и то:

а) за пловне објекте који долазе из иностранства (признаничка књига I);

б) за пловне објекте који саобраћају само у границама Краљевине (I и II);

в) за пловне објекте за таксе наплаћене по тач. 3 (I и III) одељ. V за текућу сунчану годину.

69. Ако је један пловни објект стекао право на снижење таксе предвиђене у ставу б) тач. 1 одељ. V тиме што је за једну и исту календарску годину више пута пристао, то му се после таквих путовања мора одузети прегледница, која се односи на наплату таксе означене у њој, и приложити признаничној књизи као доказну исправу о редовној наплати. Није ли заповедник или вођа једног пловног објекта, који долази из иностранства у стању предајом односне прегледнице да докаже, да је већ платио таксу, то се сваки пут има наплатити највиша такса.

70. Евентуално изгубљена прегледница може бити замењена предајом признанице о последњој наплати пристанишне таксе, у коме ће се случају односном пловном објекту дозволити она редукција такса, на коју евентуално има права.

71. Прегледнице за пловидбу између националних пристаништа којима је рок истекао није потребно одузимати.

72. Заповедници или вође пловних објеката, који су се за текућу календарску годину ослободили сваке даље обавезе плаћања такса наплатом једне од такса по тач. 3 одељ. V, дужни су имати увек узасе прегледницу, која се на ову наплату односи и да је на сваки захтев покажу пристанишно-саобраћајним властима. Није ли заповедник или вођа у стању поднети овај доказ, дужан је платити таксу из тач. 2 одељ. V.

73. Кад се прегледница изгуби, може заповедник или вођа или власник пловног објекта, молбом, прописно таксираном, затражити од надлежне пристанишно-саобраћајне власти, при којој је положио таксу, да му се изда дупликат. Чим при-

станишно-саобраћајна власт констатује, да је пристанишна такса редовно плаћена издаће му дупликат.

74. Но све дотле док не буде издат дупликат дужан је плаћати таксе из тач. 2 одељ. V.

75. Дупликати се издају из признаничне књиге која је у употреби, али ће се на јукстн као и на прегледници и признаници означити „дупликат“ и серија и број под којим је био издан оригинал.

76. Јукста истрошених признаничних књига I, II и III доставља се Дирекцији речног саобраћаја ради ревизије.

77. Молбе за повраћај погрешно или више наплаћене таксе, не подлеже такси. Овим се молбама има увек приложити односна признаница.

78. Пловним објектима, који су дужни платити пристанишну таксу не сме пристанишно- саобраћајна власт дозволити одлазак пре него таксу наплате.

79. Пошто се пристанишна такса плаћа пре одласка пловног објекта из пристаништа, то се наплата ове таксе у случају да пловни објект било с којих разлога не отплови за три месеца од дана доласка, има наплатити пристанишна такса најдаље при крају трећег месеца рачунајући од дана доласка, без обзира да ли пловни објект остаје у пристаништу и после тог времена.

80. Ако пловни објект остаје у пристаништу и после тог времена не плаћа више пристанишне таксе све дотле док не доплови у које друго домаће пристаниште, или коју другу тачку обале (или сидриште) и тамо обави какву трговачку операцију. Не обави ли трговачку операцију ни тамо не плаћа ову пристанишну таксу.

81. Ако пловни објект, који је, услед обављене трговачке операције, дужан да плати пристанишну таксу, то не учини по истеку три месеца,

рачунајући од дана доласка, пристанишно-саобраћајна власт позваћега писмено, и не буде ли се за време од 24 сата позиву одазвао, донеће се решење о казни за плаћање троструке неположене таксе и ова казна уз наплату редовне таксе извршити принудним (ексекутивним) путем.

82. Пристанишне таксе одмеравају се и наплаћују у динарима.

83. За исплату пристанишне таксе јамчи пловни објек.

84. Пловни објекти, који долазе из иностранства или одлазе у иностранство платиће таксу из тач. 1 одељ. V у оном нашем пристаништу у коме предузму прву трговачку операцију и ако су пре тога пристали у једно или више наших пристаништа.

85. Имена оних страних држава, чији ће се пловни објекти у погледу плаћања пристанишних такса према тач. 4 одељ. V Т.Бр. 303 изједначити домаћим обзнаниће се с времена на време.

86. Сви случајеви у којима се не плаћа пристанишна такса имају се унети у књигу доласка и одласка, с позивом на дотичан пропис овога Правилника.

87. Таксе из одељка V и VIII Т.Бр. 303 прорачунава и наплаћује пристанишно-саобраћајна власт, и ове наплаћене суме такса примљене у току једнога месеца, шаљу пристанишно-саобраћајне власти најдаље до 15 идућег месеца државној благајници, а Одељењу пореза Министарства финансија подносе ове пристанишне власти извештај о целокупној суми наплаћених такса у прошлом месецу, тако да их Одељење пореза добије најдаље до 5 идућег месеца. Никакви се издаци на рачун ових прихода од такса не смеју чинити.

88. О наплати таксе у готовом новцу из одељ. V и VIII мора се водити и дневник наплате таксе,

који ће прописати Министар саобраћаја, по предлогу Дирекције речног саобраћаја.

89. Таксе из одељка V и VIII не искључују плаћање осталих такса или пристојба као што су таксе за улаз у канале, пролазе, за искоришћавање појединих пристанишних направа, обаларине итд. и општинских такса.

90. Под пристанишно-саобраћајним властима подразумевају се: капетаније, поткапетаније и делегације као ексекутивне власти Дирекције речног саобраћаја.

91. Таксу за пријаву о приспећу пловног објекта плаћају само они пловни објекти који у пристаништу обављају трговачку операцију, тј. сви они, који су дужни испунити образац „Пријава о доласку и одласку" на којој се такса лепи и ништи.

92. Сви други пловни објекти, који не врше трговачке операције а подносе обичну „Пријаву одласка", плаћају за ову пријаву (која се има сматрати као обична представка) таксу из Т.Бр. 1.

93. Такса за одобрење одласка плаћа се само онда када се издаје нова „Дозвола за одлазак" на коју се лепи и ништи ова такса.

94. У случајевима, када се ова „Дозвола за одлазак" само на полеђини визира не плаћа се никаква такса.

95. Све тарифе, правила и упутства која Министар саобраћаја издаје за таксе за прекорачени рок истовара или утовара, кеаже, казукарине, издавање листа мерења и др. а на основу одељка VIII Т.Бр. 303 достављаће Дирекција речног саобраћаја Одељењу пореза Министарства финансија.

96. За вађење песка, шљунка, земље итд. из речних корита, са острва и са речних обала плаћа се такса према тарифи, коју пропише Министар пољопривреде и вода у споразуму са Министром финансија и Министром саобраћаја, и која се има објавити у „Службеним новинама".

97. Таксу из одељ. VI Т.Бр. 303 изузетно наплаћују хидротехнички одељци Генералне дирекције вода и поступају аналого тач. 87 овога члана, јер је ово такође приход по Закону о таксама који се не сме на друге циљеве употребити но се у целости мора предавати надлежној најближој државној благајници.

Члан 199.

Уз Т.Бр. 304 и 305

Такса из Т.Бр. 304 и 305 таксене тарифе лепи се и ништи на одобрењима односно дипломама и уверењима.

Члан 200.

Уз Т.Бр. 306

(Укинут од 1-IV 1932 год.).

Члан 201.

Уз Т.Бр. 311

(Укинут од 1-IV 1932 године).

Члан 202.

Уз Т.Бр. 316

1. Ученици који су приватно учили средњу школу, па на испиту у државној школи падну из појединих предмета, за накнадне испите плаћају таксу по Т.Бр. 316 таксене тарифе.

2. У случајевима кад се одобри полагање испита из два или више разреда или за један или више разреда и нижи и виши течајни испит, наплаћиваће се особена такса предвиђена у поменутом тарифном броју за сваки предмет.

Члан 203.

Уз Т.Бр. 307 до 318а

Ученици стручних занатских школа сиротињских завода, не подлеже плаћању никаквих такса

из одељка „по струци школској“ (Т.Бр. 307 до 318а) таксене тарифе.

Члан 204.

Уз Т.Бр. 319

1. Како сваком брачном спору претходи обавезно мирење пред свештеником, за које се не плаћа никаква такса, то ће се такса за тужбу из Т.Бр. 319 таксене тарифе полагати тек после неуспелог мирења, при упућивању тужбе и осталих акта Духовном суду.

2. Али ако записници о мирењу представљају уједно и тужбу такса из Т.Бр. 319 мора се прилепити на записник.

Члан 205.

Уз Т.Бр. 324 и 326

Таксу из другога става тач. а), б), в) и е) Т.Бр. 324 и из другог става Т.Бр. 326 плаћа свако лице које плаћа испод оне суме непосредногa пореза тамо означене, па дакле и оно лице, које у опште није задужено порезом, ма са кога разлога (нехатом власти или услед немаштине).

Члан 205 а.

Уз Т.Бр. 331

За уверења о рукоположењу исплаћује се такса из Т.Бр. 331 таксене тарифе пре рукоположења, а лепи и ништи на уверењу.

Члан 206.

Уз Т.Бр. 332

1. Такса из Т.Бр. 332 таксене тарифе наплаћује се по свима предметима приватних лица у оним случајевима када се прописима појединих Закона тражи да се службени огласи обзнане у Службеним односно Званичним новинама.

2. Прописи члана 8 овога Правилника у колико се односе на ову таксу важе и овде.

Члан 206а).

Уз чл. 32 зак. о таксама

1. Наплата таксе по пресудама и решењима изузев казнене таксе из члана 46 Закона о таксама врши се првенствено и егзекутивно и она искључује све друге повериоце као и остала државна потраживања као порез, новчане казне, болнички трошак и остало, те су према томе измењени и сви они прописи специјалних закона, у колико се тичу првенства наплате таксе, ако су овим прописима противречни (противни).

2. Власти, које егзекутивно наплаћују таксу, врше ову наплату по прописима члана 32 Закона о таксама и по прописима, који важе за егзекутивну наплату пореза.

3. У случају немогућности наплате покушаном егзекуцијом акта егзекуције придружују се актима, по којима је требало наплатити таксу и држати их у евиденцији до наплате или застарелости.

4. Егзекутивну наплату таксе не може задржати ни уверење о сиромаштву, сем наплате таксе у случајевима у тачки 24 члана 1 Таксеног и пристојбинског Правилника.

Члан 206 б.

(Укинут од 1-IV 1932 год.).

Члан 207.

Уз чл. 21 Закона о државној трошарини, таксама и пристојбама

1. Према члану 21 Закона о државној трошарини, таксама и пристојбама, ни једна такса (пристојба) не може бити мања од 0.10 динара.

2. Приликом прорачуна постотних и других такса (пристојба) све суме прорачунате таксе испод 0.10 динара сматраће се као 0.10 динара и тако такса (пристојба) наплатити.

3. Прописи о заокруживању остају и даље у важности.

Члан 208.

Уз чл. 22 Закона о државној трошарини таксама и пристојбама

1. Према члану 22 Закона о државној трошарини, таксама и пристојбама, сваки од кога власт неумесно наплати таксу или пристојбу или већу него што треба, или који погрешно израчуна и сам положи таксу или пристојбу коју по Закону није био дужан платити, може у року од (90) деведесет дана, рачунајући од дана када је такса наплаћена или погрешно положена, тражити повраћај таксе или пристојбе од Одељења пореза Министарства финансија. Молбе за повраћај подносе се оној власти која је неумесну или већу таксу наплатила или где је погрешно такса положена. По истеку овога рока губи се право на тражење.

2. Повраћај више прилепљене и поништене таксе може тражити и чиновник који прими по извесном предмету новац па од овога више употреби за таксу но што треба, као и када у опште пре окончања предмета од добивеног новца наплати и прилепи и поништи таксу за коју се накнадно увиди неумесност наплате.

3. Власти које приме молбу за повраћај таксе или пристојбе, дужни су спровести је са својим извештајем, мишљењем и потребним актима Одељењу пореза Министарства финансија на решење, сем случаја из 13 Напомене уз Т.Бр. 99а таксене тарифе.

4. Ове молбе не подлеже такси из Т.Бр. 1. Али ако се утврди да је молба потпуно неоправдана, наплатиће се накнадно такса како за молбу тако и за решење.

5. Чланови 63 и 64 Закона о таксама Краљевине Србије који важе и за Црну Гору овим се мењају само у погледу рока за тражење повраћаја.

6. Рок из тач. 1 овога члана не важи у случајевима предвиђеним у тач. 3 члана 72, овог Правилника и 13 Напомене уз Т.Бр. 99а таксене тарифе.

7. За рачунање рокова о благовремености тражења важе прописи тач. 5 члана 209 овога Правилника.

Члан 209.

Уз чл. 23 Закона о државној трошарини, таксама и пристојбама

1. Према члану 23 Закона о државној трошарини, таксама и пристојбама, а изузетно од досадашњих прописа жалбе се изјављују и по Закону о таксама Краљевине Србије и по Законима о пристојбама свих покрајина у року од 15 дана од дана пријема или саопштења пресуде, одлуке или решења и то: против пресуда, одлуке или решења првостепених власти Одељењу пореза Министарства финансија, а против ове Државном савету.

2. Жалбе односно тужбе предају се Државном савету по пропсима Закона о Државном савету и Управним судовима.

3. Жалбе и по Закону о таксама и по пристојбинским законима за Одељење пореза Министарства финансија предају се власти односно надлештву, које је прву одлуку донело.

4. Прописи члана 61 и 66 Закона о таксама остају и даље у важности за Србију и Црну Гору.

5. Пошто прописи о рачунању рокова, који важе у појединим покрајинама, остају и даље у важности, то ће се у појављеним случајевима рачунати благовременост овако:

а) ако се жалбе предају пошти у Србији и Црној Гори за надлежна надлештва у Србији и Црној Гори, као дан пријема жалбе сматраће се и то ако је жалба предата као обично писмо или препоручено на прост рецепис — дан пријема у надлештву, а ако је жалба предата пошти препоручено на повратни рецепис дан предаје пошти;

б) ако се жалбе предају пошти у Србији и Црној Гори за надлежна надлештва у осталим покрајинама или се шаљу из осталих покрајина у Србију и Црну Гору, као дан пријема жалбе сматраће се дан предаје пошти, без обзира да ли је предата као обично писмо или препоручено;

в) ако се жалбе предају пошти ма у којој покрајини за надлештва ма у којој покрајини, али се не упути надлежним путем, како је прописано у тач. 3 овога члана, него се упути другој власти сматраће се као дан предаје жалбе онај дан кога буде примљена код надлежне власти, којој се имала упутити;

г) ако се жалбе предају лично дан предаје је и дан пријема;

ђ) да би се могла оценити благовременост пријема извесног акта (било за повраћај или жалбе), мора се у сваком надлештву писменом наредбом одредити један чиновник, чија ће дужност бити да на свима овим актима својеручно ставља означења, у смислу тач. 5 овога члана, на који је начин предат односно примљен дотични акт; кога дана (словима); са колико таксе и јесу ли марке исправне, па то све и потписати. Шефови који не

одреде чиновника за овај посао и чиновници, који овај посао немарљиво врше, казниће се по члану 56 Закона о таксама.

Члан 210.

Уз чл. 26 Закона о државној трошарини, таксама и пристојбама

Према члану 26 Закона о државној трошарини, таксама и пристојбама и његовој измени и VI одељку члана 6 Закона о изменама и допунама у законима о таксама и пристојбама, примењиваће се на целу Краљевину казне из члана 55 и 56 Српског закона о таксама.

Члан 211.

Све државне власти и службена лица, код којих се полажу таксе у маркама, дужни су набавити зумбу за поништавање таксених марака.

II Прописи за Србију и Црну Гору

Према члану 11 Закона о државној трошарини, таксама и пристојбама и члановима 2, 4 и 6 Закона о изменама и допунама у законима о таксама и пристојбама, мењају се, повећавају и допуњују прописи закона и тарифе и тарифних бројева закона о таксама Краљевине Србије од 30 марта 1911 године.

Члан 212.

Поступак са никако или недовољно таксираним писменом

Уз чл. 15 Закона о таксама

1. Никакво писмено (акт) које није снабдевено довољном таксом ниједан чиновник и службе-

ник не може лично примити. Писмена (акта) без икакве таксе, као и писмена (акта) која подлеже плаћању таксе из Т.Бр. 1 и веће таксе, а снабдевена мањом таксом из Т.Бр. 1, остављају се такође у акте. Она писмена (акта), која подлеже плаћању мање таксе но што је предвиђена у Т.Бр. 1, а на која није никаква или довољна такса прилепљена (на прилогу на пр. није прилепљена таксена марка од 2 динара по Т.Бр. 2, већ мања) сматраће се да не постоје.

2. Жалбе (тужбе) и незадовољства противу одлука и решења свију административних, судских (грађанских, војних и државних) и општинских власти, ако су без таксе или са ма колико недовољном таксом, власт ће примити само ако се упуте поштом, па ће их по заводу у деловодни протокол оставити у акта.

3. Ако је писмено или жалбу (тужбу) и незадовољство потписало више лица, која имају засебне интересе, па одговарајућа такса за свако лице није положена, сматраће се да је такса плаћена само за онолико првих потписника за колико је такса довољно положена.

4. Ако се писмена, жалбе (тужбе) и незадовољства без таксе или са недовољном таксом, грешком државног или самоуправног органа, лично приме, тражиће се доплата само редовне таксе у смислу члана 50 овога Закона без наплате таксе за опомену, а државни или самоуправни орган, поред казне по члану 55 Закона о таксама, казниће се и дисциплински.

5. Тако исто остављају се у акте и писмена акта на којима је потписано више лица, која не сачињавају једну заинтересовану страну у смислу члана 4 Закона о таксама и тач. 2 члана 4 таксеног Правилника из 1913 године, ако прописна такса ни за једно лице није довољно положена.

6. Ако на писменима није плаћена никаква такса или је плаћена мања од 5 динара, а имају прилога на којима има довољно таксе, таква се писмена остављају у акте.

7. Ако се на какво писмено прилепи таксена марка чија је емисија повучена из саобраћаја или за писмена употреби таксена хартија повучена из саобраћаја, сматраће се да такса није плаћена и такво писмено оставиће се у акте. За писмена са таксеном вредности старе емисије, која се писмена пошти предаду пре но што је таксена вредност престала важити, па стигне власти у времену кад је дотична таксена марка или хартија престала важити, не важи овај пропис, пошто се сматра (у колико се тиче таксених вредности) да је писмено предато власти у времену кад је још важила стара емисија.

8. Да би се знало ко носи одговорност за пријем непосредно предатих или послатих писмена са недовољном или никаквом таксом, или за пријем писмена са неисправном марком или таксеном хартијом, мора се у сваком надлештву писменом наредбом одредити један указни чиновник, који ће вршити пријем писмена упућених поштом или лично предатих.

9. Одређени чиновник дужан је на полеђини писмена увек означити на који је начин предато писмено: поштом или лично, да ли је марка или таксена хартија прописна и исправна и да ли је такса довољна, па то све потписати.

10. Чиновник, који писмено, које би по овоме члану требало оставити у акте, узме у рад, казниће се по тачки 1 члана 55 Закона о таксама, а ако по таквом писмену тражи доплату таксе по члану 50 Закона о таксама, сем случаја из петога става члана 15 Закона о таксама, казниће се по тач. 8 члана 56 Закона о таксама, а неумесно накнадно

наплаћена такса заједно са таксом за опомену вратиће се потписнику писмена. Потписник писмена не може се овом неправилношћу користити и због накнадно положене таксе тражити, да се по његовом недовољно или никако нетаксираноме писмену ма шта предузима.

11. Када се какво писмено са недовољном или никаквом таксом упути преко општинског суда, школског одбора, среског или окружног одбора, па ови по њему немају шта да раде, но га достављају државној власти као надлежној, органи самоуправиних власти као и школски одбори не носе никакву одговорност због немања таксе. Међутим као дан пријема писмена сматраће се дан пријема писмена код државне власти, која ће потом поступити као да јој је непосредно упућено.

12. У случајевима у којима су по закону општински судови дужни подносити државним властима по званичној дужности прописане извештаје, као што је на пр.: случај из члана 72 под В. Ш Закона о устројству војске и други слични, па у тој прилици приватно лице такву ствар саопшти представком без таксе општинскоме суду, а овај то саопштење доставља државној власти, нема таксене одговорности до општинских органа, јер таква писмена у томе случају не подлеже такси.

13. Писма појединих лица или фирми са стране, која ови у трговачким односима упућују појединим државним надлештвима, неће се оставити у акте у случају да подлеже такси, но се дотична лица или фирме имају обавестити било непосредно било преко заступника колику таксу имају да положе да би се по томе њиховоме писму могло урадити даље шта треба; дотле пак по томе се писму неће ништа радити.

Члан 213.

Досуђивање таксе од криве стране

Уз чл. 17

1. У споровима грађанским, кривичним, административним и брачним, све таксе, које је једна страна положила при решавању и суђењу предмета, стављају се на терет криве стране, ако је парница у потпуности на штету њену пресуђена, односно решена

2. У случају кад је свака страна по нешто од свога тражења изгубила, оставља се суду да сразмеран део таксе према величини добивенога тражења досуди од противне стране.

3. Дужност накнаде таксе односи се како на ону таксу коју је једна страна у вођењу спора пред првостепеним и вишим властима положила, тако и на ону, која је код других власти положена ради прибављања доказа употребљених у спору, као и таксу из Т.Бр. 33 која се приликом пријема досуђене суме има положити.

4. Таксе положене за одлагања рочишта према Т.Бр. 188 таксене тарифе, као и повишена такса, ни у ком случају не стављају се на терет криве стране, већ их сноси она страна, која их је платила.

5. Прописи тач. 1, 2 и 3 овога члана важе и за случајеве из члана 9 Закона о таксама.

Члан 214.

Опомена за доплату таксе

Уз чл. 50

1. Опомену за плаћање повишене таксе, власти ће лицу, које је упутило какво писмено или акт поштом без довољне таксе или у случају петога става члана 15 Закона о таксама и тачке 17 члана 10 таксеног Правилника од 1913 године, слати не-

посредно преко поште као препоручено писмо. Препоруку ову, која се по службеној дужности шаље, пошта бесплатно доставља адресанту.

2. У случајевима из тач. 1, 2, 3, 5, 6 и првог дела тач. 7 члана 212 овога Правилника, опомена се не може слати, ако се то ипак учини поступиће се са одговорним чиновником по тач. 10 члана 212 овога Правилника.

3. Опомена се мора послати најдаље петога дана од дана примљенога писмена или акта.

4. Ако се доплата редовне односно доплата редовне и повишене таксе не положи у целоме износу у року од 30 дана од дана пошиљаја опомене (не рачунајући дан пошиљаја), поднесено писмено такође ће се оставити у акте.

5. Рок од 30 дана за полагање таксе рачунаће се према §§ 118 и 119 Грађ. суд. поступка.

6. Такса за опомену од 10 динара (Т.Бр. 46 таксене тарифе) полаже се односно шаље заједно са доплатом редовне и повишене таксе, а ако се том приликом поред доплате редовне и повишене таксе не положи и такса за опомену, власт ће писати надлежном среском или градском суду, односно Пореској управи, да је егзекутивно наплати, сем случаја из тач. 4 члана 212 овога Правилника, међутим предмет ће се узети у поступак.

7. Али ако положена такса не износи ни толико колико је требало положити за доплату редовне и повишену таксу, предмет ће се оставити у акте, а од положене таксе, ако износи најмање десет динара сматраће се да је плаћена такса за опомену.

8. Накнадно положена доплата редовне и повишена такса у случају претходне тачке неће се вратити, али ако нема ни десет динара таксе колико треба за опомену разлика ће се наплатити егзекутивним путем.

9. Лицима из иностранства неће се слати ова опомена у случајевима из тач. 13 члана 212 овога Правилника.

10. Ако се какво писмено, жалба (тужба) незадовољство лично преда власти, па га чиновник прими, а на њему је мања такса прилепљена, од сопственика писмена тражиће се наредбом само доплата редовне таксе, а не и такса за опомену и повишена. Чиновник пак осудиће се на плаћање троструке ако није жалба (тужба) незадовољство, а двадесетоструке мање положене таксе ако је жалба (тужба) или незадовољство по другом ставу тач. 1 члана 55 Закона о таксама. И у случају ако је уопште спорно питање колика ће се такса за поједини правни посао односно радњу или факт наплатити, па виша власт нађе да правни посао није добро оквалификован (и по тач. 1 члана 91 овога Правилника), те дотично лице које је писмено поднело треба да доплати још извесну суму на име таксе, првостепена власт позваће дотично лице наредбом за доплату таксе, у коме се случају не плаћа повишена такса нити такса за опомену.

11. Поништавање повишене таксе бива на начин прописан тач. 14 члана 13 таксеног Правилника из 1913 године.

12. Када правозаступник ма у чије име шаље власти писмено без довољне или прописне таксе, дужна је власт која такво писмено прими одмах известити надлежни првостепени суд о тој неисправности правозаступника.

Члан 215.

Уз Т.Бр. 7

Такса за тражење допуштења да чиновник може сведочити, плаћа се по Т.Бр. 7 таксене тарифе. Према томе, у овом случају, неће се наплаћивати и такса из Т.Бр. 1 таксене тарифе.

Члан 216.

Уз Т.Бр. 20

1. Такса за уговор о служби — најму (§§ 706—722 грађ. законика) самоуправних службеника, општинских, среских и окружних званичника, писара, секретара, лекара, адвоката и других стручних лица и контрактуалних чиновника плаћа се према суми годишње плате 1%, и то:

а) ако постоји писмени уговор, потврђен код власти или не, такса се лепи на уговор и ништи по тач. 3 и 6 члана 13 Правилника од 1913 године.

б) ако никаквог уговора нема, онда се само постављење сматра као уговор и самоуправна власт наплатиће таксу у маркама најдаље у року од 30 дана по постављењу и марке залепити на посебном реферату и поништити по тач. 1 члана 13 таксеног Правилника од 1913 године;

в) ако се уговором или самим актом о постављењу утврђује, поред сталне плате, још и какав одређен месечни додатак, онда ће се и тај додатак спојити с годишњом платом и ова такса наплатити на укупну суму. Ако ли је овај додатак процентуалан, или се у природи даје (стан и др.) он се мора претходно проценити и његова годишња вредност означити у уговору или решењу. Процена се врши по члану 23 и 29 Закона о таксама.

2. Кад се уговор о служби закључује службеничким исправом, наплаћиваће се такса по Т.Бр. 57 таксене тарифе.

Члан 217.

Уз Т.Бр. 23

1. Такса за уговор о даривању — поклону међу живима или на случај смрти (§§ 561—568 грађ. законика) плаћа се у таксеним маркама, а лепи се и ништи по тач. 3 и 6 члана 13 и тач. 6 члана 28 таксеног Правилника од 1913 године.

2. Ова се такса наплаћује у целини само у случајевима, који нису изузети у члану 24 и 25 Закона о таксама и трећим ставом Т.Бр. 23 таксене тарифе.

3. Такса за преносе својине или уживања покретне и непокретне ствари, или права по тестаменту, или по законом реду наслеђа, плаћа се у таксеним маркама на начин изложен у тач. 1 члана 26 таксеног Правилника од 1913 године, а лепи се и ништи по члану 13 и 28 таксеног Правилника од 1913 године.

4. За оцену: јесу ли наслеђа, легати и поклони, за које се не плаћа никаква такса, према Т.Бр. 23 доиста намењени просветним, научним и добротворним циљевима, надлежан је суд, који врши распоред наслеђа.

5. Ближи прописи о наплати таксе на наслеђе изложени су у члану 24, 25, 26 и 28 Закона о таксама и у истим члановима таксеног Правилника од 1913 године.

6. По другоме ставу тач. 5 члана 6 Закона о таксама ослобођени су таксе наслеђа у првоме степену, ако ова не прелазе суму од 150.000 динара, и то за она наслеђа која се појаве од лица умрлих од 1 априла 1927 године без обзира на број наследника.

Члан 218.

Уз Т.Бр. 26

1. Такса прописана Т.Бр. 26 таксене тарифе полаже се у таксеним маркама, које се лепе на поравнању (поред таксе из Т.Бр. 43) прво именованог равнача, а на осталим примерцима на које се лепи такса од 10 динара без обзира на број табака (Т.Бр. 43), ако поравнање власт потврђује, ставља се напомена, да је такса на првом примерку залепљена и прописно поништена; а ако се поравна-

ње не потврђује онда ту белешку ставља најближа Финансијска власт односно Пореска управа као што је прописано у тач. 4 члана 62 овога Правилника. Не учини ли се тако, сматраће се да такса за дотични примерак поравнања није плаћена, и поступиће се по тач. 5 члана 25 овог Правилника.

2. Изузетак од плаћања ове таксе учињен је за поравнања која врше општински судови између себе приликом разгруписавања општина, али је за потврду таквог поравнања прописана нарочита такса од 10 дин.

Члан 219.

Уз Т.Бр. 27

За уговор о службености (§§ 331—393 грађ. законика) где се службеност уступа уз накнаду плаћа се такса по Т.Бр. 27 таксене тарифе, а где се службеност уступа без икакве накнаде, плаћа се такса по тач. б) Т.Бр. 40.

Члан 220.

Уз Т.Бр. 29

1. За уговор о издржавању које особе, кад се то издржавање даје уз извесну накнаду (бесплатно издржавање види Т.Бр. 23 таксене тарифе), плаћа се такса по Т.Бр. 29 таксене тарифе.

2. Вредност уговора одређује се према члану 20 Закона о таксама.

Члан 221.*

Уз Т.Бр. 32

1. Такса на есконтне листе по Т.Бр. 32 таксене тарифе плаћа се употребом таксене хартије.

---

* Важи за целу Краљевину од 1 априла 1927 год. услед тога што је реченог дана проширен Т.Бр. 32 на целу Краљевину.

2. На полеђини сваке ове листе завод је дужан да стави број с одговарајуће менице и да их у својој архиви чува пет година.

Члан 222.

Уз Т.Бр. 46

1. Наплата таксе из Т.Бр. 46 таксене тарифе врши се у случајевима из члана 50 Закона о таксама и члана 214 овога Правилника, када поједине власти издају опомене или наредбе по службеној дужности. Али ако је наредба потекла због грешке самог државног службеника, или због нетачне квалификације кривичног дела (члан 91 таксеног и пристојбинског Правилника) као што су случајеви поменути у тач. 10 члана 214 овога Правилника онда се за наредбу или опомену неће наплатити никаква такса.

2. Такса за опомену или наредбу наплаћује се у таксеним маркама, а лепи се и ништи по тач. 14 члана 13 таксеног Правилника од 1913 године.

Члан 223.

Уз Т.Бр. 73

За акт, којим се тражи избрани суд за суђење или вештаци ради каквог прегледа или оцене плаћа се такса по Т.Бр. 73, а не Т.Бр. 1 таксене тарифе.

Члан 224.

(Укинут од 1 априла 1932 год.).

Члан 225.

Уз Т.Бр. 133

Такса из Т.Бр. 133 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама, које се набављају онако, како је прописано у тач. 10 и 11 члана 10, а лепе и ни-

ште по тач. 13 члана 13 таксеног Павилника од 1913 године.

Члан 226.

Уз Т.Бр. 134

Такса по Т.Бр. 134 таксене тарифе плаћа се по Т.Бр. 176 таксене тарифе.

Члан 227.

Уз Т.Бр. 179, 185, 186, 189, 190 и 191

Поред такса из Т.Бр. 179, 185, 186, 189, 190 и 191 таксене тарифе неће се наплаћивати такса из Т.Бр. 1.

Члан 228.

Српски закон о таксама важи и за Ц. Гору

Сви прописи Закона о таксама Краљевине Србије и његове тарифе, од 30 марта 1911 године, са свима изменама и допунама предвиђеним у закону о државној трошарини, таксама и пристојбама и његових измена и допуна и Закону о изменама и допунама у законима о таксама и пристојбама, као и прописа таксеног правилника од 19 јула 1913 године у колико овим правилником нису замењени важе према члану 13 Закона о државној трошарини, таксама и пристојбама и за Црну Гору.

III Прописи за крајеве ван Србије и Црне Горе

Члан 229.

Уз чл. 14 зак. о држ. трош., таксама и пристојбама

1. По члану 14 Закона о државној трошарини, таксама и пристојбама сви за време рата изузетно неповишени тарифни ставови у Хрватској, Славонији, Банату, Бачкој и Барањи, а то су биљеговне

пристојбе за: поднеске, дупликате, прилоге, написе и преписе, сведоџбе, биљеговање књига: трговачких, индустријских и пословних посредовања и све друге исправе, — повећавају се са 100% (сто на сто), у колико који од тих тарифних ставова није замењен којим тарифним бројем из чл. 10 Закона о државној трошарини, таксама и пристојбама и чланом 1 и 3 Закона о изменама и допунама у закону о таксама и пристојбама.

2. Ово повишење не односи се на биљеговине за све поднеске код поступка пред судом.

3. Пропис члана 14 Закона о државној трошарини таксама и пристојбама само је заменио члан 10 Закона о буџетским дванаестинама од 4 априла 1920 године односно члан 154 Финансијског закона за 1920—21 годину, те се поменутим чланом 14 не врше сада нова повишења, већ се само важност досадашњег повишења продужује.

Члан 230.

Уз чл. 15 зак. о држ. трош., таксама и пристојбама

1. По члану 15 Закона о државној трошарини, таксама и пристојбама све сталне пристојбе по законима о пристојбама, који важе у Босни и Херцеговини, Далмацији, Словенији, Хрватској и Славонији и Банату, Бачкој и Барањи, пошто се претходно изврши повећање по члану 14 Закона, повишавају се на четвороструки износ, у колико те сталне пристојбе нису чланом 10 Закона о државној трошарини, таксама и пристојбама и чланом 1 и 3 Закона о изменама и допунама у законима о таксама и пристојбама нарочитом таксом замењене.

2. Ово повишење не односи се на скалне (лествичне) и постотне пристојбе.

Члан 231.

Уз чл. 16 зак. о држ. трош., таксама и пристојбама

1. По члану 16 Закона о државној трошарини, таксама и пристојбама у свима случајевима предвиђеним у Закону о пристојбама од године 1850 за Далмацију и Словеначку и оног из године 1883 за Хрватску, Славонију, Банат, Бачку и Барању, као и пристојбинског закона од године 1886 за Босну и Херцеговину, као и у свима изменама и допунама ових закона, имају се све пристојбе — у маркама (биљезима) и у готовом новцу — плаћати одмах унапред, без обзира на величину износа.

2. Све „сталне" и „скалне" пристојбе, као и постотне пристојбе, које нису предвиђене за пренос непокретног имања или грунтовно осигурање имају се од сада без обзира на њихову величину, — дакле и преко максималне суме од 50.— односно 60.— круна, безусловно и једино платити у маркама унапред.

3. Ни једно писмено (поднесак, молба, притужба итд.) подложно сталној и скалној такси, које се лично предаје свима државним као и аутономним властима и службеним лицима, не сме бити примљено ако није по закону снабдевено прописном таксом (биљеговано), те се има одмах вратити лицу да прописну таксу прилепи.

4. Писмена без таксе, или са недовољном таксом, која стигну поштом биће заведена у протокол и одмах враћена власти у чијем се делокругу подносилац налази, да позове подносиоца писмена да положи прописну таксу са обавештењем, да се неће узети у рад док се по закону не положи довољна такса.

5. Дотична власт којој је писмено послато ради наплате таксе, дужна је позив за полагање прописне таксе послати најдаље петог дана по пријему акта, подносиоцу писмена да, у року од тридесет дана од дана издатог позива, положи потребну таксу. Ако подносилац таксу у томе року не положи сматраће се да писмено у опште није поднесено. Ако је подношење таквог писмена везано за извесан законски рок, па је благовремено поднесено, сматраће се, ако се такса накнадно о року положи, као благовремено.

6. Код сваког случаја преноса непокретног имања не смеју грунтовне власти, код којих би се овај пренос имао извршити, ништа урадити нити спис примити пре него је пристојба у целости наплаћена. Доказ о наплати пристојбе је потврда пореске управе која мора бити и приложена акту пре него грунтовна власт писмено прими. Приватна лица имају код ових предмета сама прикупити и предати пореској управи те податке уз препис исправе, не плаћајући за ове податке ни државне ни општинске таксе.

7. Пореске управе не смеју без горњих података спис примити већ имају упозорити на недостатак података и упутити лице да их накнадно поднесе. Оног тренутка када спис са подацима буде предат пореској управи мора се препис ове исправе уврстити у ликвидациону књигу, прорачун истог часа извршити и целу прорачунату своту одмах примити и признаницу (намиру) издати (било на оригиналу списа или посебно).

8. У нарочито изузетним случајевима, где је по постојећем законодавству немогуће платити код судова унапред пристојбу, као што је то код: наследства, судских одлука и поравнања (нагода) у колико се односе на пренос непокретне имовине и код евиденције пристојба (попис биљега), суд

не сме уручити одлуку пре него што упути дотично лице у Пореску управу са свима подацима потребним за прорачун (одмерење) пристојбе, да пристојбу плати и тек кад се увери да је прописна пристојба заиста и плаћена, може одлуку уручити.

9. Пореске управе или власти које врше прорачун такса, имају и у случајевима, када би плаћање прорачунате (одмерене) пристојбе зависило од каквог доцнијег догађаја, пристојбу одмах да наплате, а не као до сада. Лице или његови наследници, коме је ова такса наплаћена има права у законом року тражити повраћај плаћене таксе. У том случају нема то лице (наследници) права тражити камату на ту таксу. Овај се пропис има применити одмах и на све случајеве који се налазе у евиденцији.

10. Међутим у случајевима грунтовног осигурања права залога допушта се да се обави прибелешка за првенствено право залоге и без плаћања таксе унапред, али се по грунтовним књигама може извршити укњижење тек онда ако се, у року од најдаље месец дана од поднетог тражења, донесе доказ да је прописна такса плаћена, у противном брише се тражење из евиденције.

11. Чиновник који узме у рад неки од предмета или писмена из овог члана за који није довољно или никако плаћена односно досуђена једна од такса из члана 10 Закона о државној трошарини, таксама и пристојбама и члана 1 и 3 Закона о изменама и допунама у законима о таксама и пристојбама, у времену како је у овоме члану прописано, казниће се троструким износом ненаплаћене или мање наплаћене односно досуђене таксе, што не искључује и наплату редовне таксе од приватног лица. Ове казне изриче Министар финансија и против његовог решења нема места жалби. За ненаплату осталих пристојба, одговорни су шефови надлежних власти по постојећим прописима.

12. Пошто се пристојба мора одмах платити — кредитирање од стране државе нема — Пореска управа не сме приватном лицу издати налог за плаћање (платежни налог), сем случаја из тач. 8 овога члана и накнадног полагања пристојбе услед цензуре, те се и никаква такса за овај налог неће наплаћивати.

13. С обзиром на то што се пристојба унапред мора положити, не може се изјавити ни жалба на налог за плаћање (платежни налог), него се може пошто се пристојба плати, тражити од надлежне финансијске дирекције за суме до 10.000.— динара, а преко 10.000.— динара Одељења пореза Министарства финансија повраћај погрешно или више наплаћене пристојбе, преко надлежног пореског уреда односно финансијске управе.

14. У случају где се такса има наплатити према издатом налогу, Пореска управа која је дужна издати истога дана овај налог, мора наплату пристојбе извршити принудним (ексекутивним) путем тридесетпрвога дана од дана предатога налога, ако дотично лице својевољно ову пристојбу не положи.

IV Завршни прописи

Члан 232.

Све одредбе Закона и тарифе Закона о таксама Краљевине Србије и Закона о пристојбама осталих крајева наше Краљевине, као и прописи Правилника и упутства која су у противности са Законом о државној трошарини, таксама и пристојбама и његових измена, и Законом о изменама и допунама у законима о таксама и пристојбама и овом Правилнику, као и Закон о таксама и Правилника за Црну Гору, одредбе о таксама из фи-

нансијских закона и Правилник за извршење одредаба из привременог закона о државној трошарини, таксама и пристојбама престају важити.

Члан 233.

Скраћени назив правилника

Приликом позивања на поједине прописе овога Правилника, овај ће се Правилник називати: „Таксени и пристојбински правилник".

Члан 234.

Обавезност правилника

Овај Правилник ступа на снагу од дана потписа и кад се обнародује у „Службеним новинама", а обавезну силу добија, и то: за неизмењене одредбе од обнародовања, а за остале од 15 новембра 1923 године.

III

ПРАВИЛНИК

О НАПЛАТИ ШКОЛАРИНЕ

Уз Т.Бр. 318а

Члан 1.

Такса из тарифног броја 318а таксене тарифе плаћа се у готовом новцу код управе школе, где се упис ученика врши.

Члан 2.

Сваки ученик, односно лице које пријављује ученика за упис, дужно је да донесе уверење надлежне пореске власти о величини непосредног пореза родитеља (оца и матере) и ученика ако је порезом задужен. Према величини пореза школска власт наплаћује таксу по таблици уз Т.Бр. 318а таксене тарифе.

Члан 3.

За ученике државних и самоуправних (бановинских и општинских) службеника, који се изузимајући принадлежности не задужују другим пореским обликом (порезом на ренте, непокретном имању и остало) уверење о величини пореза издаваће надлештво (државно или самоуправно), где

родитељи примају плату. Ако су ови службеници задужени порезом по ком другом пореском облику, онда су дужни поднети и уверење по чл. 2 овога Правилника. На основу укупне суме пореза одмериће се школарина.

Члан 4.

Молбе и уверења о величини пореза подлеже такси из Т.Бр. 1 и 3 и 4 таксене тарифе.

Члан 5.

За ученике на универзитетима, економско комерцијалној високој школи, вишој педагошкој школи и другим школама истога ранга, школарина за други семестар наплаћује се на основу уверења поднетог за школарину у првом семестру.

Члан 6.

Приватни ученици дужни су по одобрењу за полагање испита, а пре полагања испита, платити таксу на име школарине, пошто претходно прибаве уверење наведено у чл. 2 односно 3 овога Правилника.

Члан 7.

Наплату ове школарине врши управитељ (директор) школе или лице, које он решењем одреди. Наплата школарине врши се по специјалном дневнику, који садржи следеће колоне: текући број, број уписника односне школе, име и презиме ученика, за кога је наплаћена школарина, за који разред односно семестар, величина пореза према којој је школарина одмерена (број уверења), по којој групи и износ наплаћене таксе.

Члан 8.

По завршеном увису управитељ (директор) школе закључује свој дневник на тај начин, што на крају износи укупну суму наплаћене школарине и преко целе стране исписује: „по овом дневнику од броја . . . . . до броја . . . . . наплаћено је на име школарине за школску 193 . . / 193 . . динара . . . . . “. Овај закључак потписује управитељ (директор), а ако је наплату вршило друго лице, онда и оно.

Члан 9.

Наплаћени новац по овом дневнику предаје школа надлежној Пореској управи одвојеним актом, а Пореска управа испод закључка самог дневника ставља потврду да је од односне школе по овом дневнику примила наплаћену суму и унела у државну касу под бројем дневника. Ову потврду потписује шеф Пореске управе и благајник. Овако потврђени дневник задржава управа школе као свој документат.

Члан 10.

Наплаћена школарина предаје се државној каси (Пореској управи) други дан по завршеном упису. Школе које нису у могућности да наплаћени новац чувају до краја уписа, могу предају вршити свакодневно, а на начин како је предвиђено у члану 8 и 9 овога Правилника.

Члан 11.

Приликом наплате школарине, школе су дужне издавати признанице о наплаћеној школарини које поред имена лица за које је школарина плаћена и суме, садржи и број дневника где је такса унесена.

Члан 12.

Дневнике и признанице по којима се школарина наплаћује штампаће Одељење пореза Министарства финансија и доставити свима школама преко пореских управа на основу требовања самих школа.

Лек. ф.
36153